

CUỘC HỘI THOẠI VỚI MỘT LINH HỒN
TỪ SAU KHI CHẾT ĐẾN TÁI SINH
BY DOLORES CANNON

Người dịch: Young Nguyễn

Thiết kế: Hân Châu

Từ sau khi chết đến tái sinh

Cuộc hội thoại với một linh hồn

của

Dolores Cannon

OZARK MOUNTAIN PUBLISHERS

P.O. Box 7 54

Huntsville, AR 71740-0754

1993 của Dolores Cannon

In lần thứ 2 năm 1995

Đã đăng ký bản quyền.

Không một phần nào, một bộ phận hoặc toàn bộ cuốn sách này, có thể được sao chép, truyền tải hoặc sử dụng dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ phương tiện nào, điện tử, chụp ảnh hoặc bằng tay, bao gồm sao chép, ghi âm hoặc bất cứ hệ thống lưu trữ và truy xuất thông tin nào mà không có sự cho phép từ nhà xuất bản Ozark Mountain Publishers, ngoại trừ các trích dẫn ngắn gọn trong các bài báo và bài phê bình văn học.

Để xin phép hoặc đăng ký dài kỳ, hoặc tóm lược, phóng tác hoặc đưa vào danh mục các ấn phẩm khác của chúng tôi, vui lòng gửi thư đến Nhà xuất bản Ozark Mountain Publishers, Hòm thư 754, Huntsville, AR 72740-0754, Đơn vị tiếp nhận.: Cục cấp phép.

Dữ liệu Biên mục của Thư viện Quốc gia:

Cannon, Dolores, 1931- Từ sau khi chết đến tái sinh: Cuộc hội thoại với Một linh hồn;

tiêu đề trước đây:

Cuộc hội thoại với một linh hồn: Từ sau khi chết đến tái sinh của Dolores Cannon.

Điều gì xảy ra từ sau khi chết đến tái sinh, được tiết lộ bởi nhiều đối tượng thông qua thôi miên hồi quy tiền kiếp.

I. Thôi miên 2. Tái sinh 3. Liệu pháp tiền kiếp

I Cannon, Dolores, 1931- II. Tái sinh III. Tiêu đề

Số thẻ Danh mục của Thư viện Quốc hội Hoa Kỳ: 92-83931

EEN 0-96327765-0

Thiết kế bìa: Jenelle Johannes

Bộ sách trong Trump Mediaeval & Post Antiqua

Thiết kế sách: Kris Kleeberg

Xuất bản bởi:

OZARK MOUNTAIN

P U B L I S H E R S

Hòm thư 754

Huntsville, AR 72740-0754

Được in tại Hoa Kỳ

Mục lục

Chương / Tiêu đề / TRANG

1. Trải nghiệm cái chết
2. Những người chào đón
3. Một trải nghiệm cận tử
4. Trường học
5. Chuyến đi lớn
6. Các cấp độ tồn tại khác nhau
7. Cuộc đời được gọi là “Xấu”
8. Người hướng dẫn
9. Thượng Đế và Chúa Jesus
10. Quỷ Satan, (hiện tượng) Ma nhập và Ác quỷ
11. Những hồn ma và “ma quậy (phá)”
12. Lập kế hoạch và chuẩn bị
13. Hội đồng
14. In dấu ấn
15. Nhập thể
16. Hành trình trở về

Về tác giả

Những cuốn sách của Dolores Cannon

Trò chuyện với Nhà tiên tri Nostradamus, Tập I

Trò chuyện với Nhà tiên tri Nostradamus, Tập II

Trò chuyện với Nhà tiên tri Nostradamus, Tập III

Jesus và những người Essenes

Họ đã đi cùng Chúa Jesus

Những người trông nom Trái Đất

Từ sau khi chết đến tái sinh (Tên cũ: Cuộc trò chuyện với một linh hồn)

Truyện thuyết về Starcrash

Một linh hồn nhớ Hiroshima

Di sản từ các vì sao

Vũ trụ xoắn (nhiều tập)

Để biết thêm thông tin về bất kỳ tiêu đề nào ở trên, hoặc các tiêu đề khác trong danh mục sách của chúng tôi, vui lòng liên hệ:

OZARK MOUNTAIN PUBLISH EUS

P.O. Box 754 Huntsville, AR 72740-0754

*Cái chết kia, đừng quá tự hào, dù ngươi đã đến với ai kia
Quyền năng và sự đáng sợ của ngươi không quá đáng ngại;
Những con người nhỏ bé rồi sẽ vượt qua
Tội nghiệp cái chết, ngươi sẽ không thể giết được ta.*

John Donne

[1573-1631]

Sonnet: Cái chết

Chương 1

Trải nghiệm cái chết

Tôi đã từng bị buộc tội nói chuyện và giao tiếp với linh hồn của người chết, một điều “không được phép” trong giới tôn giáo. Tôi chưa từng nghĩ về điều này như vậy, nhưng tôi đoán đó là sự thật. Trừ việc những người chết mà tôi nói chuyện, họ không chết nữa mà sống lại và tiếp tục cuộc sống hàng ngày của họ. Vì như các bạn thấy, tôi là một nhà hồi quy. Đây là một thuật ngữ thường được dùng để nói về những nhà thôi miên chuyên nghiên cứu về lịch sử và các cuộc đời trong quá khứ.

Nhiều người vẫn khó chấp nhận được ý tưởng rằng tôi có thể quay ngược thời gian và nói chuyện với những người mà họ đang sống lại những cuộc đời khác trong lịch sử. Tôi nhanh chóng quen với việc này, và thấy thật hấp dẫn. Tôi đã viết sách để mô tả các cuộc phiêu lưu của tôi trong lĩnh vực công việc đáng kinh ngạc này.

Với hầu hết các nhà thôi miên, cuộc sống trong quá khứ là hoàn toàn không có giới hạn. Tôi thực sự không hiểu tại sao, trừ khi họ sợ những gì họ sẽ tìm thấy, và chỉ muốn gắn bó với những thứ mà họ đã biết và quen thuộc để họ có thể xử lý một cách dễ dàng. Một nhà thôi miên như vậy đã tâm sự với tôi như thể anh ta đã tạo ra một sự đột phá rằng, “Tôi đã thử một số phương pháp hồi quy. Tôi đã từng đưa một người trở lại lúc anh ta là một đứa trẻ”.

Anh ấy trông rất nghiêm túc, đến nỗi tôi không thể nín cười khi trả lời, “Ồ, đó là nơi tôi bắt đầu”. Ngay cả với những người theo hồi quy khác, những người thường xuyên làm việc với các ký ức tiền kiếp như một liệu pháp, tôi đã từng thấy nhiều người có những nỗi sợ hãi rất riêng về việc làm việc với một đối tượng đã từng trải nghiệm cái chết, hoặc mạo hiểm đi vào khoảng thời gian giữa các kiếp khi người ta được cho là “đã chết”. Họ sợ có điều gì đó thực sự có thể xảy ra với cơ thể sống của đối tượng nghiên cứu trong trạng thái thôi miên, rằng nó có thể tổn hại họ theo cách nào đó khi họ sống lại những ký ức đó, đặc biệt nếu họ bị chấn thương. Sau khi đã đi qua trải nghiệm này với hàng trăm đối tượng, tôi biết rằng sẽ không có vấn đề gì về thể chất ngay cả khi cá nhân hồi quy đã chết theo một cách kinh khủng. Tất nhiên, tôi luôn đề phòng đặc biệt để đảm bảo sẽ không có tác động vật lý nào. Chăm sóc đối tượng đang được hồi quy luôn là mối quan tâm cao nhất của tôi. Tôi cảm thấy rằng kỹ thuật của tôi có thể bảo vệ đối tượng hoàn toàn. Và tôi sẽ không thử thực hiện nghiên cứu này nếu tôi không đảm bảo được điều đó.

Với tôi, giữa cõi sống, cái gọi là trạng thái “chết” là một lĩnh vực tồn tại thú vị nhất mà tôi từng gặp, vì tôi tin rằng có rất nhiều thông tin thu được ở đó có thể mang lại lợi ích to lớn cho nhân loại. Tôi tin rằng mọi người có thể nhận ra rằng cái chết không có gì đáng sợ. Khi đối mặt với khoảnh khắc đó trong đời, ta có thể thấy rằng đó không phải là một trải nghiệm mới, mà là một trải nghiệm đã quen thuộc. Bản thân ta cũng đã từng trải qua nhiều lần. Ta sẽ không bước vào một nơi vô định kinh hoàng, mà là một nơi quen thuộc mà ta đã từng đến rất nhiều lần. Mọi nơi mà nhiều người gọi là “nhà”. Tôi hy vọng mọi người có thể học cách nhìn nhận sự sinh ra và chết đi như những chu kỳ tiến hóa mà mỗi người sẽ trải qua nhiều lần và do đó, là một phần tự nhiên trong quá trình trưởng thành của linh hồn. Sau khi chết, sẽ có sự sống và sự tồn tại trong các cõi khác cũng giống như thế giới vật chất mà ta thấy xung quanh. Có khi nó còn trông thật hơn hiện giờ.

Một lần khi nói chuyện với một người phụ nữ tự cho mình là đã “được khai sáng”, tôi đang cố gắng giải thích một số điều tôi đã nhận ra. Tôi bảo cô là tôi đã nghiên cứu khi chết sẽ như thế nào và nơi mà ta sẽ đến sau khi chết. Cô ấy hào hứng hỏi tôi, “Bà đã đi đâu...Thiên đường, Địa Ngục hay Luyện ngục (Người dịch: theo Công giáo, đây là nơi linh hồn được thanh luyện trước khi lên Thiên đường)?”

Tôi thấy thất vọng. Nếu đó chỉ là những lựa chọn mà tâm trí cô ấy chấp nhận được, thì rõ ràng người phụ nữ này không được khai sáng chút nào cả.

Bực bội, tôi đáp, “Không có chỗ nào như vậy hết!”

Cô ấy bị sốc. “Vậy ý bà là thành tro bụi?”

Vì vậy tôi đã nhận ra rằng, để viết ra quyển sách này, tôi đã phải điem lại hết các bước mà tôi đã từng đi, đến nơi tôi đã từng đến khi mở cánh cửa lần đầu tiên, và cố gắng nhớ lại niềm tin và suy nghĩ của mình như trước khi tôi được ánh sáng chiếu vào. Đây không phải là việc dễ dàng, nhưng nó cần thiết để tôi hiểu, và liên quan đến những người vẫn đang tìm kiếm cánh cửa đó và ánh sáng đó. Vì tôi sẽ phải nói chuyện với họ bằng những thông tin họ có thể hiểu được và cố gắng dẫn họ đi một cách nhẹ nhàng trên con đường nhận thức ra được câu chuyện. Khi đó, họ có thể sống hết mình mà không sợ điều gì sẽ đến vào ngày mai.

Với nhiều người, từ “chết” dường như bị cấm quá đáng, như thể đây là dấu chấm hết sau cùng, như sự vô vọng tuyệt đối. Một khoảng trống đen tối của sự bí ẩn và bối rối. Nó thể hiện một sự chia rẽ cắt đứt với thế giới thực, là nơi duy nhất mà họ biết một cách chắc chắn về sự tồn tại của nó. Giống như nhiều điều khác trong cuộc sống, cái chết là bí ẩn, những câu chuyện lan truyền trong dân gian, sự mê tín

dị đoan, và vì vậy nó đáng sợ. Tuy nhiên, nó là một cái gì đó mà chúng ta cuối cùng đều phải trải qua. Dù chúng ta đều muốn bỏ nó qua một bên và không nghĩ về nó nữa, chúng ta đều biết rằng cơ thể của mình đều là phàm trần và một ngày nào đó sẽ hết hạn sử dụng. Vậy chuyện gì sẽ xảy ra sau đó? Liệu nhân cách mà ta cho là của chính mình cũng sẽ lụi tàn theo cơ thể vật chất? Liệu đó có phải là toàn bộ sự sống? Hay có một thứ gì đó lớn hơn thế nữa, một thứ gì đó cao quý và đẹp đẽ hơn những gì ta biết về cuộc sống? Có lẽ các nhà thờ đã đúng khi rao giảng về Thiên đường dành cho những người tốt và ngoan đạo, và Địa Ngục dành cho những kẻ xấu xa. Với sự tò mò tột độ của mình, tôi luôn muốn tìm câu trả lời, và tôi tin rằng có nhiều người cũng khao khát được biết những điều này. Mọi thứ sẽ tuyệt vời hơn rất nhiều và cuộc sống sẽ dễ dàng hơn rất nhiều nếu chúng ta có thể sống hết mình trong hạnh phúc và tình yêu, không sợ hãi những điều cuối cùng sẽ đến.

Khi tôi bắt đầu nghiên cứu hồi quy lần đầu tiên, tôi không hề biết mình sẽ tìm được câu trả lời gì cho những câu hỏi này. Là một người đam mê lịch sử, tôi chủ yếu thích quay ngược thời gian và nói chuyện với những người ở các thời đại khác nhau. Tôi rất thích hồi tưởng lại lịch sử lúc mới được tạo ra, và khi đã được nhìn và quan sát qua các đôi mắt khác nhau khi người ta nhớ về các cuộc sống khác của họ. Tôi muốn viết sách về các phiên bản của họ trong những giai đoạn lịch sử này, bởi vì mỗi phiên bản của họ đều vô tình chứng minh cho những câu chuyện của những người khác khi đang ở trong trạng thái thư giãn sâu. Có những mảnh ký ức tôi đã không mong đợi có thể tìm được. Nhưng rồi điều bất ngờ xảy ra đã mở ra một thế giới hoàn toàn mới để tôi khám phá. Tôi đã khám phá ra khoảng thời gian giữa các kiếp sống, cái gọi là trạng thái “chết”, nơi mà mọi người đi đến sau khi rời khỏi cuộc sống vật chất trên Trái Đất.

Tôi vẫn còn nhớ lần đầu tiên tôi bước qua cánh cửa và nói chuyện với “cái chết”. Đó là chuyện xảy ra trong quá trình hồi quy tiền kiếp, và đối tượng “chết” - nó xảy ra nhanh chóng và bất ngờ đến nỗi tôi hoàn toàn mất cảnh giác. Tôi đã không hoàn toàn nhận thức được những gì xảy ra. Tôi không biết tôi mong đợi điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó trải qua trải nghiệm chết. Nhưng như tôi đã nói, nó xảy ra quá nhanh nên tôi không kịp dừng lại. Người đó đang nhìn xuống cơ thể của họ và nói rằng nó trông giống bất kỳ xác chết nào khác. Tôi đã ngạc nhiên rằng tính cách đó chắc chắn vẫn còn nguyên vẹn - nó không thay đổi. Điều này quan trọng. Có một nỗi sợ hãi mà nhiều người mắc phải: rằng bằng cách nào đó, trải nghiệm chết chóc sẽ biến họ hoặc những người họ thương yêu trở thành một thứ gì đó khác, kỳ lạ hoặc không thể nhận ra. Lại lần nữa, đó chỉ là những nỗi sợ hãi về những điều chưa biết.

Tại sao chúng ta lại sợ hồn ma và linh hồn? Chúng ta nghĩ rằng, bằng cách nào đó, quá trình vượt qua sẽ thay đổi họ từ người thân yêu mà chúng ta từng biết thành một thứ gì đó xấu xa và đáng sợ. Nhưng tôi đã phát hiện ra rằng tính cách đó vẫn như vậy. Mặc dù trong một số trường hợp, nó phải trải qua sự nhầm lẫn nhất thời, còn về cơ bản thì đó vẫn là cùng một người.

Khi đã vượt qua cú sốc và sự ngạc nhiên để có thể nói chuyện với ai đó sau khi họ chết, sự tò mò của tôi chiếm lĩnh và tôi tràn ngập những câu hỏi mà tôi đã luôn băn khoăn bấy lâu. Kể từ thời điểm đó, mỗi khi tôi tìm thấy một đối tượng có thể đi vào trạng thái thôi miên sâu hơn, cần thiết cho kiểu nghiên cứu này, tôi đã thực hành đặt một số câu hỏi tương tự. Niềm tin tôn giáo dường như không ảnh hưởng đến những gì họ đã tường thuật lại. Câu trả lời của họ về cơ bản là giống hệt nhau. Dù cách nói khác nhau, nhưng tất cả đều nói giống nhau - về một hiện tượng.

Kể từ khi tôi bắt đầu công việc vào năm 1979, tôi đã làm việc với hàng trăm người trải qua trải nghiệm cái chết. Họ đã chết theo mọi cách mà ta có thể tưởng tượng như tai nạn, bị bắn, bị đâm, bị bỏng, bị treo cổ, bị chặt đầu, chết đuối, và thậm chí trong một số trường hợp là chết trong một vụ nổ nguyên tử, mà tôi đã từng kể trong cuốn *Một linh hồn nhớ về Hiroshima*. Cũng có những người chết một cách tự nhiên vì đau tim, bệnh tật, tuổi già, và chìm vào trong giấc ngủ bình yên. Mặc dù những cái chết là rất đa dạng nhưng cũng có những khuôn mẫu nhất định. Cách thức chết có thể khác nhau nhưng những gì xảy ra sau đó luôn giống nhau. Vì vậy, tôi đã đi đến kết luận rằng thực sự không có lý do gì để sợ cái chết. Trong tiềm thức, chúng ta biết điều gì xảy ra và điều gì ở đó. Chúng ta nên; chúng ta đã thực hành rất nhiều về việc này. Tất cả chúng ta đã trải qua vô số lần trước đây. Vì vậy, trong nghiên cứu của tôi về cái chết, tôi đã tìm thấy kỷ niệm của sự sống. Đây không bao giờ là một chủ đề kỳ cục, mà là một thế giới khác, cực kỳ hấp dẫn.

Cái chết cũng đi kèm với sự khôn ngoan. Điều gì đó xảy ra với cơ thể vật chất, và một chiều kiến thức mới mở ra. Rõ ràng con người bị giới hạn và cản trở bởi thể chất. Tính cách hoặc tinh thần sẽ tiếp tục mà không bị cản trở như vậy và có thể nhận thức được nhiều hơn những gì chúng ta có thể tưởng tượng. Vì vậy, khi tôi nói chuyện với những người này sau khi họ “chết”, tôi đã có thể có được câu trả lời cho nhiều câu hỏi khó hiểu - những câu hỏi đã ám ảnh loài người từ thuở sơ khai. Những gì mà linh hồn đã tường thuật lại đều phụ thuộc vào sự phát triển tâm linh cá nhân của linh hồn đó. Một số linh hồn có nhiều kiến thức hơn và có thể diễn đạt điều đó rõ ràng hơn bằng những thuật ngữ mà người phàm chúng ta dễ nắm bắt

hơn. Tôi sẽ cố gắng mô tả những gì họ đã trải qua bằng cách để họ tự nói. Cuốn sách này là tổng hợp những gì người ta đã tường thuật.

Sự mô tả phổ biến nhất mà tôi nhận được về thời điểm khi cái chết xảy ra là có một cảm giác lạnh và sau đó đột nhiên linh hồn đang đứng cạnh bên giường (hoặc bất cứ nơi nào) và nhìn vào cơ thể của họ. Họ thường không thể hiểu tại sao những người khác ở trong phòng lại buồn bã vì họ cảm thấy quá tuyệt vời. Cảm giác phổ biến là một niềm vui, hơn là một sự sợ hãi.

Đoạn sau là mô tả về khoảnh khắc được thoát ra của một người phụ nữ ngoài 80 tuổi, chết vì tuổi già. Đây là một ví dụ điển hình và được lặp đi lặp lại liên tục.

D: [Dolores] Bà đã sống rất lâu nhỉ?

S: [Đối tượng] Ồ vâng. Tôi đã chậm chạp lâu lắm rồi. (*Rên rì*) Không còn nhiều thứ vui về nữa. Tôi quá mệt mỏi rồi.

Vì rõ ràng là bà ta đang cảm thấy khó chịu, tôi chuyển bà ta đến thời điểm mà cái chết đã qua đi. Khi tôi đếm xong, toàn bộ cơ thể của đối tượng bị giật mình trên giường và bà ta đột nhiên mỉm cười. Giọng nói của bà ta tràn đầy sức sống, thậm chí không có gì giống với giọng điệu mệt mỏi mới chỉ một khoảnh khắc trước đó. “Tôi cảm thấy tự do! Tôi nhẹ quá!” Bà có vẻ rất hài lòng.

D: Bà có thấy được cơ thể mình không!

S: (Ghê tởm) Ồ!!! Đồ cũ đó sao? Nó ở dưới kia! Ồ! Tôi không hề biết là mình trông tẻ thế! Thật nhăn nheo và teo tóp. Bị teo nhỏ lại như vậy thật là quá tốt. Mọi thứ đã mòn hết. (*Bà ta đang phát ra những âm thanh vui mừng*) Ồ, ồ, tôi rất là vui vì đã ở đây!

Tôi khó mà nhìn được cười, biểu cảm và giọng nói của bà ta hoàn toàn tương phản.

D: Tôi không ngạc nhiên khi mà cơ thể đó thu nhỏ lại; nó đã sống nhiều năm. Có lẽ đó là lý do tại sao nó chết. - Bà nói bà đang ở “đây”, “bà đang ở đâu?”

S: Tôi đang ở trong ánh sáng, và ồ, cảm giác thật là tuyệt! Tôi cảm thấy rất thông minh...Tôi cảm thấy bình yên...Tôi cảm thấy bình tĩnh. Tôi không thấy cần bất cứ thứ gì.

D: Bà định làm gì?

S: Họ bảo tôi rằng tôi phải đi và nghỉ ngơi. Ồ, tôi ghét phải nghỉ ngơi khi còn quá nhiều thứ phải làm.

D: Bà có phải nghỉ ngơi không nếu bà không muốn?

S: Không, nhưng tôi không cảm thấy muốn bị tù túng nữa. Tôi muốn trưởng thành và học hỏi.

Sau đó, tôi không thể nhận được bất kỳ câu trả lời nào từ bà ta nữa ngoại trừ việc bà ta đang lơ lửng. Tôi có thể thấy qua nét mặt và hơi thở của bà ta rằng bà ta đang ở một nơi an nghỉ. Khi một đối tượng đến được đó, giống như họ đã chìm vào giấc ngủ sâu và không muốn bị quấy rầy. Sẽ không ích gì khi cố gắng chất vấn họ bởi vì câu trả lời sẽ không mạch lạc.

Địa điểm đặc biệt này sẽ được giải thích chi tiết hơn ở phần sau của cuốn sách.

TRONG một trường hợp khác, một người phụ nữ đang sống lại cảm giác sinh một đứa trẻ tại nhà. Nhịp thở và cử động cơ thể của cô ấy cho thấy cô ấy đang trải qua các triệu chứng thể chất của quá trình sinh nở. Điều này thường xảy ra khi cơ thể cũng ghi nhớ như tâm trí. Để không gây khó chịu cho đối tượng, tôi chuyển cô ấy đến trước thời điểm cuộc sinh nở kết thúc.

D: Cô sinh được đứa bé không?

S: Không. Tôi đã rất chật vật mà vẫn không sinh được. Tôi quá kiệt sức, vì vậy tôi đã rời bỏ cơ thể mình.

D: Cô có biết đứa bé như thế nào không?

S: Không. Điều đó không còn quan trọng.

D: Cô có nhìn thấy cơ thể của cô không?

S: Có. Mọi người đều rất đau buồn.

D: Cô định làm gì bây giờ?

S: Tôi nghĩ tôi sẽ nghỉ ngơi. Cuối cùng rồi tôi cũng sẽ phải quay lại, nhưng tôi sẽ ở đây một thời gian. Tôi ở trong ánh sáng. Nó rất yên tĩnh.

D: Cô có thể cho tôi biết ánh sáng này ở đâu không?

S: Nơi mọi kiến thức và mọi thứ đều được biết đến. Mọi thứ đều tinh khiết và đơn giản. Có nhiều sự thật thuần khiết ở đây. Ta không có những thứ trong thế giới vật chất làm cho ta bối rối. Ta có sự thật trên Trái Đất nhưng ta không thể nhìn thấy.

D: Nhưng cô nói là cô sẽ phải quay lại một lúc nào đó. Tại sao cô biết điều đó?

S: Tôi rất yếu. Đáng lẽ ra tôi có thể chịu đựng được cơn đau. Tôi phải học cách chịu đựng tốt hơn. Tôi đã có thể ở lại nếu tôi không quá yếu. Tôi rất vui vì tôi không thể nhớ nỗi đau. Tôi biết rằng tôi phải quay lại và phải trở nên hoàn thiện toàn bộ. Đau đớn là điều mà tôi phải vượt qua. Tôi phải vượt qua mọi nỗi đau của thế giới.

D: Nhưng trải nghiệm nỗi đau là rất con người và nó luôn khó khăn để thực hiện khi ta ở trong cơ thể. Ở khía cạnh của cô bây giờ, cô có thể nhìn nó theo một cách khác rất dễ. Cô có nghĩ đó là một bài học mà cô muốn hay không?

S: Có, tôi sẽ học. Đôi khi phải mất một thời gian, nhưng tôi có thể làm bất cứ điều gì. Tôi nghĩ tôi nên mạnh mẽ hơn. Lẽ ra tôi đã làm tốt hơn, nhưng tôi nghĩ tôi có nhiều nỗi sợ từ căn bệnh mà tôi mắc phải khi còn nhỏ. Tôi sợ rằng điều này sẽ tồi tệ. Và tôi đã...bỏ cuộc. Nỗi đau...khi đối phó với mức độ nhận thức cao hơn của tâm trí và loại bỏ bản thân để đến với ánh sáng thuần khiết và ý nghĩ thuần khiết, thì cơn đau không còn nữa. Nỗi đau chỉ là một bài học. Khi ta tìm hiểu về nỗi đau ở cấp độ con người, ta sẽ trở nên hoảng sợ và trở nên lo lắng thái quá trong một khoảng khắc. Nhưng nếu loại bỏ bản thân và tập trung để đạt đến sự sâu sắc và sự kiên nhẫn, ta có thể vượt qua.

D: Nỗi đau có mục đích không?

S: Nỗi đau là một công cụ để dạy. Đôi khi nó được dùng để làm cho một số người trở nên khiêm tốn. Đôi khi một linh hồn kiêu ngạo có thể bị hạ thấp và dạy dỗ để trở nên hòa nhã hơn khi đã vượt qua nỗi đau. Đôi khi nó dạy cho người ta rằng cuối cùng họ cũng phải học cách để vượt lên trên nỗi đau, và sau đó họ có thể đối phó với nó. Đôi khi chỉ là để hiểu được nỗi đau và lý do tại sao chúng ta có nó, nỗi đau sẽ giảm bớt.

D: Nhưng như cô nói, mọi người trở nên hoảng loạn và họ nghĩ rằng họ không thể xử lý được.

S: Họ trở nên quá tập trung vào bản thân. Họ cần vượt lên trên lợi ích của mình và những gì họ đang cảm thấy ở thời điểm hiện tại để họ có thể đối phó với nó. Bây giờ, một số người, mang theo nỗi đau vì đó là nơi để họ trú ẩn. Họ có thể coi nỗi đau như một cái cớ, hoặc như một sự “thoát khỏi” và đó chính là mục đích. Tùy từng cá nhân. Nỗi đau là gì? Nó không thể chạm vào ta nếu ta không cho phép. Nếu ta thừa nhận rằng ta sẽ đau đớn, ta đang tiếp thêm sức mạnh cho nó. Đừng cho nó quyền lực. Không cần thiết phải cảm nhận nó. Tất cả đều kết nối với con người. Hãy vươn lên tới linh hồn của ta, tâm trí cao hơn của ta, không có gì giữ được ta.

D: Con người có thể tách mình ra khỏi nỗi đau?

S: Tất nhiên, nếu ta muốn. Không phải lúc nào họ cũng muốn. Họ muốn có được sự thông cảm và tự trừng phạt bản thân và mọi thứ. Mọi người thật là buồn cười. Mọi người đều biết cách để làm như thế nếu họ dành thời gian. Họ phải tự tìm cách vì họ sẽ không tin nếu ta nói với họ rằng có một cách dễ dàng hơn để vượt qua. Họ phải tự tìm ra nó. Đó là một phần của các bài học để đưa ta đến nơi đó.

D: Con người rất sợ chết. Có thể nói cho tôi biết nó sẽ như thế nào khi xảy ra không?

S: Chà, khi tôi ở bên trong cơ thể thì cảm giác rất là nặng nề. Nó kéo tôi lại. Nó không thoải mái. Nhưng khi ta chết, là cảm giác mọi thứ được nâng lên. Thật thú vị. Mọi người phải gánh chịu mọi thứ xung quanh. Và giống như họ đang gánh một gánh nặng bởi vì các vấn đề đó rất nặng nề và chứa đầy các vấn đề. Khi ta chết, giống như ta ném mọi thứ ra ngoài cửa sổ và điều đó thật là tuyệt. Một sự chuyển đổi.

D: Tôi đoán rằng mọi người sợ hãi chủ yếu là vì không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

S: Họ sợ những điều chưa biết. Họ phải có niềm tin và sự tin tưởng.

D: Điều gì sẽ xảy ra khi ai đó chết?

S: Ta chỉ đứng lên và rời bỏ. Ta lên trên này. Trong ánh sáng.

D: Ta làm gì khi ở đó?

S: Mọi thứ hoàn hảo.

D: Ta sẽ đi đâu nếu phải đi ra khỏi ánh sáng?

S: Quay lại Trái Đất.

D: Có bất thường gì với chúng ta không khi nói chuyện với cô trong thời điểm như thế này?

S: Nhưng thời điểm không có ý nghĩa gì. Trên khung cảnh này không có thời gian, mọi thời điểm là một.

D: Vậy cô không phiền nếu chúng tôi nói chuyện với cô từ một thời điểm khác hoặc một cõi khác chứ?

S: Tại sao tôi phải phiền?

D: Chà, chúng tôi nghĩ nó có thể phiền cô mà tôi thì không muốn làm phiền cô.

S: Tôi thấy nó phiền bà hơn là phiền tôi đấy.

Một ví dụ khác liên quan đến một cô bé chết khi mới 9 tuổi. Khi tôi bắt đầu nói chuyện với cô bé lần đầu tiên, cô bé đang đi trên một chuyến xe ngựa đến một buổi dã ngoại của trường học vào cuối những năm 1800. Có một con lạch ở gần nơi tổ chức dã ngoại và những người khác sẽ đi bơi ở đó. Cô bé bơi không giỏi và sợ nước, nhưng cô bé không muốn những đứa trẻ khác biết điều đó vì sợ chúng sẽ chế giễu. Một số đứa trẻ khác có cần câu cá, cô bé đã quyết định giả vờ câu cá để không ai biết cô bé không biết bơi. Cô bé thực sự lo lắng về điều đó và không thích thú với việc đi trên chiếc xe đầy cỏ khô chút nào. Tôi nói với cô bé rằng hãy chuyển đến thời điểm ngày quan trọng khi cô bé đã lớn. Khi tôi đếm xong, cô bé vui vẻ thông báo, “Tôi không còn ở đó nữa. Tôi đang ở trong ánh sáng.” Đây là một điều bất ngờ, vì vậy tôi đã hỏi cô bé điều gì xảy ra.

S: *(Buồn bã)* Tôi không biết bơi. Bóng tối bao trùm lấy tôi. Tôi cảm thấy ngực mình nóng ran. Và rồi tôi bước vào ánh sáng này, và không còn gì đáng quan tâm nữa.

D: *Cô có nghĩ rằng con lạch đó sâu hơn cô nghĩ?*

S: Tôi không nghĩ là nó sâu đến vậy. Tôi thực sự sợ hãi. Tôi nghĩ rằng đầu gối tôi gập lại và tôi không thể đứng thẳng dậy. Tôi đã quá sợ hãi.

D: *Cô có biết cô đang ở đâu không?*

S: *(Giọng cô bé vẫn còn là trẻ con)* Tôi ở nơi mãi mãi.

D: *Có ai ở đó với cô không?*

S: Họ đang làm gì đó. Tất cả đều bận rộn...đang tính xem họ phải làm gì. Tôi đang cố gắng xâu chuỗi mọi thứ.

D: *Cô có nghĩ cô đã từng đến nơi này trước đây không?*

S: Có, ở đây rất yên bình. Nhưng tôi sẽ quay lại. Tôi phải vượt qua nỗi sợ. Nỗi sợ là thứ gì đó ta mang theo và đang làm ta tê liệt. Tôi nghĩ rằng nước không thực sự sâu. Tôi nghĩ rằng nỗi sợ hãi của tôi đã tăng gấp đôi. Điều tồi tệ nhất có thể xảy ra thường không tồi tệ như những gì chúng ta lo sợ. *(Giọng nói đã trở nên trưởng thành hơn)*. Đó là một con quái vật trong tâm trí con người và nỗi sợ chỉ ảnh hưởng được đến những người trên Trái Đất. Là tâm trí phạm tục. Còn linh hồn thì không bị ảnh hưởng.

D: *Cô có nghĩ mọi người sợ hãi những điều mà họ tự vẽ ra?*

S: Ô vâng. Họ mang theo những thứ đó với chính họ. Suy nghĩ là năng lượng; nó sáng tạo và nó làm cho mọi thứ xảy ra. Thật dễ dàng để thấy nỗi sợ hãi của người khác ngó ngàng như thế nào và không đáng như thế nào, và ta nghĩ, “Tại sao họ lại sợ điều đó nhỉ?”. Tuy nhiên, nếu đó là nỗi sợ của ta, thì nó sâu sắc và rất cụ thể và chạm đến ta đến nỗi có thể nhấn chìm ta. Vì vậy, nếu tôi có thể nhìn ra nỗi sợ hãi của người khác và cố gắng giúp họ hiểu được nỗi sợ của họ, tôi nghĩ ở đâu đó trong tiến trình này, nó cũng giúp tôi hiểu được nỗi sợ của tôi.

D: Điều đó rất có ý nghĩa. Cô biết đấy, một trong những nỗi sợ lớn nhất của con người là sợ chết.

S: Điều đó không tệ lắm. Đó là điều dễ dàng nhất mà tôi từng trải qua. Nó giống như tôi có thể kết thúc mọi sự bối rối, cho đến khi bắt đầu lại mọi thứ, và sau đó sự bối rối đến nhiều hơn.

D: Vậy tại sao mọi người vẫn còn quay lại?

S: Ta phải hoàn thiện chu trình. Ta phải học tất cả mọi thứ và vượt qua mọi thứ của thế giới để có thể bước vào cuộc sống hoàn hảo và vĩnh cửu.

D: Đó là một mệnh lệnh hơn, cố gắng học mọi thứ.

S: Vâng. Đôi khi rất mệt mỏi.

D: Có vẻ như sẽ mất nhiều thời gian.

S: Chà, từ chỗ tôi đang ở, mọi chuyện dường như rất đơn giản. Tôi đang có sự kiểm soát. Ví dụ, tôi có thể hiểu nỗi sợ hãi và cảm giác của tôi lúc này; Tôi cảm thấy như không gì có thể chạm đến tôi được. Tuy nhiên, có điều gì đó về con người. Khi ta ở đó, nó sẽ nhấn chìm ta. Ý tôi là, nó trở thành một phần của ta và chạm vào ta và không dễ dàng để thoát khỏi và trở nên khách quan.

D: Không, đó là vì ta có cảm xúc tham gia vào. Người khác luôn nhìn vào và nói một cách dễ dàng rằng, “Ôi thật đơn giản”.

S: Giống như nhìn vào nỗi sợ hãi của người khác. Tôi sẽ phải học cách chịu đựng và ở lại với một cuộc đời và không bỏ đi cho đến khi tôi có thể học được nhiều nhất từ cuộc đời đó. Tôi nghĩ nếu tôi có một cuộc đời mà tôi có thể ở lại để trải qua nhiều trải nghiệm thì sẽ dễ dàng hơn nhiều so với việc trải qua quá nhiều cuộc đời ngắn ngủi. Tôi đang lãng phí rất nhiều thời gian. Vì vậy tôi sẽ lựa chọn cẩn thận để có được một nơi mà tôi có thể trải nghiệm nhiều thứ, và do đó hạn chế các chuyến trở lại. Nhưng tôi cũng nghĩ điều đó sẽ khó khăn hơn. Có một số thứ mà ta phải

giải quyết giữa mọi người khi ta tương tác trong một mối quan hệ. Những gì ta làm đều ở cả xung quanh ta.

Có một hiện tượng đã xuất hiện từ lâu trong văn hóa của chúng ta, rằng khi sắp chết, cuộc sống của ta sẽ “lóa lên trước mắt ta”. Điều này đã xảy ra ở một số trường hợp mà tôi đã nghiên cứu. Nó xảy ra thường xuyên hơn sau khi chết, khi người quá cố nhìn lại cuộc sống của họ và phân tích nó để thấy những điều mà họ đã học được. Điều này thường được thực hiện với sự giúp đỡ của các bậc thầy ở phía bên kia, những người có thể nhìn cuộc sống khách quan hơn, không bị ảnh hưởng bởi cảm xúc.

Một trong những đối tượng nghiên cứu của tôi đã xem lại tiền kiếp của cô ấy theo một cách khác thường. Mặc dù khó để nói điều gì là bình thường và điều gì tuân theo khuôn mẫu nhất định khi ta đang làm việc trong lĩnh vực nghiên cứu thôi miên hồi quy.

Người phụ nữ vừa sống lại một kiếp sống trước đó qua kỹ thuật hồi quy và đi đến cái chết trong kiếp đó. Bà đã chết một cách thanh thản như một bà lão, và nhìn xác bà được đưa lên đỉnh đồi gần nhà để an táng tại nghĩa trang gia đình. Sau đó, thay vì đi đến phía bên kia, bà quyết định trở về nhà của mình để cố gắng hoàn thành một số công việc còn dang dở. Ở đó, bà giật mình khi thấy mình xuất hiện như một hồn ma và có khả năng đi xuyên tường. Bà thấy mình như một làn sương mỏng hoặc bóng mờ có dạng của con người, nhưng bà đã rất ngạc nhiên khi phát hiện ra rằng đồ vật có thể được nhìn thấy thông qua bà, như thể bà trong suốt. Bà thấy rất thú vị với tình trạng kỳ lạ này, và bà đi lang thang khắp nhà để khám phá xem mình có thể làm được gì. Có lúc bà tình cờ nghe thấy những người hầu phòng nói rằng bà đang ám trong nhà, bởi vì họ có thể nghe thấy tiếng bà đi lại xung quanh.

Sau một thời gian làm hồn ma, bà trở nên nhàm chán, vì bà biết không ai có thể nhìn hoặc nghe thấy bà, và bà không thể giao tiếp. Bà sớm phát hiện ra rằng bà sẽ không thể hoàn thành được bất cứ việc gì mà bà muốn trở về để làm, vì tình trạng không ổn định này. Khi biết điều này, bà đã ra khỏi nhà và đứng trên một ngọn đồi để nhìn xuống một thung lũng. Người chồng đã khuất của bà đã đến gặp bà, và đang đứng cạnh bà. Lúc này, họ trẻ lại, trông giống hệt như lúc họ trong ngày kết hôn. Khi họ đứng đó tay trong tay nhau nhìn xuống thung lũng, nó đã trở thành một “thung lũng của sự sống”. Sau đó, bà mô tả về điều này giống như một tấm gỗ pallet hoặc tấm chăn bông đầy màu sắc rực rỡ đã được ném xuống thung lũng, và nó xuất hiện như một bức ảnh ghép của những cảnh đẹp và địa điểm trong cuộc

sống mà bà đã rời bỏ. Thay vì cuộc sống của bà trôi qua trước mắt theo kiểu tuyến tính thì cứ cảnh này nối tiếp cảnh kia và toàn bộ mọi thứ bày ra trước mắt bà.

Bà nói, “Chúng tôi có thể nhìn thấy nghĩa trang, chúng tôi có thể nhìn thấy thành phố, chúng tôi có thể nhìn thấy ngôi nhà, chúng tôi có thể nhìn thấy những ngọn núi. Giống như chúng tôi có thể nhìn thấy tất cả những gì chúng tôi từng biết kết hợp lại với nhau. Cứ như thể đây là cuộc sống của chúng tôi và đây là những gì chúng tôi đã có cùng nhau. Và chúng tôi có thể thấy rằng chúng tôi đã chia sẻ cuộc sống này và cùng nhau vượt qua nó. Chúng tôi rất vui vì đã vượt qua cuộc sống đó theo cách mà chúng tôi đã làm. Chúng tôi có một cảm giác gì đó thật nguyên vẹn khi nó kết thúc. Thật bình yên. Giống như khi ta đứng đó và xem lại. Như thể ta có một số cánh đồng rộng lớn và ta có nhiều thứ khác nhau đang phát triển trong đó. Hoặc như ta có nhiều loại hoa trong một khu vườn, và ta đứng đó và quan sát nó. Ta sẽ nhớ những gì ta đã từng làm để chuẩn bị cho khu vườn. Ta sẽ nhớ từng thứ đã phát triển như thế nào. Và đây là kết quả cuối cùng trải ra trước mắt ta. Ta nhìn ra thung lũng của cuộc sống này, nhìn vào một số khu vực nhất định, và ta nói, Chà, chúng ta đã thực sự có một khoảng thời gian vui vẻ ở đây, và đây là điều tuyệt vời mà chúng ta đã làm cùng nhau. “Ta đang chiêm ngưỡng tất cả các phần khác nhau của khu vườn, và ta có thể thấy tất cả cùng một lúc. Tất cả những khung cảnh khác nhau trong cuộc sống của ta đều được bày ra, và ta có thể chạm vào chúng. Theo nghĩa đen, nó giống như chúng ta đang lướt qua một cuốn sổ lưu niệm để nhìn lại cuộc sống của mình, nhưng nó ít nhiều giống như một thung lũng”.

Điều này khiến bà rất hài lòng khi xem lại các cảnh này, mặc dù những phần khó khăn của cuộc đời đó rất khó để xem lại. Cũng không có phán xét nào. Dường như chỉ có một ghi chú trong tâm trí để nhắc nhở họ về những gì họ muốn thay đổi vào lần tới. Đây chắc chắn không phải là phương pháp duy nhất để xem lại cuộc đời mà mình vừa mới rời đi, nhưng hẳn là một cách rất đẹp.

Trong một trường hợp khác tôi đang nói chuyện với một người đàn ông vừa chết trong một trận tuyết lở. Tôi hỏi anh ta chết như thế nào.

S: Bà đã bao giờ lặn xuống vực sâu chưa... và đến nơi tối tăm âm u ở tận dưới đáy? Khi ta trở lại bề mặt của nước, nó ngày càng nhẹ hơn và nhẹ hơn. Rồi khi ta xuyên qua về mặt nước, xung quanh sẽ có ánh sáng. Chết là vậy đó.

D: Anh có nghĩ rằng nó xảy ra như vậy vì cách mà anh chết là đá rơi xuống người anh không?

S: Không, chết là như vậy bởi vì tôi đã đi từ cõi vật chất đến cõi tinh thần. Khi tôi rời khỏi cơ thể của mình, nó giống như khi tôi vượt qua hồ bơi. Sau đó, khi tôi đến được cõi linh hồn, giống như là tôi phá vỡ mặt nước và ngoi lên ánh sáng mặt trời. Nếu ta chết trong một vụ tai nạn, thể xác sẽ rất đau đớn ngay trước lúc bất tỉnh trên cõi vật chất vì cơ thể bị thương. Nhưng sau khi bất tỉnh thì điều đó xảy ra rất dễ dàng và tự nhiên. Nó tự nhiên như bất kỳ điều gì khác trong cuộc sống: làm tình, đi bộ, chạy, bơi. Nó chỉ là một phần khác của cuộc sống. Không có cái gọi là chết. Ta chỉ đi đến một giai đoạn khác của cuộc đời mình. Chết rất dễ chịu. Nếu mọi người đang lo lắng về cái chết, hãy bảo họ đến nơi sông sâu. Bảo họ lặn xuống đáy. Và sau đó, ở nơi đáy sông, dùng chân đẩy thật mạnh để lao lên mặt nước. Nói với họ, chết là cảm giác như vậy đấy.

D: Tôi nghĩ nhiều người sợ rằng cái chết sẽ rất đau đớn.

D: Chết không đau đớn trừ khi ta cần nỗi đau. Với hầu hết các phần thì không có đau đớn trừ khi ta mong có nó. Cái chết có thể sẽ vô cùng đau đớn nếu ta muốn như vậy hoặc ta thấy cần có nỗi đau để dạy cho ta một bài học. Nhưng ta có thể tách rời khỏi nỗi đau bất cứ lúc nào. Và ta có thể làm được điều này cho dù ta có kết nối với những gì đang xảy ra hay không. Ai cũng có thể làm được, tách rời cơ thể và linh hồn trong thời gian đau đớn này.

D: Nhưng cái chết thực sự, rời khỏi cơ thể, có đau đớn không?

S: Không. Quá trình chuyển đổi là một việc dễ dàng hơn là sự bắt buộc. Nỗi đau đến từ cơ thể. Linh hồn không cảm thấy đau đớn ngoại trừ sự hối hận. Đó thực sự là nỗi đau duy nhất mà một linh hồn có thể cảm nhận được. Một cảm giác về việc họ có thể đã làm được nhiều điều hơn thế nữa. Điều này thật đau đớn. Nhưng nỗi đau thể xác không còn ý nghĩa vì điều đó đã bị bỏ lại với cơ thể.

D: Liệu có thể rời bỏ cơ thể trước khi cái chết thực sự xảy ra và để cơ thể phải tự chịu nỗi đau không?

S: Có. Người ta có sự lựa chọn đó, cho dù họ có muốn ở lại đó và trải qua nó hay là họ muốn rời đi và chỉ quan sát nó. Mọi người đều có quyền lựa chọn điều này.

D: Cá nhân tôi nghĩ mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn, đặc biệt nếu đó là một cái chết đau đớn.

S: Điều này hoàn toàn tùy vào sự lựa chọn của từng cá nhân.

Trong công việc của mình, tôi đã bắt gặp những ví dụ về chuyện này. Trong một lần hồi quy, một phụ nữ trẻ đang bị thiêu sống vì niềm tin của mình trước toàn bộ

thị trấn. Cô vô cùng sợ hãi và cũng rất tức giận trước những kẻ cố chấp phải chịu trách nhiệm về việc này. Khi ngọn lửa bùng lên cao hơn, cô quyết định sẽ không cho họ được thỏa mãn thấy cô đau khổ. Vì vậy cô rời khỏi cơ thể và quan sát từ vị trí lơ lửng ở phía trên hiện trường. Ở đó, cô thấy thất vọng và đau đớn tột độ, cô thấy cơ thể mình đang la hét khi trải qua những đau đớn khi bị thiêu đến chết. Trong trường hợp này, rõ ràng là thể xác và linh hồn là hai thứ riêng biệt.

Tôi nghĩ sẽ rất yên tâm và an ủi cho những người đã mất người thân của họ một cách bạo lực, khủng khiếp, khi biết rằng họ có lẽ còn chưa phải trải qua phần đau thương nhất của cái chết. Thật ý nghĩa khi nhận ra rằng linh hồn sẽ không muốn ở lại trong cơ thể và trải qua tất cả những nỗi đau đó. Do đó linh hồn tự rời bỏ và cơ thể chỉ phản ứng một cách tự phát. Cũng giống như cách mà chúng ta phản ứng khi vô tình cắt phải tay hoặc bị bỏng tay. Chúng ta hét lên và rút tay lại. Đây không phải là phản ứng có ý thức mà là một phản ứng phi tự nguyện. Do vậy có vẻ như trong một cái chết khủng khiếp, cơ thể chỉ phản ứng trong khi nhân cách thực sự đã biến mất và đang quan sát từ bên ngoài.

Một mô tả khác về cái chết:

S: Hãy tưởng tượng bạn trần truồng, lạnh cóng và chảy máu, đi qua một khu rừng tối tăm đầy rẫy thú rừng và những tiếng động lạ. Bạn biết rằng đằng sau mỗi bụi cây là một con thú sẵn sàng vồ lấy và xé xác bạn. Rồi đột nhiên bạn bước vào một bãi đất trống nơi có cỏ mọc và chim hót, những đám mây trên bầu trời và một con suối vui vẻ róc rách đang uốn khúc chảy qua. Hãy tưởng tượng sự khác biệt trong các tình huống này và bạn có thể thấy phép so sánh của tôi miêu tả cái mà bạn đang gọi là sự sống và cái chết.

D: Nhưng nhiều người trên Trái Đất sợ cái chết.

S: Nhiều người ở trong rừng đang sợ hãi, điều đó chính xác. Một khi họ ra khỏi khu rừng thì họ không còn sợ hãi nữa. Nỗi sợ hãi là ở trong khu rừng.

D: Vậy không có gì phải sợ về quá trình chuyển đổi!

S: Có một số quá trình chuyển đổi đáng mong đợi hơn nhiều. Tôi sẽ không từ chối điều này. Tuy nhiên, một cánh cửa chỉ đơn thuần là một cánh cửa. Không cần biết ta mở ra bao nhiêu lần, nó chỉ đơn thuần là một cánh cửa chứ không thay đổi.

Thêm một mô tả khác:

S: Mọi người không nên sợ chết. Chết còn chả đáng sợ hơn là việc thở. Chết cũng tự nhiên và không đau đớn, giống như chớp mắt thôi. Và gần như là như vậy. Tại một thời điểm, ta đang ở trong một cõi giới của sự tồn tại, và ta chớp mắt, có thể nói vậy, và ta ở một cõi giới của sự tồn tại khác. Đó là về cảm giác thể chất mà ta có và không hề đau đớn gì. Bất kỳ nỗi đau nào mà ta cảm thấy trong quá trình này là do tổn thương về mặt thể chất, nhưng về mặt tinh thần thì không có nỗi đau nào. Ký ức của ta vẫn còn nguyên vẹn, và ta cảm thấy như vậy, như thể cuộc sống vẫn đang tiếp tục. Đôi khi ta cần một thời gian để nhận ra rằng ta không còn kết nối với cơ thể vật lý của mình nữa, nhưng thường thì điều đó được nhận ra ngay lập tức, vì nhận thức của ta lúc đó được mở rộng đến nơi mà ta có thể nhận thức được cõi linh hồn mà không còn bức màn che nữa. Như nhiều người đã nói thì ở đây giống như một chiếc gương bằng mây. Điều xảy ra là, lúc đầu có một khoảng thời gian định hướng. Ta vẫn còn rất ý thức về cõi vật chất nhưng ta đang khám phá và hấp thụ những cảm giác khi nhận thức được cõi linh hồn, cho đến khi ta quen với thực tế rằng ta đang thực sự ở cõi linh hồn và ta cảm thấy thoải mái với điều đó.

D: Cô có thể cho tôi biết, tinh thần có bao gồm linh hồn của cô khi nó rời khỏi cơ thể không?

S: Tinh thần của ta là linh hồn của ta. Khái niệm về linh hồn bao gồm cả năng lượng mà ta gọi là tinh thần, bản sắc, thực tại của ta. Đó thực sự là con người thật của ta. Ta có thể gọi đó là linh hồn hoặc tinh thần tùy thuộc vào nhận thức nào ta sẽ chọn để hòa nhập vào thực tại của mình.

D: Chúng tôi đã nghe rất nhiều về thứ được gọi là “sợi dây bạc”. Có thứ gì như vậy không?

S: Đó là, như bà có thể nhận thấy, một chiếc phao cứu sinh cho cơ thể vốn rất thực trong tự nhiên. Theo một nghĩa tràn đầy năng lượng thì đó là sợi dây duy trì sự sống với nguồn năng lượng cho cơ thể của ta. Đó thật sự là một thiết bị thực.

D: Vậy tại điểm chết, sợi dây này bị cắt đứt?

S: Chính xác.

D: Một số người sợ trải nghiệm bên ngoài cơ thể vì họ sợ rằng có thể bị tách khỏi cơ thể sớm hơn.

S: Vẫn có thể làm được điều này. Tuy nhiên, gần như chắc chắn là phải được thực hiện có chủ ý và không phải do tai nạn.

D: Ý cô là khi họ ra khỏi cơ thể, có thể nói, sợi dây bạc kết nối họ để họ không bị lạc?

S: Chính xác. Không nên sợ hãi khi trải nghiệm du hành trong cõi trần, không có nghĩa rằng nó không có ý định xảy ra thì nó không bao giờ xảy ra.

D: Nhưng trong nhiều trường hợp, điều này không được lên kế hoạch mà do tự phát.

S: Chính xác. Đó là “tự phát”

D: Có nguy hiểm gì khi ai đó ở ngoài cơ thể quá lâu trong những cuộc hành trình này không?

S: Chúng tôi nhận thấy rằng không có gì nguy hiểm. Vì khi cá nhân đó không quay trở lại nghĩa là anh ta hay cô ta chọn làm như vậy chứ không phải vì một số năng lượng ác độc đã tấn công và cắt đứt sợi dây.

D: Nói cách khác là không có chuyện họ bị lạc và không tìm được đường trở về?

S: Chúng tôi không xem điều này là chính xác.

D: Vậy họ chắc chắn có thể kết nối được với cơ thể cho đến điểm chết, và sau đó sợi dây bị cắt đứt? Giống như cái rốn, có thể nói vậy không?

S: Hoàn toàn chính xác.

D: Liệu có cái chết xảy ra trong một trải nghiệm bên ngoài cơ thể, ví dụ như cơ thể chết vì một cơn đau tim không?

S: Bà đang hỏi là liệu các triệu chứng thể chất sẽ như thế nào. Hội chứng đột tử ở trẻ sơ sinh (SIDS) thường được quy cho triệu chứng này. Cũng có những người vì tuổi tác, đơn giản là họ đã chọn lựa không trở lại, và thế là họ được phát hiện đã chìm vào giấc ngủ.

D: Đó có phải là một cơn đau tim?

S: Đó không phải là một trường hợp, bởi vì một cơn đau tim là cái chết gây ra do một căn bệnh thực sự, không phải là những gì chúng ta đề cập ở đây. Họ sẽ chết trong giấc ngủ, và thường được gọi là “do nguyên nhân tự nhiên”.

D: Vậy nếu khám nghiệm tử thi, họ sẽ không tìm thấy nguyên nhân nào cả?

S: Chính xác.

D: Còn những người có vẻ như chết vì một hiện tượng tự bốc cháy (SHC) thì sao? Đó là một bí ẩn chưa có lời giải!

S: Điều này xảy ra là do sự mất cân bằng của thứ mà ta gọi là “hóa chất” trong hệ thống. Đó là vì thực tế cơ thể con người đã tạo ra những mảnh vụn thức ăn, mặc dù qua một quá trình rất kiểm soát và rất chậm rãi. Cái chết như vậy gây ra do sự đốt cháy các chất lỏng của cơ thể. Điều này đôi khi là do các yếu tố di truyền gây ra sự mất cân bằng trong cấu tạo hóa học của cơ thể. Ví dụ có quá nhiều phốt pho trong hệ thống của cơ thể.

D: Có phải là do chế độ ăn kiêng không?

S: Thường thì không phải do chế độ ăn kiêng mà do các tín hiệu được cung cấp cho cơ thể để sản xuất ra các cấp độ của những hóa chất này.

D: Đó có phải là tình cờ xảy ra hay cố ý?

S: Thật khó diễn tả, vì tất cả các trải nghiệm đều độc đáo. Có thể là một hoặc có thể là cả hai khả năng.

D: Còn những người dường như chết theo nhóm thì sao? Có nhiều trường hợp như tai nạn tàu hỏa, thảm sát, động đất, khi mà nhiều người chết cùng lúc? Có phải tất cả bọn họ đều chọn đi cùng một lúc hay có gì để nói về trường hợp này không?

S: Bà cũng nhận thức được quan niệm về nghiệp với từng cá nhân. Quả thực có cái gọi là nghiệp “nhóm”. Qua nhiều thời đại, đã có những trường hợp mà các linh hồn có xu hướng nhóm lại với nhau để thực hiện một số nhiệm vụ nhất định, hoặc thiết lập các thay đổi, hoặc để trải nghiệm cuộc đời trong một nhóm, cũng giống như khi ta có xu hướng trải nghiệm với từng cá nhân vậy. Những “cái chết theo nhóm” này không có gì khác hơn là những linh hồn riêng lẻ sẽ đến với nhau tại một số thời điểm nhất định trên quá trình chuyển đổi của họ, đó là, trong việc học tập trải nghiệm của họ về cái chết. Và khi làm như vậy họ thấy mình đang ở thời điểm thích hợp nhất để xuất phát đồng thời cùng nhau.

D: Họ có đồng ý làm điều này trước khi họ bước vào cuộc đời đó hay không?

S: Chính xác. Trong quá trình chuyển đổi theo nhóm này, họ tìm thấy được sự hỗ trợ. Có một sự chia sẻ kinh nghiệm ở đây, rằng họ không phải trải qua hành trình này trong đơn độc. Trong nhiều trường hợp đã có *nhiều người sinh ra và sống chung, nên việc phát hiện nhiều trường hợp chết chung không phải là hiếm.*

D: Đây có phải là trường hợp các phi hành gia đã cùng trải qua vụ tai nạn tàu vũ trụ Challenger?

S: Thật vậy, đây là một trường hợp mà người ta đồng ý sẽ có sự chia sẻ trải nghiệm cái chết.

D: Nhưng đã có quá nhiều đau khổ cho các gia đình và người dân trên khắp đất nước khi điều này xảy ra. Nếu họ định đoạt số phận của mình, tại sao chúng ta không thể hài lòng với điều đó?

S: Có lẽ có một sự thiên cận trong những trường hợp này. Ta chỉ nghĩ về những người đã ra đi. Đây không phải là một trường hợp. Có nhiều yếu tố khác liên quan đến việc này. Trong những trường hợp như thế, những người sống sót cùng nhau chia sẻ kinh nghiệm. Khi thấy người khác đang chia sẻ nỗi đau, một cá nhân sẽ thấy dễ dàng trải qua điều này hơn nhiều nếu biết rằng có những người khác cũng đang trải qua điều tương tự. Vì vậy, đây là một trải nghiệm nhóm ở nhiều cấp độ.

Nhiều đối tượng đã mô tả trải nghiệm sau khi rời khỏi cơ thể của mình giống như hành trình về với ánh sáng chói lọi ở cuối đường hầm hoặc thứ gì giống như vậy. Những mô tả này đã được lặp lại trong các báo cáo của NDES (Trải nghiệm cận tử). Một trong những đối tượng của tôi nói rằng ánh sáng trắng này là một trường năng lượng mãnh liệt đóng vai trò là rào cản giữa thế giới vật chất của chúng ta với thế giới tâm linh. Trong báo cáo NDES, người đó sẽ tiếp cận ánh sáng, nhưng bị kéo trở lại với cơ thể trước khi họ bước vào. Họ thực sự đã ở trong tình trạng gần với cái chết, nhưng họ đã không hoàn thành được quá trình chuyển đổi. Họ đã không đi đủ xa. Khi các đối tượng của tôi sống lại trải nghiệm cái chết, họ đi xuyên qua ánh sáng trắng, rào cản đó. Tại thời điểm đó, năng lượng mãnh liệt đến mức “sợi dây bạc” bị cắt đứt, cái rốn gắn kết linh hồn với cơ thể vật chất bị cắt đứt. Khi điều này xảy ra, linh hồn không thể vượt qua rào cản và trở lại cơ thể một lần nữa. Hai bên đã vĩnh viễn xa cách. Không còn mối liên hệ nào với sinh lực (linh hồn hoặc tinh thần), cơ thể sẽ nhanh chóng bắt đầu xấu đi.

Chương 2

Những người chào đón

Sau khi chết, dường như có một khoảng thời gian khá hoang mang với nhiều linh hồn. Không phải ai cũng trải qua điều này. Mà phần lớn là phụ thuộc vào cách thức chết, là tự nhiên hay đột ngột và không mong đợi. Điểm chính mà tôi nhận ra là sự đảm bảo rằng người ta không bao giờ đơn độc khi trải qua trải nghiệm cái chết.

S: Đôi khi có một giai đoạn mà ta không chắc về nơi mình đang ở, dù ở trên cõi vật chất hay cõi linh hồn vì một số cảm giác tưởng là giống nhau nhưng lại khác nhau. Và ta cố gắng tìm hiểu chuyện gì đang diễn ra và ta đang ở đâu. Có một khoảng thời gian để định hướng hoặc tái định hướng, và nó có thể gây ra nhầm lẫn cho một số người khi họ phải tìm ra nơi mà họ nên đi đến. Nhưng họ không cần lo lắng vì sẽ có sự trợ giúp được gửi đến ngay lập tức. Thông thường, một số ít linh hồn mà ta đã từng có mối liên hệ chặt chẽ với nghiệp trong tiền kiếp sẽ đến. Luôn có một hoặc hai hoặc thậm chí nhiều hơn một linh hồn đang ở giữa các quá trình hóa thân. Họ sẽ ở đó để chào đón ta. Và ta sẽ nhận ra họ do mối liên hệ của ta với họ trong kiếp trước. Một điều khác có thể gây ra sự nhầm lẫn khi ta vượt qua các cõi linh hồn là khi trí nhớ của ta bắt đầu mở ra các hóa thân trong quá khứ và trong toàn bộ hình ảnh nghiệp của mình. Vì vậy, ta sẽ nhận ra những linh hồn đó. Đầu tiên, ban đầu trong các mối quan hệ, ta biết họ trong các cuộc đời mà ta đã rời đi. Sau đó, ta sẽ bắt đầu nhớ lại những mối quan hệ khác mà ta đã biết. Đó là một phần của quá trình ghi nhớ tất cả nghiệp quả của ta khi ta đang ở trên cõi đó, nên ta có thể hiểu những gì ta vừa hoàn thành, và những gì ta vẫn còn cần phải làm khi trở lại Trái Đất.

D: Vậy thì đúng là luôn có ai đó đến khi người ta chết?

S: Vâng. Nếu có thể, thường là một người đặc biệt với họ trong suốt cuộc đời của họ, nếu họ chưa đầu thai. Một người nào đó mà họ có thể nhận ra, và sức mạnh của sự hấp dẫn ở đó để giúp họ vượt qua được giai đoạn chuyển đổi.

D: Nhưng nhiều khi người ta chết một cách bạo lực hoặc đột ngột. Nếu họ không biết mình đã chết, họ có dễ bị bối rối không?

S: Có, đó là sự thật. Và người trợ giúp ở đó phải giải thích cho họ những gì đang xảy ra và giúp họ vượt qua.

D: Khi linh hồn gặp những linh hồn khác sau khi chết, nó thường đi đâu?

S: Nó đi đến cõi giới nơi mà nó sẽ được học hỏi. Không có vị trí nào là trung tâm; chỉ là một cõi hiện hữu. Và thường thì linh hồn tương tác với nhiều linh hồn khi làm việc này. Sau khi biết được những gì nó cần cho kiếp sau, nó tham khảo ý kiến của các bậc thầy tâm linh và bắt đầu chuẩn bị cho lần tái sinh ở kiếp tiếp theo. Nó tham khảo ý kiến của các bậc thầy tâm linh xem kiểu tình huống nào thì sẽ phù hợp nhất cho nó để quay trở lại. Ngoài ra nó cũng cần tham vấn xem linh hồn nào tốt nhất để nó tương tác để có lợi cho tất cả mọi người.

D: Cô đã bao giờ nghe nói về nơi an nghỉ?

S: Có, nếu ý bà là đang đề cập đến nơi mà tôi hình dung, là một nơi đặc biệt dành cho những linh hồn bị tổn thương có thể nghỉ ngơi và phục hồi bản thân trước khi có thể hoà nhập vào với các linh hồn khác hoặc tái sinh vào cõi vật chất một lần nữa.

D: Một số người tin rằng hình thức linh hồn của chúa Jesus sẽ liên lạc với ta để hướng dẫn ta vào thời điểm mà linh hồn ta rời khỏi thể xác.

S: Điều đó hoàn toàn có thể xảy ra, tuy nhiên, không phải lúc nào cũng bắt buộc như thế. Đôi khi điều đó xảy ra nếu cá nhân đó có nhu cầu hoặc mong muốn được nhìn thấy năng lượng của chúa Jesus quá nhiều, và trên thực tế, năng lượng của Jesus sẽ tự hiển thị. Vì Ngài đã tuyên bố là sự giúp đỡ của Ngài là một phần của tiến trình này và điều này sẽ dành cho bất kỳ ai muốn mở lòng mình ra với năng lượng của Ngài, dù họ có đang trong thân xác hay không. Điều này cũng đúng với những người theo các tín ngưỡng hoặc các tôn giáo khác. Nếu họ có một niềm tin sâu sắc vào một thực thể cụ thể nào đó, năng lượng tinh thần đó sẽ ở đó để giúp họ vượt qua dễ dàng hơn nếu đó là điều họ mong muốn.

D: Cũng có một niềm tin rằng có một nơi nào đó trong thế giới linh hồn, là nơi các linh hồn sẽ ngủ yên bởi vì họ chết và tin rằng họ phải yên nghỉ cho đến khi chúa Jesus đến lần thứ hai và phục sinh cho họ.

S: Những gì mà ta mong đợi tìm thấy, hoặc thực tế do ta tạo ra, thực sự ta sẽ tìm thấy. Có thể ta mong đợi thức tỉnh trong một lễ hội hóa trang, thì ta sẽ tìm thấy mình trong một lễ hội hóa trang. Bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra nếu ta tin vào nó. Có rất nhiều điều khác nhau có thể xảy ra sau cái chết mà ta gọi là “cơ thể vật lý”. Khi một cơ thể đã hết hạn - mà một linh hồn thì không bao giờ như vậy - nếu là một cái chết nhẹ nhàng thì sẽ có một cảm giác nhẹ nhõm, của sự ngạc nhiên, của sự tự do. Phần lớn những gì người ta mong đợi thế nào thì sẽ thế đó. Nếu họ mong

đội được gặp người hướng dẫn của mình hay bạn bè trên hành trình này để giúp họ hướng tới ánh sáng, thì họ sẽ gặp. Nếu họ chìm trong niềm tin về sự hủy diệt và lửa Địa Ngục, và họ tin là họ xứng đáng với điều đó, thì họ cũng sẽ nhận được điều đó. Hầu hết những điều này dựa trên sự chuẩn bị của chính linh hồn cá nhân đó trước khi chết. Nhưng thông thường, có những người thân thiết với họ trước khi họ qua thế giới bên kia. Và nhiều lần, một linh hồn sẽ đến và hướng dẫn họ đi đến nơi mà họ có thể sẽ được chăm sóc để không còn bối rối, và để họ hiểu chuyện gì đang xảy ra. Có thể những linh hồn bị bối rối vì đã lâu rồi họ không đi đến bên kia. Những người chào đón sẽ giúp họ không còn bối rối và tìm ra nơi họ muốn đến và cần đến. Bằng cách này, nếu đó là người mà họ đã từng biết thì họ sẽ không phải sợ hãi, vì sự sợ hãi sẽ khiến mọi người bị sốc. Với một số người, nếu gặp phải một cái chết đau đớn, họ sẽ đi vào giai đoạn an nghỉ sâu cho đến khi họ có thể xử lý trải nghiệm đó, khi biết rằng cơ thể của họ không còn nữa. Và sự thức tỉnh của họ sẽ diễn ra rất chậm. Chúng ta không mong đợi có những người cứ lang thang trong tình trạng hoang mang. Điều này sẽ khiến họ gây tổn hại cho bản thân và những người khác.

D: Việc họ gây ra tổn hại đó có thường hay xảy ra không?

S: Họ sẽ không biết cho đến khi nó xảy ra. Họ không biết họ đang ở đâu. Trong cơn hoảng loạn, họ có thể tự làm tổn thương mình với cảm giác, “Tôi phải quay lại, tôi phải quay lại”. Và họ tự trói mình vào bất cứ nơi nào mà họ đã chết với cảm giác rằng điều này không thể xảy ra.

D: Sẽ tốt hơn nếu họ đi tiếp và an nghỉ?

S: Vâng, bởi vì sau đó họ có thể thức tỉnh một cách chậm rãi để biết rằng những gì xảy ra là tốt và là đúng đắn và là tự nhiên. Cú sốc và sự tổn thương sẽ biến mất sau đó.

D: Những người thân yêu của họ có đến khi họ gặp một cái chết đau đớn không?

S: Có, đôi khi họ chỉ đưa người đó đến một nơi để mà an nghỉ. Nhưng một cái gì đó như một cái chết đau đớn sẽ không phải lúc nào cũng được coi là đau đớn ở bên này. Ví dụ mọi người sẽ nghĩ rằng hầu hết binh lính đã chết đau đớn. Tuy nhiên, đôi khi họ lại là những người chấp nhận những điều xảy ra nhiều nhất, hơn cả những người chết khi sinh con.

D: Tôi cho rằng nó phụ thuộc vào hoàn cảnh và tâm hồn của cá nhân đó.

S: Đúng, ở một mức độ mở rộng.

Có vẻ như đã có một chu kỳ quay lại Trái Đất liên tục sau khi người ta đã ở phía bên kia. Đối với tôi, dường như nếu ai đó ở một nơi mà họ không thể chết, họ sẽ tự nhiên muốn ở đó mãi mãi. Tôi đã nghĩ đến cách mà mọi người trên Trái Đất luôn tìm kiếm sự bất tử.

S: Không, ta sẽ nhanh chóng bị chán. Nếu bài học hồi lớp ba của ta đã hoàn thành, tại sao ta lại muốn ở lại lớp ba đến hết đời? Nó có thể thoải mái nhưng không có gì mới để học nữa.

D: Sẽ không còn thách thức nữa.

S: Đúng vậy. Cái chết là cần thiết để tiến bộ. Sự đình trệ sẽ xảy ra nếu không có cái chết để chuyển một người về thế giới linh hồn. Đây là một quá trình liên tục phù hợp nhất cho việc học hỏi được nhiều điều. Tất cả phải diễn ra như nó phải diễn ra trong câu chuyện này. Nếu các bài học của ta đã hoàn thành, sẽ có sự đúc rút kinh nghiệm về những bài học đó, và giả định về những kinh nghiệm mới để học những bài nâng cao hơn. Đơn giản là ta sẽ phải leo lên những bậc thang, nếu ta muốn, mỗi cấp độ trải nghiệm được phát triển lên trong nhận thức so với cấp độ trước đó. Vì vậy, môi trường xung quanh vốn là chất xúc tác cho những trải nghiệm này, sẽ mất đi cho những trải nghiệm mới. Ta có muốn ở lại với lớp ba để học lớp bốn hay lớp sáu không? Hay sẽ tốt hơn nếu ở trong một môi trường mới và bắt đầu với một tâm hồn mới? Nếu ta ở trong cùng một lớp học, ta sẽ có xu hướng suy nghĩ theo cùng một cách cũ. Bộ khung của tâm trí cũng rất quan trọng là vì vậy.

D: Tôi nghĩ điều đó đúng với nhiều người trên Trái Đất. Đôi khi nếu họ ở mãi trong cùng một môi trường thì họ sẽ không phát triển. Ý cô là vậy đúng không?

S: Chính xác.

D: Họ cần thử thách một thứ gì đó mới, một nơi chốn mới, môi trường mới.

S: Môi trường xung quanh được đổi mới là rất quan trọng cho sự tiến bộ. Những nhắc nhở về quá khứ sẽ khiến ức chế tầm nhìn về tương lai.

S: Một số người cho rằng không có cuộc sống sau khi chết. (Cô ấy cười lớn). Nhưng một khi năng lượng đã tồn tại, nó không thể bị phá hủy. Tại sao lại khó tin rằng có một sự tồn tại sau cái chết của cơ thể vật chất? Ta không thể phá hủy thứ gì đó như điện vì năng lượng luôn ở đó mặc dù ở dạng khác. Tại sao họ nghĩ rằng tinh thần và linh hồn của con người có thể bị hủy diệt trong khi năng lượng thì không thể? Đó là vì tâm hồn con người – là không gì khác ngoài năng lượng. Vì linh hồn không chỉ là một thứ cư trú bên trong cơ thể vật chất. Nó là một năng

lượng. Và như một năng lượng thì nó có thể lan truyền như những năng lượng khác. Nhận thức đúng về tính cách của ta cũng sẽ giống như năng lượng, vì đó là bản chất của chân lý tạo hóa - rằng tất cả đều là năng lượng. Một số hình thức ở cấp độ thấp hơn như thế giới vật chất xung quanh, nhưng chúng ta năng lượng và có thể được chứng minh bằng các quá trình chuyển đổi đơn giản giống như lửa. Tất cả vật chất là trong thực tế, năng lượng. Nó đơn giản được biểu hiện ở dạng thấp hơn và cơ bản hơn. Và vì vậy ta có thể thấy mình là những thực thể thuần khiết của năng lượng, không hơn không kém. Đây chỉ đơn giản là một hàm ý đã được sử dụng để mô tả những điều hiển nhiên xung quanh thế giới “vật chất”.

S: Cái chết chứa đựng nhiều nỗi sợ hãi. Tuy nhiên, cái chết là kẻ phủ nhận vĩ đại, điều phi sự thật vĩ đại. Đó là điều không được nói ra nhiều, nhưng lại được nghĩ đến thường xuyên. Không cần phải sợ cái chết, vì nó tạo ra sự giải phóng, và một lần nữa, có sự sống vượt xa những gì đang tồn tại trên hành tinh này. Tuy nhiên, đối với những người từ chối cuộc sống này, chúng tôi xin cảnh báo rằng, bằng cách sử dụng không đúng cách, nghĩa là, bằng cách tự sát chẳng hạn, người đó sẽ tạo ra một năng lượng mà nó sẽ theo họ sang phía bên kia. Và sau đó, năng lượng đó sẽ cần phải được xử lý ở phía bên kia. Không bao giờ nên vứt bỏ một cơ thể sống trước khi hết hạn. Đó là một sự lãng phí không thể dung thứ được.

D: Tôi đang cố gắng làm rõ những điều này để mọi người không còn sợ nữa.

S: Vâng. Vấn đề chính mà ta sẽ gặp phải không phải là sự sợ hãi mà là những giáo điều triết lý trên hành trình.

D: Ý cô là những lời giải thích?

S: Triết lý chính là thứ đã đóng tâm trí của mọi người lại trước thực tại. Cụ thể, người mà thường tin theo các triết lý tín ngưỡng sẽ thường thấy khó hiểu với những điều mà tôi đã giải thích.

D: Ý cô là những người được nuôi dưỡng với niềm tin về những thứ như Thiên đường hay Địa Ngục?

S: Ví dụ thế. Và những người được nuôi dưỡng với niềm tin rằng mỗi linh hồn chỉ có một hóa thân. Điều đó thật ngu ngốc nhưng họ lại tin vào điều đó.

D: Vâng, họ nghĩ rằng cuộc sống chỉ có một lần và chỉ vậy. Có những người không thể chấp nhận ý tưởng rằng họ đã sống nhiều hơn một cuộc đời.

S: Có khó để tin rằng ta được sinh ra một lần vào một cơ thể, hơn là tin rằng ta có thể được sinh ra nhiều lần không?

D: Một số người khó có thể chấp nhận khái niệm này.

S: Chỉ những người ở trong thế giới của bà. Đó là một lý do tại sao nhiều người trong số họ gặp vấn đề về trầm cảm và kiêu như vậy. Bởi vì họ cảm thấy họ đang đánh mất cơ hội duy nhất của mình. Nếu họ nhận ra rằng họ có vô số cơ hội, họ có thể sẽ cố gắng hết sức mỗi lần và không cảm thấy tội tệ với những sai lầm mà họ mắc phải nữa. Họ có thể giải quyết vấn đề đó vào lần sau.

D: Vậy là người ta chỉ nên cố gắng làm tốt nhất có thể trong cuộc đời này. Điều này rất có ý nghĩa với tôi, nhưng nhiều người khác lại không hiểu nổi.

S: Có nhiều người không muốn hiểu. Nhiều người sợ hãi khi nghĩ đến sự tồn tại khác sau cuộc đời mà họ đang sống, bởi vì có lẽ cuộc sống mà họ đang sống có quá nhiều đau khổ đến nỗi họ nghĩ rằng nếu cứ liên tục có kiếp này sang kiếp khác thì đó sẽ là một sự tra tấn. Nhiều người trong các nhà thờ không muốn giáo dân tin vào sự tồn tại của những cuộc đời trước đó hoặc tiếp theo vì thực tế là điều đó sẽ khiến giáo dân mất đi nỗi sợ và nhà thờ cũng mất đi sự kiểm soát với giáo dân. Các nhà lãnh đạo của tất cả các trường phái tư tưởng lớn đến biết đến sự tồn tại của cuộc đời trước đó và sự tồn tại kế tiếp, nhưng đã bị kiểm soát và đóng cửa với công chúng. Ngay cả trường phái tư tưởng Hindu cũng kiểm soát thông tin này theo một cách khác bởi vì họ tin rằng, “Người đàn ông này đã làm điều gì đó trong cuộc đời trước nên khiến anh ta đau khổ đến tận bây giờ. Vì vậy tại sao tôi phải giúp anh ta? Anh ta đã làm điều gì để xứng đáng với điều này?”. Bằng cách này, họ đã sử dụng các chiến thuật tương tự như Cơ đốc giáo hoặc bất kỳ tôn giáo nào khác. Ta phải nhớ rằng không phải tất cả những người nói rằng họ đứng về phía tôn giáo thì họ sẽ làm vậy. Có lẽ họ đang bị biến dạng bởi mặt tối của thứ mà chính họ không hề hay biết. Con người đã bỏ nhiều điều ra khỏi Kinh Thánh và thêm vào những gì họ muốn. Họ không quan tâm, họ nghĩ rằng, “Đây là những gì tôi muốn cuốn Kinh Thánh nói, và đó là những gì sẽ có ở trong đó”.

D: Mọi người dường như sợ những chuyện như thế này. Khi ta cố gắng nói với họ rằng Kinh thánh đã bị thay đổi nhiều trong lịch sử.

S: Những điều này khiến họ phải nghĩ, và nhiều người sợ phải tự nghĩ. Khi ta lấy mất những gì mà họ đã tin tưởng trong suốt cuộc đời, và ta nói rằng nó đã thay đổi, hoặc có lẽ cha mẹ họ đã cố tình gạt họ, và ta đang lấy đi mất những nền tảng mà họ tin tưởng lâu nay. Và con người không thể tồn tại nếu không có thứ gì đó để tin tưởng, ngay cả khi đó là niềm tin về việc không có chuyện gì đó trên đời. Họ phải tin vào thứ gì đó.

D: Nói cách khác, họ sợ hãi trước một tư tưởng khác.

S: Người ta nói những điều tương tự mà Chúa Jesus từng nói, khi Ngài nói rằng Ngài đến để ứng nghiệm các lời tiên tri. Họ nói rằng Ngài đã sai, rằng Ngài bị điên, rằng Ngài không biết Ngài đang nói về điều gì. Mỗi khi ai đó nói điều gì đó khác biệt một chút hoặc hơi bất thường, mọi người sẽ sợ hãi và sẽ nói những điều tiêu cực về điều khác biệt kia. Kiến thức này cần được dạy bởi vì con người phải học cách không còn sợ hãi để trở thành người mà họ phải trở thành. Có những người sẽ cần biết những điều này. Rồi nó sẽ nổi dậy bên trong họ, và họ sẽ nhận ra đó là sự thật. Có lẽ nó sẽ giúp họ tìm ra cách để trở thành những gì họ muốn trở thành và cần trở thành. Họ là những người quan trọng, bởi vì cuối cùng họ sẽ thu hút được nhiều người với họ. Hãy nhớ rằng, đã từng có rất ít người, một số người tin vào sứ mệnh của Chúa Jesus. Và bây giờ hãy nhìn thế giới mà xem. Phần lớn thế giới đã theo đạo Cơ đốc, ít nhất là những gì ta thấy được. Sự thật đã bị che đậy trong nhiều thế kỷ và đây là lúc để nó hiện ra.

Chương 3

Một trải nghiệm cận tử

Không phải tất cả thông tin tôi có được về trải nghiệm cái chết đều đến từ thôi miên. Thỉnh thoảng mọi người nói với tôi về Trải nghiệm cận tử (viết tắt: NDE'S) mà họ đã từng trải qua. Thuật ngữ này đã được phổ biến bởi nghiên cứu của Tiến sĩ Raymond Moody và Tiến sĩ Kubler-Ross. Các nghiên cứu này đề cập đến những sự kiện mà mọi người nhớ đến khi họ đã chết theo đúng nghĩa đen và vượt qua ngưỡng cửa sang bên kia thế giới, và được đưa trở lại thế giới của chúng ta để sống lại nhờ những tiến bộ của khoa học. Những câu chuyện mà mọi người đã kể lại cho tôi tuân theo những hình mẫu mà các nhà nghiên cứu khác đã khám phá ra. Chúng cũng tương tự như những thông tin mà tôi đã tìm ra trong công việc của mình, ngoại trừ việc những người này đã ở trạng thái cận tử rồi quay trở lại thế giới để tường thuật lại những trải nghiệm của họ, còn trong những câu chuyện của tôi thì họ vẫn ở trong cõi linh hồn từ khi họ chết ở kiếp trước cho đến khi họ đầu thai vào cuộc đời hiện tại. Đối tượng nghiên cứu của tôi đem theo ký ức nhưng bị chôn vùi sâu trong tiềm thức của họ và chỉ có thể được giải phóng bằng phương pháp thôi miên hồi quy.

Trường hợp mà tôi sẽ tường thuật mang nhiều yếu tố mang tính khuôn mẫu chung. Một người bạn đã giới thiệu tôi với Meg bằng cách nói rằng cô ấy có một câu chuyện đáng để kể cho tôi nghe. Meg đã không nói về trải nghiệm này với nhiều người vì cô ấy sợ bị chê cười. Đó là một trải nghiệm rất riêng tư và cá nhân, cô ấy cảm thấy nhiều người sẽ không thể hiểu được tầm quan trọng của việc này như cô ấy nghĩ. Nó đã thay đổi cuộc đời cô mãi mãi. Meg đã không còn như trước, và cô ấy sẽ không bao giờ giống như thế nữa. Cô ấy tin rằng đó là lý do để cô được phép giữ lại ký ức này. Nó là một món quà mà cô có thể nghĩ về khi cô gặp những trường hợp do dự và căng thẳng. Cô giải thích rằng thôi miên sẽ không cần thiết để có thể khôi phục ký ức từ tiềm thức của cô, vì nó đã mãi mãi in sâu trong tâm trí cô. Cô có thể nhớ mơ hồ trong một vài chi tiết nhưng cô biết cô sẽ không bao giờ có thể quên được và không ai có thể thuyết phục cô rằng chuyện đó chưa từng xảy ra. Đó là một bước ngoặt trong cuộc đời cô.

Meg là một phụ nữ tầm tuổi cuối 40, đã kết hôn và có vài đứa con. Cô chưa từng đọc bất kỳ điều gì về NDE'S và chắc chắn chưa từng tiếp xúc với những tài liệu mà tôi nghiên cứu. Cô có một cuộc sống năng động với nhiều sở thích nhưng từ lúc

sự kiện này xảy ra thì mọi chuyện đã trở nên kết nối quan trọng hơn nhiều. Nó tiếp tục điểm tô cho mọi việc xảy ra trong cuộc đời của cô.

Chúng tôi gặp tại nhà của một người bạn vì chúng tôi có thể có được không gian riêng tư tại đây, và Meg ngồi vào một chiếc ghế thoải mái để kể lại câu chuyện của mình cùng với máy ghi âm. Tôi bị ấn tượng về cô ấy vì sự chuẩn xác và cách mà cô ấy cẩn thận để không thêm thắt thông tin dưới bất kỳ hình thức nào. Cô cảm thấy cần phải nói lại một cách chính xác và cô ấy nhớ mọi thứ rất chi tiết. Meg đồng ý cho phép tôi xuất bản câu chuyện với điều kiện tôi phải giấu tên cô ấy.

Đây là những gì đã xảy ra, theo lời kể của cô ấy:

Chuyện xảy ra khi tôi có một cuộc phẫu thuật vào 10 năm trước, năm 1978. Tôi định mở một tiệm sách vào tháng Sáu, nhưng tình cờ khi đi kiểm tra định kỳ, người ta tìm thấy một vấn đề ở phổi của tôi. Họ không thể xác định đó là ung thư hay chỉ là một cục u lành tính, nên họ tiến hành phẫu thuật. Phải nói rằng trước khi phẫu thuật, trực giác của tôi không cảm thấy là mình bị ung thư, và tôi cũng không thấy khả quan về cuộc phẫu thuật này. Tôi không có rung động tốt về điều đó. Đó là cách duy nhất tôi có thể mô tả về nó.

Tôi có một tuổi thơ trôi qua bình thường. Tôi đã đến nhiều nhà thờ khác nhau và rồi không đi nhà thờ nữa. Có đủ loại: giáo đoàn, giáo hội Tin lành Lutheran, v.v... Khi chúng tôi chuyển ra nước ngoài, tôi đã cùng với người hàng xóm bên nhà đi nhà thờ Baptist. Nhưng tôi đã không được nuôi nấng với một nền tảng chính thống. Thực tế là tôi có một nền tảng Cơ đốc giáo lỏng lẻo và tôi không quen đi nhà thờ nhiều. Khi kết hôn, tôi đã đi nhà thờ nơi chồng tôi hay đi, đó là một nhà thờ Episcopal. Lần nữa, đó cũng lại là một mối quan hệ rất lỏng lẻo và được duy trì như vậy cho đến nay. Đôi khi tôi đã đi đến kết luận rằng tôi là một người duy vật và thậm chí có thể là một người vô thần. Nhưng vì thói quen thời thơ ấu mà tôi không dám trở thành một người vô thần hoàn toàn. *Chủ yếu đi chỉ để cho có đi.* (Cô ấy cười).

Tôi muốn bà biết xuất phát điểm của tôi khi tôi nằm trong bệnh viện vào đêm trước ngày phẫu thuật. Tôi thực sự bị thuyết phục rằng tôi có thể sẽ không sống sót. Tôi đã nói những gì tôi nghĩ là lời cầu nguyện cuối cùng. Tôi thì thâm vào thứ mà tôi gọi là bóng tối, “Tôi không biết liệu người có ở đó hay không nhưng nếu có thì đây là điều tốt nhất tôi có thể làm”. Và tôi đã cố gắng nghĩ lại về mọi thứ, để xem về mặt tinh thần, tôi có còn điều gì chưa hoàn thành không. Sau đó, tôi nói, “Tôi không thực sự nghĩ rằng người đang ở đó, nhưng nếu có, tôi thực sự cần một số sự giúp đỡ”. Tôi đã đi đến chỗ bức tường. “Tôi xin lỗi vì tôi không thể có niềm tin lớn

hơn, nhưng thành thật mà nói đây là điều tốt nhất, trong những suy nghĩ cuối cùng mà tôi có thể làm được.”

Dù sao thì, tôi đã vượt qua cuộc phẫu thuật tốt đẹp, nhưng tôi cảm thấy đau như chết. Tất cả những gì tôi có thể cảm thấy là tôi đã rất đau và lần tiếp theo sẽ là khi nào. Tôi nghĩ đến tất cả những điều này bởi vì tôi nghĩ tôi phải thành thật. Tôi đã trôi dạt vào và ra, và tôi đã được bác sĩ kê cho Demerol. Những người không tin lắm có thể nói rằng, “Chà, cô ấy đã dùng thuốc giảm đau”. Không quan trọng. Những người hoài nghi luôn sẽ nói những gì họ hoài nghi. Vào khoảng ngày thứ ba ở phòng chăm sóc đặc biệt, tôi ngủ thiếp đi. Đột nhiên tôi đi xuống một hẻm núi rất dài và tối. Tôi cảm thấy rất, rất ấm và rất, rất an toàn, nhưng đó là một hẻm núi tối nhất mà tôi từng thấy. Những bức tường núi kia dường như rất xa, rồi chúng đột nhiên lại có vẻ rất gần. Rồi một lúc, tôi nhìn thấy những bức tường núi này và thay vì toàn màu đen thì chúng lại gần như xuất hiện màu cam với những ánh sáng tối nhấp nháy. Có gì đó liên quan đến những linh hồn nhưng tôi không nhớ đó là gì. Nhưng đó là một cảm giác rất ấm áp và an toàn.

Tôi đi xuống hẻm núi và tôi thấy một nơi sương mù dày đặc ngay phía trước. Và khi tôi nhìn thấy nó, tôi có thể thấy rằng có một thứ như hàng rào đá đang chắn toàn bộ lối vào hẻm núi này. Tôi không thể đi tiếp nhưng có đủ chỗ để đứng chen chúc quanh đó. Sương mù ở khắp nơi.

Và rồi tôi thấy có những người đang đứng đó. Có hai người đàn ông, và một bóng người khác. Đột nhiên, tôi nhận ra người đó là ai, và rồi anh ta không còn là một cái bóng nữa. Thật buồn cười, nhưng anh ta giống như Gene Wilder từng nhìn vào Willy Wonka. Anh ta có mái tóc xoăn lộn to tuyệt vời và đang mang một vệt vệt với đường cổ màu trắng. Tôi nghĩ ngay, “Đây là gì nhỉ?” và đột nhiên tôi nhận ra mình sắp chết. Tôi có một cảm giác sợ hãi.

Và người đàn ông trong bộ vét nói, “Cô đang chết”. Những từ đó là: “Cô đang chết”. Và tôi nhận ra anh ta là “thiên thần của cái chết”. Anh ta không nói vậy nhưng tôi biết điều đó. Và tôi nghĩ anh ta hơi đáng sợ. Nhưng khi anh ấy nói, “Cô sắp chết”, điều đó thật *tử tế* nên tôi không hề sợ hãi. Tôi không sợ một chút nào. Anh ta thật tốt bụng. Và anh ta rất ân cần. Thật không thể tin được.

Và tôi nhớ đã nghĩ về điều đó; rồi gật đầu nói, “Tôi biết”. Giờ tôi sẽ nói tất cả những thứ còn lại trong một mớ bong bóng vì tôi nhận được những thông tin này một cách đồng thời. Nó chỉ xuất hiện từ những hiển thị. Ai đó nói gì thì tôi sẽ trích dẫn chính xác. Lúc đầu tôi nghĩ, “Thực sự có gì đó sau khi chết. Thực sự là có.”

Tôi đã hoàn toàn *kinh ngạc*. Tôi nói, “Nhưng cái chết quá là *dễ dàng*. Thật là dễ dàng. Giống như đứng lên khỏi cái ghế *này* và lại ngồi xuống”.

Những người đàn ông cũng gật đầu. Và một người nói, “Vâng, nhưng rất khó để chết đó”. Tôi không hiểu, nhưng anh ấy đã nói như vậy. Rồi người đàn ông mặc vét nói, “Và cô đang được lựa chọn”. Lúc này tôi đang nghĩ đến nhiều thứ. Một trong số đó là, “Cái chết là một *vũ công*”. Đó là một suy nghĩ kỳ lạ, nhưng tôi đang cố gắng kết nối những gì tôi nhận được vào thời điểm đó ở dạng thuần khiết nhất. Tôi có ấn tượng rằng không phải lúc nào tôi cũng được lựa chọn. Tôi cũng có ấn tượng rằng không phải ai cũng được lựa chọn. Đó chỉ là vì vào thời điểm cụ thể này, tại điểm này. Và rồi tôi cũng có ấn tượng rằng, “thiên thần của cái chết” này không phải là vị trí vĩnh viễn của sinh mệnh này. Tôi cảm thấy rằng anh ấy chỉ được giao nhiệm vụ và nhiệm vụ này không phải vĩnh viễn.

Có một số cái bóng khác ở đó, và tôi nhận ra rằng họ ở đó là để giúp tôi. Bởi vì anh ta nói, “Cô muốn ở lại hay cô muốn đi?” *Ở lại* nghĩa là ở lại với họ, *đi* nghĩa là quay trở lại. Không phải là những gì ta thường nghĩ. Đó là điều ngược lại. “Cô muốn ở lại hay cô muốn đi?” Và tôi biết thật là *tuyệt vời* khi ở đó, và tôi muốn ở lại. [Hứng thú] Và tôi nói, “Tôi muốn ở lại.”

Tôi không thể nhớ chính xác những lời anh ấy nói, nhưng anh ta nói rằng, “Có một số thứ cô cần phải biết trước khi quyết định.” Rồi tôi được xem cảnh mẹ tôi đang khóc nức nở. Và anh ta nói, “Giờ mẹ cô sẽ bị hủy diệt. Và, trong sự phá hủy chính mình, bà sẽ phá hủy những người xung quanh.” Và tôi chắc rằng anh ta đang nói về cha tôi. Tôi nghĩ rằng cuộc sống của bà ấy sẽ kết thúc vào thời điểm đó. Và với tình yêu của ông dành cho bà, cuộc đời của ông cũng kết thúc. Nhưng tôi nói, “Ồ, tôi muốn ở lại.” Bởi vì tôi nhận thức rằng thời gian diễn ra quá nhanh *ở đó*, rằng nó không là gì cả. Họ sẽ đến đó rất nhanh và họ sẽ hiểu khi họ đến đó. Tôi cũng nhận ra một điều khác, rằng bất cứ cách nào tôi chọn cũng *đều đúng* cả. Hoàn toàn không có sự phán xét hay chỉ trích nào, nhưng những gì tôi chọn đều đúng đắn. Rồi tôi được cho xem chồng tôi. Anh ấy đã khóc và anh ấy đang nói, “Tôi chưa bao giờ biết rằng tôi yêu cô ấy đến thế” và điều này phù hợp với cuộc hôn nhân lúc bấy giờ. Tôi thấy điều này sẽ rất khó khăn với anh ấy, nhưng tôi nói, “Tôi muốn *ở lại*.” Bởi vì tôi biết rằng chỉ trong một thời gian ngắn nữa thôi mọi người sẽ đều ở đó, và họ sẽ đều hiểu cả.

Rồi anh ta lại nói, “Giờ, các con của cô sẽ ổn, nhưng chúng sẽ không thể phát triển đúng như tiềm năng của chúng.” Nhưng tôi vẫn nói, “Tôi muốn ở lại.” Tôi biết rằng các con tôi rồi sẽ ổn cả. Có thể sẽ không được tốt như lúc tôi ở đó, nhưng sẽ

không tệ hơn. Được ở lại đó vẫn là lựa chọn hấp dẫn nhất. Và rồi anh ta lại nói, “Bây giờ cô sẽ cần phải ở gần bên các con của mình”. Nói cách khác, ở sát bên cạnh. Và tôi được bảo rằng tôi phải hướng dẫn các con của tôi. Tôi ngạc nhiên vì đó không phải là điều tôi muốn. Tôi muốn tiếp tục đến nơi vui vẻ này và học hỏi. Tôi không biết làm sao mà tôi biết được rằng tôi có thể học hỏi ở đó. Nó cứ xuất hiện trong tâm trí tôi, và tôi biết điều đó. Tôi chưa thấy, nhưng tôi biết ngay khi những người này mở miệng, rằng đây là nơi mà tôi muốn đến. Tôi chỉ biết rằng có câu trả lời cho tôi ở đó. *Câu trả lời*, tôi nghĩ vậy. Có những bài học; câu trả lời; sự phát triển. Đó chỉ là bản năng, nhưng tôi biết đó là nơi tôi muốn ở lại. Tôi chắc chắn không muốn rời đi và trở lại với những vấn đề. Tôi muốn được ở đó. Nhưng tôi miễn cưỡng nói, “Chà, nếu tôi phải ở sát bên chúng, tôi có thể quay trở lại. Tôi có những trách nhiệm. Và tôi có thể giải quyết nó tốt hơn khi ở đó và ở gần các con tôi để ảnh hưởng các con tôi”. Vậy là tôi nói, “Được rồi, tôi sẽ đi”. Và tất cả bọn họ đều có vẻ rất hài lòng vì tôi đã đưa ra quyết định như vậy dù không có sự chỉ trích hay phán xét nào.

Tôi cảm thấy như thể tôi bắt đầu bị kéo ngược trở lại. Và tôi thấy những nhân vật nhỏ bé kia thì thầm, “Cô ấy sẽ đi. Cô ấy sẽ đi.” Và tôi không thể nhớ là họ đã biến mất hay đã đi qua bên kia hàng rào. Tôi nghĩ họ đã đi vòng qua bên kia. Và tôi nhận ra rằng họ đã ở đó để giúp tôi vượt qua. Nhưng không cần thiết nên họ đã biến mất. Sau đó tôi bắt đầu trở lại giống như khi tôi rời đi. Và một trong những người đàn ông này đã nói, “Trước khi cô đi, có một số điều chúng tôi muốn cô biết.”

Ngay lập tức, tôi đã ở một nơi khác. Tôi không còn ở trong đường hầm đó nữa. Đó là kiểu như một cái sân sau, có một vòng tròn người. Từ lúc đó tôi đã cố gắng đoán xem có bao nhiêu người trong vòng tròn những con người đang ngồi trên các cái ghế. Tôi đoán có lẽ là tám đến mười người đàn ông và phụ nữ. Tôi nhận ra rằng họ là một hội đồng của tôi. Và tôi biết rằng mỗi người đều có một hội đồng có trách nhiệm với từng linh hồn đi đến đây. Họ làm tôi nhớ đến một nhóm học sinh chủ nhật ở vùng quê hẻo lánh ngoài sân nhà thờ vào buổi chiều hay gì đó. Tôi thực sự không thể nhìn thấy khuôn mặt của họ nhưng một người đã hướng dẫn tôi. Tôi nhớ đến cánh tay trần và tay áo sơ mi trắng xắn lên của anh ấy rất giống với những người đàn ông ở các ngày Chủ Nhật ấm áp, vào mùa hè, theo kiểu các lớp dạy giáo lý. Anh ta đưa tôi đến chỗ một cô gái đang ngồi dưới gốc cây và cô ấy có nước da đen, da màu. Anh ta thích làn da của cô ấy. [Cô ấy làm động tác chạm ngón cái và ngón trỏ]. Và anh ta nói, “*Điều này không quan trọng lắm* - làn da này. Điều này không quan trọng lắm. Chỉ là thứ che phủ. Nó không quá quan trọng, thật nực

cười,” và rồi họ đều cười. Và tôi đang nghĩ, “Tại sao anh ta lại nói với tôi những điều này? Tôi *biết* điều đó mà.”

Và hình ảnh tiếp theo là ...chúng tôi đang đứng trên một con đường, và có ít nhất một trong những thành viên hội đồng đi cùng chúng tôi. Hai người đàn ông trẻ tuổi mang hình ảnh Đông Á này đang đi trên đường. Và họ đã ở đó để giúp tôi nhìn lại bản thân mình. Giờ tôi đang đứng đó và đột nhiên tôi lại đang đứng cạnh chính tôi. Tôi nhìn thấy một quả cầu đẹp, lung linh, rất lớn, rục rờ, mờ đục, tôi biết đó là chính tôi. Và tôi đi xung quanh, và tôi bước vào chính mình, cái quả cầu ánh sáng đó. (Cô ấy minh họa bằng chuyển động bàn tay về việc đi vào đỉnh của cái quả cầu và tiếp tục đi xuống để đi ra khỏi đáy của nó.) Và tôi biết rằng khi tôi bước ra, tôi sẽ có tất cả các câu trả lời của mình. Tôi sẽ biết hết về bản thân mình. Và tôi *đã biết*. Nhưng khi đi vào quả cầu, tôi đã đi xuống. Giống như tôi được tắm trong một làn nước trắng như sữa, rất thoải mái. Và tôi nghĩ, “Tôi sẽ đi đến trung tâm ngay”. Và ngay sau đó tôi đi đến và vươn ra phía bên kia, gần như một góc nhìn xuống. Tôi biết lúc tôi ở trung tâm, nhưng trung tâm thì giống hệt như bên ngoài. Nói cách khác, trung tâm của nó giống hệt như ở các mép cạnh. Tuy nhiên, tôi nhận thức được khi nào tôi ở rìa, và đi qua, và khi tôi ở trong trung tâm và đi ra lần nữa. Nhưng trung tâm thì cũng *giống* như vùng bên ngoài. Chỉ là các thành phần giống hệt nhau. Khi tôi bước ra, tôi *đã biết* về bản thân mình. Và tôi đứng ở đó, cảm thấy xấu hổ. Tôi cảm thấy bị lộ trần bởi vì tôi đã biết về chính mình và nhận thức những cái tốt và cái xấu, và tôi không phán xét bản thân. Và tôi nói, “Tôi phải làm việc này”. Và họ cũng biết về tôi. Họ hoàn toàn biết. Và họ mỉm cười và gật đầu. Và không có sự chỉ trích nào. Hoàn toàn không. Không phán xét.

Đây là lúc tôi cảm thấy mơ hồ. Tôi không thể nhớ điều gì đã xảy ra tiếp theo. Tôi nhìn lên và bầu trời đột nhiên tối sầm lại, và đầy sao. Một số ngôi sao rất lớn và một số trung bình và một số thì bé tí, và chúng có nhiều màu sắc khác nhau nhưng không có cái nào vượt trội hơn cái khác. Ngay cả khi có một ngôi sao rất nhỏ bên cạnh một cái lớn hơn và rục rờ hơn thì ta vẫn có thể nhìn rõ từng cái với độ rõ nét như nhau. Và tôi biết những vì sao đó là linh hồn. Tôi nói, “Chà, đâu là linh hồn của tôi?” Và ai đó nói, “Nó đây”. Tôi nhìn ra phía sau tôi và có ngôi sao của tôi. Nó vừa mới nhô lên ở phía đường chân trời. Và đột nhiên tôi ở *đó*, nơi có ngôi sao của tôi. Và tôi *cảm thấy* rằng mình đang đi xen vào trong tấm vải. Trong khoảnh khắc đó, tôi biết rằng tất cả chúng tôi hoàn toàn liên kết với nhau và cho dù có chuyện gì xảy ra thì chúng tôi cũng không thể bị tiêu diệt. Ngay cả khi một cái gì đó đến và xé tấm vải thì nó vẫn sẽ tồn tại. Tôi biết rằng tôi không thể bị phá hủy cũng giống như những người khác. Đó là tôi, và tôi là *chính* tôi.

Sau đó tôi trở lại cánh đồng, đứng ở ven đường. Và tôi nhìn ra cánh đồng cỏ ngập nắng tuyệt đẹp này, có một lùm cây. Biểu tượng đó với tôi là một lùm cây, nhưng tôi nhận thức rằng bên trong đó là cái cây sự sống. Và đột nhiên, từ trong lùm cây, xuất hiện một quả cầu tia chớp khổng lồ. Tôi chỉ đứng nhìn nó bay ngang qua đồng cỏ. Và nó đập vào tôi ngay chỗ này. (Cô ấy chỉ tay lên ngực, phía trên vùng tim của mình). Như thể nó lấy hết hơi thở của tôi ra. Cứ như là từng tế bào cơ thể tôi bị hút ra và tôi bị *hút hết*. Và sau đó mọi thứ đi vào bên trong tôi là thứ tình yêu trọn vẹn, thuần khiết, và vô điều kiện. Thật không thể tin được. Nó đi vào từng tế bào, và tôi khó có thể thở được. Tất cả mọi thứ tôi có thể cho đi là tình yêu vì đó là thứ đã tạo nên tôi. Nó đã xâm chiếm mọi tế bào trong tôi. Và sau đó tôi bắt đầu quay trở lại. Và ai đó hét lên với tôi, và đó có thể là người cố vấn của tôi: “Kết hôn đi. Cô có ý định kết hôn mà.” (Tỏ vẻ cam chịu). Và tôi đã làm vậy.

Tôi đã trở lại. Và tôi thức dậy, và thấy cô y tá trong Phòng chăm sóc Đặc biệt đang nghiêng người về phía tôi với vẻ mặt *lo lắng* nhất. Cô ấy đang theo dõi tôi. Và tôi nghĩ, “Đừng lo, tôi ổn. Tôi sẽ không chết. Và tôi sẽ không đi nữa đâu.” Tôi cũng nghĩ, “Ồ cô không hề biết tôi đã đi đến tận đâu đâu”. Tôi đã không nói gì với ai trong vài ngày sau đó.

Sau đó, chúng tôi thảo luận về khả năng lúc mà Meg đang chết và có thể y tá đã nhìn thấy thứ gì đó trên máy móc thiết bị, hoặc cô ấy đang làm gì đó. Khi Meg bị tấn công bởi quả cầu ánh sáng thì có thể là một cú sốc thật sự cần thiết để phục hồi sự sống. Cô trở lại cơ thể của mình ngay sau khi bị giật. Nó có thể ảnh hưởng đến cô chứ không phải như những cú sốc điện được dùng cho bệnh nhân vào lúc tim họ ngừng đập. Chắc chắn sẽ có một cuộc tranh luận, về việc có phải đó là một sự tương tự liên quan đến thuốc giảm đau được dùng hay không. Nhưng Meg không có những dần vật như vậy bên trong cô. Cô biết là nó có thật. Không nghi ngờ gì trong giọng nói của cô khi cô đang kể lại sự việc. Cô biết vì việc đó, nó đã thay đổi cuộc đời cô mãi mãi.

Như Meg đã nói, “Có lẽ người ta cần phải suýt mất mạng để tìm ra câu trả lời”.

Chương 4

Trường học

Tôi đã đi vào cõi linh hồn thú vị nhiều lần. Đó là nơi chứa đựng nỗi sợ hãi lớn nhất của con người, và cũng là nơi đặt ra những câu hỏi muôn thuở, “Tôi sẽ đi đâu sau khi chết?” Mọi người đều tự hỏi điều gì sẽ xảy ra với họ, liệu họ có bị lãng quên hoàn toàn, hay nhân cách của họ sẽ tiếp tục. Ngay cả những người hữu thần nhất cũng còn ẩn chứa những bất ổn bên trong họ. Tôi không có mọi câu trả lời, nhưng tôi tin tôi có thể giúp họ thông qua những thông tin mà tôi đã nhận được trong quá trình nghiên cứu hồi quy của mình. Ngay cả những người mắc chứng mộng du hồi quy cũng không thể nói cho ta biết những gì mà họ không biết. Nhưng khi ta nhận được nhiều tường thuật giống nhau từ nhiều người khác nhau, ta phải thấy rằng nó có giá trị gì đó. Có thể điều đó đúng bởi vì đa số đều muốn tin rằng thế giới bên kia là một nơi yên bình và mãn nguyện.

Cá nhân tôi thấy ý tưởng ở trong lòng đất đợi cho đến Ngày phục sinh hoặc Ngày Phán xét là hoàn toàn phản cảm. Ngoài ra, ý tưởng bay lơ lửng trên mây chơi đàn hạc vĩnh viễn không phải là những gì tôi nghĩ về Thiên đường. Tôi nghĩ rằng những thứ này sẽ nhanh chóng bị nhàm chán. Có lẽ tôi thấy khái niệm về trường học hấp dẫn hơn bởi vì tôi có sự tò mò vô tận và nhu cầu tìm kiếm kiến thức không ngừng nghỉ.

Dù thế nào đi nữa, tôi nghĩ điều này mang lại cho chúng ta những thông tin tốt nhất có thể, và có thể, là những câu trả lời cho một số câu hỏi ám ảnh mà tất cả chúng ta đều đang gặp phải.

Nhiều lần khi tôi giúp các đối tượng khác nhau hồi quy về kiếp trước, họ không trở về một cuộc đời nào cả. Các câu trả lời của họ tiết lộ rằng họ đang ở giữa, giữa các cõi linh hồn hoặc các giới và ở những nơi khác nhau. Phổ biến nhất trong số này là trường học. Tôi đã đề nghị họ mô tả nơi này.

S: Đó là ngôi trường của kiến thức. Tôi nhìn thấy hội trường. Nó có những cái cột cao, và đều có màu trắng. Ánh sáng thực - mô tả sao nhỉ? Ánh sáng đến từ bên trong và bên ngoài, từ mọi thứ và chỉ có ánh sáng.

D: Ý cô là giống như ánh sáng mặt trời?

S: Không phải sáng như vậy, nhưng ...kéo dài hơn. Rất yên bình, rất thoải mái, rất bình tĩnh. Đó là một nơi rất đẹp để ở.

D: Ngôi trường kiến thức này ở đâu?

S: Nó chỉ ở đây. Nó ở một rung động khác so với những rung động tồn tại trên Trái Đất. Nó nằm trên một cõi tồn tại riêng biệt.

D: Nó không liên quan tới Trái Đất?

S: Chúng tôi học về những gì chúng tôi đã làm, và theo cách đó nó có một liên hệ với Trái Đất nhưng chỉ có vậy thôi.

D: Cô nói nó giống như một hội trường lớn. Tất cả các lớp học đều tổ chức trong hội trường đó?

S: Không, có các phòng học. Tôi đoán đây là kiểu như một lối đi chính. Ta có thể thấy bất cứ thứ gì ta muốn thấy ở đây. Chỉ cần hình dung ra thì nó sẽ xuất hiện. Ta có thể làm cho nó tốt đẹp hơn hoặc tệ đi nếu ta muốn. Nếu ta đang đối mặt với lương tâm cắn rứt và muốn làm cho mình đau khổ, ta cũng có thể làm điều đó. Ta có thể làm cho môi trường xung quanh trông giống như những gì ta muốn hoặc theo cách mà ta đã hình dung về nó. Ở một số cõi giới, bao gồm cả nơi mà tôi đang ở bây giờ, giống như đang ở trên một cõi cao hơn của Trái Đất, nên địa hình ở đây trông tương tự, nhưng có mức năng lượng tốt hơn. Ý tôi là, có những ngọn đồi, ngọn núi và các thung lũng, nhưng có thể không được định vị chính xác như những ngọn đồi đó trên Trái Đất. Có cây xanh và mọi thứ, nhưng màu sắc đậm hơn và tinh khiết hơn. Người ta cũng có thể có các tòa nhà và những thứ như vậy ở đây, nhưng thông thường các cấu trúc của năng lượng bị ảnh hưởng theo cách để tạo ra được một hình ảnh nhất định.

D: Những người khác ở đó có nhìn thấy những thứ giống như cô không?

S: Có, những ngọn núi và cây xanh là đặc điểm chung của cõi này và mọi người đều nhìn thấy. Đó là Trái Đất, nhưng ở một mức năng lượng khác. Mặt đất vững chắc, các ngọn đồi cũng vững chắc, cây cối và muông thú thực sự tồn tại; chúng đều có thực ở đây. Giống như một cõi hóa thân (cõi mà linh hồn chuẩn bị cho lần tái sinh tiếp theo) mà tôi sẽ lại đến lần nữa. Nhưng vì các quy luật năng lượng khác nhau mà mọi thứ khác có thể được hình dung ra với những cấu trúc khác nhau.

D: Mọi người đều phải hình dung ra hay những thứ này lúc nào cũng ở đó?

S: Nó luôn ở đó. Vấn đề chỉ là nhận thức của các cá nhân về việc ta có nhận ra được nó hay không thôi.

D: Ý cô là có những người có thể đến đó và không nhìn thấy những thứ mà cô đang nhìn thấy?

S: Không, tôi đang nói về những người ở cõi hóa thân. Họ sẽ không nhận thức được điều đó bởi vì họ đang nhận thức mọi thứ ở cấp độ thấp hơn hoặc một cõi giới thấp hơn.

D: Nơi này có giống với nơi mà mọi người thường gọi là “Thiên đường” không?

S: Không. Có lẽ đó là nơi mà mọi người gọi là “vườn địa đàng”. Tôi đang phân biệt giữa thiên đường (heaven) và vườn địa đàng bởi vì vườn địa đàng (paradise) có nghĩa là một Trái Đất hoàn hảo. Đôi khi là ở trần gian, nhưng không có sự hủy diệt và phá hủy tồn tại ở cõi hóa thân này. Và thiên đường là một cõi cao hơn mà những linh hồn tự nhận thức được, mặc dù không thể mô tả một bức tranh rõ ràng về thiên đường với vốn từ vựng và khái niệm thiếu thốn trong cõi hóa thân. Thiên đường (heaven) liên tưởng đến một tầng cao hơn nơi mọi thứ đều là năng lượng. Và vườn địa đàng (paradise) thì liên tưởng đến một nơi gọi là cõi “thấp hơn” này, nơi vẫn giống như Trái Đất vì ta vẫn đang ở một cõi cao hơn Trái Đất.

D: Vậy bất cứ khi nào ai đó nói về việc lên Thiên Đường (Heaven), họ sẽ lên một cõi cao hơn nơi không có những...hình ảnh, có thể nói vậy. Ở đó mọi thứ là năng lượng hay có những cảnh tượng xung quanh?

S: Chà, chủ yếu là năng lượng và sử dụng năng lượng. Nhưng khi mọi người nói về cái chết và đi lên thiên đường (heaven), thì những gì họ thực sự sẽ làm là đi đến vườn địa đàng (paradies) bởi vì mọi thứ phải được thực hiện theo thứ tự và mọi thứ phải được nhận thức và thấu hiểu theo thứ tự. Ta phải chuẩn bị cho những cấp độ cao hơn để có thể hòa nhập một cách công bằng hơn.

D: Nhưng ở nơi được biết là thiên đường, nó sẽ trống rỗng hay là có những cảnh tượng, các công trình, hay thứ gì khác?

S: Không, không có các tòa nhà. Nhận thức của ta rất khác và ta có thể nhìn thấy những năng lượng. Nó sẽ giống như những màn trình diễn tuyệt vời của cực quang. Ta sẽ là năng lượng của chính mình và ta có thể sử dụng năng lượng để đạt được những điều khác nhau và tạo ra những điều khác nhau. Khi ta ở trên các cõi cao hơn được gọi là thiên đường, ta có thể nhìn xuống những cõi giới thấp hơn rất dễ dàng và nhìn thấy các cõi vật chất và xem chuyện gì đang xảy ra ở đó. Không có vấn đề gì khi ta nhìn thấy mọi thứ: vấn đề chỉ là ta đang ở cấp độ nào cũng như ta thấy được những gì. Nhưng sẽ không có những thứ xung quanh bởi vì không có đường chân trời.

D: Nhưng cô nói là mọi người sẽ không đi đến được đó ngay.

S: Đúng rồi. Thông thường, khi một người chết đi, sẽ có một giai đoạn chuyển tiếp để người ta có thể thích nghi với sự thật là người ta không còn ở trên cõi hóa thân nữa. Khi một người thích nghi được với thực tế đó thì người ta có quyền tự do di chuyển giữa các cõi giới mà người ta có thể tiếp cận được, tùy theo cấp độ tinh thần của họ.

D: Có ai khác ở đó với cô tại ngôi trường không?

S: Có khoảng 50 người ở trong...lớp của tôi. Có những người khác ở đây, nhưng chúng tôi không làm gì nhiều với họ. Họ đang giải quyết các vấn đề khác. Họ có các bài học khác nhau để học, và họ phải chấp nhận các bài học đó bên trong họ. Tôi chỉ xem xét rằng tôi đang đợi. Tôi biết tôi sẽ quay lại. Tôi học ở đây và tôi có thể xem xét và đánh giá những điều đã xảy ra khi ở trên Trái Đất vì tôi không bị cản trở bởi những ảnh hưởng trên trần gian.

D: Khi cô học, cô tự học hay phải có sự giúp đỡ của người khác?

S: Không. Tôi nhận được sự giúp đỡ nếu tôi cần. Nếu tôi tìm kiếm hoặc nếu tôi đặt câu hỏi, mọi người sẽ đến và ở đó.

D: Ai đang dạy cô?

S: Các thầy. Mỗi lớp có nhiều thầy. Họ dạy chúng tôi cách tự học.

D: Mọi người trông như thế nào? Ý tôi là họ có mặc quần áo không?

S: Ở đây họ mặc áo choàng, nhưng không phải lúc nào cũng vậy. Về cơ bản, cách mà ta nhìn thấy ở đây là các chất ở các dạng khác nhau. Đôi khi ta sẽ nhìn thấy một người nào đó có hình dạng cơ thể và họ sẽ mặc quần áo nhưng trông họ sẽ khá là trắng và trong suốt. Hoặc đôi khi nếu họ muốn trông rắn chắc hơn thì họ sẽ như vậy. Và bất kỳ loại quần áo nào họ muốn thể hiện, họ sẽ làm cho nó hiện ra như hình ảnh mà họ phản chiếu vào thời điểm cụ thể đó.

D: Vậy tất cả bọn họ đều không giống nhau.

S: Không. Và thậm chí một người cụ thể sẽ không nhất thiết phải trông giống nhau từ lúc này sang lúc khác. Nó tùy vào những gì họ muốn thể hiện. Nhưng vào thời điểm này, nơi này, họ mặc áo choàng.

D: Cô đang học gì ở ngôi trường đó?

S: Tôi đang nghiên cứu kinh nghiệm sống và những ảnh hưởng. Tôi học rất lâu và rất chăm để học và hiểu. Tôi gom hết các kinh nghiệm của mình lại với nhau và biên tập để xem xét sự tồn tại của tôi. Tôi tự hỏi mình: Những điều này đã ảnh hưởng như thế nào đến tôi? Tôi đã xử lý chúng như thế nào? Ở đây rất bình yên và tĩnh lặng nên tôi có nhiều thời gian cho bản thân - tôi nghĩ và tôi giải quyết những việc này một mình. Đôi khi tôi quay lại những trải nghiệm của mình và cố gắng để hiểu nó. Bà thấy đấy, trong cuộc sống, tôi nghiêng về phía các phán đoán của mình để khiến nó phù hợp với bất cứ lý do gì - thường là để khiến cho tôi cảm thấy có lý với hành động của mình. Và ở đây, tôi có thể phân tích xem xét tình huống một lần nữa để có cái nhìn chân thực hơn về những gì đã thực sự xảy ra. Tôi cố gắng hiểu tại sao tôi lại hành động và phản ứng như vậy để không lặp lại những lỗi lầm trước đây. Chúng tôi tích lũy được kiến thức tuyệt vời ở đây về các bài học phải học, các nghiệp quả cần phải giải quyết. Chúng tôi học được nhiều điều về cách cư xử với bản chất con người và về những vấn đề mà tôi phải đối mặt. Ngoài ra những vấn đề mà tôi sẽ phải đối mặt và những quyết định mà tôi phải quyết sẽ được thực hiện thông qua việc này. Và qua việc này, tôi sẽ học cách để phát triển và trưởng thành.

D: Cô sẽ đối mặt với những vấn đề này ở đó chứ?

S: Không, lần tái sinh tới của tôi. Tôi đang chuẩn bị để tái sinh một lần nữa.

D: Họ có cho cô biết cô sẽ phải đối mặt với những vấn đề gì không?

S: Một số cái, nhưng không nhiều. Chúng tôi chỉ đang xem xét những gì tôi nên quyết định và nói về những công việc mà tôi muốn xử lý và những vấn đề mà tôi muốn giải quyết.

D: Ý cô là cô đang cố gắng tìm ra những vấn đề mà cô muốn xử lý hay đã có những vấn đề mà cô phải xử lý?

S: Một số vấn đề ta phải xử lý. Nhưng hiện tại thì đó thực sự là một tình huống để học hỏi.

D: Cô có nghĩ rằng sẽ có nhiều vấn đề mà cô phải đối mặt lần tới không?

S: Tùy vào những gì mà ta gọi là vấn đề. Nhiều vấn đề chỉ là các quyết định và cách mà tôi sẽ xử lý với tôi và các mối quan hệ với những người khác. Khi ta trải qua một điều gì đó trên Trái Đất, có thể là tốt, có thể là xấu, quan trọng là thái độ của ta, cái cách mà ta chấp nhận nó. Làm thế nào để ta xử lý những lần bị thất bại? Cái cách mà ta đối mặt với những chiến thắng như thế nào? Cách mà ta xử lý những tình huống và đối phó với những vấn đề? Ta chấp nhận sự thất bại như thế

nào? Ta có hòa nhã không? Bà biết đấy, các tình huống trong cuộc sống. Tất cả những thứ này tổng hợp về ta và ta là ai. Và sự tự lừa dối bản thân, một vấn đề lớn. Mọi người không thể trung thực và không thể nhìn vào mọi thứ. Họ viện đủ lý do tại sao họ làm mọi việc và biện minh và vụn vẹo nó cho đến khi không còn chút sự thật nào.

D: Có bài học cụ thể nào mà cô đang gặp khó khăn không?

S: Tôi phải học cách để lên tiếng cho chính bản thân mình. Tôi phải học để trở nên khắt khe hơn và không để mọi người thao túng mình quá nhiều. Một phần vấn đề của tôi là tôi đã ở đây quá lâu và luôn nhận thức được rằng đó không phải là một vấn đề lớn, rằng tôi thường do dự trong các tình huống. Tôi đã để mọi người thao túng mình vì nó không thực sự tạo ra nhiều sự khác biệt với tôi. Vì vậy, tôi phải trở nên quyết đoán hơn và học cách đưa ra quyết định. Tôi không thực sự thích làm điều này.

D: Cô có tạo ra những tình huống để có thể giải quyết vấn đề đó không? Hoặc có kế hoạch xa cho việc đó?

S: Tôi nghĩ ta tạo ra quá nhiều tình huống. Bất cứ điều gì trong tâm trí cứ thỉnh thoảng lại xuất hiện. Linh hồn của ta biết thứ gì ta cần học và nó tạo ra những tình huống mà ta không thực sự nhận thức được điều gì đang xảy ra. Nhưng tất cả mọi thứ xảy ra đều có lý do. Khi tôi ở đó trên Trái Đất, tôi không thực sự biết, tôi sẽ không thực sự quyết định. Tôi sẽ chỉ nghĩ rằng chúng đang xảy ra một cách tình cờ. Nhưng tất cả mọi thứ đều đã được nghĩ và lên kế hoạch cho các mục đích.

D: Có ai giúp cô lập các kế hoạch đó không?

S: Có, đôi khi tôi để cho những người khác ở đây giúp tôi. Có một người phụ nữ đã giúp tôi rất nhiều. Cô ấy chăm sóc tôi. Đôi khi, ngay cả trong một cuộc đời, tôi dường như nhận thức rõ về sự tồn tại của cô ấy, ví dụ, khi tôi đang lớn lên từ một đứa trẻ. Đôi khi tôi bị cuốn sâu vào mọi thứ và tôi không nhận ra được sự hiện diện của cô ấy. Ở đây, đôi khi cô ấy chỉ cho tôi thấy những hành động nhất định sẽ ảnh hưởng đến tôi như thế nào trong một cuộc đời. Cô ấy chiếu lên như ở trên màn hình chiếu phim trên tường. Và cô ấy sẽ nói nhưng thứ như, “Đây là điều sẽ xảy ra nếu cô làm điều này; và đây là vấn đề mà cô sẽ phải đối mặt.” Bà biết đấy, cô ấy sẽ giải thích những điều mà tôi không hề có nhận biết về chúng. Trong cuộc sống, có những khó khăn khi tôi biết có điều gì đó không ổn nhưng lại không thể nhận ra. Đôi khi cô ấy tạo ra những thứ mà tôi cần phải biết và tôi có thể nhận biết được.

D: Cô có biết cô sẽ ở đây bao lâu không?

S: Không lâu đâu. Tôi biết tôi cần phải tiếp tục. Tôi muốn học tất cả những gì tôi có thể. Tôi cố gắng tiếp tục tất cả việc học của tôi nhiều nhất có thể. Đôi khi tôi nghĩ rằng tôi đã học khá nhiều rồi và rồi luôn có những thứ khác xuất hiện, những điều mà tôi chưa từng nghĩ đến. (Về suy nghĩ). Bà không bao giờ hoàn toàn hiểu được những điều này, tôi đoán là vậy. Nhưng bà có thể hoàn thiện nó, và thử. Giống như đặt một thứ gì đó vào lò để tinh luyện nó.

D: Cô có thích trải nghiệm Trái Đất không?

S: Chà, mặc dù tôi nghĩ mình không thể học thêm được gì, mỗi lần tôi lại học thêm được điều gì đó. Tôi có khuynh hướng nổi loạn. Tôi biết tôi vẫn chưa vượt qua được; vẫn chưa, mặc dù tôi thích nghĩ rằng tôi đã vượt qua được.

D: Cô có bị bắt buộc phải quay trở lại Trái Đất và tái sinh trong một cơ thể hay cô sẽ có quyền được chọn?

S: Không, vì không có. Nếu là tìm cơ thể thích hợp nhất, thì có, vì đó có thể là điều quan trọng nhất. Tuy nhiên, không có quy tắc nào nói rằng một người phải tái sinh, vì không ai nói rằng một người sẽ chọn đầu thai mãi mãi. Điều đó tùy vào lực sống liên quan. Tôi có thể ở đây và học hỏi hoặc tôi có thể quay trở lại. Tôi có thể sẽ quay trở lại. Tôi nhìn vào sự bình yên và tôi nghĩ rằng tôi đã sẵn sàng cho những thử thách.

D: Cô có quyết định gì khi quay trở lại không?

S: Khi tôi tìm được một người mà tôi cảm thấy sẽ phù hợp với nhu cầu của tôi, thì tôi sẽ có sự lựa chọn. Ta sống cuộc đời với những người khác. Ta xây dựng các mối quan hệ và cảm xúc. Ta cởi mở, ta cảm nhận, và cuộc sống của họ sẽ ảnh hưởng đến ta.

D: Đó là tất cả đã được lên kế hoạch từ trước?

S: Đó là bởi vì có rất nhiều người muốn quay trở lại mà lại có quá ít cơ thể.

D: Cô có tự mình đưa ra tất cả các quyết định này hay không?

S: Không, tôi chỉ xử lý những quyết định ít quan trọng. Các giáo viên và những bậc thầy giúp chúng tôi quyết định những quyết định quan trọng và các diễn biến chính.

D: Có vẻ như phức tạp.

S: Đúng vậy, nhưng nó hiệu quả. Sẽ quá phức tạp nếu ta phải tự mình tìm ra. Hơn nữa, sự thật là mọi người đều muốn làm cho mọi thứ cực kỳ dễ dàng cho chính họ và không gặp các vấn đề gì. Ta sẽ không phát triển được theo cách đó.

D: Cô có thể chọn được kiểu người mà cô muốn trở thành không?

S: Có một số tính cách. Ta là tổng tất cả mọi thứ ta đã từng làm. Ta là một người. Ta có thể bị những người xung quanh ảnh hưởng trong thời thơ ấu của mình một chút nhưng chỉ là các yếu tố thêm vào. Nó không thực sự thay đổi được ta. Ta là chính ta, những gì ta đã làm, những gì ta đã nói, những gì ta đã nghĩ, cách mà ta đã sống và xử lý mọi tình huống. Ta là tổng hòa của tất cả những thứ này.

D: Còn tự do ý chí thì sao?

S: Một phần là... mỗi linh hồn có một tính cách. Do đó, có tự do ý chí trong thực tế là chúng ta biết người ta sẽ quyết định như thế nào trong bất kỳ tình huống nhất định nào, bởi vì họ là người đó. Dựa trên những gì họ đã làm trong kiếp trước, tính cách rất dễ đoán. Họ có thể ngăn một số điều nhất định chỉ bằng cách thay đổi hoặc đi ngược lại tính cách, nhưng sẽ là bất thường nếu người ta thay đổi điều đó một cách mạnh mẽ.

D: Tôi nghĩ ý cô là những thứ này đã được thiết lập và đó là cách mà chúng phải diễn ra như vậy. Rằng ta không có gì để nói đến.

S: Ta sẽ không học được gì trừ khi ta phải đưa ra quyết định của chính mình. Ta phải xử lý những sai lầm của chính mình.

D: Vậy thì thuyết tiền định của chúng ta có đúng không?

S: Cần phải mở rộng rằng thuyết tiền định là của riêng ta, chứ không phải do vị thần nào trên trời, những người đã ra lệnh, “Người sẽ làm điều này và sẽ làm điều đó. Và người và người và người phải làm những việc khác”. Cơ duyên mà ta có thể nhìn thấy về tương lai của mình hoàn toàn là do ta tự lựa chọn con đường mình sẽ đi. Có thể sẽ liên quan khi nói rằng “ta” mà ta nói đến ở đây có phạm vi rộng hơn nhiều so với những gì mà bản thân ta có thể tiếp cận. Trong mỗi chúng ta có một phần lớn hơn nhiều so với những gì ta nhận thức được. Mỗi người trong chúng ta đều là những phần nhỏ của tảng băng trôi và chính tảng băng này sẽ quyết định số phận của chúng ta. (Người dịch: Ý nói mỗi linh hồn cá thể là 1 phần của linh hồn lớn hơn – Siêu thức hay Higher Self) Đó là lý do tại sao thật dễ dàng để nói về những trải nghiệm mà ta có thể gọi là “khó chịu” với một vị thần nào đó, một vị thần không nhìn thấy được ở trên trời. Ai đó nói, “Bạn sẽ rên rỉ, than vãn, nghiêng

rằng nghiên lợi, trong khi người bên cạnh thì cười ngửa lộn lầy và sống một cuộc đời xa hoa”. Đó không phải là tất cả. Đó chỉ là cách mà mỗi chúng ta đang nói từ góc nhìn hạn chế của chính mình.

D: Vậy không phải tất cả đều là “tiền định”?

S: Chỉ ở một mức độ nhất định. Đó là nhân duyên ở chỗ, như tôi nói, ta biết về tính cách đó và cuối cùng rồi thì người đó sẽ đi đến quyết định đó. Tính cách về cơ bản thì vẫn vậy. Nó chỉ thay đổi khi ta trưởng thành lên.

D: Vậy ta có một ý tưởng về kiểu tình huống sẽ hoạt động. Một số người nói rằng ta không có bất kỳ sự lựa chọn nào về mọi thứ.

S: Đó chỉ là cách nói của mọi người, “Vì chúng tôi không có bất kỳ lựa chọn nào về vấn đề này nên tại sao tôi lại phải lo lắng về những gì đang xảy ra, bởi vì kiểu gì nó chả xảy ra”. Và đó chỉ là cách của một người rất lười biếng và không muốn phát triển.

D: Vậy thì rõ ràng là họ có rất nhiều điều để nói. Cô có nghĩ rằng việc ta sẽ gặp và sẽ kết giao với ai là những gì đã được lên kế hoạch trước hay không?

S: Một mức độ nào đó là đúng, bởi vì ta có những mối ràng buộc trước đây với hầu hết những người mà ta sẽ gặp trong suốt cuộc đời. Ta sẽ có những điều cần phải giải quyết giữa hai hoặc nhiều cá nhân. Đôi khi ta đến với nhau trong một bộ ba, đôi khi ta đến với nhau trong một nhóm, và có những điều ta phải làm với những người này. Đôi khi ta được sinh ra trong nhóm đó khiến cho mọi thứ dễ dàng hơn. Điều này cũng giải thích tại sao một số cha mẹ và con cái không thể chịu đựng được nhau vì họ đã từng ghét nhau trước đó. Họ quyết định rằng họ muốn cố gắng giải quyết ít nhất một điều gì đó giữa họ nhưng họ không xử lý tốt.

D: Nhưng một khi ta quay trở lại trong cơ thể, ta sẽ không thể nhớ những điều này.

S: Điều đó đúng ở mức độ lớn hơn. Nhưng luôn có những ký ức ngấm trong ý thức của họ. Chỉ cần thời gian và điều kiện.

D: Nhiều người hỏi tôi tại sao chúng ta không nhớ về tiền kiếp của mình. Họ nghĩ rằng sẽ dễ hơn nếu chúng ta nhận thức được về những mối liên hệ nhân quả này.

S: Không có đâu, nó sẽ khiến cho mọi thứ trở nên quá phức tạp. Ta có thể tưởng tượng, sẽ khó khăn như thế nào để sống cuộc sống hàng ngày khi mà ta có quá nhiều ký ức của vô số kiếp trước liên tục bắn phá? Ta sẽ không bao giờ có thể tập trung vào những bài học mà ta phải học trong suốt cuộc đời này. Đôi khi, khi còn

là một đứa trẻ, ta nhớ lại những mối quan hệ trong quá khứ, vì vẫn còn rất gần gũi với nó. Nhưng rồi những ký ức mà ta có được trong những năm tháng sau đó, sẽ chôn vùi những ký ức này và ta sẽ quên đi, mặc dù chúng vẫn ở đó trong tiềm thức của ta. Kết quả là, khi ta có một cảm giác, ta nên làm điều này thay vì điều khác, và ta làm theo cảm giác đó, nghĩa là nói chung thì tiềm thức của ta đang nhắc nhở ta một cách tinh tế về một khía cạnh nào đó của nghiệp quả.

D: Về thứ gì đó mà ta đã không làm đúng trước đây.

S: Vâng. Đó là lý do tại sao, về nghiệp quả nói chung, ta đã được phép phát triển kỹ thuật thôi miên này, và các kỹ thuật y học khác như một cách để tìm hiểu về các nghiệp trong quá khứ để những người liên quan có thể tiến bộ nhanh chóng hơn. Điều đó có liên quan một phần đến việc bước vào Thời đại Bảo bình.

D: Đó là một số lối tắt nhỏ. - Nhưng đó là suy nghĩ của nhiều người, rằng họ có thể tự mình ghi nhớ những điều này. Họ nghĩ rằng nó sẽ giúp giải quyết các vấn đề của họ.

S: Họ đang kỳ vọng quá nhiều. Thông thường mọi chuyện không xảy ra theo cách đó.

D: Có vẻ như sẽ dễ dàng hơn nếu ta nhớ lại những vấn đề mà ta đã gặp với những người này.

S: Nhưng mọi chuyện sẽ khó khăn hơn vì ta sẽ mang theo những định kiến của quá khứ về tương lai cùng với những hồi tưởng. Đó là những gì chúng tôi đang cố gắng để tránh. Trong một số trường hợp, việc này hữu ích. Một số người có thể xử lý tốt hơn so với những người khác một chút. Nhưng trong hầu hết các trường hợp thì nó không hiệu quả. Nếu ta vẫn còn tức giận vì những cảm xúc trong quá khứ, tất cả những gì ta có chỉ lúc này cũng chỉ là sự tức giận mà không có nhiều lý trí. Và vì vậy không phải lúc nào cũng hữu ích.

D: Nhưng người ta nói, “Nếu tôi nhớ lại những gì đã xảy ra với tôi trước đây, tôi có thể hiểu và xử lý tốt hơn.”

S: Điều đó không phải lúc nào cũng đúng. Bởi vì nếu bây giờ họ đã đủ trưởng thành để giải quyết những vấn đề đó, tôi có thể nói rằng, họ có lẽ đã đủ trưởng thành để xử lý những việc đó trong tiền kiếp. Nhưng nếu họ đang gặp vấn đề với việc giải quyết nó lúc này, trên sự tiên tưởng, như đã từng - chỉ cần chấp nhận - thì trong quá khứ họ cũng không thể giải quyết nó.

D: Vậy thì tốt hơn là một số người không nên nhớ.

S: Vâng, nói chung là vậy. Cũng có những ngoại lệ.

D: *Một số người, dù sao thì, tính cách của họ cũng chưa đủ cao để hiểu những điều này.*

S: Đúng.

D: *Vậy cô có biết nghiệp là gì không?*

(Một định nghĩa chung về nghiệp là: luật phổ quát về cân bằng, của nhân và quả, nơi mọi thứ tốt và xấu đều phải được hoàn trả hoặc cân bằng.)

S: Tôi nghĩ bản thân từ này...những người khác nhau đều đã thêm vào những ý nghĩ của riêng họ. Thật khó để nói, nhưng theo nghĩa của một từ rất chung thì nó có nghĩa là yêu thương. Ví dụ, ta biết là nếu ta giết người, thì ta phải đối mặt với nó một lần nữa. Ví dụ, giả sử ta giết người vì tiền. Sau đó, ta phải đối mặt với điều tương tự một lần nữa cho đến khi ta có thể vượt qua. Các tình huống thường xoay chuyển và ta có thể an yên với tiền. (Người dịch: cho đến khi linh hồn có đủ trải nghiệm và kinh nghiệm để xử lý các vấn đề về tiền bạc)

D: *Ồ, một sự đảo ngược hoàn toàn.*

S: Vâng, hoặc ta có thể rời khỏi một cuộc sống thú vị nơi mọi thứ đều dễ dàng và tốt đẹp. Ta làm nó ngán lại. Bằng cách ta phải trải nghiệm việc mất mát một thứ gì đó. Mọi thứ đều kiểu kiểu như vậy.

D: *Tôi đã nghe nói nhiều về các cách khác để trả lại. Không phải là mạng đổi mạng.*

S: Không, nếu nói ta tạo ra một sự bất công lớn với một người. Ta làm điều gì đó sai trái với họ. Sau đó, ta có thể phải quay lại trong một cuộc sống khác và phục vụ họ. Có thể ta phải chăm sóc, phục vụ họ và là người bảo vệ họ để bù đắp cho những sai lầm mà ta có thể đã phạm phải trước đây. Vì vậy, đôi khi đó là sự công hiến của một cuộc đời. Từ bỏ bản thân vì người khác. Những gì ta làm luôn được chứng minh theo một cách nào đó.

D: *Còn cô thì sao? Cô là một linh hồn trẻ hay già? Nói cách khác, cô đã đầu thai trong một khoảng thời gian ngắn hay dài?*

S: Tất cả các linh hồn đều ở cùng một mức độ. Một số người trong chúng ta, đã chọn các lý do cá nhân cho riêng mình, để hóa kiếp vào các cơ thể thường xuyên hơn những người khác. Đó là nơi họ nhận được thuật ngữ là “tâm hồn già hay trẻ”. Một số linh hồn còn trẻ về kinh nghiệm trần thế. Tôi nhận thấy rằng tôi thích làm

những gì có thể theo cách hữu hình để giúp đỡ không chỉ bản thân mà còn những người khác nữa. Vì vậy, tôi đã có xu hướng tiếp tục quay lại tái sinh nhiều lần.

D: Vậy một linh hồn trẻ sẽ là một linh hồn chưa có nhiều kinh nghiệm về Trái Đất?

S: Vâng, hoặc chỉ mới có trải nghiệm ở các cõi khác, vì Trái Đất không phải là cõi duy nhất của ý thức.

D: Cô nói rằng cô sẽ đến trường; rằng cô đã học những bài học ở đó. Chà, nếu ta có thể học được những bài học khi đang ở trong thế giới linh hồn, thì tại sao lại cần phải hóa kiếp vào các cơ thể?

S: Điều này rất là cần vì thực tế là - giống như khi ta đọc một cuốn sách. Khi ta đã đọc một cuốn sách, kiến thức trong đầu mình, nhưng ta chưa sử dụng được nó. Và nếu ta không sử dụng kiến thức này thì nó không có giá trị gì cả. Ta không thể thay đổi bản thân nếu không trải nghiệm một lý do để thay đổi. Nó mạnh mẽ hơn, cá nhân hơn nếu ta là người đang trải nghiệm hoặc sống với những vấn đề đó. Khi ta chỉ mới đọc về thứ gì đó thì ta không có cảm giác này. Ta có thể tìm hiểu tất cả về cách làm một điều gì đó bằng cách đọc sách, nhưng trừ khi ta trải nghiệm “thực hành”, còn không thì nó sẽ không giúp ta tốt lên chút nào cả.

D: Người ta nói rằng rất khó để trải nghiệm Trái Đất trong cơ thể người. Cách này rất khó để rút ra bài học. Cô có nghĩ vậy không?

S: Đó là một cách khó để học, nhưng lâu dài. Nếu ta có thể học được một bài học qua tất cả những khó khăn mà ta trải qua, thì bài học đó sẽ ở lại lâu. Tôi nghĩ chúng ta có thể sử dụng một phép so sánh với một khóa học đại học về hóa học. Ta có thể học cách để thực hiện thí nghiệm qua việc đọc sách nhưng cho đến khi thực sự trộn các hóa chất và tự mình làm theo hướng dẫn để xem kết quả thì mới thật sự học được bài học. Qua việc thực hành, ta hiểu về quy trình và các kết quả một cách đầy đủ hơn. Nhiều người có bằng đại học nhưng chỉ có kiến thức trong sách vở mà họ không thể áp dụng được cho cuộc sống. Đây là lúc phải trải nghiệm “sự thực hành”. Ví dụ này cũng có thể được áp dụng cho cơ khí và các nghề tương tự khác, gồm cả việc học trong sách và xử lý vật liệu trên thực tế.

D: Cô có biết cô đã sống qua bao nhiêu kiếp không?

S: Tôi không biết. Có thể là một trăm, hoặc hơn. Tôi không nhớ nữa rồi.

D: Có khó để theo dõi không?

S: Có, sau khoảng năm mươi lần đầu.

Tôi có thể thấy điều này diễn ra như thế nào bởi vì tôi đã làm việc với một người phụ nữ khoảng một năm trời, với khoảng 26 cuộc đời, và họ đã bắt đầu lẫn lộn, tôi đã bắt đầu khó phân biệt họ với nhau. Tôi có thể thấy các cuộc đời đã ảnh hưởng đến nhau như thế nào và tất cả họ là các phần của một tính cách tích hợp, giống như những mảnh ghép.

D: Họ có lưu trữ hồ sơ ở đâu không?

S: Có chứ, nhưng chẳng quan trọng. Chỉ có trải nghiệm mới quan trọng.

D: Cô đã bao giờ nghe đến hồ sơ Akashic chưa?

S: Có, những lưu trữ về cuộc đời. Có những sinh mệnh là người bảo vệ những hồ sơ này và họ được phép đọc chúng. Một số người đã nghiên cứu và thực hành hàng năm trời có thể tiếp cận những hồ sơ này. Nhưng chỉ có số ít hoặc không ai trong số những người mà tôi biết, có thể toàn quyền truy cập vào những hồ sơ này.

Một linh hồn khác thì thấy những hồ sơ này dễ tiếp cận hơn nhiều.

D: Cô có từng nghe đến những hồ sơ Akashic? (Cô ấy ngáp ngừng). Có thể cô gọi là thứ gì khác. Cô có nghĩ có một nơi lưu trữ đâu đó để ghi lại toàn bộ những cuộc đời mà cô đã sống?

S: Ồ có. Tôi đoán là nếu tôi phải gọi nó là thứ gì thì tôi sẽ gọi đó là Cuốn sách của Sự sống - ghi lại những gì ta đã làm. Nó ở trên giá đằng kia. Nó rất to.

D: Đó có phải chỉ là bản ghi của cô hay của tất cả mọi người?

S: Chà, mọi người có thể xem và tham khảo nó. Ta lật các trang ra, và nếu là tôi đang xem nó thì nó sẽ hiển thị những gì mà tôi tìm kiếm. Nếu một người khác nhìn vào nó, thì nó sẽ hiển thị những gì họ tìm kiếm. Đó là một cuốn sách như kiểu ma thuật.

D: Tôi đã tự hỏi làm cách nào hồ sơ của mọi người có thể nằm trong một cuốn sách. Nó phải là một cuốn sách lớn.

S: Bà nghĩ bà muốn tìm gì thì nó sẽ hiện ra thứ đó, chỉ vậy thôi.

Một linh hồn khác cố gắng giải thích các hồ sơ Akashic ở mức độ cá nhân hơn.

S: Đúng với những niềm tin của bà, có những hồ sơ Akashic mà ta có thể truy cập để tìm kiếm thông tin cá nhân. Khái niệm về hồ sơ Akashic này có lẽ không được hiểu một cách đầy đủ. Chúng tôi muốn giải thích rõ điều này ngay bây giờ. Có lẽ ta có thể sử dụng một phép so sánh, với hộp gửi đồ an toàn trong ngân hàng. Các hộp cá nhân này tự lưu trữ đồ đạc cá nhân quan trọng của ta. Khái niệm ngân hàng bản thân nó là một cái kho lưu trữ; tuy nhiên, mỗi hộp riêng lẻ chỉ chứa những thứ liên quan đến chính ta. Và vì vậy ta có thể thấy những gì mà ta đang lưu trữ, thực tế là hộp an toàn cho năng lượng của mình. Chỉ đơn giản là chúng ta có thể đi đến cái kho đó hoặc cái hộp cụ thể đó để tìm kiếm các thông tin của mình. Tuy nhiên, bản thân ta, lại chính là cách để tiếp cận thông tin này.

D: Những cái hộp an toàn này chứa tất cả hồ sơ về tương lai và quá khứ?

S: Chúng chỉ chứa những thứ phù hợp với ta tại thời điểm này thôi. Tất nhiên, có những lĩnh vực câu hỏi sẽ không thích hợp để ta nhận thông tin từ đó, và vì vậy ta sẽ không thể tìm thấy những gì thuộc loại đó trong cái hộp của mình.

D: Thông tin được gửi vào trong các hộp như thế nào? Đó là do cuộc đời mà ta đang sống, suy nghĩ của ta, hay là gì?

S: Tất cả những gì mà ta trải nghiệm, từng trải nghiệm đơn lẻ liên quan đến cuộc đời của ta, được tự động đưa vào khi ta trải nghiệm. Đơn giản như một cuốn băng đang được tạo nên cho cuộc đời của ta và sau đó ta có thể tham khảo bất cứ lúc nào.

D: Người khác có thể truy cập vào cuốn băng của ta không?

S: Tất nhiên là có, giống như công việc này bà đang làm thôi.

D: Đó có phải là thứ mà ta gọi là một tình huống cuộc đời song song?

S: Thực sự có thể tham khảo chéo các hồ sơ Akashic của người khác đồng thời và cũng nhận được những ấn tượng về những trải nghiệm của người đó. Điều này không phải là hiếm như ta nghĩ. Cơ chế này nếu đúng nó sẽ tạo ra một dấu ấn mạnh.

D: Nói cách khác, khi chúng ta đang khám phá những gì có vẻ là trải nghiệm trong quá khứ, thì có thể là ta đang nghiên cứu hồ sơ Akashic của một người khác?

S: Hoặc có lẽ, là của chính bà.

D: Có cách nào để chúng ta xác định sự khác biệt không?

S: Có cần phải biết không? Thực tế là nó đang được phát lại, nhờ thực tế là nó đang được gửi đến cho bà, chúng tôi rằng nó có liên quan. Vì vậy, ta không cần phải phân biệt xem hồ sơ lưu trữ đó thuộc về ai. Thực tế là hồ sơ đó đang được phát lại như một dấu hiệu cho thấy việc phát lại này thích hợp cho bà tại thời điểm cụ thể này.

Tôi cũng đã được kể rằng có một số điều không thích hợp để biết, và những câu hỏi đó sẽ không được trả lời. Một số thông tin là thuốc độc thay vì là thuốc chữa bệnh và tốt hơn hết là không nên cho chúng tôi biết về một vài việc - một hình thức kiểm duyệt để bảo vệ chính chúng tôi.

D: Có lý thuyết cho rằng tất cả cuộc đời của một người được ghi nhận dưới dạng năng lượng. Ta sử dụng một phép so sánh tương tự giống như cái máy ghi âm. Nhưng có ý kiến cho rằng mọi vật, ngay cả suy nghĩ và hành động và mọi thứ đều sinh ra năng lượng, và năng lượng này vẫn còn nguyên vẹn. Đây có phải là một kiểu hộp an toàn (gửi trong ngân hàng) không?

S: Chính xác. Cũng có thể xóa đi nếu cần. Có lẽ là để loại bỏ một số phần cụ thể, các trải nghiệm không phục vụ cho mục đích hữu ích, ví dụ, lò thiêu người ở trại tập trung Auschwitz, về việc hoả thiêu người Do Thái.

D: Chúng ta có thể làm điều này một cách ý thức nếu ta quyết tâm không?

S: Bà cũng không thể nói được vì bà chỉ là một phần rất nhỏ trong toàn bộ con người của bà. Chính bản thân bà, toàn bộ, cùng những người giữ thông tin, có thể đưa ra quyết định đó được. Việc này không được thực hiện ở mức độ nhận thức. Vì bà không có quyền truy cập vào những thông tin có thể đưa ra quyết định về việc liệu bất kỳ phân đoạn trải nghiệm cụ thể nào phù hợp để xóa. Quyết định này liên quan đến những người lưu giữ hồ sơ cùng với những thể thức hoặc cấp độ cao hơn của nhận thức của bà.

D: Cô đã đề cập đến việc xóa các sự kiện như Lò thiêu người của Auschwitz. Những sự kiện này bị xóa vì tính tiêu cực hay sao?

S: Chúng tôi sẽ nói rằng, với những người đã từng trải nghiệm Lò thiêu, phần lớn đây không phải là những trải nghiệm được kỳ vọng. Nên để bảo vệ nghiệp của họ, nghĩa là, để điều này không gây ra những vấn đề trong kiếp sau của họ, trải nghiệm này có thể bị xóa bỏ. Đến nỗi tiềm thức của họ không thể tiếp cận với bi kịch của một sự kiện như vậy, vì nó sẽ thực sự gây ra các vấn đề trong kiếp sau.

D: Đây có phải là một phần của quá trình khi mà họ đi về nơi an nghỉ không?

S: Đúng. Đó là một quá trình chữa lành mà những trải nghiệm đau thương này bị vô hiệu hóa bởi năng lượng chữa lành.

D: Vậy cô có thể giải thích quy trình đó hoạt động như thế nào liên quan đến những người là thủ phạm của những tội ác đó?

S: Hồ sơ nghiệp quả của họ sẽ phản ánh hình phạt thích hợp cho bất kỳ hành động tàn bạo nào được thực hiện. Vì vậy, khi lưu trữ những hành động tàn bạo này, người ta cũng cho rằng đó là những sự đền tội thích hợp, như thuật ngữ của tôn giáo. Việc hoàn trả sẽ hiển nhiên là phải hoàn trả. Và vì vậy trong quá trình chuẩn bị cho lần hóa kiếp kế tiếp, bằng cách đánh giá xem cái nào cần được chữa lành, sẽ có những trải nghiệm chữa lành được đưa ra.

D: Tôi đang thắc mắc về việc trả nghiệp. Toàn bộ hành động có được hoàn trả lại trước khi ta tái sinh không?

S: Có lẽ nó tùy thuộc trường hợp cụ thể. Nghĩa là, với một số người có lẽ toàn bộ sự việc sẽ được xem xét. Trong khi đó, với những người khác, thì có thể chỉ có một phần tóm tắt ngắn gọn được phản ánh. Nó hoàn toàn phụ thuộc vào các cá nhân cụ thể, các mục tiêu cụ thể đang được lên kế hoạch cho cuộc đời sắp tới. Không thể đưa ra một khái niệm chung để bao hàm tất cả các khả năng được.

D: Cô có bao giờ phải nhìn lại tất cả các cuộc đời, hay cô chỉ cần quan tâm tới một số những cái cần kíp?

S: Ta xử lý những cái không nhất thiết mang tính cần kíp, nhưng những cái mà ta cảm thấy đã đủ lâu với một nghiệp cụ thể thì có thể bỏ qua. Khi một người chết đi, những suy nghĩ tiếp theo của họ, có thể không chỉ để giải quyết một nghiệp quả đặc biệt nào phát sinh trong cuộc đời cuối cùng, mà có thể là để giải quyết một nghiệp quả ở những kiếp trước đó, nếu ta cảm thấy ta có khả năng đối mặt với những gì đã từng xảy ra.

D: Ý cô là ta không giữ một cái thẻ, trong tất cả các cuộc đời mà ta đã sống, có thể nói như vậy, và quay lại?

S: Không, không giữ cùng một lúc. Các bản ghi chép vẫn ở đó. Để giải quyết cùng một lúc các nghiệp quả thì là quá nhiều.

D: Vậy ta không xem lại toàn bộ cùng lúc và nói, “Giờ tôi cần làm cái này và cái này để sửa chữa nghiệp quả từ các kiếp trở lại.”

S: Thường thì các nghiệp đã được giải quyết nếu chúng tồn tại lâu như vậy.

D: Cô có nhớ cuộc đời đầu tiên của cô không?

S: Nếu các bài học đã được thực hiện thì tôi thường có xu hướng quên đi.

D: Tôi luôn nghĩ rằng ta thường nhớ những thứ ta làm lần đầu tiên hơn những thứ khác.

S: Không nhất thiết là điều này luôn đúng.

D: Có quy tắc hoặc luật nào quy định rằng ta phải sống bao nhiêu cuộc đời không?

S: Một số người có thể hoàn thành nghiệp của họ trong một cuộc đời nếu họ sống một cuộc đời rất gương mẫu, và mọi việc kết thúc ở đó. Những người khác thì phải tiếp tục lặp đi lặp lại trong nhiều cuộc đời để tìm ra những điều mà họ đã mang lại cho bản thân và học những gì họ cần học. Một số người với rất ít kinh nghiệm có lẽ vì họ chỉ mới vừa quyết định sẽ thử hóa kiếp trên Trái Đất. Còn những người khác đã ở đây từ đầu đang tìm hiểu xem những gì họ cần làm. Những người khác, mà có lẽ, đã bắt đầu từ đầu với những người khác nhưng trải qua một thời gian nghỉ ngơi giữa các kiếp sống hoặc học hỏi thông qua các phương tiện khác, có thể đã chỉ sống qua một vài kiếp.

D: Cô đã bắt đầu hóa kiếp ngay sau đó?

S: Trong một khoảng thời gian rất ngắn, nghĩa là một khoảng thời gian dài từ đó đến nay. Tôi đã nghe nói có nhiều thông tin cần được học hỏi và thu thập. Nếu bất cứ thông tin gì mà tôi kể ở đây có thể giúp giải quyết nghiệp quả mà tôi gánh chịu khi làm những việc chống lại những người khác.

Tôi đã làm việc với người phụ nữ này trong một năm và đi qua gần 30 cuộc đời và tôi cảm thấy mình chỉ mới đào bới trên bề mặt.

S: Sẽ không cần thiết phải liên quan ở tất cả các cuộc đời bởi vì có thể một vài kiếp chỉ mang tính nghỉ ngơi và không có ý nghĩa gì với bất kỳ ai ngoại trừ sinh mệnh này. Tuy nhiên, có rất nhiều cuộc đời mà nhiều bài học sẽ được rút ra.

D: Tôi đang nghiên cứu từng cái để tìm ra một khuôn mẫu, một lý do khi nghiệp quả được giải quyết theo các cách khác nhau.

S: Vâng. Nhưng không phải lúc nào cũng mong tìm được câu trả lời từ những gì ta nhận được. Ngay cả ở cấp độ của chúng tôi, chúng tôi chỉ đang nhìn nó từ một quan điểm, và từ quan điểm của chúng tôi, vẫn còn rất nhỏ bé so với cái tổng thể.

D: Tôi nhận thấy rằng một số cuộc đời tôi gọi là các cuộc đời đơn giản, các cuộc đời an nhàn.

S: Vâng, những cuộc đời không bị gánh nặng nghiệp quả, dù tốt hay xấu.

D: Nhiều cuộc đời như vậy không được khỏe mạnh, thông minh. Ít nhiều về mặt thể chất.

S: Nhưng nó quan trọng với sinh mệnh đó và có ý nghĩa với việc làm tròn kết quả cuối cùng.

Một **cuộc đời an nhàn hay an dưỡng** có thể được định nghĩa là một cuộc đời tầm thường, mặc dù tôi không nghĩ có cuộc đời nào gọi là thật sự tầm thường. Mỗi cuộc đời đều là một câu chuyện độc đáo của mỗi con người và tất cả đều có những đóng góp nhất định. Một cuộc đời an dưỡng có thể dài hay ngắn. Đó là một cuộc đời mà sinh mệnh đó sẽ trải qua một cách buồn tẻ, có vẻ như vô nghĩa, không có gì thực sự phi thường xảy ra.

Chúng ta đều biết có những người như thế, những người dường như lướt qua cuộc sống mà không có gì làm phiền đến họ. Họ không tạo ra sóng gió gì. Nghiệp quả có thể được hoàn trả và giải quyết trong một cuộc đời như vậy; một cách rõ ràng mà không tạo ra nghiệp mới. Tôi tưởng tượng rằng ai cũng cần một cuộc đời như thế này một lần, vì chúng ta không thể liên tục đi từ cuộc đời đau thương này sang cuộc đời đau thương khác mà không sống chậm lại và thư giãn. (Người dịch: ví dụ như những kiếp sống của những em bé bại liệt đầu to, có thể coi như vô tri vô giác được chăm sóc suốt cuộc đời trong các ngôi chùa ở Việt Nam)

Một cuộc đời an dưỡng là hoàn hảo cho điều này, và do đó, nó có giá trị, mặc dù tính cách đó có vẻ buồn tẻ và nhạt nhẽo. Điều này cũng có thể giúp chúng ta hiểu con người trong những kinh nghiệm của chính chúng ta, những người hiện đang sống theo kiểu này. Chúng ta nên nhận ra rằng, không thể phán xét họ. Chúng ta không biết người đó đang nghỉ ngơi từ cuộc sống nào, hoặc đang chuẩn bị cho cuộc sống nào; những thành tựu của họ có thể đã đạt được trong những cuộc đời khác, và những gì họ sẽ có thể đạt được trong những cuộc đời tiếp theo.

D: Có phải đó là ngôi trường duy nhất mà cô có thể học không?

S: Không, có nhiều loại trường khác trong các cõi tồn tại khác. Mọi thứ phải diễn ra và trải nghiệm ở một mức độ nhất định, ít nhất một lần.

D: Cô có đến trường học mỗi khi hoàn thành một cuộc đời không?

S: Không phải lúc nào cũng vậy. Đôi khi tôi chọn nghỉ ngơi ở “**nơi an dưỡng**”.

Tôi đã gặp nhiều người ở “nơi an dưỡng”. Ở đó, họ không muốn nói chuyện. Có vẻ họ rất buồn ngủ và không muốn có thông tin gì, giống như con người lúc bị đánh thức vào nửa đêm. Họ cũng không thể đưa ra mô tả gì, giống như họ không có gì để cung cấp. Đó dường như là một nơi yên lặng, thanh bình để tránh xa mọi thứ và trong một khoảng thời gian (có thể là một năm hoặc hàng trăm năm) không cần phải nghĩ về điều gì, và không có vấn đề gì, cho đến một lúc họ lại sẵn sàng để tham gia vào vòng quay vô tận của cuộc sống.

D: Có phải nơi an dưỡng ở một nơi khác với nơi mà cô đang ở?

S: Không, không có sự khác biệt. Một số người đi đến trường và rồi dành một khoảng thời gian nhất định để nghỉ ngơi trước khi họ bắt đầu con đường học tập. Những người khác thì đi đến một nơi chỉ để an dưỡng, một nơi hoàn toàn im lặng và tính chất như hư vô.

D: Đó là nơi mà tôi đang hỏi. Họ có thường đến đó sau một cuộc đời rất đau thương không?

S: Vâng, hoặc khi họ không muốn quên đi và muốn mang theo.

Tôi đang nghĩ về câu chuyện của Gretchen trong cuốn sách Hồi ức Của 05 Tiền Kiếp (đã được Thư viện Trái Đất dịch) của tôi. Cô ấy đã cố gắng quay trở lại cuộc đời của cô ấy ở Đức mặc dù điều đó là không thể. Cô ấy liên tục được đưa về nơi an dưỡng cho đến khi mọi ký ức dai dẳng về cuộc đời đó bị xóa sạch. Sau đó cô ấy đã có thể đầu thai và hoạt động bình thường.

D: Vâng, tôi đã gặp một người muốn mang ký ức đó theo. Cô ấy không chịu buông bỏ và đã được đưa đến một nơi giống như những gì cô đang mô tả. Nhiều linh hồn nói với tôi những điều khác nhau, nhưng họ mô tả về một nơi giống nhau.

S: Tất cả đều có tính sự thật. Chúng ta phải thu thập những điều mà chúng ta nghe thấy và học hỏi được từ mọi thứ, thay vì nhắm mắt bỏ qua những điều mà chúng ta không muốn nghe.

D: Có lẽ cô có thể giúp để làm rõ một số điều. Nó có thể rất khó hiểu.

S: Sự nhầm lẫn dẫn đến sự thiếu hiểu biết.

D: Một cuộc đời an dưỡng có phục vụ cùng mục đích như khi ta đi đến nơi an dưỡng không?

S: Ở một mức độ nhỏ hơn. Nơi an dưỡng là nơi xóa bỏ hoàn toàn mọi thứ cho đến thời điểm đó. Và cuộc đời an dưỡng thì chỉ là - có lẽ họ chỉ vừa kết thúc một cuộc đời căng thẳng và họ cần sự nghỉ ngơi nhưng không nhất thiết phải quên đi tính cách đó bởi vì việc đó rất dễ. Nơi an dưỡng dành cho những người có vấn đề cần quên đi tính cách vốn có hoặc những vấn đề mà họ mắc phải, và tiếp tục khám phá những góc cạnh khác của tính cách đó. Tính cách đó có thể quá mạnh và ảnh hưởng đến những kiếp sau. Đây là kiểu tính cách mà ta cần đi đến nơi an dưỡng để quên.

D: Vậy một cuộc đời nghỉ ngơi sẽ phục vụ cho một mục đích khác?

S: Không hoàn toàn khác. Có thể chỉ là một góc cạnh khác của cùng một mục đích.

Khi sống một cuộc đời an dưỡng, không có quá nhiều áp lực lên tính cách đó. Sau một cuộc đời đơn giản, ta có thể bước vào một cuộc sống có nhiều ý nghĩa hơn và một lần nữa tạo ra những nghiệp quả khó khăn. Tôi nghĩ rằng thật khó để liên tục đi từ cuộc đời căng thẳng này sang cuộc đời căng thẳng khác. Ta có thể cần phải chậm lại một thời gian, và một cuộc đời an dưỡng sẽ giúp cho mục đích này một cách hoàn hảo.

D: Tôi đoán tất cả đều có lý do, đúng không?

S: Mọi thứ đều có lý do của nó.

D: Cô là một người đang học ở trường nhưng có vẻ như cô cũng đang dạy tôi. Chúng ta đều có những thứ cần phải phát triển, đúng không?

S: Và tôi vẫn còn một con đường dài để đi.

Tôi đề nghị cô ấy tiếp tục mô tả những nơi học tập khác nhau.

S: Có rất nhiều trường học và nơi an dưỡng tùy theo nhu cầu. Đôi khi ta cần quay lại và nghĩ về những bài học mà ta cần phải học trong cuộc đời đó, và khám phá xem những gì ta đã học được. Đôi khi chính những gì ta muốn học lại khiến ta phải đi học. Đôi khi ta cứ thế đi vào một cuộc đời khác.

D: Có quy tắc hoặc những quy định nào nói về những việc này không?

S: Không nếu như ta được lựa chọn. Ừm, trừ những trường hợp đặc biệt. Nếu ta cảm thấy có quá nhiều thứ phải giải quyết, thì ta phải đến trường và cố gắng giải quyết hoặc sẽ đi đến nơi an dưỡng.

D: Nhưng ta có thể ngay lập tức quay trở lại một cuộc sống khác?

S: Đúng, nếu linh hồn đó mong muốn.

D: *Tôi nghĩ có lẽ cô đã phải đợi rất nhiều năm hay sao đó.*

S: Không phải lúc nào cũng vậy. Tùy vào khả năng của linh hồn cụ thể, để xử lý những thứ được mang đến cho họ - những vấn đề mà họ phải đối mặt. Một số linh hồn cần thời gian giữa những kiếp sống để có thể đối phó với các bài học, hoặc chỉ để quên đi.

D: *Vậy có nên là quên đi bài học trước đó trước khi đến với bài học tiếp theo không?*

S: Trong nhiều trường hợp thì nên. Nếu không thực sự cần đến những bài học mà ta cần cho những lần tồn tại tiếp theo thì có rất nhiều lý do chính đáng để ta quên. Nếu không, ắt là ta sẽ liên tục cố gắng quay trở lại cuộc sống mà ta đã có trước đó, mà điều này thì không thể.

Đây là những gì đã xảy ra với Gretchen ở cuộc đời tại Đức trong cuốn Năm cuộc đời để nhớ. Cô đã mất 200 năm ở nơi an dưỡng để cuối cùng có thể điều hòa lại bản thân để không còn muốn quay lại cuộc đời trước đó mà cô đã rời đi. Cuộc đời đó là một cuộc đời dữ dội, bạo lực đến nỗi để quay lại Trái Đất, nhân cách của cô phải là một sự hoàn toàn thay đổi. Đó là cách duy nhất để cô có thể giải quyết và tiếp tục các bài học trên Trái Đất.

D: *Có trường hợp nào mà sẽ tốt hơn nếu họ không quên đi không?*

S: Trong những trường hợp đó, những điều gì họ cần học từ kiếp trước sẽ có ảnh hưởng trực tiếp đến những gì họ phải trải qua và trải nghiệm trong cuộc đời này.

D: *Trong những trường hợp đó, tốt hơn là họ nên ngay lập tức đầu thai lại?*

S: Đôi khi. Nhưng đôi khi ta phải chuẩn bị cho mình lâu hơn để đối phó với những kiến thức của một cuộc đời tồn tại trước đó.

D: *Liệu nghiệp có quyết định việc ta phải quay trở lại nhanh hay chậm không?*

S: Có. Cũng tùy vào việc ta có đang cố gắng giải quyết một số việc không. Đôi khi ta phải đợi những người khác chưa đi vào các cảnh giới khác nhau. Không phải lúc nào ta cũng được lựa chọn cách mà mình sinh ra. Một số bậc thầy và giáo viên sẽ giúp ta đi đến quyết định cuối cùng này. Hay là người mà nghiệp cần để giải quyết cùng.

D: *Người kia có phải đồng ý không?*

S: Tùy vào hoàn cảnh nhất định. Không phải lúc nào thỏa thuận của họ cũng là cần thiết.

D: Vậy họ có thể tạo ra nghiệp mà không biết?

S: Vâng, không có sự chấp thuận của họ.

D: Trong trường hợp đó, có đúng đó là nghiệp riêng của ta mà ta phải giải quyết không?

S: Đúng, chủ yếu là của ta. Có một số nguyên tắc nhất định mà chúng ta phải tuân theo.

D: Những giáo viên và bậc thầy giúp ta tìm ra tất cả những điều này, liệu quyết định của họ có quan trọng hơn quyết định của ta không?

S: Không phải là quan trọng hơn. Nhiều khi họ đang rà soát nó từ một góc độ khác. Họ rà soát nó từ kinh nghiệm của họ và họ sẽ chia sẻ những trải nghiệm thông thái của họ cho ta. Hầu hết các lần phán đoán của họ là đúng đắn và ta cũng sẽ phải trả lại gì đó để thấy được các phán đoán từ góc nhìn của họ, và từ đó ta sẽ học được.

D: Nói cách khác là họ sẽ thấy những gì ta không thấy.

S: Đúng vậy, vì họ đang nhìn từ góc độ của họ, có thể nói như vậy.

D: Điều đó hợp lý; ta thường quá quen thuộc với các câu chuyện của mình để có thể tự mình đánh giá một cách công bằng. Có bao giờ một linh hồn phải quay lại đầu thai mà nó không muốn không?

S: Có, trong một vài trường hợp, nhưng có thể không, vì nó không muốn. Giả sử rằng cuộc đời cuối cùng mà họ rất là thích là một người đàn ông, và họ được sắp đặt quay trở lại là một người phụ nữ. Nếu được chọn thì họ sẽ chọn lại là một người đàn ông. Vâng, có nhiều chuyện như vậy xảy ra. Tùy vào những tình huống nhất định. Mọi chuyện dễ dàng hơn nhiều khi ở cõi linh hồn (hay cõi tinh thần), nhưng linh hồn lại không học được nhiều vì chỉ có những trải nghiệm thực tế mới mang lại cho ta trí tuệ. Trí tuệ đến từ việc đối mặt với những người có tính tình bất thường và có vấn đề khiến ta trưởng thành hơn rất nhiều so với việc chỉ tiếp xúc với những người cực kỳ thông thái. Một linh hồn có thể phải quay trở lại nếu họ không nhìn ra điều gì đó từ góc độ đúng đắn. Họ sẽ được chỉ cho xem họ phải nhìn nó từ góc độ nào, bằng cách sống qua góc độ đó. Trước khi bất kỳ người nào bước vào kiếp sống mới, họ quan sát sự cân bằng của nghiệp và quan sát xem nó diễn ra như thế nào. Và họ nhìn thấy những khía cạnh khác nhau khi mà nghiệp của họ

được giải quyết một cách tốt nhất trong một tình huống cụ thể và sự cân bằng nghiệp cụ thể. Những bậc thầy tâm linh có thể đưa ra một số gợi ý để giúp họ tìm ra những gì họ muốn đạt được trong kiếp sống này. Nhưng không ai hoàn toàn bị đưa vào một hoàn cảnh mà họ quá ghét. Nó thường được thực hiện bởi sự đồng thuận về mặt quan điểm giữa người đó với các bậc thầy tâm linh của họ. Sẽ không giống như nhiều khía cạnh nói riêng của cuộc đời nhưng hầu như phần lớn các khía cạnh của cuộc đời đó họ có thể xử lý được. Và những thứ mà họ không thích được thêm vào như là thử thách tinh thần, để họ hoàn thành và họ nỗ lực. Cái cách họ xử lý tốt những việc mà họ không quan tâm cũng là một trong những cách giúp cho họ giải quyết một số nghiệp quả của mình. Khi họ trở lại trên cõi linh hồn, họ sẽ thấy rằng họ đã xử lý mọi việc rất tốt, và đó cũng là phản ánh rằng nghiệp của họ được xử lý tốt.

D: Tôi đã nghĩ đến một trường hợp cụ thể. Cô gái này đã tự tử ở kiếp khác và được yêu cầu phải quay lại kiếp này. Các tình huống và mọi thứ xuất hiện dường như có vẻ đúng nhưng cô ấy lại không thực sự muốn quay lại.

S: Đôi khi điều đó xảy ra khi mà, chẳng hạn, linh hồn đã ở trong bệnh viện tâm linh, và các bậc thầy đã nói, “Chà, đã đến lúc cô phải quay về vì cô không thể ở đây mãi mãi.” Và linh hồn thể hiện sự phản kháng bên ngoài bởi vì về cơ bản thì họ sợ hãi. Nhưng bên trong họ biết rằng họ phải làm điều đó nếu muốn thoát khỏi tình trạng đó, và cải thiện nó. Mặc dù họ sẽ thể hiện là họ không muốn nhưng họ biết là họ vẫn phải làm điều đó. Vì vậy, về khía cạnh đó, họ muốn vượt qua nghiệp quả này và tiến tới những điều lớn lao hơn, tốt đẹp hơn.

D: Nhưng trong trường hợp đó họ được yêu cầu quay trở lại?

S: Chúng tôi sẽ nói là rất khuyến khích chứ không phải là yêu cầu, bởi vì họ không thể ở lại bệnh viện tâm linh mãi, và họ phải trở lại. Các linh hồn đang mệt mỏi và bị tổn thương cần sự hướng dẫn mạnh mẽ hơn những linh hồn lành mạnh. Ở một mức độ nào đó, họ đã không đủ tự chủ để có thể quyết định được những điều này. Bây giờ ngược lại ở bên đầu kia, các linh hồn, chẳng hạn như phương tiện này (đối tượng nghiên cứu của tôi) hay chính bà lại phải được chúng tôi giữ lại và nói rằng, “Chờ một chút. Bạn vẫn chưa thể quay lại, bạn còn phải học thêm một số thứ.” Và bà đã mất kiên nhẫn để quay lại và tham gia một lần nữa.

D: Ý cô là chúng tôi đã quá háo hức. [Cười lớn] Nhưng cô gái mà tôi đang nghĩ tới rất là bất hạnh ở đây trong cuộc đời này. Cô ấy chắc chắn đang làm việc đó không tốt lắm.

S: Chà, phải mất một vài cuộc đời để tìm ra cách giải quyết nó và hạnh phúc trong quá trình này. Miễn là cô ấy không kết thúc cuộc đời này bằng cách tự sát, mọi thứ sẽ có tiến triển ngay tại đó.

D: Cô ấy phải gặp lại tình huống tương tự với cùng những người cũ.

S: Chà, không nghi ngờ gì thì những thử thách chính mà cô ấy gặp phải trong cuộc đời này là vì đã không kết thúc nó khi cô ấy tự sát ở kiếp trước. Thế nên cô ấy sẽ ở trong tình huống đó một lần nữa với cùng những người đó. Thử thách chính của cô ấy là phải đối phó với những người đó trong một cuộc đời bình thường không bị kết thúc bất ngờ. Nếu cô ấy thành công thì mọi thứ sẽ hoạt động tốt hơn trong kiếp sau và các cuộc đời tiếp theo. Cuối cùng thì, trong những cuộc đời thành công, có thể cô ấy sẽ chỉ còn phải đối phó với một hoặc hai người trong cùng thời điểm thay vì với tất cả bọn họ. Và cô ấy sẽ học cách để vui vẻ trở lại.

D: Tôi đã nghe nói rằng ta là người đưa ra quyết định cuối cùng, và đây là trường hợp mà có người khác ép cô ấy phải trở lại. Tôi đang tự hỏi đây có phải là một sự mâu thuẫn không.

S: Không. Mọi người phải quay lại đều dường như biết được rằng điều này là vì lợi ích của họ. Sau khi có thời gian để nghĩ về việc đó, họ nhận ra rằng họ thực sự cần phải quay lại nếu không sẽ bị mắc kẹt ở một vị trí mãi mãi và sẽ không bao giờ tiến bộ được. Không bao giờ tiến bộ là khái niệm gần nhất với khái niệm Địa Ngục của Cơ đốc giáo.

D: Chỉ ở cùng một hoàn cảnh và mắc cùng một sai lầm?

S: Đúng.

D: Cô có được phép đi đến những nơi khác không hay cô phải ở trường?

S: Đôi khi chúng tôi đến thăm các cõi tồn tại khác để thấy các linh hồn phải đối phó với mọi thứ như thế nào. Ở mỗi cấp độ theo cách riêng của họ đều có các bài học để dạy chúng ta.

D: Khi tôi nói chuyện với các linh hồn khác, đôi khi họ mô tả môi trường xung quanh rất khác nhau.

S: Phần lớn đó là những gì mà cá nhân đó hình dung ra, bởi vì hầu hết các trường học là bất cứ thứ gì do ta hình dung ra từ tập hợp những trải nghiệm mà ta có thể nhìn thấy theo một cách nào đó, trong khi người khác lại có thể thấy nó theo một thứ gì đó hoàn toàn khác và về cơ bản thì nó lại ở cùng một vị trí.

D: Tôi nghĩ có lẽ đó là một nơi rộng lớn và có thể là nhiều thứ.

S: Cũng còn nhiều cõi nữa. Có vô số các cõi.

D: Một linh hồn nói với tôi về một chiếc thuyền vàng sẽ đi qua đi lại giữa cõi Trái Đất để chở các linh hồn. Cô đã bao giờ thấy điều gì như vậy chưa?

S: Có thể đó là hình dung của riêng cô ấy về những gì cô ấy nghĩ là nó đã xảy ra. Có một số người nói rằng họ nhìn thấy những bậc thang vàng hoặc một chiếc cầu vàng để họ đi qua. Những người khác thì chỉ nhìn thấy một ánh sáng và họ tiến về phía ánh sáng. Phần lớn trong số đó là những trải nghiệm cá nhân đã giúp tô màu cho những gì họ nghĩ rằng họ nhìn thấy và đó là những gì xảy ra. Bất cứ điều gì ta có thể hình dung ra thì có thể là thật. Vì ta là người làm chủ vận mệnh của đời mình, ngôi nhà của chính mình, cái bình chứa hay cái vỏ bọc hay bất cứ thứ gì khác mà ta muốn nhận thức khái niệm về một linh hồn đang ở trong một cơ thể vật chất. Ta là người làm chủ cơ thể mình và ta là người làm chủ số phận của mình. Ta tạo ra những thứ hiển thị trước mắt ta. Ta là người đồng sáng tạo ở nơi đây. Cái mà ta nhìn thấy trước mắt là do chính ta tạo ra và sáng tạo ra, cho dù trên cõi vật chất hay cõi linh hồn. Tất cả đều tuân thủ theo trách nhiệm này vì tất cả đều là những người đồng sáng tạo ra vận mệnh hiển hiện của chính họ.

D: Vậy còn cuộc đời của những người khuyết tật thì thế nào? Họ có phục vụ một mục đích gì không?

S: Ô có. Đó là một trải nghiệm đáng kinh ngạc. Ta buộc phải thực sự đối mặt với chính mình, ta là ai và ta là cái gì, và nhìn vào bên trong mình chứ không phải về những gì mà mọi người trên thế giới nghĩ về mình. Mọi người dễ có xu hướng nghĩ về họ giống như những gì người khác nghĩ, điều này không phải như vậy. Ta là những thứ khác biệt. Ta là những gì của chính mình, và rồi ta là những gì ta nghĩ về chính mình, và rồi ta là những gì người khác nghĩ về mình, và rồi ta thay đổi. Nhưng khi ta bị khuyết tật, ta được ban cho một thứ gì đó mà ta phải vượt qua. Và một trong những điều mà ta phải học là không bị ảnh hưởng bởi những lời chế giễu. Ta không thể nhận lấy những sự tàn ác của người khác cho cá nhân mình. Đó là thứ mà họ phải tự giải quyết. Họ không hiểu hoặc có thể họ sợ hãi. Những điều mà mọi người không hiểu đôi khi khiến họ sợ hãi.

D: Nhưng những người làm tổn thương người khác họ không nhận ra điều đó.

S: Không sao, họ (những người trải nghiệm tật nguyền) chỉ khóc lóc lúc đó thôi.

D: Cô có từng sống một cuộc đời bị tật nguyền chưa?

S: (Tạm ngừng một lúc như thể để suy nghĩ) Tôi nghĩ rằng tôi hoàn toàn - không Tôi chưa từng được sinh ra như vậy – nhưng tôi đã bị mất thị giác.

D: *Cô có nghĩ rằng cô đã học được gì đó từ cuộc đời đó không?*

S: Tôi đã học được tính kiên trì. Tôi đã học cách không coi những thứ ta nhìn thấy được là điều hiển nhiên. Để có một sự trân trọng hơn. Tôi đã học được một loại cảm giác và tôi học được...(ngạc nhiên) cách để tin tưởng!

D: *Vậy thì rất đáng giá, tôi nghĩ rằng bất cứ điều gì cũng đáng quý nếu ta học được gì đó từ nó. Cô có đồng ý vậy không?*

S: Vâng.

D: *Nếu những người khác cố gắng chữa cho ta nhưng đó lại là nghiệp gì đó mà ta phải trả, thì sự chữa lành có hiệu quả không?*

S: Không. Nếu đó là thứ gì đó được lên kế hoạch với mục đích trả nghiệp thì việc chữa lành sẽ không có kết quả.

D: *Nhưng nếu cố gắng thì có gây hại gì không?*

S: Ô, không. Có một tình yêu nhất định và một phước lành nhất định mà Thượng Đế ban cho những ai biết tận dụng nguồn lực bên trong mình để giúp đỡ người khác. Có một quá trình cống hiến mà họ mong muốn cho đi và đó là phần thưởng của chính họ.

Phần tiếp theo là từ một ca hồi quy mà một cô gái trẻ đã có cả cuộc đời bị khuyết tật không thể nghe và nói. Tôi đã nói chuyện với cô ấy ngay sau khi cô ấy qua đời.

D: *Cuộc đời đó có phải là một cuộc đời tồi tệ không?*

S: Không, không có thêm nghiệp nào phát sinh cả.

D: *Chà, cô không thể tạo thêm bất kỳ nghiệp quả nào trong một cuộc đời như vậy phải không?*

S: Vâng. Nếu một người đã ít nhiều cũng có sự chiến đấu chống lại nó thì nhìn chung sẽ ổn. Còn thực tế là nếu một người bị tàn tật và không nỗ lực để hoàn thành bất cứ điều gì, thì sẽ gánh thêm nghiệp.

D: *Ý cô là nếu ai đó bị tật nguyên và họ sống kiểu “cam chịu” hoặc họ chỉ muốn mọi người chăm sóc và làm mọi việc cho họ chẳng hạn. Đó có phải là một cách sai để sống một cuộc đời tàn tật?*

S: Vâng, và họ đã không cố gắng chút nào. Để có được lợi ích từ một cuộc đời như vậy, ta phải luôn cố gắng vươn tới những tầm cao hơn và không để nó kéo ta xuống.

D: Mặc dù bị tật nguyên nhưng ta phải luôn cố gắng làm tốt hơn nữa. Bằng cách này ta đang trả nghiệp hay nợ. Nhưng nếu ai đó chỉ chịu đựng và không cố gắng làm bất cứ điều gì thì họ đang tạo thêm nghiệp cho cuộc đời tiếp theo. Đúng không?

S: Vâng.

D: Nhưng những đứa trẻ bị chậm phát triển thì sao? Đó là một dạng khuyết tật khác đúng không? (Cô ấy cau mày) Cô có biết chậm phát triển nghĩa là gì không?

S: Tôi không chắc tôi hiểu quan điểm của bà.

D: Một số đứa trẻ được sinh ra và không bao giờ thực sự lớn lên trong tâm trí của chúng. Cơ thể lớn lên nhưng tâm trí vẫn như một đứa trẻ. Đó là một dạng khuyết tật khác. Cô có hiểu ý tôi không?

S: Vâng. Nhưng một lần nữa, luôn có khả năng để cố gắng làm cho bản thân tốt hơn mỗi lần một chút. Nỗ lực để cố gắng khắc phục mọi khiếm khuyết của bản thân.

D: Cô có nghĩ rằng bất cứ lúc nào đó một người sinh ra với khuyết tật hoặc phát triển một khuyết tật thì là có lý do?

S: Vâng, cho dù là để chuộc lại điều gì đó họ đã làm trong quá khứ hay chỉ để cố gắng tiến xa hơn trên đường đời của họ.

D: Vậy một số người sẽ có khuyết tật dù không phải là để trả nợ?

S: Vâng, bởi vì điều này có thể đem về nhiều lợi ích. Họ có thể học được sự hiểu biết. Họ sẽ không nhanh như người khác để mà phán đoán.

D: Vậy không phải lúc nào cũng nghĩa là người đó đang phải trả nghiệp.

Chúng ta cũng không được quên sự ảnh hưởng của những người khuyết tật lên tất cả những người khác. Những người tiếp xúc hàng ngày với họ đã đạt được những bài học gì? Những người đi ngang qua họ rút ra được những bài học gì? Những cảm xúc gì, tiêu cực hay tích cực, đã được khơi dậy? Và cả những bài học nào đang bị từ chối? Nó nhấn mạnh một lần nữa rằng bất kể chúng ta có muốn hay không, mọi người đều liên tục gây ảnh hưởng hoặc ảnh hưởng đến người khác

hàng ngày theo nhiều cách. Những cách chúng ta chấp nhận và xử lý chúng, hoặc cách chúng ta từ chối, phủ nhận chúng cũng đều là những bài học.

Chương 5

Chuyến đi lớn

Chúng tôi đã khám phá Khu vực Đền thờ Trí tuệ trên cõi linh hồn theo cách khá là tình cờ. Tôi đang làm việc với một thanh niên tên là John, người đang gặp các vấn đề về thể chất. Anh ta tự hỏi liệu có một nơi nào đó ở thế giới linh hồn mà anh có thể được chữa lành không. Tôi không biết về bất cứ nơi nào theo tính chất đó nhưng tôi luôn sẵn lòng làm một thử nghiệm để tìm ra nó. Các thông tin khác trong cuốn sách này được thu thập bởi những đối tượng đang trong trạng thái thôi miên, khi họ đang ở dạng linh hồn và ở trạng thái được gọi là “chết” giữa các kiếp sống. Lần này sẽ khác. Sau khi John đi vào mức thư giãn sâu, tôi hướng anh ấy đến cõi linh hồn và xem liệu anh có thể tìm được một nơi để chữa lành hay không nếu thực sự là có một nơi như vậy.

Khi tôi đếm xong, John thấy anh đang ở một khung cảnh thanh tao tuyệt đẹp. Anh được báo rằng đây là một phần của Đền thờ Trí tuệ, là một khu vực lớn với gồm nhiều cơ quan khác nhau như: Đền thờ Chữa lành, Phòng Thăm Treo và Thư viện. Tôi thường thấy thấy vọng vì tôi không thể thưởng thức những hình ảnh kỳ diệu mà đối tượng của tôi nhìn thấy. Giống như tôi bị mù, phải dựa vào mô tả bằng lời nói của những người khác, và thường những từ ngữ đơn thuần không đủ để lột tả chân thực những điều kỳ diệu mà họ tìm thấy trong các chiều không gian khác.

J: Tôi đang ở trong Đền thờ Chữa lành. Đây là một nơi tuyệt đẹp. Đó là một cái mái vòm, và tất cả ánh sáng rực rỡ này đang chiếu qua các cửa sổ bằng đá quý trên trần nhà. Có những màu xanh dương, đỏ, xanh lá, vàng, cam, ngọc, mọi màu sắc ta có thể nghĩ đến ngoại trừ màu đen và trắng. Hai màu đó không xuất hiện ở đây, nhưng mọi màu sắc khác đều có, và chúng đang chiếu những tia sáng tuyệt đẹp xuống sàn nhà hình tròn. Người phụ trách của Đền thờ Chữa lành đang đi đến. Anh ấy bước đến gần và mỉm cười, và bây giờ anh ấy đang nắm lấy tay tôi. Anh nói, “Anh đến để điều trị phải không? Linh hồn của anh đã trải qua rất nhiều điều phải không? Hãy đứng ở đây, ngay giữa trung tâm của tất cả ánh sáng này và để năng lượng ánh sáng này ở cùng anh.”

D: Đó có phải là mục đích của nơi này?

Không có câu trả lời. Rõ ràng là anh ấy đang trải qua một điều gì đó rất sâu sắc, thể hiện bởi các chuyển động trên cơ thể và cảm giác trên khuôn mặt. Tôi không lo lắng vì có vẻ đó là một trải nghiệm thú vị.

D: Anh có thể nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra vào lúc này?

Vẫn không có câu trả lời. Anh ấy dường như đang tham gia rất sâu vào trải nghiệm. Toàn thân anh giật giật liên hồi. Việc này chỉ diễn ra trong vài giây.

D: Cảm giác như thế nào?

J: Những ánh sáng khác nhau đang xoáy quanh tôi và cảm nhận và làm sạch tôi. Đó là lý do tại sao tôi không thể nói chuyện vào lúc đó.

D: Tôi chỉ muốn đảm bảo rằng mọi thứ đều ổn. Đó có phải là một cảm giác tốt không?

J: Thật là ngây ngất. (Sau đó là vài giây im lặng khi cơ thể anh ấy tiếp tục giật giật). Ồ, đó là một cảm giác tuyệt vời. Tôi cảm thấy được trẻ hóa rất nhiều. (Tạm dừng vài giây nữa). Ahhhh! Thật là tuyệt vời! Ồ, những làn sóng màu sắc và năng lượng xung quanh tôi giúp xóa bỏ mọi nỗi đau và sự nhức nhối. Và bây giờ anh ấy nắm lấy tay tôi và dẫn tôi đi ra khỏi. Anh ấy nói, “Tâm hồn của anh đã được tẩy sạch nhiều năng lượng tiêu cực xung quanh. Hãy cảm nhận cảm giác bình yên đã đến. Anh phải tập trung vào việc học cách chữa lành bản thân.” (Một hơi thở sâu). Ồ! Đó là một cảm giác tuyệt vời. Đây là một nơi tuyệt đẹp cho những người có cơ thể bị ốm nặng. Khi họ đi qua, họ được đưa đến đây để thể vía (astral) và tâm linh của họ được trẻ hóa và chữa lành trong cái mái vòm này. Sau đó những linh hồn này không còn bị trói buộc vào thể xác này nữa và sẽ được gặp với những linh hồn hướng dẫn của họ để đi đến những nơi cần đến và tìm hiểu sâu hơn về sự tiến hóa của linh hồn. Có một hàng dài những linh hồn này. Nhưng bởi vì tôi đã yêu cầu được chữa lành và tôi vẫn còn trong hình dạng của con người nên họ nói tôi có thể đến trước và được phép vào phòng. Họ gọi đó là “Phòng của Sắc màu và Ánh sáng”.

D: Có bất thường không khi một người vẫn đang ở trong cơ thể vật lý lại đến nơi này?

J: Có. Người phụ trách cho biết không có nhiều người có được cơ hội này khi đang du hành trong thể vía (astral). Anh ta nói, “Nhưng mà họ nên thử. Chúng tôi ở đây cũng là để phục vụ những linh hồn vẫn đang nhập thể. Nếu họ muốn đến thì chúng tôi rất vui mừng được chào đón họ. Vì luôn có một năng lượng yêu thương đi kèm với những sự chữa lành này.” Đây là một nơi kỳ diệu, đầy yêu thương. Không giống như một bệnh viện hay thứ gì đó giống như vậy. Nó giống như một ngôi đền xinh đẹp với những cửa sổ đá quý ở phần mái vòm phía trên. Tôi thấy chúng cao khoảng mét rưỡi hai mét (5-6 feet) với các loại đá quý có màu sắc khác nhau. Ánh

sáng đi xuyên qua những viên đá này phản xạ lại tâm của phần mái vòm và nó quấn lấy ta bằng thứ năng lượng tuyệt vời đó. Tôi đã ở đó. Ô, thật là một cảm giác tuyệt vời, tuyệt vời. Lúc này người phụ trách nói, “Chúng tôi sẽ nói chuyện với anh về sức khỏe của anh. Điều quan trọng là cần giữ một tinh thần lạc quan. Và nhận thức rằng sứ mệnh thiêng liêng của anh là để giúp đỡ và phục vụ người khác, John! Đừng lo lắng về vấn đề sức khỏe của anh. Năng lượng tích cực của anh sẽ thể hiện ra ngoài cơ thể. Nếu muốn giảm sức nặng của cái cơ thể này, anh hãy tập trung vào hình thức mà anh muốn thể hiện, và nó sẽ biểu hiện ra như vậy. Nhưng quan trọng là phải tập trung. Sử dụng rượu bia và thuốc lá không giúp gì cho sự phát triển tâm linh của anh, nên cần phải loại bỏ những thứ này ra khỏi cuộc sống của anh. Anh sẽ không thể phát triển với những năng lượng này khi chúng gây đau đớn cho cơ thể anh và cơ thể tâm linh của anh. Nếu anh muốn, anh sẽ thể hiện được tất cả những bản chất đẹp đẽ của tâm hồn anh khi anh cần. Anh sẽ thu hút được những năng lượng phù hợp, vì vậy đừng lo lắng về sức khỏe của anh vì chúng tôi đang chữa lành cho anh, và anh sẽ được chữa lành. Nếu anh cần đến ngôi đền này một lần nữa, anh chỉ cần ước được ở đây, và anh sẽ ở đây.” Anh ấy thực sự yêu thương. Anh ấy ôm tôi thật chặt và anh ấy nói, “Giờ đã đến lúc anh phải ra khỏi chỗ này rồi.”

D: Trước khi đi, tôi muốn hỏi anh ấy về những người đang xếp hàng. Họ là những người chết vì bệnh tật đúng không?

J: Anh ấy nói, “Vâng, những người này đã chết vì bị bệnh rất lâu, và những người đã phải chịu đựng rất nhiều trước khi chết. Họ là những người đã chết vì các bệnh khác nhau như ung thư, tai nạn ô tô, hay kiểu vậy.” Họ không thực sự xếp thành một hàng. Ý tôi là, có cảm giác như họ đang tuân theo trật tự. Vâng, nhưng không phải là cứ một người này sau một người khác. Mỗi người sẽ lần lượt đi qua căn phòng năng lượng ánh sáng này.

D: Có phải những người hướng dẫn tâm linh của họ đưa họ đến đây không?

J: Chà, có những người phụ trách ở trong nhóm. Thực ra, nhiều người đã đến cùng với các thành viên trong gia đình của họ.

D: Đó có phải là những người đã đến gặp họ khi họ chết không?

J: Vâng, gia đình của họ đã đưa họ đến nơi này.

D: Có thể nói là họ sẽ được tẩy sạch hay chữa lành trước khi họ được phép tiếp tục đi đến bất cứ nơi nào khác?

J: Vâng. Họ cần trải qua quá trình chữa lành này vì những gì họ đã trải nghiệm rất là đau đớn.

D: Và đây sẽ là những nhiệm vụ đầu tiên họ phải làm sau khi chết?

J: Đúng vậy, năng lượng chữa lành này là thứ đầu tiên mà họ phải trải nghiệm nếu họ đã trải qua quá trình chịu đựng vô cùng đau đớn về mặt thể chất do bệnh tật hoặc tai nạn. Điều này đã gây ra bệnh tật hoặc tiêu cực trong thể dĩ thái (hay thể ether – một trạng thái khác của vật chất ngoài thể rắn, lỏng, khí mà chúng ta quen thuộc) của họ. Nên những thể khí này phải được chữa lành trước khi họ có thể tiến vào thế giới linh hồn (astral) và hoạt động ở cấp độ này. Đây là một nơi rất quan trọng đối với họ. Họ được dẫn đến giữa khu vực trung tâm. Và đó là nơi mà tất cả các tia sáng chiếu xuống và bao quanh lấy họ và xoáy xung quanh họ để lấy đi bất kỳ sự tiêu cực nào mà thể ether của họ đã gặp phải. Sau đó, họ được đoàn tụ với gia đình của mình và những người hướng dẫn sẽ đưa họ đến các khu vực khác nhau trong thế giới linh hồn.

D: Tôi chưa từng nghe về ngôi đền chữa lành này trước đây. Cảm ơn anh ấy giúp tôi về thông tin này.

J: Anh ấy cười và nói, “Tôi luôn ở đây để phục vụ. Đây là sứ mệnh của tôi, của cuộc đời tôi, của sinh mệnh của tôi - không có sự sống, hiện hữu.” Anh ấy là một năng lượng âm áp, rạng rỡ, đầy yêu thương. Cái chạm của anh ấy thật kỳ diệu. Bà biết đấy, giống như tình yêu của người mẹ, cách mà một người mẹ âu yếm con của mình. Đó là kiểu tình yêu ta sẽ cảm nhận được. Anh ấy nói rằng đây là một nơi cho tất cả các linh hồn tụ tập lại dù họ có được tái sinh hay không. Anh ta nói rằng dịch vụ này và khu vực chữa lành này chào đón tất cả mọi người. Nhiều người sử dụng khả năng chữa bệnh tâm linh nên phóng chiếu hình ảnh này vì họ có thể được chữa lành trong khu vực này. Anh ta nói, “Bây giờ anh đã chứng kiến nó và là một phần của nó, John, điều quan trọng là anh phải mô tả nơi này cho những người khác để họ có thể sử dụng. Điều này sẽ là một công cụ tuyệt vời để Dolores sử dụng trong việc chữa bệnh cho người khác. Bà ấy có thể hướng dẫn họ bằng cách thôi miên và đưa vào ngôi đền chữa lành này, chúng tôi sẽ tiếp quản và giúp đỡ họ. Đây sẽ là một cách tuyệt vời mà Dolores có thể sử dụng. Và bằng cách cho đi và chia sẻ, bà ấy cũng sẽ phát triển.” Đây là thông điệp mà anh ấy dành cho bà, Dolores.

D: Tôi rất cảm kích về điều đó. Có quy định nào về việc ai có thể đến đây không?

J: Anh ấy nói, “Mọi linh hồn đều được chào đón đến đây nếu họ sẵn sàng tham gia vào hành trình. Không phải ai cũng sẽ sẵn sàng hoặc đủ tiến hóa để tham gia.

Nhưng nếu họ sẵn lòng và mong muốn được chữa lành thì chúng tôi ở đây để phục vụ.” Theo thời gian họ có thể sẽ trở lại vì tụt vào sự tiêu cực của họ. Nhưng, một khi họ đã được điều trị, anh ấy nói rằng hầu hết các linh hồn sẽ tiếp tục. Họ không ở lại đây. Họ thường không muốn quay lại đây trừ khi có điều quan trọng khiến họ phải quay lại. Đó là luật. Đó là những gì anh ta đã nói, “Đó là luật. Linh hồn biết rất rõ. Chúng ta đang đối xử với linh hồn của một cơ thể, không quá nhiều với một phương tiện có ý thức của một người. Khi linh hồn là chủ hoặc nó hiểu chuyện gì đang xảy ra, nó sẽ biết luật đó. Không ai trở nên phụ thuộc vào năng lượng này. (Cười). Họ không trở thành thứ “đồ bỏ đi” được chữa lành. Đó không phải là cách.”

D: Vậy nếu tôi đưa ai đó đến nơi này trong trạng thái thôi miên thì họ có thể nhận được sự chữa lành qua quá trình này nếu họ sẵn lòng.

J: Anh ta nói, “Vâng, nếu họ sẵn sàng, chúng tôi ở đây để giúp. Nếu bà kết nối với chúng tôi thông qua một trạng thái thiền định hoặc thôi miên, thì chúng tôi ở đây để phụng sự vì đó là sứ mệnh của năng lượng chúng tôi. Sẽ dễ dàng cho bà để thực hiện theo cách này.” Anh ta nói để Dolores sử dụng để phục vụ. Anh ta nói, “Một khi chúng tôi phục vụ, mọi thứ đều được hiển thị cho chúng tôi. Mỗi người trong chúng ta đều có năng lực tâm linh. Và với bà, Dolores, đây là một cách tuyệt vời để thể hiện một phần tài năng tâm linh của bà.”

D: Nghe có vẻ là một ý rất hay bởi vì nhiều lần mọi người hỏi tôi để có lời khuyên cho sức khỏe của họ.

J: Anh ta nói đây sẽ là một cách tuyệt vời. Để đưa họ vào trạng thái thôi miên và đưa họ đến ngôi đền ánh sáng này. Đây sẽ là một việc tuyệt vời vì nó sẽ chữa lành thể ether của họ nhiều hơn so với việc chữa lành cơ thể vật lý. Những cơ thể đó nằm trong cơ thể con người khi họ tái sinh.

D: Nhưng tôi nghĩ rằng bất kỳ sự chữa lành nào cũng sẽ được phản chiếu vào cơ thể vật lý.

J: Có. Nhưng người đó cũng phải sử dụng ý thức tích cực. Đó là điều quan trọng. - Có một nơi bằng vàng ở đây, một nơi thực sự tuyệt vời. Rạng rỡ với các thiết kế vàng tuyệt đẹp trên các bức tường.

D: Đó có phải là một nơi khác so với ngôi đền chữa lành không?

J: Chúng tôi vẫn đang ở trong ngôi đền chữa lành. Tôi đang đi xung quanh và nói chuyện với người hướng dẫn. Anh ấy đang cho tôi thấy tia năng lượng khác nhau

và cách chúng đi qua. Giống như ở bên trong một cái hộp trang sức. Thật tuyệt vời. Hầu hết toàn bộ cấu trúc của ngôi đền đều tỏa ra một màu vàng đồng (màu gold), ý tôi là, giống như màu vàng nâu nhưng là một màu sắc chữa lành thực sự và có vẻ như nó có chạm khắc gì đó. Có ngọc lục bảo và các loại đá quý khác nhau ở trên tường. Nhưng những thứ quan trọng nhất là đồ trang sức ở các cửa sổ nơi mà ánh sáng đi xuyên qua.

D: Chà, tôi cảm ơn anh ấy vì đã cho phép chúng ta vào đó và cho anh được chữa lành. Anh có muốn rời khỏi nơi đó không?

J: Có. Anh ta ôm tôi và nói tạm biệt.

D: Chúng ta nên rời đi để những người khác đang chờ để được điều trị.

J: Có, có nhiều người. Mỗi người đang bước vào ánh sáng.

D: Đó là một nơi rất quan trọng mà chúng ta cần biết. Có rất nhiều nơi ở đó mà chúng ta không biết đến sự tồn tại của chúng. Anh nói rằng mọi tòa nhà là một phần của khu phức hợp! Tôi tự hỏi liệu anh có thể cho tôi đi một vòng không, kiểu như vậy, và chúng ta sẽ xem còn có gì nữa.

J: Được. Người phụ trách nói rằng căn phòng thăm rất quan trọng, nên tôi đang đi xuống hành lang xinh đẹp này với những bức tường trông giống như đá cẩm thạch. Và ở cuối cùng là ô cửa lớn này. Tôi đang mở cửa ra và có một ánh sáng chói lọi.

D: Cái gì gây ra ánh sáng rực rỡ đó?

J: Đó là một người đàn ông, hoặc một dạng linh hồn. Anh ấy nói rằng anh ấy là người phụ trách của Phòng Thăm Treo và đang cho phép tôi đi vào. (Phòng Thăm Treo này cũng được giới thiệu trong *Cuộc trò chuyện với nhà tiên tri Nostradamus, tập II (ấn bản sửa đổi)*) Đây là một nơi rất vinh dự. Có một mùi thơm tuyệt vời trong không khí. Nó có mùi giống như sự kết hợp của một làn gió tươi mát với mùi muối biển và nước hoa từ một khu vườn. Gần giống như mùi hương. Đây là một căn phòng rất đẹp và rất rất cao. Có thể là lên đến tám chín mươi mét (hai ba trăm feet). Không, có lẽ ba mươi mét (một trăm feet) sẽ chính xác hơn. Trần nhà có một điểm tròn giống như nhà thờ. Có cửa sổ ở trên cùng và hai bên tường. Chúng ở trên cao và làm sáng cả căn phòng. Và những chiếc đèn chùm treo xuống từ trần nhà giống như đèn của Aladdin. Nhưng có nhiều lắm, có đến 15 hay 20 cái. Tường và sàn nhà dường như được làm bằng đá cẩm thạch. Và có một số đồ nội thất nặng ở các khoảng cách khác nhau, như những cái ghế và bàn đối diện với tấm thảm. Chúng trông không hiện đại và không phải đồ cổ, nhưng rất tiện dụng, thoải mái và

hấp dẫn. Người phụ trách cho biết đôi khi có các thầy giáo đưa học viên đến đây để giải thích về những điều kỳ diệu và phức tạp của tấm thảm. Cảm giác như tôi đang ở trong một bảo tàng đặc biệt, nơi mọi người có thể đến xem và nghiên cứu. Bây giờ tôi đang nhìn vào tấm thảm. Nó thật là đẹp. Nó là bằng kim loại; được làm bằng các sợi kim loại và thật lộng lẫy. Chúng lấp lánh và tỏa sáng. (Thở đột ngột) Và có vẻ như nó đang thở. Giống như... nó đang sống. Ý tôi là nó nhấp nhô và lấp lánh. Một số sợi sáng lấp lánh, những sợi khác thì hơi xỉn màu. Thực sự khó để mô tả. Thực sự giống như một sinh vật sống, nhưng không đáng sợ; nó thật là đẹp. Có nhiều loại chủ đề khác nhau. Và, ồ, thật là vinh dự. Không gì trên Trái Đất có thể so sánh được với nó. Không có cách nào để mô tả điều này hoành tráng như thế nào vì nó rất sống động và gần như tự động. Và người phụ trách nói với tôi rằng mỗi sợi tượng trưng cho một cuộc sống.

D: Có vẻ phức tạp quá.

J: Ồ, một số thì phức tạp, nhưng tạo nên một thiết kế đẹp. Một thiết kế vĩnh cửu. Và...tôi có thể thấy cả thế giới trên đó. Nhìn vào tấm thảm này, tôi có thể thấy bất cứ sự kiện nào xảy ra.

D: Ý anh là sao?

J: Giống như khi nhìn qua tấm thảm và tôi có thể thấy cuộc sống hàng ngày của mọi người và họ được kết nối như một sợi dây trong tấm thảm này. Bây giờ người phụ trách đang giải thích rằng mọi cuộc sống đã từng sống đều được thể hiện như một sợi chỉ trong tấm thảm này. Đây là nơi kết nối tất cả những sợi dây của cuộc sống con người, những linh hồn đã hóa kiếp. Nó minh họa một cách hoàn hảo cách mà mỗi cuộc sống đan xen, vượt qua và chạm vào tất cả những cuộc sống khác cho đến khi toàn bộ nhân loại bị ảnh hưởng. Tính duy nhất tuyệt đối của con người được thể hiện bằng tấm thảm. Đó là một nhưng bao gồm tất cả những phần khác. Mỗi cái không thể tồn tại mà không có cái kia và tất cả chúng đều đan xen vào nhau.

D: Chà, nếu nó chứa cuộc đời của nhiều người, thì nó sẽ rất sống động. Người phụ trách có phiền không nếu chúng ta nhìn vào tấm thảm?

J: Ồ, anh ta không phiền đâu, anh ta biết chúng ta có mục đích. Anh ấy nói, “Cứ nhìn đi, vui lòng nhìn vào, nhưng đừng nhìn sâu hơn. Tôi không muốn mọi người nhìn vào cuộc đời người khác vì việc truyền bá kiến thức có thể gây bất lợi cho sự phát triển của họ.” (John trở lại phần mô tả). Tấm thảm rất lớn. Có vẻ như nó cao khoảng, ồ, tôi sẽ nói là ít nhất bảy tám mét (20 đến 25 feet). Và giống như là nó cứ

tiếp diễn. Tôi nghĩ sẽ mất hàng giờ để đi hết chiều dài của nó. Phải hơn một dặm. Nó chạy dọc theo bức tường bên trái và ánh sáng chiếu từ cửa sổ chiếu sáng tấm thảm. Nhưng có một điểm mà tôi không thể vượt qua.

D: Anh có biết tại sao không?

J: Người bảo vệ tấm thảm nói rằng đó là một phần của quá trình tiến hóa tâm linh của tất cả các linh hồn. Chỉ những người tiến hóa về mặt tinh thần mới được tiếp cận phần đó của tấm thảm. Giống như một dấu hiệu nhỏ cho biết, “Đừng đi quá điểm này.” (Cười) Nhưng không phải là một dấu hiệu giống như cảm giác rằng đây là điểm xa nhất tôi có thể đi. Giống như ta đang nhìn vào tác phẩm nghệ thuật đẹp nhất. Nó được tạo thành từ các sợi trải dài từ một đoạn dây nhỏ cho đến cỡ như sợi dây cáp, dày bằng cổ tay của mình.

D: Tôi đã hình dung chúng giống như những sợi chỉ.

J: Không, chúng không nhỏ như những sợi chỉ. Tôi đã gọi chúng như vậy vì chúng đan xen vào nhau, nhưng chúng đi từ một sợi nhỏ đến kích cỡ lớn hơn ở một số chỗ. Hầu hết các sợi có kích thước như dây thừng và rồi chúng lớn dần lên. Có những sợi màu xanh lá, xanh da trời, đỏ, vàng, màu cam và màu đen. Vâng, có một vài sợi màu đen này. Các sợi màu đen dường như nổi bật lên vì chúng không đi được xa như những sợi khác. Hừm. Lạ thật.

D: Những màu này có ý nghĩa gì?

J: Tôi sẽ hỏi người phụ trách. Anh ấy nói, “Vâng, chúng đại diện cho năng lượng tâm linh của tất cả linh hồn.”

D: Chà, ý nghĩa của những màu tối hơn đối lập với những màu sáng hơn như thế nào?

J: Anh ấy nói, “Những màu tối hơn thực sự không có ý nghĩa gì. Màu đen là màu đặc biệt vì họ đã chọn đi một con đường rất khác thường.”

D: Tôi nghĩ những màu tối hơn có thể có nghĩa là họ ...chà, tôi đang nghĩ về những cuộc đời tiêu cực.

J: Không. Anh ấy nói không có tiêu cực trong tấm thảm này. Những sợi màu đen chỉ là chọn cách biểu hiện khác thường. Nhưng anh ấy nói, “Đừng thắc mắc về điều đó. Nó không dành cho bạn để tìm hiểu vào lúc này. Bạn đến đây vì mục đích khác.”

D: Vâng. Tôi muốn hỏi một vài câu hỏi. Anh nói rằng có giáo viên để dạy học sinh của họ về tâm tưởng. Có cách nào để họ có thể nhìn ra được hình mẫu của tiền kiếp của họ không?

J: Có. Tôi đang nhìn vào một nhóm lúc này. Giáo viên mặc một cái áo choàng rất đẹp, vẻ mặt rất nhân từ. Ông ấy đang chỉ cho những linh hồn khác nhau chuyện gì đang xảy ra và chuyện gì đã xảy ra. Ông ấy đang dạy cho họ về tâm tưởng này và những mẫu phức tạp khác nhau có nghĩa là gì. Ông ấy có một cái gì đó giống như là cây trở sáng tạo. Nó có màu vàng kim và thứ gì đó ở đầu trông giống như pha lê, nhưng nó thực sự là một viên kim cương tự sáng lên bằng ánh sáng của nó. Ông ấy chỉ vào một sợi trong tâm tưởng và sợi chỉ đó, sợi dây đó hoặc thứ gì mà bà muốn gọi, dường như tự sáng lên. Ông ta chỉ ra những điểm khác nhau về cuộc đời, về cách con người ta tiến hóa và họ phải tiến hóa đến đâu. Mọi người đang ghi chép, không phải bằng bút và giấy mà bằng chính cái đầu của họ.

D: Ông ấy đang giải thích cho học sinh của ông ấy về cuộc đời của chính họ để họ có thể đưa ra những quyết định cho các cuộc đời trong tương lai.

J: Vâng, tôi có ấn tượng rằng họ ở đó để học về các cuộc đời tiền kiếp của họ và cách mà sợi dây của họ đã tự dệt nên tâm tưởng cuộc đời này. Đây là những gì mà người xưa gọi là “Hồ sơ Akashic”. (Tôi rất ngạc nhiên). Đây là những hồ sơ Akashic mà những linh hồn cao cấp hiểu được. Ông cho biết một số hồ sơ được lưu giữ dưới dạng sách, nhưng đó là dành cho những linh hồn không tiến bộ.

D: (Tôi không hiểu). Vậy mọi người không có một sợi trong tâm tưởng này?

J: Không, mọi cuộc đời đều có một sợi chỉ trong tâm tưởng này, nhưng chỉ những linh hồn cấp tiến mới có thể hiểu được khái niệm về tâm tưởng, và tiếp cận được. Những linh hồn kém phát triển hơn có hồ sơ Akashic dạng sách để xem. Giống như một đĩa trẻ đi vào thư viện đại học. Họ nên đi vào phần dành cho trẻ em của thư viện địa phương thay vì đi vào đây.

D: Vậy họ sẽ không hiểu những gì họ đang thấy kể cả họ có đi đến đây.

J: Đúng. Họ sẽ không thể hiểu điều này vì tâm tưởng là dành cho một mục đích. Ở các chiều không gian cao hơn, thậm chí cao hơn ở đây, và đây là một nơi rất phức tạp. Tâm tưởng này cuối cùng thì kết thúc ở vườn Chúa, nơi mọi thứ đều là ánh sáng. Tất cả đều dẫn đến ánh sáng tuyệt đẹp này.

D: Anh có thể hỏi người phụ trách xem có nhiều người còn sống đến xem tâm tưởng này không? Hay việc chúng ta ở đây là bất thường?

J: Anh ấy nói rằng bà sẽ ngạc nhiên về việc có bao nhiêu người đến căn phòng này mà vẫn trong cơ thể con người. Nhiều người đến để xem tấm thảm như một tác phẩm nghệ thuật. Anh ấy nói rằng đôi khi đây là nguồn cảm hứng cho các nghệ sĩ có tay nghề cao trong hội họa, điêu khắc và dệt may. Thỉnh thoảng họ đến đây vì đây là một trong những tác phẩm nghệ thuật huy hoàng nhất trong mọi tạo vật. Nó có nhiều kiểu dáng khác nhau, chẳng hạn như hoa văn đương đại hoang dã, những thiết kế phương Đông hoặc các kiểu sắp đặt của người Mỹ bản địa.

D: Họ đến đây bằng cách nào?

J: Anh ấy nói một số người đến trong thể vía khi họ mơ. Những người khác đến đây khi họ đang du hành trong thế giới linh hồn khi họ thiền, phóng chiếu vía hay thôi miên giống như bà đang sử dụng.

D: Tôi tự hỏi liệu có gì bất thường khi đến khi trong khi ta vẫn còn ở trong cơ thể không.

J: Anh ấy nói, “Không, không bất thường như bạn nghĩ. Bạn sẽ ngạc nhiên về con số những người đã đến đây, nhưng không phải tất cả nhân loại đã sẵn sàng để đến nơi này.”

D: Anh ấy có thể nói rằng chúng ta chưa chết!

J: Vâng, anh ấy đang đi cùng tôi và anh ấy nói rằng anh ấy biết tôi vẫn đang ở trong cơ thể. Anh ấy thấy sợi chỉ bạc nằm sau lưng tôi.

D: Ô, anh ấy biết anh vẫn còn kết nối với một cơ thể. Và chúng ta đang làm việc này như một loại thử nghiệm.

J: Vâng, anh ấy hiểu điều đó. Hầu hết những người khác không có sợi chỉ bạc ở ngoài cơ thể của họ.

D: Chà, có ai đến đây khi vẫn còn kết nối với thể xác và bị từ chối vào căn phòng đó không?

J: Anh ấy nói, “Bạn sẽ ngạc nhiên. Chúng tôi đã phải yêu cầu mọi người rời khỏi khu vực này. Từng có một linh hồn đã đến và cố gắng xé sợi chỉ của anh ấy ra khỏi tấm thảm. Anh ấy nghĩ đó là cách tốt nhất để kết thúc sự tồn tại của mình. Người đàn ông này đang khổ sở với một số chứng mất trí nhớ khi ở Trái Đất và anh ấy không nhận ra mình đang ở cõi linh hồn. Anh ấy rất bối rối. Chúng tôi phải hướng dẫn anh ấy quay trở lại. Anh ta hiện đang ở trong một viện và được tiêm thuốc an thần nặng nên anh ấy có thể dễ dàng làm việc đó mà không cần đi vào trạng thái

hôn mê sâu. Nhưng anh ấy đến và cố phá tắt thảm hoặc để phá hủy thứ mà anh ấy nghĩ là sợi chỉ của mình. Trên thực tế đó thậm chí không phải là sợi chỉ của anh ấy.”

D: Nhưng không có quá nhiều người cố gắng làm điều đó đúng không?

J: Không, đó là một trường hợp rất hiếm. Người đàn ông đó được ban cho một sức mạnh tinh thần to lớn khi hóa kiếp vào thể xác đó, nhưng anh ta nghĩ đó là một sự ảo tưởng và anh bị mất cân bằng về tinh thần. Kết quả là anh ta đang bị hạn chế về mặt thể chất và cũng như đang bị truyền hóa chất để giữ anh ta không đi lung tung trong cõi trần. Anh ấy có thể là một người phụng sự tuyệt vời nếu anh ấy cho phép bản thân khám phá ra hình mẫu của mình. Nhưng anh ấy đã để cho mặt trí tuệ trong bản thể ảnh hưởng quá lớn.

D: Tôi đoán đó là lý do tại sao cần phải có một người phụ trách ở đó.

J: Chà, ta phải có một người phụ trách. Đôi khi có những chuyện kỳ lạ xảy ra ở đây bởi vì đây là bức chân dung của thời gian, và mọi thứ phải được giữ cân bằng. Có những đợt kiểm tra và cân bằng cùng với tắt thảm.

D: Anh nói đôi khi có những người bị yêu cầu rời đi. Họ có nhìn thấy những điều mà họ không nên hay sao?

J: Anh ấy nói, “Ta có thể thấy mọi thứ, bởi vì đằng sau tắt thảm là cảm giác của ta về thời gian và ta có thể tìm thấy một sợi dây và vượt qua thời gian. Hầu hết mọi người không cần biết về tương lai của họ khi họ vẫn còn ở trong cơ thể, trừ khi họ sử dụng kiến thức cho một khóa học tâm linh”.

D: Đó có phải là kiểu người được yêu cầu rời đi không?

J: Anh ấy nói, “Không, đây là nơi của tình yêu và không ai bị yêu cầu rời khỏi trừ khi anh ấy cố gỡ bỏ tắt thảm hoặc lạm dụng nó. Chúng ta chỉ xem tắt thảm, bởi vì đôi khi trong những trường hợp hiếm hoi, mọi thứ xảy ra. Trong quá khứ từng có 1 nguồn lực lớn đã vượt qua tắt thảm. Đó là khi các bạn đã xảy ra sự kiện vụ nổ hạt nhân và có nhiều người rời hành tinh nhanh đến mức họ đi qua tắt thảm. Vì vậy, chúng tôi phải ở đây để phục vụ họ.”

D: Tôi đoán ở đó có mọi thứ kỳ lạ xảy ra. Tôi trân trọng việc anh đã nói với chúng tôi những điều này. Chúng tôi rất tò mò.

J: Vâng, anh ấy nói, “Điều đó dễ hiểu. Đừng lo lắng. Chúng tôi đều nhận thức rõ về sứ mệnh của bà và sự trưởng thành trong linh hồn của bà. Tôi ở đây để phục vụ tất cả các bạn.”

D: Chúng tôi đang cố gắng sử dụng thông tin này theo cách rất tích cực nếu có thể. Tôi có được cho phép nếu định sử dụng thông tin theo cách tiêu cực không?

J: Không. Không gì có thể nguy trang hoặc che giấu ở đây. Chúng tôi biết rõ động cơ của bà hơn chính bà.

D: Tôi rất cố gắng để trở nên tích cực. Có điều gì khác anh muốn xem trong tấm thảm đó trước khi chúng ta rời đi không?

J: Tôi đang nhìn sợi chỉ của chính tôi lúc này. Nó có màu bạc và đồng, và nó len qua tấm thảm. Người phụ trách tấm thảm đang nói rằng đã đến lúc tôi phải rời đi. Anh ấy nói, “Anh không cần kiến thức này. Anh có thể nhìn vào khi đến lúc, nhưng không phải lúc này.” (Tạm ngừng) Anh ấy đang nói về sự trưởng thành của linh hồn của tôi. Và anh ấy giống như gọi tôi để giao việc. (John cười). Anh ấy nói tôi là một tia sáng, và tôi đã để cho mình trở nên mù mịt. Đó là lý do tại sao tôi phải quay lại trường học Trái Đất.

D: Vậy ý anh là có thể sửa được?

J: Chà, bằng cách hiểu các quy luật phổ quát và tình yêu, tôi có thể lấy lại ánh sáng của mình. Học ở trường Trái Đất thì dễ hơn là hóa kiếp vào các chiều không gian khác. Nó nhanh hơn.

D: Anh cảm thấy như thế nào về việc anh ta nói với anh như thế?

J: Chà, tôi không thích. Tôi thực sự xấu hổ. Tôi cảm thấy bị trừng phạt nhiều. Ý tôi là, anh ấy hoàn toàn đúng rằng đó là lỗi của tôi. Tôi đã trốn tránh trách nhiệm của mình, nên tôi phải hóa kiếp. Nhưng không giống như việc anh ấy đang chỉ ngón tay và nói, “Không, không, không, không, không.” Anh ấy đang làm theo cách rất đáng yêu. Giờ anh ấy đã ôm lấy tôi và nói, “Chúc anh may mắn với nhiệm vụ của mình.”

Tôi không thể cưỡng lại sự cám dỗ, nên tôi đã hỏi, “Tôi tự hỏi liệu sợi chỉ của tôi có ở đâu đó không?”

J: Có, sợi của bà ở đây. Sợi của bà có màu đồng sáng bóng và bền hơn. Ban đầu thì nó nhỏ và ngày càng lớn hơn, ảnh hưởng đến nhiều sợi khác. Tấm thảm này rất kỳ

diệu. (Đột ngột) Anh ấy yêu cầu chúng ta rời đi. “Bạn đang nhìn vào cuộc đời của chính mình và điều đó không tốt vào thời điểm này.”

D: Không phải đâu, đó chỉ là sự tò mò của con người.

J: Nhưng giờ anh ấy đang chỉ cho tôi cái cầu thang. (Cười) Và anh ấy đang nói, “Tại sao anh không bước xuống đó và xem có gì ở đó.”

D: Giống như chúng ta không nên quá tọc mạch, tôi đoán vậy.

J: Vâng. Anh ấy nói, “Các bạn đã xem đủ rồi.” Tôi nghĩ người phụ trách của tấm thảm đang ngụ ý rằng chúng ta không nên nhìn quá nhiều vào tương lai của mình.

D: Hợp lý. Bởi vì nếu chúng ta biết điều gì sẽ xảy ra với mình, liệu ta có còn muốn làm những việc ta đã định làm? Được rồi, vậy anh có nghĩ chúng ta nên rời đi không?

J: Vâng, tôi đang đi xuống cầu thang từ Phòng Thảm Treo. Tôi đang ở bên trong Đền thờ Trí tuệ, đi xuống hành lang. Giống như có những viên đá quý ở trên tường, như ngọc lục bảo, hồng ngọc, pha lê. Thật là đẹp. Thật là rạng rỡ và linh thiêng. Ta có thể cảm thấy... một cảm giác rất riêng. Trước mắt tôi là Thư viện. Tôi đang đi vào đó. Có vẻ như các viên đá ở khắp nơi trên cả các lò sưởi và cửa ra vào, và chúng tỏa sáng với ánh sáng riêng của chúng. Tôi đang ở trong một khu vực nghiên cứu lớn. Có sách và các cuộn giấy, tất cả các loại bản thảo trên các kệ. Một luồng ánh sáng tuyệt đẹp chiếu sáng toàn bộ khu vực này. Mọi thứ được làm bằng vàng, bạc, và đá quý, tất cả mọi thứ đều phản chiếu thứ ánh sáng để ta đọc được. Đường như toàn bộ tòa nhà được làm bằng thứ vật liệu kỳ diệu này.

Thư viện ở cõi linh hồn này không phải là một nơi xa lạ với tôi. Tôi đã đến đó nhiều lần thông qua sự hỗ trợ của các đối tượng nghiên cứu. Một số người đã đề cập đến nơi này và mô tả chỉ hơi khác nhau một chút. Người phụ trách của thư viện luôn mong muốn giúp đỡ tôi trong hành trình tìm kiếm kiến thức và tôi đã tiếp cận nơi này để tìm kiếm thông tin về nhiều chủ đề khác nhau.

D: Nơi này là một nơi yêu thích của tôi. Tôi thích tất cả những nơi có các cuốn sách và các bản thảo. Có người khác ở đó không?

J: Ồ, có nhiều người ở nhiều khu vực. Đây là một khu vực rộng lớn; gần như một cái nhà thờ. Một người đàn ông ở đó - anh ấy là một linh hồn, và anh ấy chỉ là ánh sáng. Anh ấy đang nói về việc chuẩn bị cho trường học Trái Đất, và một số người đang lắng nghe anh ấy. Những người khác trong các nhóm khác hoặc đi vòng quanh âm thầm mang các bản thảo và các cuốn sách đến những nơi khác nhau.

Không khí nơi này...(anh ấy gặp khó khăn khi tìm từ ngữ) giống như các học giả. Họ đang nghiên cứu. Mọi người đều có mục đích và có cảm giác thanh thản. Âm nhạc dường như đang lấp đầy toàn bộ nơi này. Chỉ vừa đủ nghe nhưng nó leng keng. Một bản nhạc hay.

D: Dường như là một nơi rất đẹp.

J: Vâng, thật sự rất tuyệt. Mọi thứ lấp lánh và mọi người đều mặc áo choàng đẹp. Quần áo như thể trong suốt nhưng có những màu điện sáng lên. Đó là hào quang của mọi người.

D: Có ai phụ trách nơi đó không? Làm thế nào để anh tìm kiếm thứ gì ở đó?

J: Có, có một người hướng dẫn linh hồn và là phụ trách của thư viện này. Anh ấy đang ngồi ở bàn đầu kia và anh ấy đang viết gì đó. Và anh ấy đang hỏi tôi, “Yêu cầu của anh là gì?”

D: Anh ấy hiện có đang bận lắm không?

J: Ô, không. Anh ấy nói, “Không, không, không, không. Rất tuyệt vời. Được phục vụ là rất quan trọng.”

D: Được rồi. Vậy anh ấy có thể tra cứu thông tin cho chúng ta.

J: Anh ấy nói có một số hạn chế.

D: Anh ấy có thể cho ta biết các hạn chế đó là gì không? Tôi muốn biết để tránh.

J: Anh ấy nói, “Sẽ không tốt nếu tìm hiểu quá nhiều về tương lai cá nhân của bạn. Đó là một luật “không-không”. Điều đó không tốt, nó gây ra sự bất hòa.”

D: Được. Chúng ta sẽ không làm điều đó. Có hạn chế nào khác không?

J: Anh ấy nói đó là hạn chế chính.

D: Mọi người đang ở trong cơ thể vật lý có được phép đến Thư viện không?

J: Anh ấy nói, “Có, họ đến đây trong thể vía (astral), trong giấc mơ của họ. Thực ra mơ là du hành bằng thể vía. Họ đến đây và không phải lúc nào họ cũng nhận thức được những gì họ đang làm bởi vì nó giống như một màn sương mờ ảo. Rất hiếm khi có những người đã hóa kiếp tìm đến chúng ta. Có một vài người nhưng không nhiều lắm.” Anh ấy đang chỉ cho tôi xung quanh. Thư viện có mái vòm khổng lồ, nơi mọi người tụ tập thành nhóm và nghiên cứu và thảo luận các vấn đề. Họ có thể đi vào các căn Phòng Xem xung quanh để nhìn mọi thứ nếu họ muốn. Mọi kiến

thức được lưu trữ trong những căn phòng này nhưng không giống như những cái máy tính. Mọi người không cần dùng máy tính ở đây. Thông tin chỉ được chuyển tiếp bởi suy nghĩ. Và anh ấy nói rằng chúng ta có thể đi vào các Phòng Ghi Chép. Đó là nơi chúng ta có thể đọc. Đó là nơi mà những người thích đọc và viết tìm đến. Đó là một phần của khu phức hợp Thư viện này.

D: Phòng Ghi Chép là một phần khác trong thư viện?

J: Vâng. Dành cho những người chưa có linh hồn tiến bộ. Họ là những linh hồn trung bình vẫn cần những chữ có ý nghĩa đối với sự nhận thức bên trong họ.

D: Họ không thể hiểu các Phòng Xem?

J: Chà, họ sẽ hiểu, nhưng đây là cách họ chọn để học, bằng cách đọc sách.

D: Trong trường hợp đó, họ có thể lấy các cuốn sách và ngồi xuống để đọc, và viết?

J: Đúng. Viết lên chúng luôn. Một số người làm vậy.

D: Điều đó được phép sao? Nó sẽ không làm thay đổi nội dung sao?

J: Anh ấy nói, “Vâng, họ được phép. Bất cứ thứ gì có ích cho sự phát triển của linh hồn đều được cho phép. Đó là lý do tại sao đôi khi ta nhìn thấy những đứa trẻ sinh ra với những căn bệnh biến dạng khủng khiếp. Mọi thứ đều được phép. Tất cả đều nhằm mục đích hướng tới sự hoàn thiện về mặt tinh thần.”

D: Nhưng tôi nghĩ rằng họ không được phép viết vào những cuốn sách này vì đó là những bản ghi vĩnh cửu và không nên bị bôi nhọ hay thay đổi.

J: Tầm thảm là vĩnh cửu. Đó là thứ duy nhất không thể đụng tới. Tuy nhiên, anh ấy nói rằng bất cứ thứ gì cần thiết cho sự trưởng thành của tâm hồn đều được phép. Với một số người, đó là những cuốn sách. Nhưng với hầu hết các linh hồn tiến bộ thì đó chỉ là thông tin.

D: Vậy đó là những người có thể tiếp thu kiến thức tốt hơn ở những Phòng Xem?

J: Vâng.

D: Tôi đã tự hỏi liệu có bất kỳ hạn chế nào về việc ai được phép đến Thư viện?

J: Không có sự hạn chế nào, đó là sự thật, nhưng những linh hồn với năng lượng ở cấp thấp thường rất khó bước vào cảnh giới này. Họ cảm thấy sợ hãi hoặc khiếp sợ khu vực này và vì vậy anh ấy nói rằng họ sẽ không tìm cách đến đây.

D: Tôi tự hỏi tại sao nó lại khiến họ sợ hãi?

J: Họ vẫn còn mang phần lớn các phẩm chất tiêu cực của những sự tồn tại trước. Sự tham lam, thèm khát, ghen tị, nhưng thứ làm giảm đi sóng rung của một người. Vì vậy, kết quả là họ tập trung chủ yếu vào cái mà anh ta gọi là “thế giới hạ giới”. Họ thực sự gặp khó khăn khi đi vào khu vực này, giống như họ bị đẩy lùi.

D: Có vẻ như dù sao thì họ cũng không đi tìm kiếm kiến thức.

J: Anh ấy nói, “Chà, chúng tôi ở đây để phục vụ họ. Thực ra chúng tôi có các chi nhánh thư viện ở hạ giới. Và cần một sinh mệnh linh hồn tuyệt vời ở những chi nhánh này. Nhưng chúng hầu như không bao giờ được sử dụng. Những sinh mệnh thấp hơn vẫn đang nhìn thấy những trải nghiệm dưới dạng vật chất. Đó là lý do tại sao họ đi chơi bời ở những nơi làm tha hóa hoặc suy thoái tâm hồn con người.

D: Tôi đang tò mò về lý do tại sao chúng ta được phép vào nơi này.

J: Ý thức duy nhất về mong muốn đã được thể hiện ra.

D: Vậy họ biết lý do tại sao chúng ta tìm kiếm thông tin.

J: Ô, họ biết. “Chỉ cần cho phép bản thân bước vào một vòng tròn ánh sáng trắng, chúng tôi biết bạn là người ở thể cao hơn. Và chúng tôi có thể đọc được những động cơ phía sau việc mà bạn đang tìm kiếm. Không có gì có thể che giấu được.”

D: Chúng tôi có được phép xem những thông tin này không?

J: Anh ấy nói ta có thể đi đến Phòng Xem.

D: Đó là ở đâu?

J: Anh ấy đang đưa tôi đi vào một phòng khác này.

D: Vâng. Tôi quan tâm đến những cõi tồn tại khác nhau. Tôi nghĩ sẽ dễ dàng hơn nếu anh có thể nhìn thấy những thứ này trong Phòng Xem thay vì thực sự đi đến các cõi khác. Anh có thể không thoải mái khi làm vậy. Nhưng nếu người phụ trách có thể cung cấp cho anh thông tin về chúng hoặc chỉ cho anh thấy, thì có thể dễ dàng hơn. Anh ấy có thể làm điều đó không?

J: Có. Anh ấy nói cõi linh hồn (ở một số tài liệu khác gọi là cõi Astral hay trung giới) được chia làm ba nhóm: các cõi thấp, ở giữa và cao. (Người dịch: Theo Cõi Trung Giới của C.W. Leadbeater - Ở cõi astral hay 4D chia thành nhiều cõi cao thấp khác nhau. Các linh hồn sẽ thanh tẩy từ cõi thấp đến cõi cao cho đến khi họ sẵn sàng tái sinh vào kiếp tiếp theo).

D: Trước hết, tôi tò mò về các cõi thấp, chúng ta có thể bắt đầu từ đó. Anh ấy có thể cho chúng ta biết chúng trông như thế nào và kiểu người gì hoặc linh hồn gì đang ở đó không?

J: Có. Chúng tôi đang đi vào Phòng Xem và anh ấy đang chỉ cho tôi. Anh ấy nói, “Chỉ cần chú ý vào bất cứ thứ gì anh muốn thấy và mọi hình ảnh sẽ đến với anh.” Chúng ở hết trên các bức tường.

D: Có giống như một màn hình trên bức tường không?

J: Không hẳn giống như một bức tường. Nó bao quanh ta. Tôi đang đứng giữa và xem chúng. Và anh ấy nói cõi hạ giới thật khủng khiếp. Anh ấy nói, “Chúng tôi cầu nguyện cho những sinh mệnh hạ giới, nhưng giống như họ bị ràng buộc với Trái Đất. Họ không ở trong hình dạng con người nhưng họ vẫn ở trên Trái Đất.” Và họ giống như...Ồ! (Âm thanh ghê tởm) Thật là ghê tởm!

D: Anh nhìn thấy gì?

J: Chà, tôi vừa thấy ai đó bị bắn. (Không thoải mái) Và có một nhóm các linh hồn đang theo dõi và gào lên, “Ồ, chẳng phải điều đó thật tuyệt sao? Nhìn những máu me và ruột gan đó kìa!”

D: Ý anh là họ đang xem một người bị bắn?

J: Họ đang xem hai người. Một người da đen và một người da đen khác đầu súng với nhau trong một vụ mua bán ma túy. Và giống như...ồ! Khoảng một ngàn linh hồn đang xem. Nó giống như, “Ồ, lại có một vụ khác! Chúng ta đi đâu tiếp?Ồ, nhìn cô gái kia! Cô ấy đang bị cưỡng hiếp! Hãy xem thử nào!” Họ đang chứng kiến tất cả sự tàn bạo. Và người phụ trách nói với tôi, “Họ phải xem những thứ này để thấy họ đã sống cuộc đời họ như thế nào. Họ đã từng sống như thế theo một cách rất suy đồi.” Và anh ấy nói những linh hồn này phải học được từ điều này.

D: Ý anh là sau khi họ chết họ chỉ ở quanh những khu vực này hay sao?

J: Không. Họ bị ép buộc. Họ không thể lên cõi cao hơn. Bà thấy đấy, rung động của họ, về mặt tinh thần, là rất thấp. Họ là một sóng rung dày đặc và không thể đi cao hơn vì vậy họ phải quan sát thế giới vật chất. Họ tương tác với thế giới này.

D: Tôi đang nghĩ nó giống như phiên bản Địa Ngục của chúng ta.

J: Đó là một phiên bản. Một Địa Ngục. Bởi vì cho đến khi họ học được cách tái sinh và trở thành một linh hồn tiến bộ, đôi khi họ lặp đi lặp lại những tình huống

tương tự. Và anh ấy nói một số người ở đó gần như là thú dữ. Đó là từ mà anh ấy đã dùng, “thú tính.”

D: Tôi đã luôn nghĩ rằng không có nơi nào thực sự như Địa Ngục.

J: Vâng, đó là Địa Ngục cho họ. Bởi họ nếu họ sử dụng ma túy hoặc rượu quá mức, hoặc để dục vọng điều khiển, thì nó vẫn kiểm soát họ. Họ vẫn có mong muốn đó sau khi qua đời, nhưng không thể thể hiện ra. Đó là lý do tại sao điều quan trọng trước khi ta rời bỏ hành tinh là không có bất cứ thứ gì của...thứ gọi là “tệ nạn”, bởi vì ta mang theo chúng đến thế giới tiếp theo. Anh ấy nói, “Ví dụ, chúng ta có những người ở đây muốn hút thuốc lá, nhưng họ không thể hút bởi vì chúng tôi không có thuốc lá ở đây. Vậy họ sẽ dành thời gian chơi với những người còn sống mà muốn hút thuốc. Hoặc chúng ta có những linh hồn đã từng dùng ma túy, muốn bán người, và đã làm cho điều đó thành một thói quen trong cuộc sống của họ. Họ sẽ muốn ở quanh những người thích bắn súng.”

D: Ý anh là họ cố gắng để có được những cảm giác tương tự bằng cách thâm thấu hoặc thứ gì đó giống vậy?

J: Vâng, họ cố gắng để có được. Đó là lý do tại sao họ quanh quẩn bên những người đó. Những người đã để dục vọng thúc đẩy cuộc đời họ sẽ quẩn quanh ở những nơi mà nhiều dục vọng đang diễn ra trong dạng con người, như những nhà thổ và những thứ thuộc loại này. Anh ấy nói rằng đây là những cư dân thấp hơn của thể phách. (Người dịch: Các linh hồn mới chết mà còn bám chấp nhiều, trường hợp này là bám chấp vào tệ nạn, sẽ quanh quẩn và tác động vào nhóm người nghiện ngập tệ nạn đó. Ví dụ thói nghiện rượu, các linh hồn sẽ quanh quẩn các quán nhậu và “hưởng ké” cái năng lượng say xỉn của khách hàng. Trong 1 số trường hợp, các linh hồn có thể tác động để kích thích người nghiện dần sâu hơn nữa vào nghiện ngập để họ có thể “hưởng ké” nhiều hơn).

D: Nghe có vẻ như là một vòng luẩn quẩn, giống như họ sẽ không đi đến đâu. Làm thế nào để họ ra khỏi cõi này?

J: Anh ấy nói đây là lý do tại sao mọi người cần phải cầu nguyện cho những người thân yêu của họ vì sẽ giúp họ nhìn thấy ánh sáng. Đó giống như Địa Ngục của riêng họ. Nhưng, anh ấy nói khi họ cảm nhận rằng họ đã có đủ điều này, các linh hồn họ mệnh sẽ đến với họ. Chẳng hạn sau khi họ đã học được cách nói, “Tôi mệt mỗi khi nhìn những người này đang làm những việc mà tôi không thể làm”. - Sau đó những người phụ trách sẽ đến và bắt đầu chỉ cho họ những cách thức để có thể tạo ra sự biến đổi cho họ. Nhưng anh ấy nói, “Đến lúc để họ tái sinh lần nữa, chúng

tôi sẽ tiến hành.” Anh ấy nói rằng tất cả bọn họ sẽ đều đi đến phòng máy tính, nơi họ có thể được đánh giá lại. Phòng máy tính sắp xếp họ và khớp với thời gian mà họ sẽ hóa kiếp và kiểu bài học họ phải học ở kiếp đó. Họ được chỉ cho cách mà họ có thể sử dụng kiếp sống đó một cách nhanh chóng. Nhưng anh ấy nói, “Tất cả sẽ thay đổi trong thời gian ngắn vì Trái Đất đang trở nên tiến hóa quá cao cho những linh hồn này. Nên chúng tôi sẽ đưa những linh hồn này đến một...” (John đột nhiên cười.) Bà biết đấy, giống như là, “Được rồi, bạn đã có cơ hội ở đây rồi. Thuyền tiếp theo sẽ đi đến Arcturus.” (Một cách hài hước) Thực ra nó cũng khá là buồn cười. Người hướng dẫn linh hồn này khá là hài hước. (Cười) Anh ấy thật vui tính, hơi ngốc nghếch, và anh ấy đang nói, “Vâng. Bạn đã có cơ hội ở đây. Giờ chúng tôi sẽ đưa bạn đến những hành tinh khác ở gần Arcturus.”

D: Có phải là những hành tinh có sự tiêu cực trên đó không?

J: Vâng, anh ấy nói rằng đó vẫn là những hành tinh đang phát triển. Nhưng những linh hồn này sẽ không quay trở lại đây vì hành tinh Trái Đất đang thay đổi. Những linh hồn mà chúng ta đang thấy thuộc dạng thấp, có sóng rung đặc. Anh ấy nói, “Giờ đây, những linh hồn có sóng rung cao hơn đã khác. Khi họ vượt qua họ thường đến thẳng Đền thờ Trí tuệ và Kiến thức bởi vì họ đã từng ở đó trước đây.

Đây có thể là nơi có các ngôi trường.

D: Họ bỏ qua tất cả những cõi thấp đó.

J: Và anh ấy nói, “Rồi đến những linh hồn trung cấp. Họ thích thể hiện mình trong những hoàn cảnh hạnh phúc với các gia đình đã vượt qua. Có những ngôi nhà và những khu nghỉ dưỡng hồ và thuyền cho họ.”

D: Ý anh là giống như lối sống của họ trên Trái Đất?

J: Có tất cả các kiểu nhà khác nhau được xây dựng dọc theo các bờ hồ. Trên một trong những sườn đồi dốc có các ngôi nhà đẹp. Đây là nơi mọi người sẽ sống nếu họ muốn, đặc biệt là những người gặp khó khăn với việc thích nghi với thế giới linh hồn. Họ sẽ dành nhiều thời gian ở đây.

D: Ý anh là họ muốn sống trong một ngôi nhà quen thuộc với họ?

J: Đúng. Họ có thể sống trong một ngôi nhà giống ngôi nhà của họ khi họ ở trong cơ thể vật chất.

D: Những ngôi nhà này có đồ đạc và những người khác và những thứ tương tự không?

J: Có những người khác và họ thể hiện bất cứ thứ gì họ muốn. Nên nếu họ muốn có đồ đạc nội thất trang trí nghệ thuật, họ sẽ có đồ đạc nội thất trang trí nghệ thuật. Nếu họ muốn đồ nội thất bằng mây thì họ sẽ có đồ nội thất bằng mây. Nếu họ muốn có Vua Louis XVI thì họ sẽ có thể có Vua Louis XVI. Bất cứ phong cách nào họ muốn, họ có thể có. (Cười) Bà thấy đấy, những người này không phải là những người có linh hồn tiên bộ. Họ chỉ ở đó để chờ đợi kiếp sống tiếp theo của họ. Có vẻ như chỉ những linh hồn tiên bộ mới ở trong Thư viện và các khu vực khác của khu phức hợp. Những linh hồn khác vẫn còn kết nối với Trái Đất.

D: Có lẽ đó là tất cả những gì họ có thể hiểu được.

J: Rất là đúng. Bà đã hiểu đúng chỗ đó.

D: Có thể họ nghĩ rằng đó là tất cả những gì có thể tồn tại ở phía đó.

J: Họ thường nằm trong số những người có cùng suy nghĩ. Người phụ trách của thư viện đang nói, “Như câu nói cổ xưa, ‘Nguu tầm ngu, mã tầm mã’. Hãy nhớ lấy điều đó! Đó là câu nói mà thế giới của các bạn sử dụng. Những sinh mệnh tiên bộ và có năng lượng cao sẽ được hút lại với nhau, giống như những người có năng lượng thấp hơn thì thu hút các sinh mệnh thấp hơn.” Những người ở cấp độ này muốn giữ lại phong cách sống quen thuộc của họ. Nhưng họ dùng điều này để làm sáng tỏ mọi thứ. Đó là lý do tại sao nhiều nghiệp quả của gia đình xảy ra trong các kiếp sau này bởi vì họ đã có những bám chấp mạnh mẽ trước đó ở cấp trung này. Có cõi thấp, trung và cõi cao trong cõi astral. Và trung giới là những dạng này. Giống như vùng ngoại ô của nước Mỹ. Có những ngôi nhà đẹp và mọi người về cơ bản đang nói chuyện với bạn bè và người thân của họ và đang có những kỷ niệm đẹp cũ. Đôi khi những người hướng dẫn linh hồn sẽ đến một ngôi nhà và nói chuyện với họ rằng họ nên chuẩn bị cho kiếp sống tiếp theo của mình. Và họ nói, “Chà, chúng tôi chỉ muốn tận hưởng gia đình chúng tôi thêm chút nữa. Chúng tôi có thời gian không? Có cần thiết phải phát triển tâm linh không?” Và anh ấy nói, “Chà, có, bạn cần đi đến Đền thờ.” Và họ khá sợ hãi. Thái độ của họ theo kiểu “Tôi không biết về điều đó.”

D: Họ muốn ở lại với những gì quen thuộc với họ.

J: Vâng, họ không muốn đi xa hơn. Nhưng họ có thể hiển hiện ra những gì tốt đẹp và họ khá hạnh phúc. - Sau đó chúng ta đi vào cõi cao. Anh ấy nói giống như ta có các tầng lớp xã hội khác nhau. Các cõi ở giữa tốt đẹp; nó giống như ta đi đến một vùng ngoại ô xinh đẹp. Nhưng các cõi cao thì lộng lẫy khi so với cảnh đẹp như vậy. Có những khu vườn là nguyên mẫu của tất cả những ngọn núi, đại dương, con

suối, hồ và các thác nước xinh đẹp. Mọi thứ đều ở đó và rất tuyệt vời. Có một thành phố đẹp như ngọc nơi đặt Đền thờ Trí tuệ. Có những ngọn núi bao quanh, có một số người là sinh mệnh thượng giới đang sinh sống. Nhưng họ đi vào Đền thờ. Họ là những linh hồn thích cảm giác thoải mái về cuộc sống gia đình. Anh ấy nói rằng nhiều linh hồn tiên bộ thích kiểu sống này. Đây là lý do tại sao họ có những ngôi nhà biệt thự nhỏ trên sườn núi. Thật là đẹp.

D: Có vẻ như các linh hồn đang đi đến bất cứ khu vực nào mà họ quen thuộc. Và họ sẽ không tiếp tục đi lên cấp độ tiếp theo cho đến khi họ sẵn sàng. Đúng vậy không?

J: Đúng. Anh ấy nói rằng ta phải tiến bộ đến một cấp độ nhất định. Nhưng anh ấy nói rằng cõi cao sẽ là nơi ta muốn khi ta đến đây. Anh ấy nói, “Đó là nơi này. Tuyệt đẹp. Cõi giữa, thì quan trọng. Đó là nơi mà phần lớn các linh hồn tìm đến. Không tốt, không xấu, không thoái hóa, chỉ là họ muốn gặp gỡ gia đình và bạn bè. Và họ cần thời gian. Nhưng đến lúc họ phải đến phòng máy tính thì là lúc họ phải đi rồi.”

D: Mọi người ai rồi cũng phải đến phòng máy tính?

J: Ô, vâng. Mọi người đều phải đi. Đó là phòng xử lý. Nhưng anh ấy nói rằng các sinh mệnh thấp hơn chỉ còn vài năm nữa để vượt qua những tiêu cực này. Anh ấy không thể chỉ cho tôi phòng máy tính. Đó là một phòng xử lý về cơ bản thì chỉ những người phụ trách linh hồn mới được phép đến. Đó là một nơi rất quan trọng, nhưng anh ấy nói ngay cả bà trong trạng thái linh hồn cũng không thể đi đến đó lúc này.

D: Được rồi. Chúng ta không cần phải xem. Chúng ta chỉ cần biết về những điều này thôi.

J: Đây là phòng xử lý nơi các linh hồn được xếp thành hàng và ghép với các thể xác thích hợp để họ có thể hóa kiếp. Nhưng, anh ấy nói nó sẽ khác so với một linh hồn từ cõi cao muốn hóa kiếp. Giống như anh ấy có quá khứ tốt nên anh ấy được ưu tiên hơn. (Cười) Ý tôi là, một số trong số họ vừa được chuyển đi. (Cười) Đó là điều tôi bị ấn tượng. Anh ấy nói đó là sự thật, một số linh hồn được chuyển đi. Anh ấy nói nhiều về nỗi đau và sự khổ sở của những người đã chết vì nạn đói ở Ethiopia và những điều tương tự như vậy gây ra do các cuộc sống hoàn toàn buông thả trong quá khứ. Anh ấy cho biết những sinh mệnh này đang được nâng cao năng lượng linh hồn cho họ.

D: Sau đó họ sẽ được đưa vào một cuộc đời mà họ sẽ không sống quá lâu. Chỉ đủ lâu để cố gắng trả lại một số niềm đam mê.

J: Để đau khổ. Để dạy họ rằng họ phải trưởng thành về mặt tâm linh.

D: *Chà, có phải phòng máy này cũng là nơi kết nối nghiệp cuối cùng với gia đình và những thứ như vậy không?*

J: Đây giống như một trung tâm xử lý khổng lồ. Tôi thấy một phần căn phòng trông như thế nào nhưng tôi không thể đi vào. Có một hàng những linh hồn, tất cả ở góc, chờ được đi vào. Nhưng khi một linh hồn cấp cao hơn đến, giống như anh ta được ưu tiên phục vụ. Họ đã biết rằng quá trình xử lý với anh ta sẽ diễn ra nhanh chóng. Anh ta đã được mở ra một đường khác.

D: *Vậy có nhiều linh hồn ở cấp độ thấp hơn là những người được gửi đến để sống những cuộc đời khủng khiếp như vậy và để chết hàng loạt tại các quốc gia trong thảm họa và nạn đói. Đó có phải là những người trở lại và sống ở những nơi đó không?*

J: Không. Anh ấy nói đừng nhìn vào nó theo kiểu như vậy. Họ đang trả giá cho những kiếp sống mà họ đã lạm dụng cơ thể của mình. Anh ấy nói rằng bà đã có thể làm điều tương tự. Bà lạm dụng đền thờ của bà, bà có thể bị đau khổ vì điều đó.

D: *Liệu phiên bản về Thiên đường mà mọi người nghĩ đến có phù hợp với bất kỳ cõi nào trong số các cõi giới này không?*

J: Anh ấy nói cõi cao sẽ rất giống như Thiên đường bởi vì nó rất là đẹp.

D: *Đó là phiên bản Thiên đường của họ?*

J: Không, anh ấy nói; những người tin vào Thiên đường và Địa Ngục vẫn ở mức độ thông minh của cõi trung. Không, đó không phải là Thiên đường hay Địa Ngục mà họ được ban tặng. Họ sẽ được cấp cho một ngôi nhà đẹp vùng ngoại ô ở một trong những vùng ngoại ô rất đẹp. Đây là những gì họ mong đợi và vì vậy nó hiện ra như vậy. Không có thiên thần với đàn hạc ở đây.

D: *Tôi đã tự hỏi về điều đó; rằng liệu có ai đó đang lơ lửng trên mây với một cây đàn hạc. (Cười)*

J: Không có đám mây nào cả. Tuy nhiên, cõi cao rất là đẹp. Với đầy những viên ngọc quý - giống như màu sắc của hoa. Thực sự đó có thể là một Thiên đường.

D: *Điều đó giống với phiên bản mà mọi người mong đợi về Thiên đường. Có bất kỳ cõi cao hơn nào mà anh ta có thể kể cho chúng ta nghe không, hay đó là điều tối kỵ?*

J: Anh ấy nói rằng cõi cao là tầng tiến bộ mà ta đạt đến. Tuy nhiên, có những tầng còn cao cấp hơn cả mức này. “Nhưng bạn vẫn còn gắn với một cơ thể và vì vậy có những thứ khác mà bạn phải quan tâm.” Anh ấy nói, “Đừng nhìn xa hơn. Ở mức độ nhận thức của anh, John, như vậy là đủ.”

D: Vậy khi anh lên đến những cấp độ cao hơn, anh có quay lại và hóa kiếp lần nữa không?

J: Không. Anh ấy nói rằng ta có nhiều nhiệm vụ quan trọng hơn để làm việc cho kế hoạch của vũ trụ. Và ta thường không hóa kiếp lại lần nữa trừ khi đó là một nhiệm vụ rất quan trọng. Anh ấy nói những người vĩ đại trong lịch sử, ví dụ như Chúa Jesus và Đức Phật, là những sinh mệnh siêu phàm đã quay trở lại.

D: Họ quay lại vì một mục đích.

J: Đúng vậy, một mục đích rất quan trọng.

D: Tôi tự hỏi liệu mục đích của chúng ta trong quá trình tiến hóa có phải là để vượt lên trên cõi đó không.

J: Anh ấy nói rằng chúng ta vượt quá cõi cao và đi vào sự trẻ hóa linh hồn và học cách trở thành một linh hồn vũ trụ (Người dịch: Linh hồn vũ trụ là linh hồn rất lớn, hay Siêu Thức, hay cao hơn nữa. Linh hồn này phân mảnh thành vô số các linh hồn nhỏ hơn và thậm chí lại tiếp tục phân mảnh thêm một vài cấp độ nữa. Các linh hồn cá thể này sẽ đầu thai khắp nơi trong vũ trụ để trải nghiệm và học hỏi cho đến khi “tốt nghiệp” thì sẽ trở về linh hồn vũ trụ để đợi ngày bắt tay vào sáng tạo hoặc trải nghiệm mới. Những người giác ngộ là những trường hợp “tốt nghiệp”). Sau đó, chúng ta không còn bị phụ thuộc vào các cõi của Trái Đất nữa. Tôi không thể hiểu điều này. Nhưng anh ấy nói, “Hiện tại anh không thể hiểu được.” (Cười).

D: Vậy cuối cùng mục đích của chúng ta là gì?

J: Sự hoàn hảo. Chúng ta tiến bộ. Như bà biết từ các định luật vật lý, năng lượng không sinh ra và không mất đi. Nó chỉ biến đổi các dạng của nó trở về nguồn của nó. Và vào thời điểm nó trở về nguồn, nó có cùng một năng lượng. Anh ấy nói điều này cũng áp dụng cho vật lý của linh hồn. Anh ấy nói, “Đó là manh mối. Anh hãy tự suy nghĩ.”

D: Nhưng mục đích cuối cùng là sự hoàn hảo. Và để đạt được điều đó, ta phải trải qua vài kiếp sống trên Trái Đất và sau đó tiến hóa vượt lên?

J: Anh ấy nói mỗi kiếp sống sẽ dạy cho ta một phẩm chất khác nhau mà ta cần phải học trong quá trình tìm kiếm sự hoàn hảo. Ta không chỉ có vài vòng đời. Một số người phải trải qua ba, bốn, năm, sáu trăm cuộc đời.

D: Tất nhiên, nhiều người trong số đó phải tiếp tục lặp đi lặp lại các bài học, phải không?

J: Đúng vậy. Anh ấy nói một số linh hồn cấp cao có thể thực hiện trong mười kiếp. Nhưng con số trung bình của mọi người là khoảng 120. (Đột ngột) Anh ấy nói rằng chúng ta đã thấy đủ và giờ là lúc chúng ta phải rời khỏi khu vực này. Anh ấy đang dẫn tôi ra khỏi thư viện và chỉ cho tôi những bậc thang dẫn ra bên ngoài khu vực Đền thờ và đi xuống một khu vườn tuyệt vời, đẹp đến nghẹn ngào. Anh ấy nói, “Anh nên đi xem ngoài đó có gì.” Tôi có cảm giác rằng chúng ta đã đặt quá nhiều câu hỏi. Tôi đang đi dạo trong khu vườn này và nó thật là đẹp. Có đài phun nước và đường dẫn nước. Chim đang hát. Những bông hoa có mùi thơm tuyệt vời. Có một linh hồn rực rỡ ở đây và anh ấy nói, “Hãy nói về khu vườn nào. Đó là nguyên mẫu của tất cả các loài hoa và cây và ao hồ, đài phun nước mà anh có trên Trái Đất, nên nó đẹp hơn rất nhiều.” Mọi thứ đều tinh tế. Những bông hoa giống như những viên ngọc được cắt bằng tay. Mùi hương của chúng thật kỳ diệu. Tưởng tượng một loại nước hoa tốt nhất, đắt nhất thế giới vừa được xịt khắp mọi nơi. Ý tôi là, đó là loại mùi hương tuyệt vời bay trong không khí. Cảm giác như thiên nhiên đang ban phát tình yêu cho bạn. Và có những con bướm đẹp. Ô, thật tuyệt vời. Ở đây đẹp quá. Và đây là nguyên mẫu của những khu vườn trong thế giới thật. Đây là thế giới, thế giới thật. Cõi trung giới (cõi astral) là thế giới thực và khu vườn này là nguyên mẫu cho khu vườn Trái Đất của chúng ta.

D: Tôi đang nghĩ về những bông hoa trên Trái Đất. Chúng sẽ nở và sau đó sẽ rụng.

J: Không, ở đây chúng là vĩnh cửu. Chúng không bao giờ thay đổi. Đó là lý do tại sao chúng có sự hoàn hảo như ngọc quý.

D: Giống như một bông hồng hoàn hảo nhất hoặc thứ gì giống như vậy?

J: Vâng, mỗi cánh hoa đều tinh xảo. Nhưng bông hoa giống như những viên ngọc hoàn hảo nhất.

D: Cây cối ở đó có giống như vậy không? Chúng có giống như là những phiên bản hoàn hảo nhất cho các cái cây? Ý anh là vậy đúng không?

J: Anh ấy nói rằng cây cối trong thế giới của ta, thế giới vật chất, chỉ là sự phản ánh của những thứ này.

D: *Tôi đoán tôi đã nghĩ ngược lại. Rằng có thể thế giới linh hồn là sự phản ánh của thế giới này.*

J: Ô, không, không, không. Anh ấy nói, “Thế giới này tốt hơn nhiều. Mọi thứ đẹp đẽ được tạo ra trong thế giới vật chất của các bạn đều có bản sao của chúng ở đây trong thế giới này. Và Trái Đất chỉ là sự phản ánh của thế giới linh hồn. Thế giới của bạn thật thô kệch và thô thiển.” Người phụ trách của khu vườn tuyệt vời này đã nói vậy.

D: *Vậy mỗi nơi có một người phụ trách.*

J: Vâng, mỗi nơi trong khu phức hợp này có một người phụ trách khác nhau. Có một cái hồ rất đẹp này.

D: *Đó là đâu?*

J: Trong khu vườn. Có tất cả các kiểu nhà khác nhau được xây dựng dọc theo một bên bờ hồ. Và mọi thứ, đài phun nước, đèn thờ, những ngọn núi và cảnh quan đều hoàn hảo và vĩnh cửu. Cường độ của màu sắc ở đây thật ngoạn mục. Không thể diễn tả được vẻ đẹp lạ thường của nơi này. Ô, anh ấy đang nói rằng có lẽ chúng ta nên quay trở lại. Anh ấy nói, “Anh đã được tham quan một vòng. Giờ, quay lại thôi. Quay lại đi, John!”

D: *Được rồi. Nhưng không có nơi nào khác ở trên đó mà tôi cần phải biết sao?*

J: Không, không phải bây giờ. Anh ấy nói một số khu vực nằm ngoài khu vực này bởi vì nó giống như kéo một đứa trẻ mới chập chững biết đi hoặc đang học mẫu giáo vào một trường đại học. Anh ấy nói thông tin này không cần thiết cho bà vào thời điểm này.

D: *Được rồi. Nhưng hãy nói với anh ấy rằng tôi đang cố gắng tìm hiểu những điều này để những người sợ chết sẽ biết ở đó trông như thế nào. Đó là điểm chính. Có lẽ họ sẽ không sợ chết nữa nếu họ biết được những điều này.*

J: Anh ấy hiểu nhu cầu phục vụ của bà là gì. Anh ấy nói việc đó rất tốt và tuyệt vời. Nhưng anh ấy cũng nói rằng có những thứ mà họ phải giữ bí mật.

D: *Chà, tôi đánh giá cao điều đó.*

J: Và anh ấy nói, “Hãy chăm sóc bản thân. Thấy hạnh phúc và thăng hoa trong tình yêu và ánh sáng. Cầu chúc cho anh và để ánh sáng trắng bao bọc anh và làm cho anh cảm thấy an toàn và hạnh phúc.”

D: Được rồi. Vậy anh ấy nghĩ chúng ta không nên hỏi thêm bất kỳ câu hỏi nào khác hoặc tìm kiếm thêm thông tin trong hôm nay. Có đúng vậy không?

J: (Ngạc nhiên) Anh ấy đi rồi!

D: Chà, vậy anh đang ở đâu? (Tạm ngừng) Anh có thấy gì lúc này không?

J: Tôi ở trong màu xám. Tất cả. Tất cả là màu xám. Một số loại mây.

D: Được rồi. Rõ ràng là họ muốn chúng ta đừng hỏi thêm câu hỏi. Mọi thứ có ổn với anh không? Nhưng tôi đoán là anh không có nhiều sự lựa chọn đâu đúng không? (cười)

J: (Bối rối) Tôi không còn ở đó nữa.

D: Được rồi. Chúng ta đã tìm ra khá nhiều thông tin.

Sau đó tôi đưa John trở lại hoàn toàn với ý thức. Tôi hơi thất vọng vì chúng tôi không thể tiếp tục khám phá thêm, nhưng khi họ ngừng luồng giao tiếp thì không còn sự lựa chọn nào khác. Cứ như thể chúng tôi được phép đến đó vào một thời điểm nhất định. Nhưng đến lúc họ quyết định chúng tôi phải rời đi thì đơn giản là họ đẩy chúng tôi ra khỏi cửa và đóng cửa lại sau lưng chúng tôi. Các hình ảnh đã bị cắt hoàn toàn. Đây là một sự xuất hiện rất bất thường. Chứng tỏ rằng chúng tôi chắc chắn không phải là người kiểm soát phiên làm việc này.

Chương 6

Các cấp độ tồn tại khác nhau

Thông tin về các cấp độ tồn tại khác nhau bắt đầu xuất hiện khi tôi nói chuyện với một người phụ nữ đang ở giữa các kiếp và đang tham gia trường học trên cõi linh hồn. Nhưng lần này giống như là một trường học khác so với ngôi trường kiến thức mà tôi đã được kể trước đó, mặc dù cũng có một số điểm tương đồng. Cô ấy nói nó nằm ở tầng thứ bảy.

S: Tôi đang học cách tiếp thu những trải nghiệm hàng ngày trong cuộc sống và làm cho chúng trở nên giá trị, thú vị và đáng giá. Chúng tôi đang học về các giai đoạn khác nhau đang diễn ra trên Trái Đất. Và chúng tôi đang cố gắng giúp những người khác nhau trở nên thông thái để con người có thể thực hiện những bước cần thiết để tiến về phía trước.

D: Ý cô là bằng cách trở thành một người hướng dẫn?

S: Vâng, ở một mức độ nhất định. Có thể giúp mở mang mọi người đến các cõi của khả năng.

D: Cô có thể làm được điều này từ nơi mà cô đang ở?

S: Chủ yếu được thực hiện từ đây. Chúng tôi nỗ lực thu hút sự chú ý của những cá nhân mà chúng tôi cảm thấy có khả năng xử lý kiến thức và thông tin mà chúng tôi cung cấp cho họ. Chỉ có một số người nhất định chịu mở cửa cho những người ở cấp độ thứ bảy. Nhiều người chấp nhận mở cửa cho những người ở cấp độ thứ sáu hơn. Nhưng chúng tôi đang cố gắng mở tâm trí của những người mà ví dụ như là những nhà lãnh đạo tinh thần hoặc những nhà phát minh. Và những người mà nhiều người sẽ không coi trọng lắm, ở mức độ mà họ sẽ không được nhớ tới trong 200 năm nữa. Nhưng họ đang làm điều gì đó quan trọng. Có thể là một người cha của một ai đó sẽ được biết đến, hoặc có thể là người hướng dẫn hoặc dạy dỗ những đứa trẻ như vậy.

D: Cô có cố gắng làm việc ở cấp độ tinh thần không?

S: Có. Thông qua những giấc mơ và những thứ như vậy.

Có vẻ như tầng thứ bảy là nơi bắt nguồn của các phát minh, âm nhạc và ảnh hưởng sáng tạo. Tôi luôn cảm thấy rằng những điều này được lan truyền trong bầu không khí bất cứ khi nào thế giới sẵn sàng, và bất kỳ ai mở cửa đón nhận và có thể tiếp

thu những ý tưởng này sẽ là những người được ghi công với phát minh. Tôi nghĩ những người ở phía bên kia không thực sự quan tâm đến việc ai thực sự tạo ra cái gì, miễn là điều đó được thực hiện khi đến thời điểm thích hợp. Điều này sẽ giải thích cho những trường hợp mà nhiều người trên thế giới cùng làm một việc vào cùng một thời điểm và gấp rút hoàn thành. Nhiều nhà phát minh và nhà soạn nhạc nổi tiếng đã từng tuyên bố rằng cảm hứng của họ đến với họ trong trạng thái như đang mơ khi họ tự nhiên trở nên cởi mở hơn về mặt tâm linh với những ảnh hưởng hữu dụng này.

D: Cô có thể giải thích về các cõi tâm linh hoặc các cấp độ này không?

S: Nếu bà muốn hình dung một kim tự tháp ngược, Thượng Đế sẽ ở trên đỉnh hoặc ở cạnh dài nhất, và nhân loại sẽ ở dưới cùng hoặc ở đỉnh ngược. Các cõi nằm ở giữa và khi ta tiến cao dần lên về mặt số lượng, ta trở nên tâm linh hơn. Khi tiến bộ dần lên trong các cõi này, người ta sẽ mở rộng nhận thức và trở nên gần gũi hơn với Thượng Đế. Tuy nhiên, ví dụ về kim tự tháp này còn thiếu một số khía cạnh, một là phần đỉnh hoặc phần dài nhất này sẽ là vô hạn. Đến gần với Thượng Đế sẽ là con đường dài vô tận.

D: Làm thế nào chúng ta có thể trở nên tiến bộ hơn qua các cõi?

S: Bà đang tiến xa hơn trên các cõi ngay lúc này. Sự hóa kiếp là một cách.

D: Đó có phải là một yếu tố của quá trình phát triển tâm linh đơn giản không?

S: Vâng, sự phát triển về mặt linh hồn. Còn phát triển thể chất là một việc khác.

D: Chúng ta có cần phải sống nhiều hơn một cuộc đời để tiến bộ không?

S: Bà không cần phải sống bất kỳ cuộc đời nào cả nếu bà muốn như vậy. Sẽ không cần thiết phải hóa kiếp; chỉ đơn giản là như vậy thì hiệu quả hơn.

D: Hiệu quả hơn cho việc gì?

S: Cho bà. Cho thời gian của bà. Cho việc học tập trải nghiệm của bà. Việc học tập sẽ trọn vẹn hơn khi bà nhập thể hơn là ở trạng thái linh hồn. Đó là những con đường tắt, nếu bà muốn, để đến được đích cuối cùng.

D: Vậy mục đích cuối cùng là gì?

S: Để trở thành một với Thượng Đế. Để hòa hợp với Thượng Đế một lần nữa và đạt đến sự hoàn hảo, và rồi bà sẽ không còn phải trở lại một lần nào nữa.

D: Có nhiều linh hồn đạt đến cấp độ cao nhất ở các cõi này không?

S: Nhiều người đã hòa với Thượng Đế và không cần phải quay trở lại các cõi thấp hơn nữa.

D: Thường thì cần phải hóa kiếp bao nhiêu cuộc đời?

S: Mỗi cá nhân khác nhau thì có kết quả khác nhau. Nếu ta có thể tập trung vào mục đích mà ta đã đặt ra và không quên lý do tại sao ta ở đó, và giữ kết nối với nội tâm để luôn đi đúng hướng trên hành trình này, thì không cần phải mất quá nhiều thời gian. Nhưng có quá nhiều người bị cuốn theo cái cách mà thế giới vận hành. Cái tôi của họ và sự phù phiếm đã hình thành quanh họ và họ mất kết nối với linh hồn, sự thật sâu sắc về những lý do đằng sau sự tồn tại của họ.

D: Nếu ta không nhập thể thì làm thế nào để ta đến được với Thượng Đế?

S: Qua nhiều phương pháp khác. Thông qua việc giúp đỡ, hỗ trợ những sinh mệnh đã nhập thể. Thông qua việc trở thành một người hướng dẫn, một người thầy giáo, một người giúp đỡ, một người bạn trên các cõi linh hồn. Có nhiều phương pháp khác nhau.

D: Mục tiêu của những hoạt động vật lý thông qua các cõi này là gì nếu họ có thể thực hiện được từ phía bên kia?

S: Chúng tôi là những sinh mệnh siêu phàm. Chúng tôi đang tạo ra một cái thang. Có những người khác mà toàn bộ mục đích là tĩnh. Điều này tương tự như những người trong một giải chạy marathon. Có những người ở những thời điểm mà không làm gì khác ngoài việc cầm chai nước và đưa cho những người đang chạy khi họ chạy ngang qua. Nếu bà muốn, thì những vận động viên này là những người đi lên, từ khi bắt đầu đến điểm kết thúc. Các thiên thần là những người hỗ trợ, họ không trèo lên mà chỉ phục vụ. Mục đích của chúng ta là bắt đầu ở điểm khởi đầu và chạy cho đến điểm hoàn thành. Tuy nhiên, không có điểm đầu và không có điểm cuối cùng. Tất cả những người vượt qua vạch đích đều là những người chiến thắng trong cuộc đua đó.

Tôi đã tò mò về những tầng này. Một số linh hồn đã gọi chúng là các chiều không gian, nhưng từ những mô tả của họ, ta có thể thấy đó là những điều tương tự nhau. Tôi đã được kể về nhiều, từ mười đến mười ba, đến một số vô tận, tùy vào ai mà ta đang nói chuyện. Nhưng tất cả đều đồng ý rằng khi ta leo lên cao hơn, ta sẽ đến gần hơn với Thượng Đế.

D: Cô có thể nói cho tôi biết về các tầng khác nhau được không?

S: Tôi không thể giải thích nó theo cách mà bà hiểu từng cõi hoặc từng chiều không gian bởi vì bà chưa có trải nghiệm để hiểu được. Nhưng tôi sẽ cố gắng cho bà một số thông tin.

D: Trái Đất có được coi là tầng thứ nhất không?

S: Cấp độ của Trái Đất được coi là tầng thứ năm. Có một số cấp độ thấp hơn. Có những nguyên tố, những người ở cấp độ thấp nhất, ở tầng đầu tiên. Cõi giới cơ bản đó được cấu tạo bởi cảm xúc và năng lượng thuần túy. Chúng chỉ là một năng lượng cơ bản, và ta tiến bộ lên từ đó. Chúng là các dạng sống không có cá tính riêng lẻ mà chỉ đơn thuần là dạng sống tập thể chờ đợi đến thời điểm của chúng, giống như con người đang chờ đợi đến thời điểm của họ. Các nguyên tố đó có một tương lai là khi chúng sẽ trở nên cá nhân hóa. Tuy nhiên, hiện giờ chúng đang trong thời gian chờ đợi. Đừng đánh giá thấp tiềm năng của chúng vì chúng có thể rất mạnh mẽ. Không chê bai hay đánh giá thấp chúng, vì chúng có một tương lai khá nổi bật, giống như tương lai của loài người trước thời điểm hiện tại.

D: Các nguyên tố đó có liên quan gì đến những gì chúng ta gọi là “ma nhập” không?

S: Không phải theo cách hiểu thông thường. Hiện tượng “ma nhập” là một thực tế; tuy nhiên, các nguyên tố được thu hút và không xâm chiếm như vậy. Các nguyên tố có thể được định hướng để có xu hướng bị ảnh hưởng khá dễ dàng và có thể xao động theo cách này hay cách khác.

D: Còn các cấp độ khác thì sao?

S: Cấp độ thứ hai là những người bảo vệ của cây cối và các ngọn đồi (hay còn gọi là tinh linh). Đây là những sự khác biệt. Các nguyên tố thường quây quần ở một số địa điểm. Trong khi đó, những tinh linh cây, mỗi người có một hoặc hai cây riêng biệt. Giống như khi người Hy Lạp nói về yêu tinh hay thần cây hay những thứ giống như vậy. Quá nhiều cho cấp độ hiểu biết này.

D: Họ có trí thông minh không?

S: Họ nghịch ngợm hơn là thông minh, mặc dù về cơ bản thì họ rất tốt bụng. Đó là một yếu tố của quá trình tiến hóa. Cấp độ của thể chất là một cấp độ năng lượng khác. Đó đơn giản là quá trình nhận thức mà ta cảm thấy thoải mái nhất. Nó sẽ xác định cấp độ hóa thân mà ta muốn đến. Một số người sẽ trở lại thành tiên hoặc yêu tinh vì đó là nơi họ cảm thấy thoải mái.

D: Họ có thể làm được vậy sao?

S: Vâng. Thông thường thì họ hóa thân thành những người mà trong ngôn ngữ của bà gọi là “những người tí hon”. Họ hòa hợp hơn với cấp độ linh hồn bởi vì họ nhận thức được các năng lượng liên quan và cách để điều khiển chúng.

D: Vậy những sinh vật như vậy có tồn tại?

S: Vâng, họ có tồn tại, nhưng họ tồn tại trong cõi linh hồn. Họ không tồn tại trong biểu hiện vật chất. Nhưng họ có thể xuất hiện như một hiện tượng vật chất. Đó là điều quan trọng. Họ có thể xuất hiện. Nhưng theo kiểu rất là linh hồn. Linh hồn của họ, chỉ như linh hồn của bà, đang phát triển theo hướng hoàn thiện dần. Và nguồn lực của họ là tất cả thực vật và động vật trên rừng, dưới biển và trong không khí. Họ giống những người thúc đẩy đằng sau mọi thứ ở lĩnh vực này. Nhưng khi họ hiện diện, họ hiện diện như một sinh vật giống con người ở các khu vực màu xanh lá cây. Đó là lý do tại sao ta có những câu chuyện về yêu tinh, tiên nữ và những thứ như vậy.

D: Ở trạng thái bình thường, họ giống như một linh hồn, nhưng họ có thể hiện diện như một sinh vật nhỏ? Tại sao họ lại hiện diện dưới dạng bất thường như vậy?

S: Đó là một phần của kế hoạch. Họ được kiểm tra để học cách chăm sóc thiên nhiên. Khi họ đã học được cách đó, họ có thể tiếp tục chăm sóc bản thân.

D: Ý cô là gì?

S: Là chính xác những điều tôi vừa nói.

D: Có phải ý cô là họ có thể tiến hóa và cuối cùng hóa thân thành con người?

S: Vâng, bà đã từng là tiên trong các kiếp trước.

D: Ô? Tất cả chúng ta?

S: Vâng. Tất cả chúng ta. Rất khó cho bà để nói quá nhiều về sự tiến hóa tâm linh ở mức độ hiện tại của bà. Vì rất khó để bà có thể hiểu được. Nhưng họ đang tiến lên các bậc thang cũng giống như chúng ta.

D: Đây có phải là lý do tại sao con người rất thích những sinh vật này?

S: Có lẽ là vì họ đã từng như vậy. Họ đã từng là tiên, đặc biệt là những người hòa hợp với Trái Đất. Họ vẫn đang nhớ lại những phản chiếu từ kiếp sống trước của họ khi họ còn là một linh hồn trên Trái Đất giống như những sinh mệnh kiểu này.

D: Chà, theo các câu chuyện dân gian của chúng tôi, họ là những nhân vật có sức mạnh ma thuật hoặc những thứ tương tự như thế. Điều đó có đúng không? Họ có những sức mạnh được ban cho họ không?

S: Đó chỉ là truyện dân gian. Họ có những tài năng đáng kinh ngạc. Nhưng với những người không được giáo dục, những người không nhận thức được cõi linh hồn, thì họ hiển hiện, họ thấy họ như là một linh hồn hơn là một dạng sống vật lý. Mặc dù vậy, họ cũng có một cuộc sống, theo nghĩa tâm linh.

D: Thật khó để tôi có thể thấy họ là một linh hồn và rồi biến đổi thành hiển hiện.

S: Họ được phép làm điều này khi cần thiết. Đó là lý do tại sao họ không xuất hiện trước con người một cách thường xuyên. Nếu bà là một người có khả năng thấu thị, bà có thể thấy rằng tất cả thiên nhiên đều có linh hồn đảm nhận những nhiệm vụ vô tận của nó.

D: Họ có trải nghiệm cái chết như chúng ta biết đến không?

S: Không, họ không trải nghiệm cái chết. Họ chỉ càng ngày càng trở nên cá nhân hóa. Họ rời khỏi các nhóm linh hồn để trở nên cá nhân hóa hơn để có thể tìm ra số phận nghiệp quả của mình.

D: Đã có nhiều câu chuyện dân gian liên tục và lâu đời như vậy thì dường như phải có một số cơ sở. Lý do gì khiến mọi người nói về họ theo nhiều cách khác nhau, như yêu tinh, tiên nữ?

S: Một số họ thì chăm sóc các sinh vật của các hồ và các nguồn nước. Những người khác thì chăm sóc các sinh vật của rừng. Những người khác chăm sóc các sinh vật của thảm Trái Đất, thảm thực vật.

D: Đó là lý do tại sao họ trông khác nhau, có hình dạng khác nhau, hình thức khác nhau, tính cách khác nhau? (Anh ta gật đầu) Những sinh vật này có bao giờ tạo ra những tiêu cực gì không?

S: Không, vì họ được lập trình không làm như vậy.

D: Chà, tôi đang nghĩ đến những câu chuyện dân gian.

S: Vâng. Nhưng có những con quỷ ngoài kia hóa trang thành những sinh vật này. Họ thường là những sinh mệnh khác tiêu cực ở cõi astral đã từng sống trên Trái Đất và đang buồn bã vì họ không thể hóa kiếp ở Trái Đất một lần nữa. Họ có thể gây ra các vấn đề. Điều này xảy ra thường xuyên hơn trong quá khứ. Bà thấy đấy, con người đã vượt qua những linh hồn này nhờ sự tiến bộ công nghệ. Ma quỷ từng

hành hạ con người như những yêu tinh, như súc vật. Nhưng giờ con người đã chuyển từ lối sống nông nghiệp sang công nghệ, việc này không còn thường xuyên xảy ra nữa.

D: Làm sao người ta biết được đó là quỷ hay tiên?

S: Bà không cần phải lo lắng về điều đó. Những tinh linh này thực sự không hiển hiện thường xuyên với người phàm. Điều này không phổ biến. Nhưng khi họ xuất hiện, thì thường là cho những lý do quan trọng. Thường thì phải có gì đó liên quan đến khu đất hoặc thiên nhiên ở đó. Ví dụ, có thể con người lạm dụng vùng đất linh thiêng của các linh hồn này và gây ra vấn đề ở đó. Họ sẽ cố gắng liên hệ với con người trong giấc ngủ và những giờ thức giấc để nói, “Đừng lạm dụng vùng đất này.”

D: Nghe giống như một số truyền thuyết của thổ dân da đỏ mà chúng tôi đã từng được nghe kể. Nhưng họ không còn hiển hiện thường xuyên như trước đây.

S: Không. Nhưng họ làm những việc có lợi cho cây cối và động vật mà họ chăm sóc.

D: Một điều tôi đã băn khoăn. Mỗi loài thực vật và động vật đều có một người bảo vệ riêng biệt?

S: Không, vì thực vật và động vật đều có một nhóm linh hồn. Và những nhóm linh hồn này thường được hướng tới bởi nhóm mà bà thường gọi là yêu tinh hay tiên nữ. Có những linh hồn cá nhân chăm sóc các nhóm linh hồn đó. Và các linh hồn riêng lẻ là tiên nữ, yêu tinh, vân vân.

D: Thật là khó hiểu. Tôi nghĩ có lẽ đó là một nhóm linh hồn chăm sóc tất cả các loài thực vật, và rồi lại được cá nhân hóa.

S: Họ là những sinh mệnh riêng biệt bởi vì linh hồn nhóm không tiến hóa như một linh hồn giúp đỡ.

D: Vậy tiên và yêu tinh đang giúp đỡ các linh hồn, giống như những người dẫn đường và bảo vệ của chúng ta?

S: Vâng, họ giống như những yêu tinh. Họ giống như những người dẫn đường và phân luồng cho các vương quốc thực vật và động vật. Những vương quốc này nhận thức được những linh hồn này.

D: Giống như cách những người hướng dẫn và người phụ trách đã giúp đỡ chúng ta.

S: Vâng. Ngoại trừ việc họ là dành cho giới động vật và thực vật. Yêu tinh hay tiên hay thú gì mà bà muốn gọi, là một loại linh hồn đặc biệt đang tiến hóa tâm linh thành hóa thân con người. Họ sẽ có cơ hội đó trong tương lai. Trên thực tế, chúng ta đã từng ở dạng năng lượng đó trong tiền kiếp, nhưng bây giờ chúng ta đã mang một vai trò của con người. Những linh hồn này đang phục vụ cho động vật và các loài chim có linh hồn nhóm. Họ ở đó để giúp đỡ vì các động vật không có linh hồn riêng lẻ. Cách mà các loài động vật nhìn nhận cuộc sống là thông qua quá trình sinh sản của chúng. Đó là cách họ sống tiếp.

Phần lớn điều này nghe rất giống với các câu chuyện dân gian thần thoại mà chúng ta đã từng bác bỏ là mê tín “nhảm nhí.” Có thể là vì những người xưa sống gần với thiên nhiên hơn chúng ta nên họ hiểu hơn về những nguyên tắc cơ bản này. Mọi thứ rất rõ ràng với họ nhưng cũng khiến cho họ sợ hãi. Dường như từ sự tôn trọng thiên nhiên, họ đã sáng tạo ra các câu chuyện và phổ biến chúng với những loài sinh vật đặc biệt mà tên của chúng đã đi vào huyền thoại và dân gian. Có vẻ nỗ lực của những người xưa để hiểu được cõi linh hồn này đã giúp cho các câu chuyện được mở rộng ra, nhưng chúng ta đã chọn bỏ qua chúng trong xã hội ngày càng cơ giới hóa và phức tạp hóa của chúng ta.

D: Nhưng rồi trong quá trình tiến hóa, những linh hồn này cuối cùng sẽ trở thành con người.

S: Đúng. Tôi thực sự không nên nói nhiều về thông tin này. Nhưng, đúng, họ đang học hỏi cách để phát triển thành con người. Họ là một linh hồn trẻ trung. Họ tràn đầy tình yêu với tất cả nhân loại và tất cả thiên nhiên, nhưng đặc biệt là thiên nhiên. Quy mô tiến hóa của họ sẽ tăng lên nhanh chóng sau sự dịch chuyển của Trái Đất, từ đó họ sẽ bắt đầu hóa thân vào các cơ thể vật lý. Lúc này họ đang chuẩn bị thế giới cho sự dịch chuyển Trái Đất này. Đó là lý do tại sao mọi người đang được định hướng đến sống ở các khu vực nhất định trên khắp đất nước. Khi những linh hồn này hóa thân vào một cuộc đời con người, thế giới sẽ thay đổi từ một hệ rung động hành tinh thấp thành một hệ rung động hành tinh cao, và điều này sẽ phản chiếu ánh sáng của họ và cuộc sống của họ. Nhiều người trong số họ sẽ bắt đầu đi vào hoạt động và hóa thân để giúp xây dựng lại thế giới, để sản xuất lương thực, và hòa hợp với những loài động vật đã bị tổn thương bởi sự dịch chuyển Trái Đất.

D: Điều gì sẽ xảy ra với kiểu linh hồn như chúng ta?

S: Khi sự dịch chuyển Trái Đất xảy ra, những thay đổi khác nhau xảy ra cho các nhóm linh hồn. Chúng ta sẽ phát triển lên cấp ý thức cao hơn.

D: Chúng ta sẽ không muốn hóa kiếp trên Trái Đất vào thời điểm đó?

S: Chúng ta cũng sẽ tái sinh trên Trái Đất chỉ để hoàn thành ý thức nghiệp của chúng ta. Nhưng hầu hết những người sẽ đến Trái Đất sẽ được tiến hóa về mặt tâm linh. Tất cả những sinh vật tiến hóa thấp hơn sẽ được gửi đến một vũ trụ khác để bắt đầu lại hành trình vũ trụ của họ.

D: Có vẻ như sẽ có nhiều thay đổi sau sự dịch chuyển Trái Đất.

S: Những tinh linh này đang chuẩn bị cho điều đó. Tôi thực sự không nên nói thêm về điều này nữa.

Chủ đề về sự dịch chuyển trực sắp tới của Trái Đất và cơ học, được thảo luận chi tiết hơn trong cuốn sách *Cuộc trò chuyện với Nhà tiên tri Nostradamus (3 tập)* của tôi.

D: Chà, vậy còn động vật thì sao? Cô nói chúng không có linh hồn cá thể?

S: Không. Những linh hồn của động vật khác với con người. Chỉ là rất khác so với linh hồn của một con người mà tôi không thể giải thích được rõ ràng. Chúng có linh hồn nhóm, và điều này phù hợp với những nguyên tố khác. Một số loài động vật, chẳng hạn như bò và ngựa, có xu hướng bày đàn, dễ nhận thấy là một linh hồn nhóm. Nhưng linh hồn của động vật không có nhân cách như con người. Tuy nhiên, chúng là sinh lực và chúng cư ngụ trong cơ thể - cơ thể động vật.

D: Chúng có hóa kiếp giống như con người không?

S: Có, có sự hóa thân. Một sinh lực sẽ điền vào một cơ thể vật lý của động vật, có, nên đó là sự hóa thân về mặt đó.

D: Liệu một linh hồn động vật có bao giờ hóa kiếp thành một con người không?

S: (Anh ấy cau mày và có vẻ khó hiểu) Vâng, có - cuối cùng thì có. Đó là một phần của sự phát triển tinh thần của nó. Giống như bà sẽ bước lên những cấp độ cao hơn, thì linh hồn của một động vật cũng vậy, tách ra khỏi linh hồn nhóm và trở thành một linh hồn cá thể và bắt đầu quá trình phát triển tâm linh. Nhiều người trên Trái Đất đã từng là động vật trong các kiếp sống khác trên các hành tinh khác, cách đây rất là lâu.

D: Và đó là một phần của quá trình tiến hóa! Tôi đang tò mò về nơi chúng ta bắt đầu. Chúng ta ở dạng năng lượng nào khi chúng ta bắt đầu?

S: Ta phải đi qua tất cả các chuỗi phát triển: khí, vật chất, thực vật, động vật, con người, linh hồn, và thần thánh.

D: Vậy một con vật là một phần của một linh hồn nhóm và nó có thể trở nên cá thể hóa và tách khỏi nhóm?

S: Vâng, điều này xảy ra vì tình yêu. Con người thể hiện tình yêu thương với một con vật và cho nó một nhân cách. Tình yêu giúp nó tách rời khỏi nhóm và trở nên cá nhân hơn. Điều này giúp nâng cao ý thức của nó. Đó là lý do tại sao ta phải luôn yêu thương tất cả các sinh vật. Nhưng tôi không hiểu về những sinh vật độc hại như bọ, ong và muỗi. (Anh ấy tỏ vẻ mặt chán ghét, và tôi cười). Chúng cũng là một phần của kế hoạch. Hầu hết côn trùng được đặt ở đó vì có lý do, nhưng tôi cảm thấy một số loài không cần thiết phải có bởi vì chúng không thực sự hiệu quả. Nhưng sau khi Trái Đất biến đổi thì chúng sẽ không còn ở đó nữa.

D: Liệu các linh hồn động vật có ở một cấp độ nhất định nào không?

S: Một số thì ở tầng thứ hai; một số ở tầng thứ ba; và một số thì ở đâu đó giữa hai tầng. Ví dụ, một con kiến sẽ ở một cấp độ khác so với một con chó hoặc con ngựa đang được con người yêu thích nhiều. Không phải lúc nào cũng có những cấp độ khác biệt, rằng con này phải ở đây và con kia phải ở kia. Có nhiều khía cạnh cho mỗi tính cách. Cũng có những con người trần thế ở các tầng thấp hơn này. Họ được phép làm điều này với hy vọng rằng họ sẽ tiến bộ. Một số người ở tầng thứ ba ngay cả sau khi họ đã hóa kiếp. Họ là những người không có lương tâm. Họ chỉ sống như một sự tồn tại. Họ không sống một cuộc đời. Họ sống ít hơn một cuộc đời.

D: Ý cô là gì? Họ xấu xa, hay là không có hứng thú sống?

S: Họ không có trí thông minh dù tốt hay xấu. Chỉ có rất ít những người này. Có nhiều hóa thân ở tầng thứ tư hơn tầng thứ ba. Những gì mà ta gọi là một *kẻ rối loạn nhân cách* sẽ là một cá nhân ở tầng thứ tư. Lại lần nữa, họ không có lương tâm, nhưng họ có trí thông minh để biết cách sử dụng những điều này chống lại người khác.

D: Những người ở tầng thứ ba và thứ tư là những người chống đối xã hội - có phải là những kẻ giết người và tội phạm không?

S: Vâng, theo nghĩa tốt. Họ là những người đã rơi xuống mức đó, hoặc đã không đạt đến các mức khác. Không có lương tâm. Và rồi đến tầng thứ năm là sự tồn tại hàng ngày của ta. Cũng có một số người vượt qua tầng thứ sáu và từ đó đi đến các cõi trần thế.

D: Tầng thứ sáu ở trên Trái Đất?

Tôi đã cố gắng thử vài sửa chữa vật lý ở cấp độ này ở những nơi dễ nhận biết với ranh giới xác định nhưng sau này tôi phát hiện ra là không thể được.

S: Tầng thứ sáu được biết đến là cõi linh hồn.

D: Đó có phải là những linh hồn không muốn rời khỏi Trái Đất?

S: Đôi khi họ là những người bị nhốt lại cõi trần thế vì động cơ của chính họ hoặc gia đình họ có thể giữ họ lại vì nỗi đau buồn hoặc điều gì tương tự.

D: Trái Đất là tầng thứ năm. Sau đó là đến tầng thứ sáu, thứ bảy, và cao hơn nữa. Và đó là nơi có các trường học đúng không?

S: Vâng, các trường học và các bậc thầy và những thứ như vậy. Tầng thứ tám và thứ chín thì dành riêng cho các đại sư. Nếu ta đạt đến tầng thứ mười thì ta trở thành một với Thượng Đế.

D: Chà, người ta có bao giờ đi thật lười không? Tôi đang nghĩ về lý thuyết rằng con người có thể hóa kiếp thành động vật.

S: Không. Trừ khi ta là một con người đầy thú tính. Nói cách khác, nếu ta hành động như một con vật, và ta muốn trở thành một con vật, vâng, ta có thể hóa kiếp thành con vật, nhưng hiếm lắm. Thường thì điều này sẽ không được phép. Có một thời điểm điều này được phép, nhưng bây giờ thì không còn nữa. Vào thời kỳ đầu của quá trình thử nghiệm, điều này đã được cho phép, nhưng hiện nay thì không còn nữa. Không phải là không làm được, nhưng mà là không được phép nữa. Nếu một con người thật lười xuống mức độ thấp như vậy thì họ sẽ ở lại phía bên này cho đến khi linh hồn của họ được nâng lên, chứ không thể đi xuống tầng thấp hơn nữa. Một người có thể giảm cấp độ linh hồn đến mức thú tính, nhưng họ sẽ không thể hóa kiếp vào cơ thể động vật. Một khi ta đã đạt đến ý thức của loài người thì rất hiếm có trường hợp ta quay trở lại sự tồn tại của động vật, bởi vì ta đã được tiến hóa lên từ đó.

D: Vậy những con người đã hiện thân có thể sẽ thuộc tầng thứ ba, thứ tư và thứ năm.

S: Đôi khi là tầng thứ sáu.

Tôi tự hỏi làm thế nào điều đó có thể xảy ra, vì cấp độ thứ sáu là cảnh giới của các linh hồn.

S: Bà đã từng nghe những sự mô tả về những người mà đặt một chân ở thế giới này và một chân ở thế giới tiếp theo. Đó là những người rất cởi mở với mọi thứ xung quanh họ.

D: Họ có thể chuyển cấp theo ý muốn?

S: Vâng, với hầu hết các phần, một khi họ nhận thức được và bắt đầu đối phó với cả hai thế giới. Và ở tầng thứ bảy, với nhiều trường học về kiến thức và tư tưởng. Từ tầng thứ sáu và tầng thứ bảy thì nhiều kiến thức sẽ đến. Một số người hoạt động ở hai cấp độ mà không hề nhận ra. Một ví dụ là những nhà phát minh không hề biết được ý tưởng của mình từ đâu mà ra.

Tôi chợt nhớ rằng mọi người thường nói về tầng thứ bảy. Nơi được cho là một nơi của hạnh phúc trọn vẹn. Tôi tự hỏi liệu khái niệm ban đầu xuất phát từ lý thuyết này hay từ các cấp độ khác nhau?

D: Tầng mấy là nơi nghỉ ngơi?

S: Không có cấp độ. Thật vậy. Nơi đó tồn tại bởi vì nhu cầu của sinh mệnh chứ không có một hình thức nào. Do vậy không có một cấp độ nào. Ta đến đó để không là gì cả.

D: Nó có ở một nơi đặc biệt cách xa các cõi khác không?

S: Không nhất thiết phải ở một nơi cách xa. Nơi đó ở giữa các cõi, nhưng nó hoàn toàn là chính nó. Thật khó để mà giải thích. Tôi sẽ sử dụng một ví dụ minh họa, nó giống như khi ta đi thẳng lên trên trời từ mặt đất, không khí bắt đầu loãng hơn, khi ta đi lên đến tầng mây, ta thấy một đám mây rất dày và rắn. Đám mây này tách biệt ra, nhưng vẫn là một phần của không khí. Nơi an dưỡng là một nơi giống như vậy.

D: Mỗi khi ta ở giữa các kiếp sống, ta có đi đến một cấp độ khác không hay là ta trở lại cùng cấp độ mà ta vừa rời đi?

S: Đôi khi điều đó sẽ phụ thuộc vào việc ta đã đạt được thành tựu gì trong kiếp sống đó. Nếu như thay vì được thăng hoa mà ta lại bị thụt lùi trong kiếp sống đó, thì có thể ta phải trở lại cùng cấp độ mà ta vừa rời đi. Đôi khi ta sẽ đi thẳng vào một kiếp sống khác. Hoặc đôi khi ta bước vào giai đoạn nghỉ ngơi. Đôi khi ta sẽ chỉ trở về một ngôi trường, nhưng không nhất thiết phải giống với nơi ta đã từng rời đi. Có thể ta có những bài học khác để học, hoặc ta đang xem lại những gì ta cần học trong lần tiếp theo. Có thể ta đang cố gắng quyết định xem mình có muốn quay lại hay không, hay muốn ở đó và làm việc trong một thời gian dài.

D: Có trường học ở mỗi tầng không?

S: Có, có nhiều trường học ở mỗi tầng: các trường học về ánh sáng, các trường học về suy nghĩ. Mỗi trường sử dụng một phần của cái gọi là quy luật và trật tự tự nhiên của mọi thứ. Họ đang cố gắng khai mở các cá nhân đến với phần đó của sự thật để họ có thể tìm ra con đường đi.

D: Ta sẽ không đi đến tầng tiếp theo cho đến khi ta sẵn sàng?

S: Đúng rồi.

Điều này nghe giống như việc ta chuyển từ lớp này lên lớp khác ở các trường học. Có lẽ nó giống như vậy, và Trái Đất chỉ là một trong các lớp.

D: Ý cô là có những yêu cầu nhất định trước khi ta có thể đi đến tầng tiếp theo? Ta có thể đi lùi hoặc tiến lên cấp độ tiếp theo tùy vào những gì ta đã hoàn thành?

S: Vâng. Và một khi ta vượt qua một tầng nhất định, ví dụ tầng thứ chín, thì rất, rất là hiếm trường hợp mà ta có thể hóa kiếp lần nữa bởi vì ta đã vượt qua được những mong cầu của những bài học như vậy. Trừ khi, giống như tôi đã nói, ta bị hạ cấp vì một sự tồn tại nhất định nào đó, vì ta đã bị khuất phục bởi những cám dỗ mà ta đối mặt hàng ngày, đến nỗi thay vì tiến bộ lên, ta lại bị thụt lùi.

D: Có vẻ như là khi ta đạt đến những cấp độ cao hơn, ta sẽ vượt xa khỏi những cám dỗ đó.

S: Nếu ta đã sống trên thế gian này quá nhiều lần, giống như khi một người nào đó từ chối thứ gì đó quá nhiều lần. Nếu một đứa trẻ không được ăn kẹo trong một thời gian dài, và khi được cho kẹo, chúng rất có thể sẽ ngấu nghiến kẹo. Đôi khi điều này xảy ra. Tất nhiên là nó không xảy ra phổ biến như ở các tầng thấp hơn nhưng đôi khi nó vẫn xảy ra như vậy. Ngay cả những á thần rất vĩ đại cũng có thể bị cám dỗ.

Hiện thân (avatar) là một á thần đến Trái Đất ở dạng cơ thể con người. Có nhiều ví dụ về á thần trong các thánh thư của người Hindu.

Rõ ràng là tầng thứ chín sẽ là nơi xuất thân của các bậc thầy, như Jesus. Điều này cũng giải thích câu chuyện trong Kinh thánh về sự cám dỗ dành cho đức Chúa từ ma quỷ. Đó là cuộc chiến của anh ấy với nội tâm của chính mình.

D: Chắc phải có điều gì đó về Trái Đất khiến nó gây ra những cám dỗ đó cho mọi người.

S: Trên Trái Đất có những thứ mà ta gọi là ác quỷ, mặt tối của mọi việc, chúng hoạt động mạnh hơn. Vâng, và cảm dỗ lớn hơn.

D: Thật là khó để cưỡng lại điều đó.

S: Nhưng một lần nữa, trong sự kháng cự, nó khiến ta mạnh mẽ hơn. Ở đây, khi mà sự tồn tại quá dễ dàng, ta không phải chiến đấu, có thể ta sẽ không phát triển nhanh bằng.

D: Vậy, tôi đoán là, có vẻ như là ta quay trở lại cuộc sống với tất cả những kế hoạch và dự định tốt nhất và rồi không phải lúc nào ta cũng có thể theo sát kế hoạch.

S: “Những mưu toan hoàn hảo của chuột và người.” (Robert Bums) Ta sẽ không bao giờ biết được điều gì xảy ra cho đến khi ta đối mặt. Đôi khi, việc đi lùi để giúp những người khác cũng là rất cần thiết. Thường thì những người ở các chiều không gian cao hơn trở về thế giới vật chất để giúp nâng cao nhận thức của con người.

Họ thường được gọi là các Bồ Tát trong Phật giáo và được mô tả như là những người đã giác ngộ nhưng vẫn chọn quay lại cõi trần vì lòng từ bi đối với đồng loại của họ. Trong mô tả của Phật giáo, Jesus là một vị Bồ tát hay một đấng giác ngộ.

S: Những người có thể làm được những điều này sẽ được ban cho một thời gian. Có thể nói, điều đó được cho phép, và đã được thực hiện.

D: Liệu một linh hồn cuối cùng cũng sẽ đi đến tất cả các chiều không gian hay cõi giới không?

S: Đó là điều mà tất cả chúng ta đều đang làm. Mục tiêu cuối cùng. Kế hoạch cuối cùng là sự hợp nhất, là một với Thượng Đế.

Những người khác đã đưa ra những mô tả Tương tự. Tôi không nghĩ có mâu thuẫn gì trong những câu chuyện này. Tất cả những gì họ nói với tôi đều phụ thuộc vào sự trưởng thành của linh hồn họ và sự chính xác của những gì mà họ nhận thức được và khả năng tường thuật những gì họ nhận thức được, trong những ngôn từ hạn chế của chúng ta. Mỗi người đều nói rằng ngôn từ của chúng ta hoàn toàn không thể đủ để mô tả những gì họ nhìn thấy. Thường thì họ cố gắng bù đắp bằng cách sử dụng các hình ảnh tương tự, nhưng đôi khi ngay cả những phép so sánh này cũng không mang lại hiệu quả đáng kể để khắc họa được toàn bộ bức tranh. Quá nhiều thứ còn ở bên kia bức tường, rất khó để có thể truyền đạt thông tin cho các giác quan trần thế của chúng ta. Chúng ta chỉ có thể cố gắng hết sức để hiểu

những sinh mệnh này trong giới hạn của con người chúng ta. Vì chỉ có như vậy thì chúng ta mới có thể tìm kiếm kiến thức được.

Câu chuyện này của một sinh mệnh khác về sự tồn tại của các cõi khác nhau.

S: Các cõi khác nhau chiếm cùng một không gian. Ví dụ, hiện giờ bà đang tồn tại ở trên cõi vật chất, nhưng khía cạnh linh hồn của bà lại có những phản chiếu ở các cõi linh hồn khác nhau. Đó là vì các cõi linh hồn cũng đều ở đây, nhưng các sóng rung liên quan thì có các tần số khác nhau. Với con mắt tâm linh, nhiều khi nó có thể trông giống như một cõi vật chất. Nó ở đây, cùng vị trí với Trái Đất; nhưng khác tần số. Giống như cái đài phát thanh của bà. Cùng là cái đài đó, và những rung động đi qua cùng một không gian tại cùng một thời điểm, nhưng thực ra là ở các tần số khác nhau. Và ta điều chỉnh bộ thu tần số để nhận được một tần số cụ thể nào đó tại một thời điểm bất kỳ. Nghĩa là nó ở những cõi khác nhau. Chúng tồn tại cùng một lúc nhưng ở những tần số khác nhau nên không đụng chạm nhau. Có thể nói vậy. Tôi không chắc tôi nói như vậy đã rõ chưa.

D: Tôi nghĩ tôi hiểu. Tôi đã từng nghe đến điều này trước đây, rằng ta có thể ở một cấp độ thấp và không nhận thức được các cõi khác.

S: Vâng. Hoặc nếu ta nhận thức được, giống như thông qua thiên định hoặc những gì bà có trên cõi này, bà có thể nhận biết lời mờ bởi vì bà đang ở một tần số khác. Ta có thể thay đổi một phần tần số của mình đủ để tương tác bổ sung với một tần số khác để biết rằng nó có tồn tại. Nhưng luôn có một rào cản ở đó. Do vậy mô tả giống như khi nhìn qua một tấm kính trong bóng tối hoặc một tấm màn che. Có những cõi khác nhau, nhưng cũng có những cõi trung gian, nơi ta có thể tương tác với những người khác từ những cõi khác nếu cần. Ví dụ, một số người mà ta đã tương tác trên cõi vật chất trong trải nghiệm nghiệp quả này có thể ở một cõi khác. Họ có thể chưa được sinh ra trên cõi vật chất, và ta cần tham vấn họ để xem họ sẽ quyết định như thế nào cho lần hóa kiếp tiếp theo. Có thể ta sẽ cần thảo luận về phương án tốt nhất cho nghiệp của cả hai bên, cũng như địa điểm và thời điểm để hóa kiếp. Đó là một trong những mục đích phía sau nghiệp và luân hồi. Ta có thể đi đến các cõi trung gian này với những mục đích đó khi đang trong trạng thái ngủ say. Khi ta ở giữa các lần hóa kiếp, ta cũng có thể lên các tầng cao hơn.

D: Ta có thể đi đến những cõi khác dù không phải linh hồn cấp tiến? Hay sẽ có thứ gì đó giống như các rào cản chỉ cho ta đi đến những tầng nhất định?

S: Ta có thể đi xa đến mức mà ta hiểu và sự lĩnh hội cho phép. Tâm trí ta là rào cản duy nhất. Nó phụ thuộc vào mức độ mở mang đầu óc mà ta có thể và hiểu được. Và luôn có những người giúp ta nếu ta muốn hoặc cần để mở mang đầu óc.

D: Tôi đang cố gắng hiểu những cấp độ này. Tôi luôn có hình dung về những rào cản đó như những ranh giới vật chất riêng biệt, nhưng mà tôi nhận ra có lẽ là không thể.

S: Không giống như những ranh giới vật chất riêng biệt. Để so sánh, trên cõi giới mà bà đang đứng trên mặt đất là một cấp độ. Và bà có thể đi thẳng lên khỏi bề mặt của hành tinh, đi qua bầu khí quyển mà các nhà khoa học đã gắn nhãn thành các tầng khác nhau như là tầng bình lưu hay thứ gì bà có, tùy độ loãng của không khí. Nhưng điều này không xảy ra ở các cấp độ khác nhau. Mà nó chỉ chuyển đổi dần từ cấp độ này sang cấp độ khác. Khi đi thẳng lên từ mặt đất, bà không nhìn thấy các tầng khí quyển khác nhau. Bà chỉ để ý rằng mọi thứ đang dần thay đổi và trở nên khác biệt khi tiến xa dần. Các cõi linh hồn là giống như vậy.

D: Cô có biết có bao nhiêu cõi như vậy không?

S: Không. Tôi nghĩ là có vô số cõi. Một số cõi chỉ dành cho các mục đích đặc biệt và một số cõi thông thường.

D: Cấp độ cao nhất mà ai đó có thể tiến bộ và đạt tới, như bà nói, ngày càng cao hơn là gì?

S: Chà, tôi thực sự không biết liệu tôi có thể cho bà biết điều gì không bởi vì tôi không chắc về giới hạn các mức độ tiến bộ của bà. Tôi không nhận thức được giới hạn nào và nhận thức của tôi chỉ mới tiến bộ đến đây thôi. Nhưng những người tiến bộ hơn tôi có thể nhận thức xa hơn, vì họ tiến bộ hơn. Ở cấp độ hiện tại của tôi, tất cả những gì tôi biết là mọi người sẽ tiếp tục tiến bộ hơn nữa. Càng tiến bộ, nghiệp của ta càng trở nên tích cực.

D: Ta không muốn ở mãi một cấp độ và đi lòng vòng, X đoán vậy. Sau khi ta rời khỏi cấp độ mà ta hóa kiếp, ta có quay trở lại cấp độ linh hồn mà ta đã rời đi không?

S: Không. Nhiều khi điều đó phụ thuộc vào những điều đã xảy ra khi ta hóa kiếp, và cách mà ta xử lý chúng. Ví dụ, nếu khi hóa kiếp, ta thực hành thiền định thường xuyên và điều đó giúp ta tiến bộ dù ngay cả khi đang ở trên cõi trần thế. Sau đó khi ta quay lại, ta có thể quay lại cấp độ cao hơn. Có thể nói, nếu như một người tác

lại, ở một cấp độ cụ thể nào đó, thì thường là vì ở đó có điều gì đó mà họ cần học, nhưng lại đang gặp phải khó khăn trong việc tiếp thu.

Tôi đã cố gắng lấy thêm thông tin từ thực thể này về các cấp độ trên Trái Đất bên dưới mức vật chất (con người). Tôi nói tôi đã được kể rằng mức thấp nhất là mức năng lượng của những thứ như là đá và cây cối.

S: Tôi nghĩ bà đang đề cập đến các nguyên tố. Tất cả vũ trụ - bao gồm cả các cõi trên vũ trụ này và một số vũ trụ khác, về vấn đề này, nhưng tôi chỉ đang nói về vũ trụ này vào lúc này - mặc dù đó là năng lượng ở nhiều cường độ và mức độ khác nhau. Ta cảm thấy cõi trần thế là thể rắn và là vật chất đơn giản bởi vì năng lượng của cơ thể ta tương thích với nó theo cách đó. Nhưng đó cũng là năng lượng, như các nhà khoa học nguyên tử của ta đã biết. Các năng lượng thể hiện trong các cấp độ khác nhau của sự sáng tạo, ví dụ như đá, cây cối và những thứ không nhất thiết phải ở mức năng lượng thấp hơn hoặc cao hơn, hoặc không nhất thiết ở các tầng thấp hơn hoặc cao hơn. Chúng chỉ là các rung động khác nhau của năng lượng hoặc linh hồn, nếu ta muốn gọi chúng như vậy. Chúng là nguồn lực sống với sức mạnh và sự sống đằng sau. Chúng chỉ hoạt động theo các nguyên tắc khác nhau. Tôi đã đề cập với bà rằng, ở nơi mà tôi đang ở hiện tại, các quy tắc năng lượng áp dụng khác nhau và hoạt động khác nhau như thế nào. Đó cũng là cách đang xảy ra với các mức năng lượng khác nhau này. Đó là lý do tại sao có những điều dường như không thể giải thích được trên Trái Đất vẫn xảy ra vì chúng thường bị ảnh hưởng hoặc gây ra bởi các mức năng lượng khác này. Chúng có thể tương tác với mức năng lượng của bà. Bà có hiểu điều đó không?

D: Tôi đang cố gắng để nghĩ xem cách mà chúng có thể ảnh hưởng đến chúng tôi hoặc gây ra những điều không thể giải thích được như thế nào.

S: Chà, bà có những câu chuyện dân gian về những người tí hon và điều đó là để cố gắng giúp cho bà hiểu được những mức năng lượng khác nhau đó. Câu chuyện về những người tí hon thật sự tồn tại. Đó là một tập hợp tác sinh mệnh ở một mức năng lượng khác. Đó là một kiểu hóa thân khác mà người ta có thể đi vào. Ví dụ, có một cách mà những mức năng lượng khác đó có thể ảnh hưởng đến bà là tương tác với bất kỳ khả năng tâm linh nào mà bà có thể có. Và một cách khác, là bằng cách giúp cho bà thấy nhạy cảm với những sự thay đổi của thời tiết hoặc những gì bà có thể hoặc những thứ khác giống như thế. Hoặc, có thể một chuỗi những sự kỳ lạ xảy ra đến trùng hợp, thì đó có thể là do ảnh hưởng từ các mức năng lượng khác này. Điều này sẽ trở nên khó hiểu, tôi sợ rằng - không phải khó hiểu cho tôi mà là khó hiểu cho bà. Ví dụ, nếu một người mong muốn một điều gì đó rất mạnh, thì sức

manh của những mong muốn đó và những suy nghĩ về nó có thể sẽ tạo ra một dạng năng lượng nhất định. Các sinh mệnh ở các mức năng lượng khác đó sẽ nhận thức được điều này. Và chúng có thể ảnh hưởng đến mọi thứ theo cách tinh tế để giúp cho điều mong ước đó xảy ra.

D: Những thực thể khác đó có bao giờ ảnh hưởng đến thứ gì một cách tiêu cực không? Hay họ có được phép làm điều đó không?

S: Vâng, một số trong số đó. Giống như Âm và Dương vậy, cố gắng giữ mọi thứ cân bằng. Thông thường những người ảnh hưởng đến mọi thứ theo cách được gọi là “tiêu cực” hoặc phá phách, hoặc một người mà phát năng lượng liên quan đến nhiều mong muốn mà không rõ họ muốn gì. Vậy họ sẽ cho rằng những điều xảy ra là tiêu cực.

D: Tôi đoán tôi đang nghĩ về những linh hồn xấu hoặc quỷ dữ.

S: Không, những thứ này không phải như vậy.

Dòng câu hỏi này sẽ được tiếp nối trong Chương 10 đề cập đến Satan, sự sở hữu và ma quỷ.

D: Còn những khu vực mà Giáo hội Công giáo gọi là luyện ngục thì sao? Có nơi nào như vậy ở các tầng không?

S: Không. Thứ gần nhất với khái niệm luyện ngục mà tôi có thể thấy là nơi an dưỡng của những linh hồn bị tổn thương. Nhưng đó không phải là một nơi trừng phạt, không giống như những người Công giáo ám chỉ với khái niệm về luyện ngục. Thực sự không có nơi nào cụ thể như luyện ngục hay Địa Ngục. Bất kỳ trải nghiệm nào như vậy đều được tạo ra bởi tâm trí của chính bạn do kết quả của những điều đã xảy ra trong những lần hóa thân trước.

D: Tôi định hỏi về Địa Ngục. Một số người đã mô tả những địa điểm có vẻ “tối tệ” đối với họ khi họ từng có những trải nghiệm cận tử. Cô có biết gì về điều đó không?

S: Họ đã mong đợi điều đó. Đó là kết quả của việc người ta tin rằng họ đã sống một cuộc đời đủ để khiến họ “đi xuống Địa Ngục”. Vì kiểu cuộc đời mà họ đã sống, họ đã thu hút những năng lực tiêu cực và ảnh hưởng đến bản thân họ. Khi bước qua những khía cạnh tâm linh của mọi vật, những ảnh hưởng tiêu cực vẫn tập trung về phía họ. Nhưng hiện giờ họ có nhận thức về những ảnh hưởng này và họ có thể nhận thức được bởi vì bản thân họ đang ở trên cõi linh hồn. Những thứ này đang hoàn toàn ở xung quanh họ và ảnh hưởng đến tâm trí, khiến họ nghĩ rằng họ

đang ở một nơi rất khó chịu, trong khi thực tế đó là trạng thái tâm trí do những năng lượng tiêu cực đã bị thu hút đến với họ trong những lần hóa thân trong quá khứ.

D: Nhưng đó không phải là một nơi mà họ sẽ phải ở?

S: Không. Điều kiện tồi tệ của Địa Ngục là do vấn đề tâm trí của bạn đang ở trạng thái nào trong giai đoạn chuyển tiếp. Từ góc nhìn của bà, khái niệm về Thiên đường hay Địa Ngục đã trở thành một câu chuyện ngụ ngôn hoặc một huyền thoại. Những người chọn tin vào điều này tạo ra những thực tại của chính họ, đến mức mà khi họ qua đời, họ thấy những thực tại mà chính họ đã góp phần tạo ra, do đó nó thực sự là thật. Những sự mô tả về Thiên đường và Địa Ngục trong các bản Kinh thánh của loài người là kết quả của những người đã trải nghiệm cận tử. Họ quay lại và mô tả những gì họ đã thấy. Và những gì họ thấy là cách mà họ cảm nhận những nguồn năng lượng xung quanh trong thời kỳ chuyển đổi. Nhưng họ đã không đi đủ xa để có thể nhận thấy điều gì đang thực sự diễn ra. Nếu họ nói rằng có điều gì đó tốt đẹp và dễ chịu thì đó được xem là Thiên đường. Còn những người đã kể về những điều kinh khủng và khủng khiếp thì được xem là Địa Ngục.

D: Họ luôn kể về lửa và những thứ như vậy.

S: Những năng lượng tiêu cực có thể tra tấn tâm trí theo cách khiến ta cảm thấy giống như mình bị thiêu đốt. Đó không phải là bị đốt cháy theo kiểu vật lý bởi vì cơ thể phàm nhân đã bị bỏ lại.

D: Vậy làm sao tôi có thể giúp mọi người hiểu được những điều này khi tôi viết về chúng? Họ đã được nhà thờ rao giảng suốt nhiều năm như vậy.

S: Đó là một câu hỏi hay. Viết về những điều bà khám phá ra được từ chỗ này chỗ kia và tương quan các thông tin. Khuyến khích mọi người đọc sách về trải nghiệm cận tử để họ có thể vượt qua được thái độ của tinh thần mà họ có về cái chết rằng cái chết là điều đáng sợ. Cái chết không có gì đáng sợ hơn là một hơi thở.

D: Tôi đã nghe nói rằng nếu một số người chết, và họ sợ sẽ đi xuống Địa Ngục, thì họ sẽ gặp chuyện đó. Họ cho rằng họ đã sống một cuộc đời tồi tệ và đó là thứ duy nhất họ có thể mong đợi cho chính họ, vì vậy điều đó khiến họ có một trải nghiệm tồi tệ.

S: Vâng, đúng vậy, bởi vì đó là một trong những thái độ thu hút năng lượng tiêu cực. Nếu họ mong đợi một trải nghiệm thú vị thì đó là những gì họ sẽ gặp và sẽ giúp giai đoạn chuyển đổi của họ dễ dàng hơn. Họ sẽ ít có nhu cầu đi đến nơi an

dưỡng để luyện tập về thái độ của mình và để tiêu tan năng lượng tiêu cực. Nếu họ có thể phát triển các thái độ tích cực trong cuộc sống, chính điều này sẽ giúp làm tiêu tan năng lượng tiêu cực. Những người qua đời trong tình trạng tiêu cực đó thường được đưa đến nơi an dưỡng vì họ cần phải giải quyết những vấn đề tiêu cực này. Và để xem xét thái độ của họ hoặc bất cứ điều gì trong trường hợp cụ thể của họ đã thu hút những rung động tiêu cực đó. Họ cần tìm ra những thứ họ đã làm mà thu hút năng lượng tiêu cực và họ có thể làm gì để giúp bản thân phát triển và cải thiện, để những ảnh hưởng tiêu cực này không còn bị thu hút nữa. Khi họ giải quyết trên các khía cạnh khác nhau của bản thân và sửa chữa hoặc hàn gắn một thái độ nào đó hoặc những gì họ có, thì năng lượng thu hút sẽ không còn nữa. Những ảnh hưởng tiêu cực sẽ tiêu tan hoặc biến mất vì không còn năng lượng ở đó để níu giữ. Giống như sự kết hợp của từ tính, điện, và lực hấp dẫn, hoặc những thứ tương tự.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó tái sinh trước khi những ảnh hưởng này biến mất?

S: Thông thường họ cố gắng có thời gian ở nơi an dưỡng để bắt đầu đạt được những tiến bộ tích cực, dẫn đến tiêu tan những ảnh hưởng tiêu cực đó. Nếu một người nhập thể trước khi họ giải quyết những điều đó...tôi không chắc điều gì sẽ xảy ra. Tôi nghĩ nó sẽ thêm vào nghiệp của họ. Có thể tôi nhầm. Tôi nghĩ rằng khi bà được sinh ra, khi bà còn trẻ và ngây thơ, bà được bảo vệ khỏi những điều này trong một thời gian - cho đến khi ta đạt đến được điều kiện được gọi là điều kiện phải chịu trách nhiệm khi bắt đầu nhận ra đúng và sai. Tại thời điểm khi tâm trí đã đạt đủ độ chín để biết đúng sai, vì trạng thái tâm lý đã ở sẵn đó, thường thì nó sẽ chọn trạng thái tâm lý để giữ những lực đó bị thu hút. Và thường thì chúng sẽ thu hút nhiều lực hoặc năng lượng tiêu cực hơn. Vấn đề chỉ là đi đến nơi an dưỡng khi họ chết và giải quyết các thái độ để chúng biến mất.

D: Tôi đã tự hỏi liệu họ có quay trở lại khi mà các lực này vẫn ở với họ không, nếu điều đó có nghĩa là, có thể nói họ đã bắt đầu sai lầm.

S: Có thể nói, họ có một thời gian gia hạn khi họ vẫn vô tội. Nhưng khi đến tuổi phải chịu trách nhiệm, khi họ bắt đầu có thể đưa ra quyết định về việc có nên làm gì đó hay không, điều đó là đúng hay sai, hay họ có muốn làm điều đó hay không, dù việc đó là đúng hay sai. Tại thời điểm đó, những thái độ này sẽ tự bộc lộ trở lại và những năng lượng sẽ trở lại.

D: Khi nào thì đến tuổi chịu trách nhiệm?

S: Độ tuổi này khác nhau ở mỗi người, tùy theo cách mà họ đã phát triển. Với một số người, có thể là năm tuổi. Với những người khác, có thể là mười hai. Tùy vào từng cá nhân.

D: Tùy vào nhận thức của họ về việc đúng việc sai?

S: Vâng. Một số cá nhân không bao giờ từ bỏ sự trong sáng của họ. Nhưng người chậm phát triển về trí tuệ hoặc những người như vậy, sẽ giữ lại sự trong sáng của họ cả đời. Khi họ chết, theo một cách nào đó, thật may mắn vì họ không cần phải cố gắng làm tiêu tan những năng lượng tiêu cực vì họ không có nhận thức để có các thái độ thu hút những năng lượng tiêu cực đó. Hơn nữa sự khó khăn của cuộc đời kiểu đó cũng giúp họ giải quyết được nhiều nghiệp quả. Nhiều nghiệp xấu sẽ được thay đổi thành nghiệp tốt.

D: Tôi tự hỏi tại sao ai đó lại muốn đi vào một cuộc đời mà chậm phát triển hoặc khuyết tật nặng.

S: Đó là một cách để không phải liên tục trải qua thời gian ở nơi an dưỡng. Một số người có thể đi tiếp và giải quyết những vấn đề của họ ở nơi an dưỡng trước khi họ đầu thai. Nhưng những người khác thì không phải lúc nào cũng thành công như vậy.

D: Có vẻ như mọi người càng hiểu biết nhiều về những gì thực sự xảy ra thì sẽ tốt hơn cho họ, mặc dù nhà thờ sẽ không đồng ý với tôi về ý tưởng về những gì là tốt hơn cho mọi người. (Cười)

S: Không, nhưng nó không bao giờ có. Đó là vấn đề về quyền lực của họ. Tôn giáo đã bị biến thành một trò chơi chính trị hoặc quyền lực, đến nỗi những gì thuộc về tinh thần trở thành công cụ cho sự thăng hoa của quần chúng nhằm kiểm soát hành vi của họ. Trong những câu chuyện màu mè này, một số khái niệm có lẽ đúng theo nghĩa rất cơ bản. Tuy nhiên, bức tranh tổng thể đang bị hiểu lầm hoàn toàn vào thời điểm này trên hầu hết cõi trần thế.

D: Nhà thờ khiến cho mọi người sợ rằng nếu họ không làm theo những gì họ nói thì họ sẽ đi xuống Địa Ngục. Tôi nghĩ rằng nó đã tạo ra một thái độ hoàn toàn sợ hãi. Nếu mọi người có thể hiểu sơ bộ về nó thì họ sẽ chuẩn bị tốt hơn.

S: Thật khó để dự đoán chính xác xem nó sẽ như thế nào vì ngôn từ quá hạn chế. Nhưng có lẽ điều này sẽ cung cấp cho họ một manh mối về các khái niệm thực tế như thế nào.

Chương 7

Cuộc đời được gọi là “Xấu”

S: Một Thượng Đế thật sự chân thật và đáng yêu là chúa tể của tất cả vũ trụ, không phải là một vị Chúa đầy ghét bỏ và hận thù. Không có vị Chúa nào như vậy trong bất kỳ vũ trụ nào. Ông ấy sẽ không giúp gì cho quả báo cả. Không có gì trong cuộc sống của Ngài cần đến hình phạt. Trái Đất của bà đã có quá đủ hình phạt đến thời điểm này, không cần thêm gì nữa. Chúng tôi muốn nói rằng khái niệm nghiệp là một hậu quả, không phải là một nguyên nhân. Khái niệm này đã được đưa ra thông qua việc xem xét cẩn thận như một lời giải thích tại sao mọi thứ xảy ra.

D: Với chúng tôi, thật khó hiểu tại sao một số người lại có vẻ sa đọa hơn những người khác. Một câu trả lời đơn giản là chấp nhận một cách đơn giản điều đó là nghiệp từ một cuộc đời khác. Cô có lời giải thích nào về việc tại sao cuộc sống của một số người dường như diễn ra khá suôn sẻ trong suốt cuộc đời, trong khi những người khác thì lại có quá nhiều xáo trộn và xung đột?

S: Có lẽ đó là vì bà đang nhìn vào một cuộc đời vào một thời điểm. Bà cần nhìn vào sự tiến bộ của linh hồn đó với một cái nhìn rộng hơn, nghĩa là, có lẽ 100 kiếp thay vì chỉ một kiếp, thì bà sẽ thấy rằng không phải tất cả các cuộc đời đều diễn ra dễ dàng với tất cả mọi người cũng như không phải tất cả các cuộc đời đều khó khăn. Mỗi tiến trình đều có những trải nghiệm thích hợp cho cuộc đời cụ thể đó, dù là dễ hay khó. Trải nghiệm cả cuộc đời không phải là sự thật của trải nghiệm. Nó là bài học rút ra từ cuộc đời đó. Và trong đó có sự thật. Bài học là thành quả của cả cuộc đời chứ không phải nó dễ hay khó. Một lần nữa, nếu ta có một cái nhìn rộng hơn ra nhiều cuộc đời, ta sẽ thấy rằng trong mọi trường hợp, sẽ có những kiếp sống dễ dàng và những cái khó khăn. Nếu nói rằng một người đang ở trong một quãng đời khó khăn tại thời điểm này, chỉ có nghĩa là bài học của họ đòi hỏi cả cuộc đời tương đối khó khăn hơn so với bài học của những người khác.

D: Vậy mục đích của luân hồi là gì? Để sửa chữa những gì ta đã làm trong quá khứ?

S: Mục đích là để học hỏi thêm. Luôn luôn học hỏi thêm. Vì ta không bao giờ có thể học hết mọi thứ cần biết trong một cuộc đời đơn giản. Mục đích của việc sống lại không phải để sửa chữa, mà là để thêm vào. Kiến thức của ta không thể đầy đủ trong một cuộc đời đơn giản. Phải sống nhiều cuộc đời mới có thể hiểu được hoàn toàn những bài học mà ta đã tạo ra cho mình. Không có kẻ nào đứng sẵn ở phía

bên kia với roi với xẻng trong tay để sẵn sàng chôn bà và trừng phạt bà, và rồi bà trở lại vùng đất đầy những bất mãn này. Những trải nghiệm về cuộc đời và sự tái sinh nên được nhìn nhận với một cái nhìn tích cực hơn. Đó là, một trong những quá trình học tập và yêu thương chứ không phải trừng phạt và đau khổ. Tất cả là ở thái độ. Với những gì ta tạo ra, ta sống, và ta sống, ta lại tạo ra.

D: Nơi cô đang ở chỉ có mình linh hồn tốt thôi sao?

S: Linh hồn tiến hóa. Không có tốt hay xấu.

D: Nhưng mọi người cũng có những cuộc đời tồi tệ. Cô thấy điều đó như thế nào?

S: Mọi người có những cuộc đời tồi tệ bởi vì họ không đối mặt với những vấn đề đang được đặt ra, những vấn đề mà chính họ đã giúp họ lựa chọn ra. Họ nghĩ rằng tại sao họ lại phải đối mặt với những vấn đề đó bởi vì họ không kiểm soát được. Cuộc sống là phải được đối mặt; nó không thể cứ trôi đi ngày này qua tháng nọ.

D: Có những người làm những điều rất tồi tệ trong suốt cuộc đời họ. Những điều đó giúp được cho mục đích gì?

S: Đôi khi đó không phải là tất cả những gì mà người đó đang làm. Đôi khi có những lực khác tham gia vào. Và không phục vụ cho mục đích gì khác ngoài trừ việc chỉ cho ta thấy rằng đây là mức thấp nhất mà người ta có thể rơi xuống. Nó phục vụ cho điều đó, theo cách đó. Nhưng cho dù người đó, hay linh hồn đó rơi xuống bao xa đi nữa, vẫn có cách để đưa bản thân họ ra khỏi bằng cách giải quyết vấn đề và chuẩn bị cũng như đối mặt với những vấn đề mà họ sẽ phải đối mặt. Đó là những thứ cần phải giải quyết.

D: Trong Kinh Thánh có nói rằng chúng ta phải học cách để trở nên hoàn hảo.

S: Người ta không mong đợi con người sẽ trở nên hoàn hảo, mặc dù một số người làm được. Tất nhiên, đó là ngoại lệ hơn là quy luật. Bài học là phải phấn đấu để trở nên hoàn hảo.

D: Tôi đã nghĩ rằng cách duy nhất để trở nên hoàn hảo là học tất cả những bài học đó, và rất là khó để học được trên Trái Đất.

S: Người ta học được cái gì là hoàn hảo bằng cách trải nghiệm những cái không hoàn hảo. Nên việc học những gì không hoàn hảo cũng quan trọng như học những gì đã hoàn hảo. Không thể có được sự hiểu biết về thứ gì đó cho đến khi được trải nghiệm với những thứ đã xảy ra.

D: Điều đó có nghĩa là mọi người đều phải trải qua cái gọi là cuộc đời “tồi tệ” trong quá trình tiến hóa của họ để có thể hiểu được những điều này?

S: Chúng tôi sẽ không nói rằng họ phải làm như vậy. Tuy nhiên, nhiều người chọn phương pháp đó để thúc đẩy quá trình học hỏi của bản thân. Không ai muốn tồn tại lâu hơn ở dạng vật chất, vì đó không phải là trạng thái thực sự của sự tồn tại. Nên, những bài học thúc đẩy nhanh nhất việc học tập cho đến lúc mà họ không cần phải học thêm nữa là những bài học được trân trọng hoặc tìm kiếm nhiều nhất.

D: Tôi nghĩ tôi hiểu điều cô nói rằng là chúng ta phải có những cái xấu để hiểu được cái tốt.

S: Không có quy tắc nào nói rằng ta phải trải qua điều tồi tệ. Tuy nhiên, thực tế của bản chất đến từ việc trải nghiệm cái này để hiểu đầy đủ được cái kia. Đây không phải là một quy tắc mà nó là sự thật.

D: Vâng, tôi đã nghe người ta nói rằng ta không thể trân trọng hạnh phúc nếu ta chưa biết đến nỗi bất hạnh. Cô biết đấy, sự đối lập của mọi thứ.

S: Chính xác. Và vì vậy cũng sẽ phù hợp khi ta nhìn những người mà dường như đang ở trong trạng thái tiêu cực nhất của họ với lòng trắc ẩn, vì họ đang học những bài học để họ có thể trở nên tích cực nhất.

D: Cô có nghĩ rằng họ đã chọn những trải nghiệm tiêu cực này để có thể phát triển không?

S: Nhiều người làm như vậy. Nhiều người khám phá ra chính mình trong những tình huống như vậy, nên có thể nói rằng họ đã được trao một món quà để trải nghiệm những bài học đó một cách trọn vẹn hơn.

D: Dường như không ai muốn có những trải nghiệm tiêu cực đó nếu như họ có lựa chọn khác.

S: Chính xác. Người ta nên nhìn xa hơn những trải nghiệm về những bài học mà họ thu được để hiểu tại sao họ lại chọn một trải nghiệm như vậy. Sẽ không có một nhân cách lành mạnh nào tham gia để có được sự hài lòng từ trải nghiệm tồi tệ này hay trải nghiệm tồi tệ khác. Sự bất hòa là một bài học mà tự nó đánh giá đầy đủ hơn và hiểu rõ hơn về bản chất của sự hòa hợp. Tuy nhiên thì các bài học sẽ được rút ra theo cách này.

D: Tôi đã nghĩ rằng một người sắp bước vào một cuộc đời có thể quyết định có một số trải nghiệm tiêu cực để bù đắp cho những gì anh ta đã làm trong quá khứ?

S: Chúng tôi sẽ không nói là để “bù đắp” vì đó không phải là một khái niệm chính xác về luật vũ trụ. Người ta nhất định phải hiểu lý do đằng sau việc thực hiện một hành động, để có thể khai sáng cho cá nhân, để hành động này không cần tái diễn, và cản trở sự tiến bộ của họ. Để thiết lập được nhận thức này thì sinh mệnh đó phải trải nghiệm thực tế, hoặc ở phía bên kia, có thể nói vậy.

D: Ý tôi là vậy; họ sẽ chọn những trải nghiệm một cách có chủ đích. Nhưng những cảnh báo sẽ được đưa ra, rằng họ có thể lạm dụng nó một khi họ hóa thân vào một cơ thể.

S: Những cảnh báo này sẽ được đưa ra một cách thích hợp hơn liên quan đến những năng lượng vật lý khác, không nhất thiết là về bất kỳ một bài học cụ thể nào liên quan. Nhiều năng lượng của một bản chất vật lý là dễ chịu nhưng lại gây hại khi được tận hưởng quá mức. Và một người có thể mất đi khả năng nhìn nhận con đường do sự tập trung quá mức của một năng lượng cụ thể.

D: Đúng vậy, ta cũng có thể lạm dụng những điều tốt. Tôi cho rằng sẽ rất là nhầm chán khi ta chỉ có một cuộc đời tốt đẹp mà không có vấn đề gì xảy ra hoặc không có vấn đề gì cần giải quyết. Có có nghĩ rằng điều quan trọng là một người học được điều gì từ những trải nghiệm đó?

S: Đó là toàn bộ lý do và sự biện minh cho những trải nghiệm từ lúc bắt đầu.

D: Nhưng một số người dường như không học được gì. Dường như họ cứ tiếp tục mắc phải những sai lầm tương tự.

S: Cho đến khi cuối cùng thì họ cũng học được bài học. Và sau đó họ không cần lặp lại những sai lầm đó nữa.

D: Tôi đã được kể rằng dù họ có làm gì đi nữa thì cũng không có sự trừng phạt nào.

S: Chắc chắn là có sự trừng phạt. Và hình phạt tồi tệ nhất là hình phạt mà chúng ta tự giải quyết. Chúng ta là thẩm phán và là bồi thẩm đoàn của chính mình. Chúng ta quyết định hành vi nào là phù hợp, hành vi nào thì không phù hợp. Và vì vậy, chúng ta phải tự quyết định những luật lệ đó, dù là phổ quát hay cá nhân, đưa ra điều gì được chấp nhận và điều gì không được chấp nhận.

D: Vậy là chúng ta tự làm. Không có Thượng Đế hay thẩm phán cao hơn nào ra lệnh trừng phạt chúng ta. Đúng không?

S: Đó là một tuyên bố khá chính xác. Tuy nhiên, có những tình huống mà nhận thức của sinh mệnh đó trở nên mờ mịt đến nỗi mất đi cái nhìn bản chất, và nhận thức về phạm vi của vấn đề không được đánh giá cao. Khi đó sẽ cần phải có sự tham gia của một vị trí cao hơn để hỗ trợ cá nhân này trong quá trình thu nhận những trải nghiệm cần thiết để làm rõ nhận thức của sinh mệnh đó.

D: Điều đó dễ hiểu hơn. Một số người nói rằng ta tự làm tất cả. Nhưng tôi có một cô gái đã từng mắc nhiều sai lầm trong tiền kiếp, và cô ấy có một người hướng dẫn đã chỉ cho cô ấy phải làm gì tiếp theo. Có vẻ như đó là một mâu thuẫn bởi vì cô ấy không được lựa chọn trong việc này.

S: Luôn có những mâu thuẫn khi người ta thiết lập một luật tuyệt đối. Vì chắc chắn sẽ có những mâu thuẫn.

D: Có người nói rằng điều này chứng tỏ cô ấy không thể kiểm soát được những việc mình phải làm, có thể nói như vậy.

S: Đó cũng sẽ là một tuyên bố chính xác.

D: Cô có nghĩ rằng đôi khi nhân cách bị cuốn vào những trải nghiệm và tình huống tiêu cực đó và không cố gắng thay đổi?

S: Chính xác. Nhiều người thấy họ lạc lối trên hành trình tìm đến những mục tiêu đã đặt ra và họ vẫn cứ tiếp tục những trải nghiệm tiêu cực đó. Khả năng này là có thật khi hóa kiếp, và là một trong những rủi ro có thể xảy ra. Nhận thức về việc có thể mất đi khả năng đi theo hành trình vì quá tập trung vào những năng lượng vật chất đều được giải thích cho người ta trước mỗi lần hóa thân.

D: Các bậc thầy đưa ra các sự lựa chọn cho họ và nói, “Con có thể làm theo cách này nhưng con có thể bị cuốn theo nó.”

S: Điều đó được đưa ra như một lời cảnh báo, và không giống như là một sự lựa chọn. Bản thân các sinh mệnh phải lựa chọn con đường của họ từ thông tin được cung cấp từ hồ sơ Akashic và những sự thật phổ quát. Với thông tin này, các sinh mệnh đó sẽ xác định điều gì thích hợp nhất cho lần hóa thân đó, và hoàn cảnh để làm thế nào biểu hiện được thực tế đó.

D: Còn tội lỗi thì sao? Có thứ gì như vậy không?

S: Tội lỗi về cơ bản là làm những gì ta biết là sai. Cố ý làm. Ta không thể phạm tội nếu ta không biết rằng điều đó là sai. Ta phải có đạo đức để có thể phạm tội. Đây là điểm mà con người khác với động vật, vì sự thật là con người có lương tâm. Khi

anh ta giết ai đó và anh ta biết đó là sai thì đó là tội lỗi. Còn khi một con vật làm như vậy, nó làm việc đó một cách vô tình, nên vì vậy con vật không có tội. Nó làm như vậy chủ yếu là vì để sinh tồn hoặc kiếm ăn – nó không bao giờ áy náy.

D: Vậy nếu ai đó làm điều gì đó không có ý nghĩa gì hoặc nếu họ không nhận ra mình đang làm sai, thì đó có phải là một tội lỗi không?

S: Đó là một tội nhẹ hơn. Họ có tội ở chỗ không biết đâu là thứ cần phải học. Ta phải học cách nhận thức về đồng loại của mình; đến mức ta không muốn làm tổn thương họ, và nỗi đau của họ là của ta.

D: Tôi luôn tự hỏi liệu họ có coi điều gì là tội lỗi từ phía cô không?

S: Họ xem đó là những bất công lớn.

D: Chà, trên Trái Đất, chúng tôi có Kinh Thánh và trong đó nói về nhiều thứ tội.

S: Nhiều người trong số những người kể với bà là có tội - giống như bà nghe về “Bảy Đại tội” mà người Công giáo nghĩ ra - là những cái mà họ thêm vào theo ý muốn của họ về sau. Đó là một sự kiểm soát.

D: Vậy những người ở bên kia không coi những điều này là xấu?

S: Một số người như vậy, nhưng mỗi người phải tự tìm ra. Không có hình phạt nào giống như kiểu là người này sẽ bị ném vào hồ lửa vĩnh viễn. Không có chuyện đó, trừ khi người ta đang tự trừng phạt bản thân theo cách đó. “Họ” không làm điều đó.

D: Người ta nói mọi thứ là đen và trắng và đi theo Kinh Thánh.

S: Nhưng chính Kinh Thánh đã bị thay đổi nhiều lần trong suốt nhiều thế kỷ từ những gì người ta cảm thấy là sự thật. Trong nhiều thế kỷ, đó là quyền kiểm soát đối với người dân và quần chúng. Bằng cách nói rằng nếu ta không làm những gì đã được nói trong Kinh Thánh thì ta sẽ bị chìm vào - như họ nói là - Địa Ngục.

D: Nhưng họ nói đó là lời Chúa.

S: Ban đầu thì là như vậy. Và ở một mức độ chung, nó vẫn là như vậy. Nhưng mọi người đều có thể biến nó thành quan điểm của riêng mình để nói những gì họ cho rằng đúng. Đó là một cuốn sách rất cao quý. Mục đích của nó không có lỗi nhưng sự giải thích thông tin có một số lỗi. Có những điểm không chính xác. Tuy nhiên mục đích của cuốn sách đó ngày nay vẫn đúng như trong thời đại của Đấng Christ.

D: Có phải những điểm không chính xác này là từ việc dịch?

S: Không phải cố tình, nhưng những sai lầm chắc chắn đã xảy ra trong những nỗ lực của loài người. Nhưng có những cuốn sách tuyệt vời khác đã được viết ra cũng có giá trị và cũng dạy về sự thức tỉnh. Những thứ như Bhagavad, kinh Koran, hay những thứ khác như vậy.

Sau đó, khi nhân vật này tỉnh giấc, tôi đã đề nghị cô ấy phát âm tên của cuốn sách, Bhagavad Gita, và cô ấy không thể. Chúng tôi chưa từng nghe nói về cuốn sách này. Tôi đã tìm thấy một định nghĩa về Gita trong Từ điển về Thần học của Frank Gaynor. “Bhagavad Gita: Tiếng Phạn nghĩa là Bài ca của Đấng Thiêng liêng. Tựa đề của một bài sử thi triết học nổi tiếng được lồng vào Kinh Mahabharata (Kinh thánh của người Hindu) về cuộc đối thoại giữa Krishna và Arjuna chỉ rõ mối quan hệ giữa đạo đức và các giá trị đạo đức tuyệt đối trong triết lý của người Hindu (yoga nghiệp quả). Đây được coi là một trong những tráng thơ triết học có sức ảnh hưởng nhất của văn học Phạn. Ngày xuất xứ chính xác vẫn chưa được xác định.” Tiếng Phạn là một trong những ngôn ngữ cổ nhất trên Trái Đất của chúng ta và được coi là “mẹ đẻ” của những ngôn ngữ Ấn-Âu thời hiện đại. Có nhiều bản dịch của Gita bằng tiếng Anh. Kinh Koran là cuốn sách thiêng liêng của người Hồi giáo và được nhiều người Hồi giáo quá tôn thờ nên không dịch sang bất kỳ ngôn ngữ nào khác mặc dù cũng có bản dịch tiếng Anh.

S: Mọi con đường đều dẫn về một hướng. Đôi khi có thêm một số vấn đề trong quá trình nhưng mọi người đều có thể học hỏi từ tất cả những điều này và sẽ trở thành một người toàn diện hơn qua những bài học như vậy. Với tâm trí gò bó không cởi mở, ta sẽ mất đi nhiều trải nghiệm trong cuộc sống. Đừng bao giờ quá phụ thuộc vào một con đường tuyệt đối. Vì trong mỗi con đường ta đi đều có sự thật và đều có sự giả dối. Ta phải dành cả cuộc đời để sàng lọc, để tìm ra đâu là chân lý của mình- để khám phá những gì ta biết là đúng với bản thân mình. Không nhất thiết điều đúng với người khác và ta phải chấp nhận nó. Trở nên khác biệt không phải là một con đường dễ dàng.

D: Xã hội thường không khuyến khích những thứ như thế. Liệu có khôn ngoan không khi khuyến khích người ta đặt câu hỏi?

S: Có chứ. Vì với việc đặt ra những câu hỏi, ta sẽ tìm thấy sự thật và sự thật sẽ nâng đỡ ta.

Sát nhân

D: Chuyện gì khiến một người trở thành tội phạm?

S: Có nhiều lý do dẫn đến điều này. Đây có thể là một chức năng dạy. Đó là, nhiều người được dạy thông qua việc cha mẹ bỏ bê hoặc lạm dụng và trở thành tội phạm. Tội phạm là một định nghĩa về việc bước ra khỏi những lề thói xã hội; nghĩa là vượt qua những ranh giới được xã hội chấp nhận. Tất nhiên, với các phong tục xã hội khác nhau thì có thể thấy một số hành vi tại một số thời điểm, ngay cả là trong cùng một nền văn hóa, có thể được xem là phạm tội, nhưng có thể trong chính nền văn hóa đó, trong một thời điểm khác thì lại không phạm tội. Từ quan điểm tâm linh, không có cái gọi là tội phạm, vì đây là một hiện tượng xã hội nói về việc vượt qua ranh giới xã hội. Chúng tôi áp dụng triết lý gây hại bằng cách làm chậm tiến trình tiến bộ của một người. Tuy nhiên, từ quan điểm tâm linh, không có cái mà bà gọi là hoạt động phạm tội. Mà đó có thể là biểu hiện của một sự mất cân bằng tâm linh. Tuy nhiên đó không phải là tội phạm về mặt tinh thần, đó là tội phạm về mặt xã hội. Các hành động được biểu hiện ra trên cõi vật chất sẽ vượt qua hoặc bước qua khỏi các ranh giới xã hội, mà sau đó sẽ được tô vẽ hoặc ra quyết định rằng hoạt động đó, như bà thường gọi, là “phạm tội”.

D: Cô nói rằng không có vị thần tối cao nào trừng phạt ta, rằng mọi người tự trừng phạt chính họ. Giả sử ai đó đã từng là một kẻ giết người, họ sẽ trừng phạt bản thân mình như thế nào?

S: Họ có thể chọn quay lại và, ví dụ như, phải từ bỏ sự tồn tại đó tại thời điểm đỉnh cao của cuộc đời khi họ đang hạnh phúc nhất. Như vậy, họ đang trừng phạt chính mình bởi vì họ đang đặt mình vào vị trí của người mà họ đã tước đoạt mất cuộc sống, bất cứ lúc nào. Họ cần phải biết cảm giác đó như thế nào. Họ phải nhìn thấy điều đó từ phía bên kia. Tôi nghĩ chúng ta đều biết đến những trường hợp như thế này. Đó là một trong những điều khó hiểu nhất. Tại sao những người có vẻ tốt, chưa từng làm hại ai lại bị tước đoạt cuộc sống vào những thời điểm quan trọng nhất trong cuộc đời họ, hay tại sao những người khác lại đột ngột bị giết khi đang trong giai đoạn thực hiện được giấc mơ cả đời của họ. Nó luôn luôn có vẻ bất công như vậy, nhưng dường như trên quy mô luôn cân bằng của nghiệp, nó tạo ra một ý nghĩa hoàn hảo.

D: Vậy đó là hình phạt mà họ đã chọn cho chính bản thân mình?

S: Đó là sự lựa chọn của họ. Không ai có thể buộc họ phải trở lại với cơ thể.

D: Tôi đã luôn nghĩ rằng một kẻ giết người phải bị trả giá bằng cách bị người khác sát hại. Có thể nói là, mạng đổi mạng.

S: Có những sự lựa chọn thay thế khác. Bởi vì nếu cách bị giết là cách duy nhất anh ta có thể làm, thì ác nghiệp sẽ chuyển từ người này sang người khác. Nó chỉ đơn giản là chuyển tải xung quanh chứ không phải là sự giải quyết và đưa nhân loại vượt qua khỏi điều đó.

D: Vậy chuyện gì sẽ xảy ra nếu họ bị giết bởi nạn nhân cũ của mình?

S: Thì nạn nhân đó sẽ bị giết theo nghiệp của họ. Mặc dù họ đã bị sát hại trong một lần hóa thân trước, việc giải quyết nghiệp quả đó không liên quan gì đến việc quay trở lại và giết người khác. Đó là một cách khá quyết liệt để giải quyết nghiệp. Có những lựa chọn thay thế khác mềm mỏng hơn, như cách một số người thường gọi. Và cách đó hiệu quả hơn về lâu dài, giải quyết nghiệp một cách nhẹ nhàng.

Trong công việc của mình, tôi đã gặp trường hợp những người được sinh ra trong một gia đình có cùng những nạn nhân mà họ đã giết trong kiếp trước. Trong những trường hợp này, họ đang cố gắng giải nghiệp cho nhau thông qua tình yêu. Có thể đây là một trong những cách mềm mại và nhẹ nhàng như vậy. Điều này có lẽ là một cách tốt nhất, hơn nhiều so với lựa chọn “tôi sẽ giết anh vì anh đã giết tôi.”

Ngoài ra, như đã đề cập trong chương trước, nghiệp có thể được giải quyết bằng cách phải quay trở lại và trở thành người hầu hoặc người bảo vệ cho nạn nhân mà mình đã từng giết, cống hiến cả cuộc đời cho nạn nhân theo cách đó.

Một phiên bản khác:

S: Một thứ bạo lực ví dụ như một vụ giết người được thực hiện trong những cơn u mê sẽ mất vài kiếp để trả giá. Và những cách trả giá cũng nhiều như những lần mà chúng đã được thực hiện. Tùy vào nghiệp riêng của những người có liên quan. Nói chung những gì xảy ra trong kiếp sống tiếp theo của họ sẽ liên tục có mối liên hệ thân thiết với người mà họ đã từng giết hại. Và trong vài kiếp đầu tiên, đó thường là, một mối quan hệ kiểu đối kháng. Bởi vì những người bị sát hại nhận thấy rằng vì một lý do nào đó, họ sợ hoặc ghét người này dù không hiểu tại sao. Và trong khi đó, người này, kẻ sát nhân, lại cảm thấy buộc phải ở gần người đó vì anh ta mong muốn được bù đắp cho những gì anh ta đã làm trong kiếp trước. Phải mất vài cuộc đời để giải quyết được nghiệp này. Một người làm điều gì đó bạo lực như giết người, gần như đã kéo dài vô thời hạn khoảng thời gian mà anh ta phải ở trong cuộc sống vật chất của các chu kỳ nghiệp, trước khi anh ta có thể đi vào cõi linh hồn và tiếp tục qua các chu kỳ nghiệp của mình ở đây.

D: Vậy giết người là một việc không thể dễ mà có thể giải quyết được về mặt tâm linh. Nó sẽ cần phải được giải quyết về mặt thể chất?

S: Cách tốt nhất để giải quyết các nghiệp bạo lực như vậy ở cấp độ thể chất bởi vì cấp độ thể chất có đủ cơ sở để xử lý những rung động bạo lực. Để giải quyết ở cấp độ linh hồn, sẽ có nguy cơ ảnh hưởng đến nghiệp của người khác bởi vì sự cân bằng này rất mong manh.

D: Vậy chẳng phải là luôn có khả năng người đó có thể giết người lần nữa nếu nghiệp của họ rất mạnh?

S: Đây là mục đích có các trường học giữa các kiếp sống. Để giúp họ giải quyết vấn đề, đến lúc mà họ sẽ không giết người nữa trong các kiếp sống tiếp theo. Chúng tôi cố gắng ngăn chặn để họ không bị tắc trong một vòng luân quần như vậy.

D: Nếu họ tiếp tục làm những điều này, có vẻ như họ không ở các trường học đủ lâu để loại bỏ được những cảm giác đó.

S: Họ sẽ đến nơi an dưỡng. Làm sao để tôi có thể giải thích được điều này nhỉ. Nếu linh hồn đang ở nơi an dưỡng mà không phải vì nó đang bị phá hủy mà đơn giản là vì nó không tiến bộ, và nếu họ quyết định rằng họ muốn trở lại cõi trần, thì ta thực sự không thể làm gì được. Ta cho phép họ bước vào cõi trần bởi vì họ là người có linh hồn khỏe mạnh, chỉ là họ không tiến bộ thôi. Nhưng tinh thần đã bị tổn hại bởi điều gì đó mà họ đã làm trong các lần hóa thân trong quá khứ của mình, thì mặc dù họ muốn đi vào cõi trần, nhưng họ sẽ không thể làm được vì những tổn thương mà họ phải chịu đựng đã ngăn cản họ làm điều đó, nếu không có sự giúp đỡ của ai khác cao hơn. Đôi khi linh hồn bị tổn thương sẽ được hỗ trợ để tái sinh cho một mục đích cụ thể là giải quyết một phần nghiệp cụ thể của họ. Nhưng những lúc khác, ngay cả khi một linh hồn muốn đi nhưng chưa đến lúc, thì họ nói, “Không, trước tiên bạn cần phải chữa lành thêm một số vấn đề nữa.”

D: Tôi đã tự hỏi liệu có cách nào ta có thể ngăn họ nếu họ muốn quay trở lại.

S: Không, nếu họ là một linh hồn khỏe mạnh, họ có thể tiếp tục và tái sinh. Và các lực chi phối vũ trụ sẽ giữ mọi thứ theo trật tự và đảm bảo họ không cố gắng tái sinh trong một cơ thể đã có linh hồn.

D: Tôi gặp phải trường hợp ai đó chết và họ muốn quay lại ngay lập tức. Họ không có chút thời gian nào ở đó cả.

S: Vâng, điều đó thường xảy ra khi họ đang trong thời kỳ chuyển đổi. Như tôi đã đề cập, sau khi họ hoàn thành giai đoạn chuyển tiếp, nếu họ quyết định quay trở lại ngay lập tức; nếu họ khỏe mạnh, họ có thể làm như vậy. Họ giải quyết nhiều nghiệp hơn. Nhưng hầu hết các linh hồn chọn ở lại cõi này một thời gian để học thêm và tiến bộ hơn. Bởi vì sự học hỏi và sự chuẩn bị mà ta thực hiện ở đây sẽ truyền đi trong tiềm thức và thái độ của ta về bất cứ điều gì ta có thể. Bằng cách này, ta sẽ thành công hơn trong nghiệp của mình.

D: Vậy nghĩa là một linh hồn quay lại ngay lập tức không thực sự tốt.

S: Không hẳn. Nó có thể phản tác dụng. Nhưng một số linh hồn thì thiếu tính kiên nhẫn.

D: Tôi nghĩ một số người trong đó đã được bao bọc trong vật chất và họ nghĩ rằng đó là tất cả. Trong những trường hợp mà họ quay lại ngay lập tức, họ không có bất kỳ cơ hội nào để giải quyết các nghiệp liên quan hay nhìn thấy con đường của họ đúng không?

S: Không, đó là sự thật. Họ thường là những người nghĩ rằng cuộc sống của họ dường như rời tung và bối rối, và phàn nàn, “Tại sao mọi thứ không bao giờ đi đúng hướng?” Đó là bởi vì họ đã quay trở lại một cách vô tổ chức.

D: Có thể nói, họ không có bất kỳ kế hoạch hành động nào.

S: Đúng vậy. Vì vậy mọi thứ đều rời rạc mất kết nối, có thể nói vậy. Họ đã trở lại quá sớm và không chuẩn bị kỹ lưỡng cho việc này. Nếu họ có thể chờ đợi một chút và sắp xếp lại bản thân, thì mọi thứ sẽ tốt hơn nhiều. Giờ đây, đôi khi nếu một linh hồn dường như không muốn thay đổi, họ sẽ được giữ ở một nơi đặc biệt giữa các kiếp sống để giúp họ tiến bộ và phát triển cho lần hóa thân tiếp theo. Nhưng được giữ trên một sự cân bằng rất tinh tế và được thực hiện một cách cẩn thận.

D: Nơi đó là kiểu địa điểm như thế nào?

S: Khó để diễn tả. Có một cõi khác để giải quyết các vấn đề đặc biệt như vậy. Không phải là nơi để rèn luyện lâu dài như các cõi linh hồn cao hơn. Chủ yếu những nơi này được sử dụng ở giữa các kiếp sống để giúp ai đó giải quyết một vấn đề cụ thể, để họ được chuẩn bị tốt hơn cho kiếp sau và có thể tiến bộ trên nghiệp của mình. Nếu không có một nơi như vậy thì nhiều người sẽ bị tắc vào một vòng luân quần và sẽ không bao giờ có thể tiến bộ và điều đó là không tốt. Vì vậy, họ được giúp đỡ để tiến bộ giữa các kiếp sống vì mọi thứ trong vũ trụ đều phải tiếp tục tiến triển.

D: Nơi đặc biệt này có giống như một trường học không? Hay là một kiểu không khí như thế nào?

S: Giống như một khóa tu vậy.

D: Giữ họ tránh xa khỏi những người khác?

S: Không, giống như họ đi đến một tu viện để thiền và chiêm nghiệm. Ở đó, họ gặp gỡ những người khác có những vấn đề tương tự và một người hướng dẫn tâm linh. Họ phải tìm ra những vấn đề đó và tìm ra lý do tại sao họ đã làm những điều đó, và họ cần phải tiến bộ ở đâu để vượt qua được những điều đó.

D: Tôi đã nghĩ về phiên bản mà mọi người gọi là Địa Ngục. Có phải như vậy không?

S: Không, đó là quan niệm được phát triển bởi những người theo đạo Thiên chúa. Nó không được áp dụng như vậy. Nó chủ yếu được phát triển như một công cụ chính trị để giúp xây dựng quyền lực của nhà thờ chính thống và giúp vượt qua tầm ảnh hưởng của những người theo thuyết ngộ đạo. Đây là nơi ta đến để học hỏi và chiêm nghiệm những gì sai lầm và những gì ta đã làm. Luôn có những linh hồn tiến bộ ở đó tự nguyện giúp ta phát triển và giúp ta chuẩn bị cho cuộc đời tiếp theo. Bởi vì đó là một quá trình phát triển. Giống như ta nuôi dưỡng một đứa trẻ. Khi một đứa trẻ làm điều gì đó sai, ta sẽ không ném chúng vào lò thiêu.

Nghĩa bóng của từ này sẽ giống như niềm tin của chúng ta về Địa Ngục. Quăng tội nhân vào lửa.

S: Ta đặt đứa trẻ xuống và nói chuyện với chúng về những gì chúng làm là sai, đồng thời giúp chúng nhận ra tại sao điều đó lại sai và cố gắng tìm ra một hành động tốt hơn để làm nếu tình huống tương tự xảy ra trong tương lai.

D: Nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu người ta không chịu lắng nghe và muốn quay trở lại cõi trần?

S: Nếu họ chưa sẵn sàng quay lại cõi trần thì không thể làm được vì mọi thứ phải được cân bằng vừa phải để họ có thể đi. Nếu họ không học được gì từ việc nhìn ra một sai lầm lớn, thì nghĩa là mọi thứ vẫn chưa cân bằng và họ sẽ cần thêm thời gian để học. Đôi khi, nếu ai đó vẫn không thể học được gì từ một sai lầm cụ thể, và không chịu lắng nghe, thì họ sẽ bị đưa trở lại tình huống tương tự và họ sẽ có thêm cơ hội để thực hiện các hành động thay thế. Các bậc thầy cố gắng làm điều này theo cách để không gây ra hậu quả nghiêm trọng cho nghiệp của linh hồn, nên họ sẽ không khó để có thể tiến bộ.

D: Nhưng ta cũng nghe nói về những người mà dường như họ không có đạo đức gì cả.

S: Đó là sự thật. Không phải nơi đó lúc nào cũng hiệu quả. Có một số người không thành thật. Nhưng hầu hết các linh hồn đều muốn tiến bộ và muốn trở nên tốt hơn, cao cấp hơn. Vấn đề là nói với họ và khiến cho họ mở mang đón nhận những kiến thức dành cho họ.

D: Điều gì xảy ra với một người mà chỉ hầu như có thú tính? Dường như họ không có đạo đức và lương tâm và tiếp tục lặp đi lặp lại những sai lầm tương tự?

S: Đôi khi đó là những linh hồn không tiến bộ. Họ có nhiều nghiệp quả nhưng họ không thực sự quan tâm. Họ chỉ muốn tận hưởng cảm giác ở trong thể chất khi ở cõi trần. Họ thực sự không quan tâm đến nghiệp mà họ phải gánh, có thể nói như vậy. Có một vị trí đặc biệt khác trên các cõi. Sự cân bằng vật chất của bạn giống như một cái bệnh viện. Đó là dành cho những linh hồn bị tổn thương nặng, và chúng tôi cố gắng giúp họ trở nên tốt hơn. Giống như liệu pháp tâm lý và đôi khi mất rất nhiều thời gian. Những gì ta đạt được là rất nhỏ nên rất khó để dõi theo, và đó là một quá trình rất chậm. Hầu hết việc này hiệu quả với các linh hồn tiến bộ bởi vì cần có sự kiên nhẫn và kiến thức vô cùng lớn.

D: Với tôi, có vẻ điều đó là một cách rất nhân đạo. Nhưng tôi vẫn nghĩ về khái niệm của chúng tôi về những nơi giống như Địa Ngục. Có bao giờ khi một tâm hồn bị tổn thương, như cô đã nói, đến mức họ chỉ gột rửa và vứt bỏ họ?

S: Không. Không có nơi nào để vứt bỏ họ. Tất cả chúng ta đều ở đây. Tất cả chúng ta đều tương tác với nhau và chúng ta phải làm việc cùng nhau. Và những công việc đặc biệt khó khăn sẽ được giúp đỡ bởi những linh hồn có sự kiên nhẫn và kiến thức cao nhất.

D: Tất nhiên điều này luôn có lợi cho nghiệp của người đó; để được làm việc với những người như vậy.

S: Ô, vâng, đây thường là những linh hồn mà gần như hoặc đã đạt đến mục đích của họ.

D: Họ sẽ có sự kiên nhẫn vô hạn. Và sẽ không có chuyện là họ chỉ nói, “Ồ quên đi. Anh ta không có hy vọng gì đâu.”

S: Vâng. Họ vẫn tiếp tục làm việc với anh ta. Đôi khi sau một vài lần hóa kiếp, một số cảm giác được gọi là “nhân tính” bắt đầu xâm nhập vào trái tim anh ta, bắt chấp anh ta có thừa nhận hay không. Và anh ta bắt đầu nhận ra rằng có những cõi sống

và sự tồn tại cao hơn. Đó là lúc cuối cùng rồi thì anh ta bắt đầu làm gì đó tích cực để thay đổi nghiệp của mình. Để đưa ra một ví dụ về mức độ hư hại của những linh hồn này khi đến với “bệnh viện”, trong cõi của bà có một người tên là Adolph Hitler. Anh ta không được đưa đến bệnh viện vì linh hồn của anh ta bị tổn thương. Anh ta được gửi đến khu vực học tập, khóa tu. Anh ta cần một khoảng thời gian tĩnh lặng để suy ngẫm vì anh ta đã trở thành - à, một ẩn dụ khác - căng thẳng thần kinh. Vấn đề ở cuộc đời đó là anh ta là một người cực kỳ sáng tạo. Anh ta đã có thể là một thiên tài sáng tạo nhưng anh ta không có không gian cho nó vì nền văn hóa suy đồi mà anh ta lớn lên không cho phép có không gian cho sự sáng tạo. Có một nguồn năng lượng vô hạn đằng sau sự sáng tạo này, như luôn có ở những thiên tài đó. Phải có một lối thoát khác ở đâu đó và nó đã làm thay đổi cách nhìn của anh ấy về cuộc sống và do đó suy nghĩ của anh ấy, nó đã phát triển thành kết quả cuối cùng như vậy. Điều đó xảy ra chủ yếu phản ánh nghiệp của cha anh ta hơn là của anh ta.

D: (Một bất ngờ) Tôi sẽ không nghĩ về điều đó theo cách đó.

S: Bởi vì gốc rễ của vấn đề bắt đầu khi cha anh ta từ chối cho anh ta học những thứ sáng tạo.

D: Nhưng, Hitler vẫn là người đã làm những điều khủng khiếp đó.

S: Thật khó giải thích. (Cô ấy dừng lại, cô tìm từ ngữ diễn đạt). Anh ta bắt đầu với một ý định tốt, muốn trở thành một nghệ sĩ hoặc một kiến trúc sư hoặc những gì giống như vậy. Nhưng anh ta không được phép phát triển theo hướng đó, và năng lượng đó đã bị biến dạng. Sai lầm chính của anh ta là không thể xử lý năng lượng đó ở dạng xây dựng, dạng khác ngoài sự sáng tạo. Vì vậy anh ấy đã chuyển nó sang sự phá hoại. Đó là vấn đề chính mà anh ta phải giải quyết.

D: Có vẻ như anh ấy có thể tìm thấy lối thoát bằng một hình thức sáng tạo hơn, mặc dù cha anh ấy không cho phép làm điều đó.

S: Vâng, anh ta đã có thể trở thành một kỹ sư chẳng hạn.

D: Chẳng phải đó là cách đổ lỗi cho cha anh ta sao?

S: Không. Hitler cũng phải chia sẻ phần trách nhiệm của mình. Nhưng điều đó không thể chỉ phụ thuộc vào anh ta vì vấn đề bắt đầu từ thái độ hẹp hòi của cha anh ta. Cha anh ta đã có thể có những thái độ cởi mở hơn.

D: Nhưng dường như anh ta không cần phải trở nên quá cuồng tín trong hành động như vậy. Cô biết những gì đã xảy ra đấy.

S: Đó là do cường độ của năng lượng sáng tạo. Nếu anh ta có thể trở thành một nghệ sĩ, anh ấy sẽ là một nghệ sĩ điên cuồng và cuồng tín về nghệ thuật. Điều đó sẽ được chấp nhận khi là người Bohemian.

D: Ít nhất lúc đó anh ấy sẽ không làm hại ai cả.

S: Đúng, có lẽ ngoại trừ làm hại anh ấy.

D: Nhưng nó đã xảy ra, anh ta đã rơi đến điểm mà anh ta làm hại triệu triệu người. Tôi đã nghĩ rằng cuối cùng anh ta phải đi đến “bệnh viện”.

S: Anh ta không bị hư hại đến mức đó. Bị rối loạn, có; nhưng bị hư hại thì không. Chủ yếu những gì anh ta cần là sự yên tĩnh và thời gian để giải quyết mọi chuyện. Những linh hồn đang ở trong bệnh viện đã bị tổn thương vì đã trải qua cùng một phần của nghiệp hết lần này đến lần khác khiến họ cảm thấy như thể họ đang bị mắc kẹt trong nghiệp đó. Trong khi đó, với trường hợp của Adolph Hitler, điều này xảy ra lần đầu tiên với anh ta. Trong các kiếp sống trước đây, anh ta cũng có một lực sáng tạo mạnh mẽ và anh ta luôn ở trong những tình huống mà anh ta có thể phát triển nó lên. Nhưng trong kiếp sống này nó đã bị chặn lại. Bài học mà anh ta phải học là cách xử lý nguồn năng lượng đó khi anh ta không thể có mọi thứ theo cách mà anh ta muốn - phải xử lý nó theo bất cứ cách nào phù hợp với khuôn mẫu mà anh ta phải sống. Và anh ta đã không xử lý khía cạnh đó tốt. Đó là phần nghiệp chính mà anh ta phải làm lại trong tương lai - có khả năng xử lý các tình huống không mong muốn.

D: Chà, không phải anh ta đã tạo thêm nghiệp cho mình từ những gì anh ta đã làm và tất cả các cuộc sống của những người mà anh ta đã gây hại sao?

S: Đúng, anh ta đã tạo thêm nghiệp cho mình. Tại thời điểm này, thật khó để nói là thêm bao nhiêu vì việc đó chỉ vừa xảy ra.

D: Ý cô là nó vẫn chưa được phân tích xong?

S: Vâng. Sẽ phải mất vài kiếp, vài lần hóa thân để xem nó ảnh hưởng đến sự cân bằng của mọi thứ như thế nào và anh ta còn phải giải quyết trong bao lâu nữa.

D: Tôi đã nghĩ đến hàng triệu người đã bị giết do hậu quả trực tiếp từ cuộc đời của anh ta.

S: Thật vậy, anh ta đã ra lệnh giết họ nhưng anh ta bị ảnh hưởng một phần từ những người xung quanh. Và anh ta không đạt được sự hài lòng vật lý trực tiếp như những kẻ thực sự hành quyết. Những gì tôi đang nói là anh ta ra lệnh cho

những người này được chết trong khi ngủ và điều đó liên quan đến nghiệp của anh ta, nhưng những người nhận lệnh để xây các phòng ngục và sử dụng, các lính canh và những người khác, đã trực tiếp cảm thấy thích thú khi nhìn những người này chết.

D: Vâng, anh ta không thực sự giết người bằng hơi ngục, nhưng anh ấy cũng không làm gì để ngăn chặn điều đó.

S: Anh ta chỉ đơn thuần là cho phép những người này bị giết. Đó là lý do tại sao nó liên quan đến nghiệp của anh ta, rằng anh ta đã cho phép nó xảy ra. Anh ta khuyến khích họ làm điều đó nhưng bàn tay của mình thì lại sạch sẽ, có thể nói vậy, bằng cách không tham gia trực tiếp thực hiện. Nghiệp xấu của anh ta cũng phản ánh rằng anh ta đã tạo ra một hệ thống chính trị cho phép điều đó xảy ra. Nhiều người trong số những người đàn ông trong hệ thống đó đã làm điều này bởi vì họ muốn. Họ là những người lảm lạc trong xã hội bình thường và họ lấy niềm vui thể xác trực tiếp khi thực hiện những hành động tàn bạo này.

D: Nhưng anh ta cũng có nỗi ám ảnh cuồng tín về việc xóa sổ một chủng tộc. Với sự cuồng tín và bắt bớ, anh ta bắt đầu tiêu diệt người Do Thái, tiêu diệt hoàn toàn một chủng người.

S: Vâng. Anh ta chống lại bất kỳ chủng tộc nào không thuần Đức, “Aryan” như cách anh ta gọi. Anh ta muốn vùng Deutschland thân yêu của mình trở thành giống như Hoa Kỳ từng có trong 100 hoặc 150 năm trước, nơi có không gian để phát triển và trở thành một cường quốc lớn và có không gian để nhân dân phát triển. Anh ta muốn có một quốc gia rộng lớn với nhiều người Đức và có thể sử dụng văn hóa của Đức để ảnh hưởng đến toàn thế giới như cách người Mỹ đã làm. Và anh ta muốn xóa sổ bất kỳ tộc người nào làm cản trở mục tiêu này. Đây là một phần của quá trình xoay vần của xung động sáng tạo đó bởi vì rõ ràng không thể làm điều này mà không gây hại cho nhiều người. Nếu anh ta có thể trở thành một thiên tài sáng tạo, anh ta có thể đã đóng góp vào nền văn hóa hùng mạnh của Deutschland mà anh ta yêu mến.

D: Tôi đã nghĩ rằng anh ta có thành kiến như vậy thì sẽ có một phản ứng nghiệp.

S: Đó chỉ là vì một phần của linh hồn anh ta đã bị xoắn lại. Anh ta có thể giải quyết định kiến đó thông qua việc chiêm nghiệm và gặp gỡ các bậc thầy tâm linh.

D: Anh ta chắc chắn là một ví dụ rất khó hiểu.

S: Vâng, đó là một tình huống rất phức tạp.

D: Vậy còn ai đó giống như “Jack Phanh Thây”? Điều đó không ảnh hưởng gì đến anh ta trong kiếp sau chứ?

S: Chắc chắn sẽ ảnh hưởng. Và vui lòng hiểu rằng, chúng tôi thực hiện mọi thứ rất cẩn thận ở đây, chúng tôi không mong muốn đụng chạm đến ý thức của bà về sự đúng đắn cũng như tiêu chuẩn đạo đức của bà. Chúng tôi cảm thấy rằng ý thức đạo đức của bà là rất tinh tế và chúng tôi mong muốn không đụng chạm đến những điều này. Tuy nhiên, chúng tôi rất muốn đề nghị bà đồng ý với chúng tôi khi chúng tôi cung cấp cho bà một cái nhìn sâu hơn mà có thể bà chưa có. Có lẽ đã có những bài học rút ra từ trải nghiệm đó, như bà nói, từ Jack Phanh Thây, những điều tích cực cho người này. Tất nhiên là đã có nhiều thiệt hại gây ra cho các nạn nhân, và theo tiêu chuẩn xã hội của các bạn đó là tội ác ghê tởm. Những hành vi này không được xã hội chấp nhận. Tuy nhiên, một lần nữa, có thể nói rằng cá nhân này đã học được bài học thông qua những hành vi đó. Có thể đó là một bài học về sự tự tha thứ, sự tự hành động mà không quan tâm đến mạng sống của con người. Đây có lẽ là một bài học quan trọng cho cá nhân đó. Chúng tôi cũng xin nói rằng có lẽ có những bài học, rất khó khăn, cho những người mà bà gọi là “các nạn nhân”. Và chúng tôi có lẽ cũng có thể đưa ra một khả năng ở đây. Rằng những nạn nhân trong phần này, dường như khá rõ, là tình nguyện từ cõi giới bên trong. Rằng họ đã cam kết từ các kế hoạch trước đó của họ, trước khi hóa thân, để tham gia vào việc này. Và để cung cấp cho xã hội của bà một thước đo để đo lường tiêu chuẩn đạo đức. Một ví dụ về hành vi xã hội được hoặc không được chấp nhận. Bà có thấy rằng trong mọi hành động dù tốt hay xấu đều có bài học được rút ra hay không? Không chỉ đối với những người trực tiếp tham gia, mà cả với những người chứng kiến hoặc quan sát. Vậy nên người ta nói rằng đây là một tội ác khủng khiếp, và điều đó có thể được chấp nhận. Và mặc dù ta không thể phủ nhận rằng những tội ác này thực sự kinh hoàng, ta cũng có thể đồng ý rằng nhiều bài học đã được rút ra cho tất cả những người có liên quan. Và để tôi nói thêm về nguồn sinh lực. Ý thức đó trong cơ thể đó không bị giết chết. Nó chỉ đơn giản là được chuyển đến một cõi tồn tại khác. Nguồn sinh lực, trong mỗi tế bào của cơ thể ta, được chuyển đi mà không bị mất đi chút nào. Cấu tạo vật lý đơn giản của cơ thể đã thay đổi từ một trạng thái có tổ chức thành một trạng thái không được tổ chức. Về kỹ thuật, cái chết không khác gì sự sắp xếp lại các phân tử ở cấp độ vật lý, và chuyển ý thức từ một phương tiện chứa nó, sang một thể tự do. Cuộc sống đã luôn như vậy và sẽ luôn là như vậy. Không có cái gọi là lấy đi mất sự sống, vì cuộc sống chỉ đơn giản là chuyển sang một dạng khác. Chúng tôi đang nói một cách chặt chẽ ở đây từ một quan điểm kỹ thuật mà không ràng buộc với bất cứ tiêu chuẩn đạo đức hoặc giá trị cảm xúc nào.

D: Vậy các nạn nhân thì sao? Người ta bị giết một cách dã man: Đó có phải là sự tổn thương đối với họ?

S: Ở một cấp độ rộng hơn thì điều này cũng tùy vào sự chuẩn bị của linh hồn. Đã có nhiều linh hồn đi đến phía bên này sau các cuộc chiến tranh mà không hề bị tổn thương. Họ biết rằng cái chết này sẽ đến và họ chấp nhận như vậy. Những người khác thì bị tổn thương nặng nề đến nỗi họ phải đi đến nơi an dưỡng. Không phải lúc nào cũng có một tình huống bình đẳng. Hai người có thể chết song song tại cùng một thời điểm và cùng mức độ tổn thương, nhưng một người có thể bị tổn thương còn người kia thì không.

D: Điều này có liên quan gì đến độ tuổi của linh hồn và những trải nghiệm trước đó của họ không?

S: Độ tuổi không ảnh hưởng nhiều bằng sự hiểu biết của họ về đấng Christ toàn năng. Đôi khi một linh hồn trẻ có thể hiểu điều này một cách sâu sắc hơn là một linh hồn già.

D: Cô từng nói với tôi rằng cái cách để chết cũng có ý nghĩa như cái cách mà ta sống.

S: Điều này cũng đúng. Trong nhiều trường hợp, một số kiểu chết sẽ gây ra nghiệp quả lớn. Những cái chết kéo dài, chậm rãi sẽ mang lại những bài học cho cá nhân. Và nếu ta học được thông qua đó thì ta sẽ tích lũy được nghiệp tốt.

Tự tử

D: Vậy còn tự tử thì sao?

S: Vâng, đó là những trường hợp rất bi thảm, vì đây thực sự là một trong những sự thật đáng buồn còn tồn tại. Đơn giản là không có từ ngữ nào để diễn tả toàn bộ tình huống này. Người tự tử phải nhận ra mức độ nghiêm trọng của những gì anh ta đã làm. Bởi vì đó không chỉ đơn giản là sự phá vỡ cam kết, mà năng lượng của cá nhân đó hoàn toàn bị rơi vào sự mâu thuẫn. Những người tự tử, tùy vào hình dạng của họ, đôi khi được gửi đến bệnh viện, đôi khi được gửi đến khu vực chiêm nghiệm. Nhiều lần, một hoặc hai sinh mệnh được gửi đến để giải thích cho người này về việc tại sao tự lấy đi mạng sống của bản thân là vô cùng sai lầm. Lấy đi mạng sống của bản thân mình là điều duy nhất có thể thực sự bị coi là tội lỗi, vì cuộc sống rất quý giá. Những người này bối rối và nhầm lẫn về cuộc sống thực sự là gì, và họ cần phải đạt được điều gì trong cuộc sống đó. Họ không thể nhìn thấy

các giải pháp mà họ có thể để giải quyết nghiệp. Và giữa các kiếp sống, họ học cách mở rộng cái nhìn để nhìn vào những khía cạnh lớn hơn của sự vật, để họ có thể giải quyết các vấn đề mà không từ bỏ. Người tự tử thường không tái sinh một cách nhanh chóng. Thông thường thì do họ quá bị tổn thương. Họ không thể đủ nhanh để giải quyết vấn đề đã gây nên cái chết như vậy để họ có thể trở lại với cơ thể. Họ sẽ được chia sẻ và giúp đỡ. Họ phải tìm hiểu lý do tại sao họ làm điều đó và điều gì đã đưa đẩy đến hành động đó. Thường thì phải mất một thời gian dài trước khi họ sẵn sàng đối mặt với nó. Nếu đó là một vấn đề cực kỳ tồi tệ, họ sẽ được đưa đến nơi an dưỡng để quên đi vết thương lòng đã dẫn họ đến giai đoạn này trong cuộc đời, đến mức họ phải nghĩ đến chuyện tự kết liễu đời mình. Tự tử mang lại nhiều nghiệp xấu cho linh hồn đó và phải được xóa bỏ bằng nhiều điều tốt trong nhiều kiếp trước và sau.

D: Nếu đó là điều tồi tệ mà người ta có thể làm, họ có tự trừng phạt bản thân khi hóa thân trở lại không?

S: Đôi khi không phải ở cuộc đời mà họ trực tiếp đi vào. Không phải lúc nào họ cũng đi vào một cuộc đời mà họ sẽ phải giải quyết các vấn đề họ đã từng có ở các kiếp trước. Đôi khi phải trải qua một vài lần tồn tại để họ có thể cảm thấy mình có thể đối mặt với những vấn đề đó. Nhưng cuối cùng tất cả các vấn đề đều phải được giải quyết. Ta không thể tránh. Cách tốt nhất để giải quyết là quay trở lại một cuộc đời có thể cân bằng với những vấn đề đã xảy ra trong kiếp trước. Và người tự tử sẽ phải trả giá bằng cách phải giải quyết các vấn đề ở một cuộc đời mà họ có thể sống sót và sống viên mãn sung túc đến tuổi già. Có thể phải mất vài kiếp như thế để trả giá cho việc tự tử và giúp cân bằng lại nghiệp. Ta trở lại đúng con đường bằng cách giải quyết những vấn đề mà ta đã từng bỏ qua. Người tự tử phải đối mặt với những tình huống và vấn đề tương tự một lần nữa cho đến khi họ học được cách giải quyết có thể chấp nhận được. Họ sẽ không bao giờ có thể thoát khỏi. Họ chỉ kéo dài tiến trình và tạo ra sự gián đoạn khi tự tử.

D: Tôi biết cô sẽ khó có thể quen với khái niệm thời gian của chúng tôi. Nhưng mất bao lâu cho đến khi một vụ tự tử được giải thoát?

S: Tùy từng trường hợp. Mỗi linh hồn không học hỏi cùng một tốc độ như nhau. Nó tùy vào sự bối rối và cảm giác vô dụng và mất mát, hơn những thứ khác. Tự tử không được tha thứ một cách nhẹ nhàng nhưng nó có thể giải quyết được. Không phải là không thể giải quyết giống như nhiều người nghĩ. Không có gì là không thể giải quyết; chỉ là đôi khi mất nhiều thời gian hơn vì nó phức tạp hơn. Đúng vậy, việc tự kết liễu bản thân là điều sai lầm cuối cùng vì điều đó làm cho nghiệp mất

thăng bằng. Tự giết mình, giết chính mình, không giúp giải quyết được nghiệp quả nào, mà nó chỉ tạo ra nhiều nghiệp quả hơn.

D: Một số người tự tử để có giải thoát khỏi một vấn đề nào đó.

S: Tự tử để thoát khỏi một vấn đề chỉ khiến cho vấn đề đó trầm trọng hơn vì họ sẽ phải đi qua vấn đề đó một lần nữa. Họ không được giải thoát bởi bất cứ vấn đề gì cả, họ chỉ đang làm cho nó tồi tệ hơn với họ. Họ thực sự không giải quyết được vấn đề gì cả, họ chỉ đang đơn giản tạo ra thêm nhiều vấn đề hơn. Tự tử không phải là một giải pháp.

D: Liệu tự tử có ảnh hưởng gì đến cuộc sống của người khác không?

S: Có. Nhiều khi một vụ tự tử xảy ra là cơ hội để các linh hồn khác trong gia đình rút ra bài học. Ví dụ, một cậu bé tự tử và từ trải nghiệm đó, người mẹ nhận ra là cô ta đã quá độc đoán và cô ta học cách thấu hiểu hơn. Dù đó là một bài học khó khăn nhưng cô ta đã học được.

D: Có khi nào tự tử là do nghiệp quả của gia đình hoặc bạn bè không?

S: (Một cách dứt khoát) Tự tử không bao giờ là một phần của nghiệp. Tự tử là một khía cạnh của ý chí tự do.

D: Tôi hiểu. Vậy tự tử không thể xem là tốt cho bất cứ thứ gì.

S: Chính xác. Không có ai chiến thắng trong việc này.

D: Nhưng có bao giờ nó ảnh hưởng trực tiếp đến nghiệp của người khác không?

S: Không. Bởi vì người tự tử cắt ngắn nghiệp của họ và điều đó không công bằng cho họ.

D: Tôi nghe nói rằng ít nhiều thì mọi người đều có một cam kết khi họ hóa thân vào một cuộc đời. Và tự tử chỉ làm gia hạn thêm sự cam kết đó-vì họ không hoàn thành cam kết của mình.

S: Trước khi người ta tái sinh vào một cuộc đời, họ gặp những bậc thầy tâm linh của họ và nhìn chung thì, họ tìm ra những nghiệp quả mà họ có thể tạo ra trong cuộc đời này nếu họ quyết định đứng đắn. Gần giống như một bài tập nghiên cứu ở lớp. Người đó nói, “Chà, đây là điều tôi sẽ cố gắng hoàn thành trong cuộc đời này.” Bây giờ, nếu họ không hoàn thành tất cả những bài học đó, điều đó không phản ánh xấu về họ. Thực tế là họ đang cố gắng để giải quyết và đó mới là điều quan trọng. Và nếu giữa chừng, ngay khi họ mới bắt đầu, họ đã cắt ngắn nó bằng

cách tự tử...chà, không chỉ là họ chưa hoàn thành những gì họ nói họ sẽ cố gắng, mà họ đã tha thiết hứa rằng họ sẽ cố gắng hoàn thành, nhưng họ đã tạo thêm nghiệp mà họ cần giải quyết. Và đó là một trải nghiệm tiêu cực.

D: Họ vẫn phải giải quyết vấn đề và nghiệp của họ. Việc bỏ đi sớm sẽ làm hỏng mục đích của việc này.

S: Chính xác. Nhưng nếu có một khối lượng “X” công việc phải giải quyết trong một cuộc đời, và nếu đã có khối lượng “X” công việc đã được hoàn thành xong trước thời điểm họ sống trọn vẹn một cuộc đời, thì họ có thể muốn qua đời, và sẽ không cần phải tiếp tục sống trong thể xác đó nếu họ muốn. Và họ có thể sắp xếp quá trình khởi hành qua các kênh thích hợp. Còn việc loại bỏ cơ thể sớm trước khi hoàn thành các công việc là điều không bao giờ có thể dung thứ.

Chương 8

Người hướng dẫn

Hầu hết mọi nền văn hóa trên thế giới đều có niềm tin vào các thiên thần hộ mệnh hoặc những linh hồn bảo vệ. Họ có thực sự tồn tại không?

S: Có những linh hồn hộ mệnh. Thường thì đó là những người mà ta đã có mối quan hệ thân thiết trước đây và họ đang ở trường học hoặc nơi nào đó trên cõi linh hồn. Họ đang giúp đỡ ta vượt qua giai đoạn học tập và giúp bảo vệ ta. Những người này đang phục vụ mục đích của họ trên cõi linh hồn.

D: Họ có được chỉ định cho người nhất định nào không?

S: Họ có thể chọn mối quan hệ cho riêng mình. Họ ở bên ta từ ngày ta được sinh ra.

D: Vậy ta không đơn độc khi bước vào cơ thể vật chất này.

S: Không có ai phải một mình. Sự cô độc là một bức tường ngăn cách bản thân của một người với những người khác. Luôn có những người khác ở đó để chia sẻ kinh nghiệm nếu ta muốn phá bỏ những bức tường và cho phép họ giúp đỡ.

D: Nếu họ không hóa thân thì họ giúp đỡ ta như thế nào?

S: Điều này hơi khó giải thích vì thiếu các hiểu biết về các cấp độ linh hồn. Nhưng ở cấp độ linh hồn cũng có nhiều việc phải giải quyết như ở cõi trần. Có những người mà, sau một lần hóa thân, phải trở lại trường học ở cõi linh hồn, và một số người trở thành giáo viên ở các trường học. Có nhiều cách khác mà họ có thể giúp đỡ, gồm cả việc hướng dẫn những người ở trên cõi vật chất.

D: Họ luôn dành sự quan tâm tốt nhất cho ta?

S: Vâng, thường thì những người xung quanh ta sẽ bảo vệ ta. Ta phải học cách bảo vệ mình trước những người không như vậy.

D: Người hướng dẫn của riêng mình có đủ mạnh để bảo vệ ta khỏi những ảnh hưởng khác?

S: Có. Miễn là ta học được cách để những điều tốt đẹp bao quanh mình. Điều này sẽ giúp ta tránh xa những điều tiêu cực. Không có gì là tốt hay xấu; chỉ có những

thứ tích cực và tiêu cực. Bất cứ trải nghiệm nào được học đều không bao giờ là tiêu cực.

D: Nhưng đôi khi rất khó để phân biệt được điều gì là tốt hay không. Làm thế nào để ta biết nếu có những ảnh hưởng khác đang cố gắng điều chỉnh ta đi theo hướng khác?

S: Bằng cách cởi mở bản thân ra để nhận thức được điều gì cuối cùng sẽ đến và những điều đang được gọi mở cho ta sẽ như thế nào. Tất cả, mọi thứ ta đều có thể thấy được. Và nếu ta thấy rằng mọi thứ sẽ diễn ra không như ý muốn, thì ta biết rằng sinh mệnh này không mang lại điều tốt.

D: Nhưng cô biết đấy, con người - họ có thể bị lừa.

S: Chúng ta không hoàn hảo. Nếu không chúng ta sẽ không cần phải tái sinh nữa.

D: Làm thế nào để ta biết rằng đó là người hướng dẫn đang cố gắng ảnh hưởng ta và ta sẽ không bị lừa?

S: Nếu ta nghĩ về chính mình trong cuộc sống hàng ngày, ta thường mâu thuẫn với chính mình về việc ta nên làm điều này hay điều kia. Ví dụ, trong chế độ ăn kiêng, khi ta có thể chịu thua sự cám dỗ của việc ăn một miếng bánh su socola. Phần mà ta đang thèm ăn bánh su sẽ đề nghị ta để được thỏa mãn. Tuy nhiên, phần cao hơn trong ta, nhận ra nhu cầu ăn kiêng, thì đang nói là, “Không, ta không nên ăn.” Nên ta có thể thấy luôn có sự phân chia bên trong mình. Người hướng dẫn của ta cảm thấy như thể họ là một phần của chính ta và là một phần mở rộng. Bằng cách này, ta biết rằng đây là phần khác của linh hồn ta đang nói. Nếu ai đó chỉ cho ta lời khuyên và ta cảm thấy do dự về điều đó, có lẽ ta phải xem lại xem lời khuyên đó xuất phát từ đâu. Nếu đó là từ người hướng dẫn của ta, ta sẽ cảm thấy nó rất đúng. Anh ta sẽ không bao giờ bắt ta làm điều gì, anh ta sẽ chỉ đề nghị. Nếu có sự tham gia của một lực thì chắc chắn không phải là một sinh mệnh tích cực bởi vì khi đó ý chí tự do của ta bị đè xuống. Ta đưa ra các quyết định một cách có ý thức và không phải được yêu cầu phải làm thế này hay thế khác, vì đó cũng là nỗ lực của con người. Những người hướng dẫn không phải đi bên cạnh như mọi người thường nghĩ. Họ có phần việc của họ và ta cũng có việc của mình. Đó là một thỏa thuận chung, sự đồng thuận, một mối quan hệ hợp tác giữa linh hồn và thể chất. Họ làm việc của họ còn ta làm việc của mình.

D: Có nhiều người nghĩ rằng những người đang đi cùng ta là người điều khiển.

S: Vâng và họ phải được hướng dẫn để hiểu rằng đơn giản là có sự chia sẻ trách nhiệm chung trong những vấn đề này. Nhiều quyết định được đưa ra hoàn toàn là của con người và dựa trên suy nghĩ của con người. Người hướng dẫn của ta cố gắng hỗ trợ ta bằng sự khôn ngoan và kinh nghiệm của họ. Nếu ta phân vân giữa quyết định của mình và của người hướng dẫn, thì không có gì sai cả; chỉ đơn giản là một sự lựa chọn. Họ chỉ ở đó để giúp đỡ hoặc hỗ trợ. Không bắt buộc ta phải tuân thủ nghiêm ngặt các hướng dẫn của họ. Họ chỉ đơn thuần là những trợ lý. Còn ta làm chủ số phận của mình.

D: Vậy những người hướng dẫn và trợ giúp tâm linh của chúng ta cố gắng tác động để ta làm điều đúng đắn.

S: Điều này cần được làm rõ. Tác động không phải là một từ chính xác. Những người hướng dẫn và trợ giúp không cố gắng tác động. Sự hỗ trợ hoặc khai sáng có lẽ là chính xác hơn. Điểm khác nhau giữa các từ này có vẻ rất nhỏ nhưng rất quan trọng. Trái Đất là cõi của sự lựa chọn. Bạn hoàn toàn có quyền tự do lựa chọn. Nếu bạn cần sự hỗ trợ để lựa chọn, thì người hướng dẫn đến với mục đích đó. Họ chỉ đơn thuần là giúp đỡ và cố gắng làm rõ. Không giống như bạn là con rối bị điều khiển từ phía bên kia. Ta nắm chắc được số phận của mình trong tay. Họ là những người ngoài cuộc có thể hỗ trợ ngay lập tức và đang chờ đợi bất cứ khi nào ta yêu cầu sự trợ giúp. Họ không thúc đẩy ta vào một định mệnh tương tượng; ta tạo ra số phận của riêng mình. Điều tương tự cũng nên có khi ta ở trong thể xác. Ta nên giúp đỡ lẫn nhau một cách không ích kỷ. Một số người cảm thấy rằng họ phải giúp đỡ mọi người dù họ muốn hay không. Ta không nên cảm thấy rằng mình phải giúp đỡ, dù trong trạng thái cảm xúc nào lúc đó. Ta cũng chỉ nên giúp đỡ khi ta muốn; thì ta mới có thể đưa ra sự trợ giúp chất lượng nhất. Những gì chúng tôi đang nói với bà là: Xin đừng cảm thấy rằng ta phải luôn giúp đỡ mọi người. Chỉ nên cảm thấy cần giúp đỡ khi ta cảm thấy muốn giúp đỡ. Sự giúp đỡ khiên cưỡng còn tệ hơn là không giúp.

D: Đó có phải là lúc ý chí tự do nên thể hiện?

S: Chính xác là nó.

D: Cô đang nói rằng bởi vì chúng ta có ý chí tự do, chúng ta có thể tự do làm theo hoặc bỏ qua bất kỳ lời khuyên nào mà chúng ta nhận được? Và điều này phù hợp với cả linh hồn cũng như thể chất?

S: Đúng, nhưng hãy hình dung điều đó trước khi chúng ta rời khỏi vấn đề này. Nếu ta nhìn thấy một đứa trẻ đang chơi với một chai thuốc độc, ta sẽ tự nhiên chạy đến

và lấy chai thuốc khỏi tay đứa trẻ, có phải không? Giả sử đứa trẻ đánh ta và đẩy ta ra và tiếp tục mở chai, ta sẽ làm gì?

D: Tôi sẽ tiếp tục.

S: Giả sử đứa trẻ cũng mạnh như bà?

D: Thì tôi sẽ nói rằng nó xứng đáng với điều nó nhận được.

S: Chúng tôi cũng vậy.

D: Vậy có thể có một người hướng dẫn để giúp chúng ta không làm tổn thương chính mình?

S: Đúng. Họ sẽ báo cho ta biết về một sự cố sắp xảy ra. Đó chỉ là sự hỗ trợ. Tôi có thể cho bà một ví dụ về những gì bà có thể nghĩ là một hướng dẫn. Trong khi lái xe, nếu một chiếc xe đang lao xuống đường mà ta không biết và xảy ra va chạm, thì đột ngột tay lái của bà có thể sẽ lệch sang trái và tránh khỏi đường nguy hiểm. Tất nhiên điều này không xảy ra nhưng nếu người hướng dẫn của bà được phép, họ sẽ làm điều đó. Bà chỉ đạo; còn họ thông báo cho bà.

D: Họ có làm điều như vậy khi xảy ra trường hợp khẩn cấp không?

S: Nếu cần thiết. Trước đây đã từng được thực hiện nhưng chỉ trong những tình huống khắc nghiệt. Tôi không được phép thảo luận chi tiết về việc này vì sẽ làm bà lo lắng trước những việc bà đang làm. Nhưng phần lớn bà cần biết rằng số phận của bà là do bà tạo ra. Một lần nữa, tôi nói rằng, sự giúp đỡ khiên cưỡng còn tệ hơn là không giúp đỡ.

D: Nhưng thật vui khi biết rằng chúng tôi có sự trợ giúp nếu chúng tôi cần.

S: Đúng vậy. Chúng tôi ở bên này thường thấy buồn cười trước sự nóng nảy và thiếu kiên nhẫn của con người. Điều này là do sự khác biệt trong thế giới linh hồn và thể chất. Trong thế giới linh hồn, một suy nghĩ cũng tốt như một việc được thực hiện. Suy nghĩ chỉ đơn thuần sẽ tạo ra được hiệu quả như mong muốn. Về mặt thể chất, mọi thứ không hoàn toàn dễ dàng như vậy; do đó con người phải học tính kiên nhẫn.

Vì một suy nghĩ trên cõi linh hồn khiến mọi thứ xảy ra ngay lập tức, nên điều quan trọng là trên Trái Đất, chúng ta có nhiều thời gian hơn giữa việc nghĩ và hiện thực hóa suy nghĩ, để chúng ta có cơ hội thay đổi suy nghĩ của mình. Nếu mọi thứ xảy ra ngay lập tức ở đây trong thế giới vật chất của chúng ta, có thể sẽ xảy ra nhiều vấn đề. Bởi vì bản chất của con người có nhiều khiếm khuyết (ích kỷ, đố kỵ, ghen

ghét, v.v...), chúng ta có thể tạo ra sự hỗn loạn. Chúng ta không có tâm trí thanh khiết cho những dự định của mình, và họ đã nói trước đây rằng ý định là điều quan trọng nhất về những gì ta mong muốn trở thành hiện thực.

S: Mọi quan hệ giữa người hướng dẫn và người được hướng dẫn là linh hoạt và thay đổi từ sự hóa thân lần này sang lần khác và ngay cả trong một lần hóa thân duy nhất, nếu cần thiết. Không có quy tắc cứng nhắc nào cho việc này. Phương tiện được quyết định bởi nhu cầu.

D: Những người hướng dẫn được chọn cho mọi người như thế nào?

S: Họ được chọn theo nhu cầu tại thời điểm đó trong cuộc đời của một người. Một số người có thể là người hướng dẫn trong suốt lần hóa thân đó. Những người khác có thể là tạm thời hoặc có thể đến và đi khi cần thiết. Trong suốt cuộc đời, ta có thể có những người hướng dẫn khác nhau. Chức năng của họ cũng thay đổi khi cuộc sống của ta thay đổi.

D: Có sự khác biệt nào giữa người hướng dẫn, người cố vấn và một linh hồn không? Tôi đã từng nghe đến những thuật ngữ này ở nhiều thời điểm khác nhau.

S: Những người hướng dẫn là những linh hồn. Một người cố vấn là một linh hồn cao cấp hơn một người hướng dẫn. Một người cố vấn phải có nhiều kiến thức và trải nghiệm hơn để chia sẻ. Một bề kinh nghiệm, có thể nói vậy. Một người hướng dẫn thì gần gũi hơn với một hóa thân thực tế. Chẳng hạn như một người mà gần đây đã có thể rời khỏi một lần hóa thân và vẫn quen thuộc với những sự phức tạp của cuộc sống vật chất. Một cố vấn thì thường đã rời khỏi sự hóa thân một thời gian và bị thu hút bởi thông tin. Các cố vấn thì đã tiến bộ trên nhu cầu nhập thể, trong khi đó những người hướng dẫn thì gần đây vẫn nhập thể. Nên mỗi người đều có khả năng thực hiện tốt công việc mà họ được giao. Một người hướng dẫn có thể biết nhiều hơn về thế giới vật chất. Còn một người cố vấn có thể biết nhiều chi tiết hơn.

Điều này nghe có vẻ giống như một giáo viên đi đến gặp giáo sư hoặc hiệu trưởng của trường đại học để có những lời khuyên cao hơn cho học sinh của cô ta. Giáo viên sẽ biết về cậu học trò một cách tự nhiên vì thân thiết hơn và ở bên cậu mỗi ngày. Giáo sư hoặc hiệu trưởng có thể không gần gũi với cậu học sinh nhưng có thể đưa ra lời khuyên vì họ có nhiều kiến thức và kinh nghiệm hơn. Hiệu trưởng cũng đã không còn tham gia nhiều với các em học sinh trong lớp trong một thời gian khá dài. Họ dễ bỏ qua các hoàn cảnh xung quanh hơn khiến cho các ý kiến của họ đưa ra khách quan hơn nhiều.

Sau đó tôi hỏi liệu chúng tôi có thể tìm ra tên của những người hướng dẫn của chúng tôi không.

S: Họ sẽ nói chuyện với bà khi cần thiết hoặc có gì liên quan. Thực sự không có tên nào được sử dụng ở cõi linh hồn; chỉ có âm thanh, rung động và các màu sắc. Đặt tên là một thói quen đặc biệt của loài người. Nó khiến ta xác định dễ dàng. Nhưng đặt tên cho những người hướng dẫn có phần xúc phạm hoặc gây hiểu lầm vì những cái tên có một rung động và việc gắn một cái tên cho một người hướng dẫn có thể tạo ra những rung động sai. Nên tốt nhất là ta nên biết đến một người hướng dẫn bằng rung động hơn là bằng tên.

D: Cô nói ai cũng có thể trở thành một người hướng dẫn. Có cần phải mất nhiều thời gian để trở thành người hướng dẫn cho người khác không?

S: Tùy vào cách mà ta phát triển nghiệp của mình. Một số người có thể thực sự phát triển nghiệp của họ theo hướng tích cực và trở thành người hướng dẫn trong một hoặc hai chu kỳ của cuộc đời. Nhưng những người khác thì phải lâu hơn. Nó tùy vào sự phát triển của từng cá nhân. Đó thực sự là vấn đề của việc đạt đến một cõi linh hồn cụ thể. Khi đã đạt đến cõi linh hồn này, ta có thể là người hướng dẫn hoặc được ngồi trong một hội đồng (xem Chương 13), tùy vào cách mà ta cần phát triển tại thời điểm cụ thể. Khi ta ở các cấp độ linh hồn dưới cấp này, thì ta vẫn cần phải phát triển theo những cách khác và làm những việc khác để giúp đỡ, nhưng không trực tiếp như người hướng dẫn.

D: Tôi có nghe nói rằng một số người hỏi khi họ qua đời, “Tôi bây giờ có được phép hướng dẫn cho người khác không?” Và câu trả lời là, “Làm thế nào bạn có thể là một người hướng dẫn khi mà bạn vẫn còn cần một người hướng dẫn?”

S: Chà, luôn có những người tiến bộ hơn để giúp đỡ ta. Giống như một người lớn hướng dẫn cho một đứa trẻ vị thành niên và đứa trẻ vị thành niên lại giúp một đứa trẻ, và một đứa trẻ thì lại giúp một em bé mới biết đi tránh khỏi những rắc rối vậy.

D: Tôi nghĩ ta phải qua được một cơ sở những trải nghiệm hoặc yêu cầu nhất định để có thể trở thành một người hướng dẫn.

S: Đúng là vậy. Khi ta đạt đến cấp độ mà ta có thể hướng dẫn cho một cá nhân trên cõi vật chất, thì ta đã đạt đến giai đoạn phát triển linh hồn đó, nơi mà ta có thể xử lý trách nhiệm đó một cách trưởng thành về mặt tinh thần mà không nóng nảy. Nhưng điều đó không có nghĩa là ta đã ngừng quá trình phát triển của bản thân bởi vì một người tiến bộ hơn vẫn đang giúp ta tiến bộ, trong khi ta lại giúp một người khác chưa tiến bộ. Đó là cách hoạt động của toàn bộ hệ thống.

D: Nhưng ta vẫn có thể mắc sai lầm nếu chưa sẵn sàng cho công việc, có thể nói như là hướng dẫn ai đó.

S: Nhưng ta đã sẵn sàng với công việc khi ta được giao công việc. Đó sẽ là một sai lầm về...không có sai lầm nào như vậy cả. Khi ta qua đời, các mẫu năng lượng hoàn toàn rõ ràng và ta có thể biết ngay một người nào đó tương thích, và họ phù hợp ở đâu, và đang ở cấp độ nào, và họ có thể làm gì. Và đó là lúc ta biết ta phải giao việc gì cho họ làm. Ta giao cho họ theo cái cách để giúp họ trưởng thành và phát triển để họ đạt được những khả năng mới.

D: Vậy không có sự phạm lỗi.

S: Đúng vậy. Vì đó sẽ là một lỗi của việc định vị, không chỉ là một lỗi về thứ họ có thể hoặc không thể làm. Nếu ta trao cho một người thứ gì đó vượt quá khả năng của họ, đó không phải là sai lầm của họ mà là sai lầm của ta.

D: Chà, họ luôn nói rằng ta có thể học được rất nhiều điều từ việc dạy người khác. Ai là người đưa ra những sự lựa chọn này? Cô đã nói rằng đó sẽ là một lỗi của những người đã bảo họ làm những điều này.

S: Tôi dùng nó như một phép ẩn dụ.

D: Tôi đang tự hỏi liệu có ai ở trên đó đang nói, “Được rồi, giờ thì đến lượt bạn quay lại và trở thành người hướng dẫn”, hoặc thứ gì đó như vậy.

S: Không. Vì ở đây mọi thứ đều là năng lượng, mọi thứ được thực hiện tùy theo cách phù hợp nhất với bạn về năng lượng. Ta làm việc để giúp đỡ mọi người, ta đang xây dựng năng lượng cho chính mình. Và khi ta đã tích tụ được một lượng năng lượng nhất định thì đó là lúc ta phải quay lại cõi vật chất, bởi vì cần có năng lượng để đi qua các rào cản và tiếp tục giải quyết nghiệp của mình một lần nữa từ cấp độ đó.

D: Vậy ta sẽ tự biết. Không có ai đó bảo ta rằng, “Chà, đây là lúc bạn phải làm gì đó.”

Trong xã hội của chúng ta, ta đã quá quen với việc có người phụ trách mọi việc. Vì vậy, tôi đã cố gắng đưa mọi thứ vào trong những rào cản đó.

S: Chính xác. Mọi thứ hoàn toàn là rõ ràng với mọi người, nên việc nói cho ai đó phải làm gì đó không phải là vấn đề bởi vì điều đó quá rõ ràng với bạn và với mọi người về nhu cầu của bạn cũng như những gì bạn có thể và bạn sẽ làm. Mọi thứ được nhìn thấy dưới dạng năng lượng. Rõ ràng là mọi suy nghĩ và ý định đều có

năng lượng. Và khi đến lúc ta phải quay lại và đi vào cõi vật chất, đó là lúc hội đồng chung vào cuộc và xác định xem ta phù hợp với mẫu nào. Và điều đó quyết định việc ta được sinh ra khi nào và ở đâu trên cõi vật chất.

D: Vậy hội đồng có rất nhiều điều để nói về nó.

S: Không nhất thiết phải “nói” về nó; vấn đề chỉ là giúp đỡ, đảm bảo rằng năng lượng tiếp tục chảy theo cách mà nó cần. Khi ai đó cần quay trở lại cõi vật chất thì họ tái nhập lại mức năng lượng đó ở nơi họ cần theo cách tương thích với năng lượng của họ và năng lượng xung quanh, để đảm bảo rằng nó sẽ đưa họ tiếp xúc trở lại với những người mà họ đã có tiếp xúc trước đây trong các kiếp sống khác. Và đó là khi ta đến với các nghiệp liên quan.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó đã chuẩn bị xong và đã lên kế hoạch cho nơi họ phải quay lại nhưng cuối cùng họ lại đổi ý.

S: Dù vậy họ không đổi ý.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu họ quyết định muốn đợi hoặc họ không muốn quay lại vào thời điểm đó?

S: Thời gian để trì hoãn đã trôi qua khi ta thiết lập quy trình quay trở lại cõi vật chất. Trước khi ta quyết định bước vào cõi vật chất, ta có thể dành nhiều thời gian nhất mà ta muốn trên cõi linh hồn. Khi đến thời điểm ta quyết định quay trở lại cõi vật chất, khi ta đưa ra quyết định đó, mọi thứ đã bắt đầu chuyển động. Và từ đó bạn gắn với quyết định của mình bởi vì năng lượng của bạn đã bắt đầu chảy theo hướng đó, chuyển hướng trở lại cõi vật chất. Đó là một lực của vũ trụ mà một khi ta đã bắt đầu quá trình, ta phải tuân theo.

D: Tôi đã nghĩ đến những đứa trẻ sơ sinh; rằng có lẽ linh hồn của chúng đã quyết định thay đổi vào phút chót và không đi vào cuộc sống.

S: Không, điều xảy ra với những đứa trẻ chết lưu là cha mẹ đứa bé cần trải nghiệm điều đó trong cuộc đời của họ tại thời điểm đó để phát triển nghiệp của họ, vì lý do này hay lý do khác, tùy vào hoàn cảnh cá nhân.

D: Chà, tôi nghĩ cũng có lý, rằng có lẽ linh hồn chưa sẵn sàng và muốn chờ đợi hoặc đang cố thoát khỏi điều cam kết, có thể nói như vậy. Hoặc cũng có trường hợp khi những đứa trẻ chết lúc còn rất nhỏ - chỉ vài tháng tuổi.

S: Những em bé chết khi còn rất nhỏ, trong những trường hợp đó, thường là những linh hồn đủ tiến bộ để thỉnh thoảng đi lên cõi vật chất, không nhất thiết là vì họ cần

khám phá một khía cạnh về nghiệp của họ, mà là để giúp đỡ nghiệp của người khác. Họ làm điều đó để giúp họ vì từ một lý do nào đó, nghiệp của người khác sẽ được hưởng lợi, khi có một linh hồn cụ thể nào đó trong cõi đời của họ một thời gian ngắn.

D: Chỉ vài tháng!

S: Hoặc thậm chí vài ngày. Rồi linh hồn lại trở lại cõi linh hồn và tiếp tục những gì họ đang làm. Sau đó nếu họ cần quay trở lại cõi vật chất để giải quyết một kiếp sống khác của nghiệp, họ cứ tiếp tục làm như vậy. Nhưng đôi khi những linh hồn tiến bộ hơn sẽ tình nguyện đi đến cõi vật chất một thời gian ngắn để giúp tạo ra một cú hích cho nghiệp của một linh hồn khác.

D: Tôi vẫn nghĩ rằng họ có một cái gì đó giống như một hợp đồng mà họ phải hoàn thành và họ do dự hoặc muốn gia hạn hợp đồng đó thì sao?

S: Hợp đồng là một từ xấu. Từ đó không áp dụng được chút nào. Bởi vì khi một linh hồn đưa ra quyết định, “Tôi muốn quay lại cõi vật chất,” thì họ sẽ chỉ đưa ra quyết định cho đến khi họ sẵn sàng. Nếu họ cảm thấy họ chưa sẵn sàng tuân theo quyết định đó, tại sao họ phải ra quyết định? Một khi đã quyết định, năng lượng của họ bắt đầu chảy theo hướng đó. Và nó phù hợp với mô hình tổng thể theo cách tiếp tục phát triển nghiệp của họ và phù hợp với mô hình tổng thể của vũ trụ.

D: Những linh hồn khác đã cho tôi những thông tin này. Tôi đoán chúng tôi đang cố gắng diễn đạt những từ này thành những thuật ngữ mà chúng tôi có thể hiểu được từ quan điểm của mình. Đó là lý do tại sao những từ này dường như được dùng. Họ cũng đang nhìn vào điểm này từ các quan điểm khác nhau, tôi cho là vậy. Và tôi có thể đã nói chuyện với những linh hồn không được phát triển cao cho lắm.

S: Có khả năng là vậy. Đôi khi, đến lúc các linh hồn ở cấp độ thấp hơn quay trở lại cõi vật chất, họ không nhận thức được năng lượng ảnh hưởng đến toàn bộ hệ thống như thế nào. Họ không nhận ra rằng việc họ đưa ra quyết định chính là một kiểu cam kết. Tôi sẽ thử một ví dụ minh họa. Trên thế giới của bà, bà có một loại hình giải trí gọi là trượt thác. Giống như khi đổ một ít nước ở đầu cầu trượt. Ta không thể thu lại cho đến khi nó chạm đến đáy của cầu trượt và chảy ra khỏi đó. Điều này giống như khi bước vào cõi vật chất một lần nữa. Khi ta đưa ra quyết định đi vào cõi vật chất giống như sẽ bắt đầu dòng chảy năng lượng và điều đó giống như khi ta đổ nước ra khỏi thùng ở đầu cầu trượt. Để thu hồi được nước về trạng thái cũ,

tức là thu hồi năng lượng của ta ở cõi linh hồn, thì ta phải đi xuống hết đường trượt. Nói cách khác, ta phải đi theo suốt hành trình.

D: Ta không thể dừng giữa đường.

S: Đúng vậy. Không phải là tại vì ai đó đang dí súng vào đầu mình, có thể nói vậy, và bắt ta làm vậy. Đó chỉ đơn giản là một trong những quy luật của vũ trụ về cách mà năng lượng di chuyển. Một khi năng lượng bắt đầu đi qua mô hình này, năng lượng phải hoàn thành trước khi có thể được chuyển sang những thứ khác. Những linh hồn ở các cấp độ phát triển thấp hơn vẫn chưa nắm được tổng quan này, và vì vậy nếu họ đưa ra quyết định rằng họ đã sẵn sàng quay lại, và rồi họ bắt đầu có những suy nghĩ khác, họ có thể cảm thấy như là họ bị buộc phải quay lại, Không phải vì có ai đó bắt họ quay trở lại, mà chỉ đơn giản là họ đã tham gia vào quá trình trượt thác của cái cầu trượt. Họ phải đi xuống trước khi có thể được gom lại ở dưới chân cầu trượt, có thể nói như vậy.

D: Mọi thứ đã ở trong chuyển động.

S: Chính xác.

D: Vậy những câu trả lời này có thể là từ những người có trình độ phát triển thấp hơn.

S: Vâng, hoặc có lẽ họ cảm thấy bà có thể không hiểu câu trả lời từ cấp cao hơn. Rõ ràng là tôi sẽ nói chuyện một cách tự nhiên với nhiều linh hồn ở nhiều cấp độ phát triển. Nên câu trả lời của họ có thể không mâu thuẫn. Nó chỉ là sự thật theo quan điểm của họ.

D: Nhưng có những người trong cơ thể vật chất dường như không muốn ở đây. Họ rất tức giận.

S: Vâng, đây là những linh hồn đang gặp rắc rối với nghiệp xấu và họ có phần ngoan cố. Và những linh hồn bị thu hút bởi nghiệp tiêu cực thường có phần tức giận về việc trở lại cõi vật chất vì họ tin rằng họ sẽ làm hỏng thêm nhiều thứ.

D: Đó là lý do tại sao tôi có cảm giác họ bị buộc phải quay trở lại và họ không muốn ở trong cơ thể.

S: Và cứ như thể họ đang chạy quanh cái vòng luân quần mà tôi đã đề cập trước đó.

Chương 9

Thượng Đế và Chúa Jesus

Khi ta hỏi ai đó mô tả khái niệm của họ về Thượng Đế, ta đang đặt một câu hỏi rất phức tạp, bởi vì có lẽ có nhiều định nghĩa về Thượng Đế cũng như con người. Hình dung của chúng ta bên trong về Đức Chúa trời trông như thế nào được hình thành từ điều kiện giáo dục tôn giáo của chúng ta và đây là điều mà chúng ta thường rơi vào. Sẽ rất khó để thay đổi quan niệm của chúng ta về không chỉ điều này mà còn là tất cả các chủ đề như thế khác được tiếp cận trong cuốn sách này. Tất cả đòi hỏi một tâm hồn rộng mở - tâm trí sẵn sàng, ít nhất là để lắng nghe những ý kiến khác, mặc dù thoạt đầu có vẻ lố bịch và phi lý. Tôi tin rằng ban đầu Hội thánh phải mô tả về Chúa theo một cách đơn giản nhất có thể để người ở thời đại đó có thể hình dung về Ngài. Tôi tin rằng mọi người qua nhiều thời đại chỉ chấp nhận những lời mô tả ban đầu này của Ngài và nhiều người không muốn hỏi thêm mà tin vào bức tranh mà nhà thờ đã đưa cho họ. Thậm chí có thể có một số người trong thời đó đã cho phép mình có cái nhìn rộng hơn về Ngài. Khi chúng ta gạt bỏ việc tẩy não và nhìn vào những khái niệm này với một tâm trí mới mẻ, thật ngạc nhiên là chúng hề mâu thuẫn với nhau. Chúng chỉ là những cách khác nhau để nói về cùng một thứ.

Tiếp theo đây là những cá nhân khác nhau trong trạng thái hôn mê sâu đã trả lời câu hỏi về việc họ nhận thức về Đức chúa trời như thế nào ở cõi linh hồn giữa các kiếp sống.

S: Chúng tôi đề nghị bà hình dung ra cảnh này. Trong tất cả các tạo vật từ rìa của mọi vũ trụ đến trung tâm và trở lại, có một lực, vô hình nhưng vẫn có, là một cấu trúc vô hình giữ mọi thứ lại với nhau. Trong bê tông có cốt thép (các thanh cốt thép), không thấy được bằng mắt thường nhưng vẫn giữ được bê tông với nhau. Bà có quen thuộc với điều này không?

D: Vâng, tôi hiểu những điều cô đang nói.

S: Đó là khái niệm về Thượng Đế. Đó là cốt thép của vũ trụ gắn kết tất cả lại với nhau, không thể nhìn thấy nhưng có ở đó. Vì nếu không có điều này, dù chỉ một phần nhỏ của giây, thì sẽ có sự hủy diệt hoàn toàn, hoàn toàn. Đây là khái niệm về Thượng Đế đã được trao cho những nhân cách ở thế giới của bà.

S: Tôi đang quan sát cấu trúc của vũ trụ này.

D: Cô có thể cho tôi biết những gì cô nhìn thấy không?

S: Tôi không chắc ngôn ngữ này là đủ.

Tôi đã được nghe điều này từ mọi sinh mệnh mà tôi đã từng nói chuyện. Ngôn ngữ tiếng Anh của chúng ta và có lẽ mọi ngôn ngữ khác trên Trái Đất không có khả năng mô tả bức tranh chân thực về những gì sinh mệnh đó nhìn thấy. Tôi nói với cô ấy rằng tôi hiểu điều này và đề nghị cô ấy cố gắng mô tả bằng mọi cách.

S: Hiện giờ tôi có thể nhìn thấy các phần của quang phổ mà bà không thể nhìn thấy bằng mắt của bà. Tôi có thể nhìn thấy những màu sắc và sự xuất hiện của các tia vũ trụ mà bà không thể nhìn thấy. Tôi có thể nhìn vào tim của các hành tinh và thấy mạng lưới tản nhiệt, mạng tinh thể của các nguyên tử giữ chúng lại với nhau. Cực đẹp và mạnh mẽ. Dải sóng hẹp và ta có thể nhìn thấy được bằng mắt có nhiều màu sắc khác nhau và dải sóng rộng hơn mà ta không thể nhìn thấy cũng có màu sắc khác nhau, và rồi đến dải sóng mà ta chỉ có thể quan sát được bằng thính giác. Nhưng tôi vẫn có thể nhìn thấy chúng và nhìn thấy cả màu sắc của chúng nữa. Đó là một phần của cùng một phổ điện từ.

D: Những dải sóng này cao đến nỗi ta chỉ có thể nghe thấy. Điều đó có nghĩa là âm thanh cũng có màu sắc?

S: Vâng. Âm thanh thì chậm hơn nhiều so với cái mà ta gọi là “ánh sáng”. Nhưng tất cả đều là rung động và năng lượng và tôi có thể nhìn thấy chúng; thấy dải mà bà gọi là ánh sáng, và dải mà vượt lên trên những gì bà gọi là ánh sáng. Tôi có thể quan sát tất cả. Không thể diễn tả được vì tôi cũng có thể nhìn thấy những ether (thể dĩ thái). Rất là đẹp. Giống như quan sát cực quang borealis. Hình dung toàn bộ không gian được lấp đầy các cực quang liên kết với nhau và tất cả màu sắc khác nhau trộn lẫn với nhau. Nơi ta có các tâm và các khu vực năng lượng và màu sắc tương tác và thay đổi lẫn nhau và làm cho các thay đổi diễn ra. Rất phức tạp.

D: Chúng tôi thì hình dung không gian chỉ trống rỗng và toàn là màu đen. Ý cô là chúng đầy những màu sắc và rung động?

S: Chính xác! Những rung động, những sắc màu, năng lượng, và chúng đi vào mọi thứ. Một hành tinh đặt tại vị trí đó và quay xung quanh mặt trời không có nghĩa là chúng chặn hoặc hấp thụ năng lượng. Năng lượng chỉ đi xuyên qua. Những năng lượng bị ảnh hưởng sẽ bị ảnh hưởng. Còn toàn thể vũ trụ và vũ trụ này sẽ kết nối với những vũ trụ khác nữa.

D: Vậy đâu là nguồn gốc của tất cả những năng lượng này?

S: Năng lượng luôn ở đó. Tôi thực sự không biết nguồn từ đâu. Có lẽ có một nguồn vào một thời điểm nào đó. Tuy nhiên, năng lượng này là thứ mà từ đó các vũ trụ đã được tạo ra. Và khi các vũ trụ đã sống cuộc đời của chúng, chúng sẽ bị phá vỡ và quay trở lại năng lượng này. Và sau đó các vũ trụ mới sẽ lại được xây dựng từ năng lượng này.

Điều này nghe có vẻ giống như một sự tái sinh trên diện rộng, không lồ. Một chu trình không bao giờ kết thúc, lặp lại liên tục tác động đến những tạo vật dù là nhỏ nhất hay lớn nhất.

D: Chúng tôi đã quá quen với việc nghĩ rằng ánh sáng là đến từ mặt trời và những thứ như vậy. Tôi nghĩ có lẽ năng lượng này đến từ chỗ nào đó.

S: Không. Năng lượng là mọi thứ mà nó là, và nó lấp đầy mọi thứ hiện hữu. Mọi thứ đều là năng lượng. Và năng lượng, trong quá trình trở thành tất cả mọi thứ hiện hữu, tự biến đổi thành các cấu trúc khác nhau, cuối cùng trở thành các hành tinh và mặt trời, và năng lượng và suy nghĩ và nhiều vũ trụ khác nhau và những gì mà ta có.

D: Cô có khái niệm cho cái mà cô gọi là “tất cả những gì hiện hữu” không?

S: (Thở dài) Thật quá lớn và thậm chí là tôi không thể hình dung tất cả cùng một lúc được. Cách duy nhất tôi có thể diễn đạt thành lời là: tất cả mọi thứ, từng có và mãi mãi. Tất cả mọi thứ: là năng lượng. Và năng lượng thì dao động - cũng như năng lượng - nhiều vũ trụ khác nhau sẽ tồn tại dưới dạng biến động của năng lượng này.

D: Tôi đã tự hỏi liệu điều đó có phù hợp với khái niệm về Thượng Đế của chúng tôi không.

S: Thật ra khái niệm đó hơi hẹp. Nhưng xét trong phạm vi giới hạn của tâm trí, ta sẽ cố hết sức có thể. Tôi không phải đánh giá thấp. Nhưng tôi muốn nêu ra một sự thật. Khái niệm rộng nhất về Thượng Đế mà bà có thể đưa ra vẫn còn rất hạn hẹp như một sợi chỉ so với khái niệm “tất cả những gì hiện hữu”. Và bà cũng thấy rằng khái niệm về Thượng Đế của những thành viên khác trong đồng loại của bà thậm chí còn hạn hẹp hơn nữa, điều này thật đáng tiếc nhưng đó là cách mọi thứ vận hành. Họ quá sợ hãi nên không thể phát huy hết tiềm năng về trí tuệ của mình.

D: Tôi chỉ tự hỏi liệu có thứ gì đang dẫn dắt mọi thứ không, cách tạo ra vũ trụ, tạo ra con người, và mọi thứ. Điều đó sẽ quay trở lại với khái niệm về Thượng Đế của chúng tôi.

S: Năng lượng được tổ chức. Năng lượng luôn được tổ chức. Đó là một phần của cấu trúc cơ bản của nó. Chính cái tổ chức cơ bản này với những giới hạn rất nhỏ trong cấu trúc của nó khiến mọi thứ xuất hiện một cách có thứ tự và có tổ chức.

D: Vì trật tự này mà con người nghĩ rằng nó phải được điều khiển bởi một thứ gì đó.

S: Không, nó phát triển theo cách mà nó nên phát triển từ cấu trúc theo sự biến động thường xuyên của năng lượng. Có những dao động thường xuyên qua lại từ khu vực này sang khu vực khác ảnh hưởng đến vũ trụ này và các vũ trụ khác theo những cách cụ thể. Các dao động khác nhau từ những dao động cực kỳ lớn cho đến những giao động rất nhỏ, nhỏ nhất có thể, mà các nhà khoa học của bà sẽ không bao giờ có thể tìm ra giới hạn của nó. Họ vẫn khám phá ra những phần nhỏ hơn của năng lượng nhưng có vẻ như họ sẽ không bao giờ đến được các cấu trúc rất cơ bản đó.

D: Tôi tin rằng mọi người sẽ rất là khó để thoát khỏi ý nghĩ rằng Thượng Đế đang chỉ đạo mọi thứ. Họ thích nghĩ rằng mọi thứ nằm ngoài tầm tay của họ và sẽ do một lực tổng thể nào đó phụ trách.

S: Vâng. Một trong những điều quan trọng trong giai đoạn phát triển tiếp theo của loài người là việc phải nhận ra rằng mọi người đều chịu trách nhiệm cho số phận của chính mình. Rằng những gì họ mong muốn xảy ra sẽ xảy ra. Mọi thứ xuất hiện như những gì dưới bầu trời trong xanh kia là kết quả của những nguyên nhân trong quá khứ, những suy nghĩ trong quá khứ hoặc những gì bạn đã từng gửi đi.

Một sinh mệnh khác đưa điều này vào một khái niệm mà tôi có thể dễ dàng chấp nhận hơn. Anh ấy đang nói về những linh hồn từ cấp cao hơn xuống cấp độ của chúng ta để giúp chúng ta trên Trái Đất.

S: Đôi khi việc đi ngược trở lại và giúp đỡ những người bên dưới sẽ rất hữu ích. Các linh hồn từ các chiều không gian cao hơn đôi khi quay trở lại chiều không gian của các bạn và giúp những người trên thế giới vật chất này nâng cao nhận thức của họ. Có một khoảng thời gian dành cho những người làm điều này. Có thể nói điều này được cho phép và đã được thực hiện. Đây không phải đơn giản là một kiểu trải nghiệm.

D: Ai hoặc cái gì đã tạo ra hoặc phê duyệt việc này?

S: Đó là từ hội đồng quản lý các vũ trụ. Mỗi vũ trụ có một hội đồng trung tâm, và có những hội đồng ở từng khu vực.

D: Đây thật là thông tin mới mẻ với tôi. Tôi đã luôn nghĩ rằng chỉ có một vũ trụ. Anh có thể giải thích thêm được không?

S: Có nhiều, rất nhiều vũ trụ. Vũ trụ của chúng ta là một vũ trụ riêng biệt, hoặc vũ trụ mà chúng ta đang ở đây chỉ là một trong số nhiều vũ trụ. Có nhiều, nhiều vũ trụ khác nữa.

D: Điều này hơi khó hiểu đối với tôi. Họ ở bên ngoài vũ trụ của chúng ta hay sao?

S: Họ ở trong không gian vật lý. Khái niệm này đòi hỏi một trí tưởng tượng rất rộng để phủ lấp những khoảng trống. Thuật ngữ chính trị - chính phủ không phải quá chính xác nhưng có thể hiểu được trong trường hợp này. Có những chính phủ ở cấp độ linh hồn. Ở mỗi vũ trụ có các cấp độ chính quyền cai trị các vũ trụ đơn lẻ và các nhóm vũ trụ.

D: Điều này có tương đương với cái mà người ta gọi là Thượng Đế hay Một sinh mệnh bao trùm không?

S: Tất nhiên! Đó cũng là một Thượng Đế cho tất cả. Thượng Đế của tôi là Thượng Đế của bạn, của tất cả mọi người.

D: Có phải Ngài đã tạo ra các hội đồng không?

S: Có các hội đồng được bầu ra. Ngài không bận tâm tới điều này bên trong Ngài. Có thể nói là, Ngài có những sinh mệnh bên dưới làm các công việc như vậy. Một chuỗi những chỉ thị. Chúng tôi cần bà có cái nhìn mở rộng hơn và xem Thượng Đế chỉ là người quan sát con cái Ngài đang làm các nhiệm vụ của họ. Con cái Ngài đang làm những nhiệm vụ. Thượng Đế chỉ là Thượng Đế. Thượng Đế là, một giai đoạn. Khái niệm Thượng Đế là tổng hòa của mọi thứ, của tất cả. Chúng ta là Thượng Đế. Chúng ta gọi chung là Thượng Đế. Chúng ta là những mảnh ghép riêng lẻ của Thượng Đế. Thượng Đế không chỉ là một, mà là tất cả.

D: Vậy các hội đồng được thiết lập ở các phần khác nhau của vũ trụ, ở các khu vực khác nhau!

S: Vâng. Các chính quyền địa phương nếu bà muốn ám chỉ điều đó.

D: Điều này có đúng với hành tinh Trái Đất của chúng ta không? Tập trung dưới một hội đồng?

S: Chính xác.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Với nhiều vũ trụ, ý anh có nghĩa là mỗi vũ trụ đều có Thượng Đế của chính mình?

S: Tất cả các vũ trụ gộp lại với nhau tạo ra Thượng Đế. Mỗi vũ trụ cũng có nhận thức về Thượng Đế, mặc dù nhận thức sẽ khác nhau ở các vũ trụ khác nhau cũng như các khu vực khác nhau trong một vũ trụ. Quan niệm của họ về Thượng Đế sẽ khác. Thực tại của Thượng Đế là bất biến trong tất cả các vũ trụ, trong tất cả các sáng tạo. Thượng Đế là, chúng ta là một phần của Thượng Đế. Nhưng tất cả chúng ta cùng nhìn nhận tổng thể là Thượng Đế.

D: Đây có phải là nguồn lực tạo ra mọi thứ?

S: Chính xác. Đây chỉ đơn thuần là một biểu hiện của Thượng Đế.

D: Vậy chúng ta với những linh hồn riêng lẻ thì sao? Anh có thông tin gì về cách mà chúng ta được tạo ra từ lần đầu tiên không?

S: Chúng ta chỉ đơn thuần là được cá nhân hóa. Chúng ta chỉ đơn thuần là một mảnh ghép của Thượng Đế, những người mà Ngài đã ban cho sự cá nhân hóa.

D: Tại sao chúng ta lại tách rời với Thượng Đế? Nếu đó là một thuật ngữ chính xác.

S: Đây chỉ đơn thuần là một phần của kế hoạch tổng thể - kế hoạch vĩ đại, kế hoạch thần thánh mà chỉ có Thượng Đế mới biết đầy đủ. Nhiều người biết những chi tiết nhỏ, nhưng chỉ có chính Thượng Đế mới hiểu biết một cách trọn vẹn.

D: Anh đã nói tất cả chúng ta đều là Thượng Đế. Tuy nhiên, tất cả chúng ta ở đây trên Trái Đất đều có sai lầm, chúng ta không hoàn hảo. Nếu chúng ta là một phần của Thượng Đế, thì điều đó có khiến cho Ngài không hoàn hảo không?

S: Có một sự hiểu lầm về từ "không hoàn hảo." Tất cả, là Thượng Đế. Nhưng Thượng Đế là hoàn hảo. Do đó, tất cả đều hoàn hảo. Những gì chúng ta cho là không hoàn hảo chỉ đơn thuần là nhận thức của chúng ta. Nhận thức của chúng ta không nhất thiết phải giống nhau ngay cả ở những nơi khác trên hành tinh này, vì vậy những gì chúng ta nhận thức được không thể coi là tuyệt đối. Những gì chúng ta coi là không hoàn hảo không nhất thiết phải như vậy khi nhìn ở cấp độ của Đức Chúa Trời. Sự không hoàn hảo là con người, nhưng Đức Chúa Trời chắc chắn yêu sự không hoàn hảo như Ngài yêu sự hoàn hảo. Đó là hiểu Chúa. Biết Ngài là yêu Ngài nhiều hơn, biết rằng Ngài yêu chúng ta vì sự không hoàn hảo cũng như sự hoàn hảo của chúng ta. Sự không hoàn hảo chỉ là sự không hoàn hảo đối với chúng

ta, nhưng với Đức Chúa Trời thì không phải vậy. Chúng ta có thể gọi chúng là những gì chúng ta muốn.

D: Anh đang nói về Thượng Đế như thể Ngài tách biệt với chúng ta, nhưng anh lại nói rằng tất cả chúng ta tạo nên Thượng Đế. Anh thử giải thích xem? Anh nói rằng Ngài ấy yêu chúng ta. Làm sao điều này có thể xảy ra nếu Ngài không phải là một thực thể riêng biệt với chúng ta?

S: Trước hết, Thượng Đế không tách rời chúng ta. Ngài ấy gắn bó mật thiết với chúng ta. Có lẽ cần phải hiểu rõ về hệ thống máu trong cơ thể con người, được tạo thành từ các tế bào hoặc các khía cạnh riêng lẻ. Bản thân hệ thống không thể là toàn bộ nếu không có các huyết sắc tố riêng lẻ, v.v. Tuy nhiên, mỗi huyết sắc tố không hoàn chỉnh nếu không nằm trong hệ thống. Như vậy tất cả là một và một là tất cả. Mỗi cái không thể tồn tại nếu không có cái kia.

Chúa Jesus

D: Chúng ta có tin rằng người đàn ông tên là Jesus, là Con của Thượng Đế không?

S: Đây là một sự đơn giản hóa rất thô thiển, vì Thượng Đế không phải là con người. Làm sao Ngài có thể có con trai? Điều này đã được đúc kết trong những thuật ngữ để mọi người hiểu ở mức độ rất cơ bản. Thuật ngữ "con trai" không được hiểu theo nghĩa đen. Nếu bà muốn làm rõ, Jesus là một sứ giả đến từ một cấp độ thực tại tâm linh khác gần với Thượng Đế hơn chúng ta rất nhiều. Cấp độ của anh ta không ở ngay dưới cấp độ của Thượng Đế. Nói cách khác, có những cấp độ hoàn thiện hơn Jesus. Tuy nhiên, Ngài đến từ một cấp độ mà trước đây chưa từng có người nào đến được. Tâm trí con người khó hiểu nhiều khái niệm này. Do đó, chúng phải được sắp xếp và diễn đạt theo những thuật ngữ mà sự hiểu biết của con người sẽ chấp nhận.

D: Kinh thánh dạy chúng ta rằng Chúa Jesus đã ở cùng Thượng Đế và là một phần của Thượng Đế trước khi Ngài đến Trái Đất. Điều này có giống như cách mà linh hồn của chúng ta cũng là một phần của Thượng Đế không?

S: Đúng vậy.

D: Nhưng Ngài không giống Thượng Đế hơn chúng ta?

S: Ngài ấy ở trên một cấp độ cao hơn, nếu bà muốn hiểu.

D: Liệu có những người khác đã hóa thân có thể được xếp vào cùng một - tôi không biết mình có nên nói "vai trò" hay không - nhưng những người khác đã đến Trái Đất với tư cách là những người trợ giúp sẽ được coi là vĩ đại như những người Cơ đốc giáo chúng tôi nhìn về Chúa Jesus? Những người khác mà chúng tôi thậm chí có thể không biết họ đang ở cùng một đội?

S: Nếu bà đang nói về điều đó lúc này thì tôi không được phép nói.

D: Có những sứ giả khác như Chúa Jesus trong quá khứ không?

S: Chắc chắn là có. Chúng được ghi chép đầy đủ. Những cái tên thì không quan trọng vì người ta có xu hướng mất định hướng và tập trung vào cá nhân. Có những người mà, bà có thể nói là, những người trên đường phố, những người không được biết đến nhiều nhưng xuất thân từ cùng cấp độ đó. Họ đã phục vụ sứ mệnh của họ một cách đáng ngưỡng mộ. Họ chỉ đơn thuần không được biết đến nhiều như Chúa Jesus.

D: Mục đích của cái chết của Chúa Jesus là gì?

S: Cái chết của Ngài hoàn toàn là do Ngài lựa chọn. Kinh thánh sẽ nói khác đi và điều đó hoàn toàn đúng nếu một người muốn tin vào điều đó. Tuy nhiên, Ngài đã bị giết bởi bàn tay con người và ý chí của con người, chứ không phải bởi định mệnh của thần thánh. Đó là lựa chọn của Ngài để đặt chính Ngài vào số phận của con người.

D: Anh nói đúng, Kinh thánh nói chính Ngài đã nói rằng không ai lấy mạng sống của Ngài; Ngài ngã xuống theo ý muốn của Ngài.

S: Điều này là đúng.

D: Nhưng rốt cục là ai nhỉ?

S: Nếu bà muốn biết ai đã giết người, thì câu trả lời là một nhóm người hoặc đao phủ thôi. Điều này chỉ đơn thuần là để nhấn mạnh mức độ tương tác với con người khi đó so, và giờ vẫn vậy.

D: Có phải Ngài chết để chứng minh cho mọi người thấy rằng họ có thể sống lại không?

S: Nếu đó là điều họ cần tin. Theo nghĩa đen, không. Theo nghĩa bóng, có.

D: Nghĩa đen của nó là gì?

S: Không có bản mô tả theo nghĩa đen nào như vậy cho sự cần thiết của cái chết của Ngài. Ngài chỉ đơn giản là đặt phúc lợi của Ngài vào tay loài người và cho phép họ làm theo ý mình. Kết quả được ghi lại đầy đủ.

D: Tại sao Ngài lại chọn cách chết kinh khủng như vậy!

S: Ngài không chọn điều đó. Đó là phong tục lúc bấy giờ. Ngài chỉ đồng ý với điều này. Ngài có quyền thoát khỏi cái chết của Ngài nếu Ngài muốn. Ngài đã chọn để trải nghiệm cái chết đó.

D: Tôi nghĩ chúng ta đang cố gắng hiểu những gì Ngài cố gắng chứng minh khi chết theo cách như vậy.

S: Động cơ của Ngài là của riêng Ngài và tôi sẽ không cố gắng đoán già đoán non. Nếu Ngài còn sống đến hôm nay, một tình huống tương tự có thể xảy ra, Ngài sẽ bị buộc tội sai và bị đưa qua hệ thống tư pháp hình sự và bị xử tử bằng cách chích điện hoặc ghế điện hoặc xử bắn hoặc treo cổ. Đóng đinh đơn giản là phương pháp "thịnh hành" thời bấy giờ.

D: Nó có vẻ khá vô nghĩa nếu chúng ta không hiểu lý do.

S: Đừng có nhìn về phía Chúa Jesus; mà nhìn về phía đồng loại của bà. Câu trả lời nằm ở thực tế là Ngài đã bị xử tử. Vấn đề ở đây là có sự bất công.

D: Con người bất công với con người? Ý bà là vậy?

S: Đúng vậy.

D: Chà, tất cả mọi thứ chúng tôi được dạy là Ngài đã chết vì tội lỗi của loài người. Anh có hiểu khái niệm đó không?

S: Đó đơn giản chỉ là những lý lẽ đã được đưa vào Kinh thánh để cố gắng giải thích câu chuyện ở mức độ rất cơ bản. Cần có sự hiểu biết rộng hơn nhiều để hiểu được toàn bộ cuộc đời và trải nghiệm của Chúa Jesus. Nhiều khi những niềm tin được chấp nhận rộng rãi lại gây hại cho sự hiểu biết chân chính, trong đó việc bám chấp vào những niềm tin này sẽ ngăn cản sự tăng lên của nhận thức về chức năng thực sự của triết học.

D: Trong Kinh Cựu Ước, thường xuyên nhắc đến Đức Thánh Linh. Trong Tân Ước, nó thường được gọi là Chúa Thánh Thần. Có một dấu hiệu cho thấy đây là một linh hồn từ Thượng Đế luôn sẵn sàng để giúp đỡ mọi người. Tôi muốn biết thêm về điều này và nó hoạt động như thế nào.

S: Chúng tôi muốn nói rằng đây phải là ý thức nỗ lực của bà để hiểu một khía cạnh của Thiên Chúa – nguyên bản. Có một nhận thức mơ hồ rằng Thượng Đế có những phần khác nhau. Và những bộ phận này đã được đặt cho ba danh hiệu là: Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh. Tuy nhiên, với nhận thức của bà thì sự hiểu biết về Đức Thánh Linh cũng sẽ khó hiểu như Đức Chúa Cha vậy. Tuy nhiên, cần nói rằng linh hồn này có một bản chất năng lượng nào đó của một sinh lực hơn là một dạng sống. Có lẽ nên nói là, nhiều hơn của việc duy trì cuộc sống. Đó là, bản chất của cuộc sống đối lập với tính cách tràn đầy của cuộc sống này.

D: Liệu một người có thể sống sót nếu không có linh hồn này không?

S: Không phải vậy, vì làm thế nào mà nhân cách có thể tồn tại mà không có sự sống? Cuộc sống nói trên nhiều bình diện, không chỉ đơn giản là cuộc sống vật chất mà là cuộc sống tinh thần. Nó là yếu tố duy trì nhận thức cá nhân, hoặc nhân cách ở cấp độ của bạn.

D: Vậy anh đang nói đó là tinh thần của cuộc sống. Đó là cách chúng tôi nhận ra nó.

S: Điều đó có lẽ sẽ chính xác để diễn đạt theo những thuật ngữ mà bà có thể hiểu được.

Vậy, có vẻ như khi các nhà thờ nói về Bộ ba, hoặc Ba ngôi, Ba trong Một, họ thực sự gần với khái niệm thực tế hơn họ những gì họ biết. Đây là những khái niệm riêng biệt, cũng như chúng ta tách biệt với Đức Chúa Trời, nhưng đều là Một. Tất cả đều là dạng của cùng một thứ, nhưng những mô tả của chúng đã được đưa vào những thuật ngữ đơn giản hóa mà tâm trí con người chúng ta có thể hiểu được. Chúng ta càng khó hình dung Đức Chúa Trời như một năng lượng. Chúng ta dễ dàng cho rằng Ngài hiện thân hơn. Từ thông tin mà tôi nhận được, có vẻ như Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời về cơ bản là cùng một thứ, là một sinh lực tràn ngập mọi thứ. Không có một trong hai người thì không thể có sự sống bởi vì đây là năng lượng thúc đẩy nó. Vì vậy, sẽ là mâu thuẫn nếu nhà thờ nói rằng chúng ta nên để Đức Thánh Linh nhập vào chúng ta, bởi vì nó đã ở đó rồi. Sự vắng mặt của Thần này đồng nghĩa với việc không có sự sống.

Chương 10

Satan, (hiện tượng) Ma nhập và Ác Quỷ

D: Chúng tôi đã hỏi anh về khái niệm Thượng Đế. Còn khái niệm về Quỷ dữ hay Satan thì sao?

S: Khái niệm chỉ đơn thuần, là một khái niệm, một ví dụ, một sự hợp lý hóa để hiểu.

D: Vậy thì không có sinh mệnh thật sự nào?

S: Không, không có sinh mệnh nào thật sự như vậy. Không có sự hiện thân nào.

D: Nhưng người ta nói Ma quỷ là một sinh mệnh, một con người. Có thứ gì giống như vậy không?

S: Không có thứ gì kiểu như một sinh mệnh, hay một sinh mệnh nào xấu xa và được coi là Quỷ dữ. Phần lớn mọi người khi nói về Quỷ dữ, là họ đang nói về sinh mệnh được biết đến với cái tên Lucifer, trong quá trình định hình Trái Đất, vì mong muốn tiêu tống mọi quyền lực, đã đánh mất tất cả.

D: Anh có nghĩ rằng những hiểu lầm này, có thể nói như vậy, sẽ cung cấp nhiều sức mạnh hơn cho những kiểu sinh mệnh này?

S: Có, chúng sử dụng những lầm tưởng cho những mục đích riêng.

D: Vậy người ta nghĩ về chúng là cho chúng thêm sức mạnh?

S: Chỉ nghĩ về chúng thì không thể ban cho chúng sức mạnh. Nhưng nó sẽ xảy ra khi người ta thực hiện những hành động.. Khi ai đó làm gì sai và họ nói "Quỷ dữ bắt tôi làm điều đó ", là lúc họ tạo thêm năng lượng cho quỷ dữ.

D: Tôi nghe người ta nói rằng luôn có một con quỷ trong bạn vì bạn phải có sự cân bằng. Nếu bạn có cái tốt, bạn phải có cái ác.

S: Đây là một cách hợp lý hóa hoặc cố gắng để hiểu. Mọi người cần điều gì đó để nói, "Ồ, tôi hiểu điều đó." Nếu ta không hiểu, ta sẽ không cảm thấy thoải mái. Đây là những cách hợp lý hóa để làm cho chúng ta cảm thấy thoải mái và chúng ta có thể cảm nhận rằng chúng ta hiểu nó. Chúng ta đã có nhiều cách hợp lý hóa để giải thích những hiện tượng, sự vật mà chúng ta nhìn thấy, cảm nhận và quan sát

xung quanh, nhiều đến mức mà những sự hợp lý hoá này tự chúng trở thành hiện tượng, sự vật luôn. Chúng ta nên hiểu rằng đó chỉ đơn thuần là những cách hợp lý hoá chứ không phải là một sinh mệnh riêng biệt.

D: Ô, vậy việc mọi người hợp lý hóa theo cách này là điều tốt hay xấu?

S: Mục đích đã đạt được. Có cảm giác an toàn. Tuy nhiên, nó kìm hãm sự phát triển vì có một sự phản kháng để cố hiểu những thứ phức tạp hơn bằng cách tách rời với sự hợp lý hóa. Đó không phải là tốt hay xấu, nó chỉ đơn thuần là sự khác biệt, không hẳn là đúng hay sai.

D: Còn việc rao giảng về tội lỗi và ta sẽ đi xuống Địa Ngục và bị thiêu trong lửa, v.v. thì sao? Anh có thể giải thích điều đó không?

S: Khi ta còn là một đứa trẻ, cha mẹ thường xuyên đe dọa bằng cái thắt lưng vì không ăn tối hoặc nhiều thứ khác. Nỗi sợ hãi về những hình phạt này là thứ đã đẩy sự chú ý hoặc hành động của ta ra khỏi những thứ thực sự tạo nên sự tranh cãi ngay từ đầu. Đây chỉ là một lời đe dọa của người lớn khiến bạn làm điều được cho là tốt.

D: Vậy thì, thật sự có nơi nào như Địa Ngục không?

S: Không có nơi nào thật sự như vậy cả. Khi chết, tâm trí sẽ tạo ra Địa Ngục của riêng nó nếu đó là điều nó mong đợi. Giả sử một người sống một cuộc sống gian ác, biết rằng họ sẽ đi xuống Địa Ngục vì những gì họ đang làm. Nếu họ tin điều đó, thì khi họ chết Địa Ngục sẽ chờ đợi họ.

Tôi không tin rằng mọi người nhất thiết phải sống một cuộc đời độc ác. Họ có thể đang sống một cuộc sống thờ phụng và kính sợ Chúa hoàn toàn bình thường, nhưng nhà thờ đã gieo vào họ nỗi sợ hãi này. Là một người bình thường, họ biết họ không hoàn hảo vì vậy họ cho rằng họ phải xuống Địa Ngục vì một số tội lỗi nhỏ không đáng kể, bởi vì đây là những gì nhà thờ đã rao giảng. Họ cảm thấy mình không xứng đáng đến mức không thể có thể giới bên kia ngoài Địa Ngục. Loại tẩy não này hủy hoại con người cực kỳ đáng kể nếu nó khiến cho họ mong đợi Địa Ngục thay vì Thiên đường. Tôi nghĩ đây là chỗ mà nhà thờ đã sai và có thể gây hại nhiều hơn lợi. Bằng cách khiến mọi người sợ hãi Địa Ngục một cách mãnh liệt, nhà thờ đã thành công trong việc tạo ra Địa Ngục cho con người.

S: Người ta vẫn tin vào khái niệm Địa Ngục của họ cho đến khi họ nhận ra rằng đó chỉ là sản phẩm của chính tâm trí họ. Có thể mất một năm hoặc có thể mất hàng trăm năm, nhưng vì thời gian không có ý nghĩa gì đối với khía cạnh này, nó chỉ như một cái chớp mắt. Khi họ nhận ra rằng họ không cần phải đi xuống Địa Ngục,

không có sức mạnh gì giữ họ và họ được giải phóng để đến nơi họ thực sự thuộc về.

D: Nhưng có nhiều thứ mà chúng ta gọi là "xấu xa" trên thế giới này.

S: Xấu xa không phải là một thuật ngữ chính xác. Quay trở lại điều gì là tốt và điều gì là xấu. Đó chỉ đơn giản là sai lầm, đó sẽ là một thuật ngữ thích hợp hơn. Trong quan niệm của chúng tôi, những thứ mà bà gọi là "xấu xa" chỉ là những năng lượng bị sai lệch hoặc định hướng sai. Những năng lượng này chỉ đơn giản là không tiến hóa. Chúng không phải là hiện thân của cái ác. Có thể nói chúng không phải là sinh mệnh. Không có con quỷ nào như vậy ngồi trên vai người ta bảo họ phải làm thế này hay thế kia. Ở khía cạnh này, chúng tôi không có khái niệm về cái ác, vì cái ác chỉ đơn thuần là sự bất hòa giữa hai nguồn lực và đã được đặt cho thuật ngữ "cái ác", để tâm trí con người có thể hiểu được sự bất hòa này. Xin hãy hiểu rằng không có sự hiện thân của cái ác. Không có cái gì gọi là Satan đang đi trên Trái Đất và cướp linh hồn từ con người. Đây là một sự ngụy biện và một câu chuyện được tạo ra để hiểu về sự bất hòa. Tôi sẽ sử dụng một ví dụ minh họa. Có điện cực âm và điện cực dương trên một cái ắc quy. Nếu ta định khởi động một chiếc xe hơi khi ắc quy gặp trục trặc, ta có hai dây để nối với nhau, dây dương và dây âm. Nếu ta bỏ đi một dây; ồ, ta sẽ phải đợi lâu đấy, phải không? Vậy có thể thấy rằng cả hai đều cần thiết. Không quan trọng hơn, hữu ích hơn hoặc hữu dụng hơn, chúng đều có tầm quan trọng và sự hữu dụng như nhau. Vì vậy, hãy rũ bỏ sự căm dỗ đối với cái xấu và cái thiện vì đây là một quan niệm không chính xác và sẽ cản trở quan niệm và hiểu biết của ta.

D: Có phải những năng lượng này đến đây từ một nơi nào đó?

S: Chúng là những nguồn năng lượng sống trên hành tinh này. Tất cả chúng ta đều là năng lượng. Bà là một năng lượng, linh hồn của bà là một năng lượng. Đây là những năng lượng tôi nói đến. Chúng ta có thể nói là những linh hồn.

D: Điều này có tương đồng với những suy nghĩ về những "phe ác" không?

S: Chính xác. Suy nghĩ là năng lượng. Suy nghĩ là biểu hiện thực tế. Đúng là vậy.

D: Ý anh là, khi người ta nghĩ về những điều tồi tệ xảy ra với thế giới, họ thực sự đang tạo ra những thứ đó?

S: Đúng. Chắc chắn nghĩ về Địa Ngục trên Trái Đất sẽ đem tới Địa Ngục, giống như là chính ta đang nỗ lực xây nên nó. Nó có thể không xảy ra theo cùng một cách nhưng nó sẽ chắc chắn xảy ra.

D: Vậy, bằng cách nghĩ về những điều này và sợ hãi chúng, người ta đang tạo ra một năng lượng suy nghĩ đủ mạnh để tạo ra chúng. Đúng không?

S: Chính xác là như vậy. Mỗi một suy nghĩ đều là năng lượng. Linh hồn của ta điều khiển năng lượng. Suy nghĩ là thao tác của năng lượng. Một suy nghĩ là một hành động có mục đích. Mục đích là để chống lại sự bất hòa bằng cách mang lại năng lượng tươi mới, ý tưởng mới, hy vọng, hướng đi mới. *Mục đích của suy nghĩ mới là quan trọng.* Nếu ta gửi tình yêu cho ai đó, đó là mục đích. Nếu ta mong muốn được đáp lại điều gì đó, ta có thể gửi tình yêu cho họ nhưng đó không phải là mục đích. Nó hoàn toàn phụ thuộc vào những gì được mong đợi.

D: Ý anh là, điều này không thể được nguy trang, cái cảm giác thực sự ấy?

S: Người gửi biết mục đích của họ là gì. Người nhận có thể không biết.

D: Vậy thì nếu đúng là không có cái gì gọi là xấu xa và không có cái gì gọi là Quỷ dữ, thì khái niệm về cái ác của chúng ta đến từ đâu?

S: Bà có thực sự muốn biết không? Có một từ dễ dàng tổng hợp toàn bộ khái niệm này. (Anh ấy đánh vần lên) E-X-C-U-S-E-S (Bào chữa). Thật thiếu trách nhiệm khi đổ lỗi nỗi bất hạnh và nỗi sợ hãi này cho người khác. Đổ lỗi cho người khác dễ hơn nhiều so với tự nhận trách nhiệm. Và vì vậy, bà thấy đấy, Quỷ dữ ở đó khua cái đinh ba và thúc giục người ta làm điều mà họ thường không làm. "Ai, tôi á? Không, Quỷ dữ bắt tôi làm điều đó." Điều này được nghe qua nhiều thế kỷ. Đây là những gì có nghĩa là "bào chữa." Đây là "điều ác."

D: Chúng tôi đã nghĩ rằng cái ác chắc chắn là một thể lực và chúng tôi tự hỏi nó đến từ đâu.

S: Nó đến từ trí tưởng tượng. Nó được triệu hồi lên và đi lang thang khắp thế giới để nuốt chửng những đứa trẻ vô tội, đòi trợ, cưỡng hiếp, cướp bóc. Đây là hiện thân của ác quỷ. Sự bào chữa là sự trốn tránh trách nhiệm.

D: Vậy thì nó đến từ tâm trí của con người?

S: Đúng vậy. Nó xuất phát từ mong muốn bên trong của con người chứ không phải từ một thể lực bên ngoài nào đó, vì không có sinh mệnh nào như vậy đi lang thang trong vũ trụ. Đó chỉ đơn giản là sự thiếu trách nhiệm của những người muốn đổ lỗi của mình cho Quỷ dữ.

D: Chà, và rất nhiều người tin rằng có cái ác và có Quỷ dữ ...

S: Thì sẽ có Quỷ dữ.

D: Bằng cách tin vào nó, người ta có thể tạo ra một số loại ác quỷ từ suy nghĩ?

S: Họ không thể tạo ra một sinh mệnh, vì chỉ có Thượng Đế mới có thể làm được điều đó. Họ có thể tạo ra các tình huống để chứng minh sự tồn tại của chúng. Họ thiết lập các sự kiện chứng minh cho tính hợp lệ của điều mà họ muốn tin. Điều này không chỉ đúng với "cái ác", mà còn đúng với những trải nghiệm tốt, và cả "sự thần thánh" - là niềm tin của bà đã được tạo ra và lập trình cả trước khi bà được trải nghiệm. Tin vào những thứ bà muốn và bà sẽ thấy được điều đó.

D: Nhưng chúng tôi đã nghe nói rằng ta có thể tạo ra các hình thức suy nghĩ từ tâm trí của mình.

S: Điều đó không chính xác, vì không người phàm nào có sức mạnh của sự sáng tạo. Chỉ có Thượng Đế mới có năng lực đó; sức mạnh đó. Những gì con người đang tạo ra là những tình huống hoặc hoàn cảnh dường như để chứng minh sự tồn tại của Quỷ dữ. Bà có thể cho tôi một ví dụ cụ thể không?

D: Chà, tôi đã từng nghe người ta nói rằng nếu có đủ người tập trung, họ có thể tạo ra một hình tư tưởng.

S: Điều đó không chính xác. Họ có thể tạo ra năng lượng chỉ đơn thuần là tập hợp các năng lượng được nạp vào. Đó chỉ đơn giản là việc tổng hợp các năng lượng lại. Việc này có thể vì mục đích tốt hay xấu. Nhưng không phải là sự sáng tạo của một thực thể.

D: Vậy nó sẽ tiêu tan khi năng lượng được giải phóng?

S: Không có gì được tạo ra và vì vậy năng lượng sẽ tiêu tan và quay trở lại các nguyên tố. Tôi nhắc lại, không có bất kỳ thực thể nào được sáng tạo ra trong trường hợp này; chỉ đơn giản là sự tổng hợp các năng lượng, một quá trình rất mạnh mẽ. Không có sự sống nào được tạo ra bởi bất kỳ sinh vật nào, ở cõi trung giới của nó hay thứ gì đó khác. Chỉ có năng lượng do Thượng Đế tạo ra và đó là tất cả.

D: Vậy ta không cần phải sợ bất cứ điều gì như vậy?

S: Đúng rồi. Nhân loại đã ở trong những chuỗi sợ hãi quá lâu và đã đến lúc phải phá bỏ xiềng xích của ách nô lệ đó và giải phóng con người để nhận trách nhiệm của chính mình. Có những thực thể có thể được coi là ma quỷ. Có những thực thể chỉ là những tinh linh đã bị biến dạng khi tiếp xúc với con người. Cũng có những thực thể là tinh linh được thăng hạng nhờ sự tiếp xúc của con người. Đó là tất cả

những gì thấy được. Sức mạnh là như nhau. Đó là cách nó được sử dụng. Không có đen hay trắng.

Lúc này tôi đang gặp khó khăn trong việc hiểu thuật ngữ "tinh linh". (Xem thêm Chương 6)

D: Còn tinh linh, ý anh là họ chỉ rất đơn giản, họ chưa học được gì hết?

S: Vâng, họ là những linh hồn còn ở Trái Đất.

D: Các linh hồn trên Trái Đất?

S: Linh hồn của Trái Đất. Nói chung họ rất khác.

D: Họ có được phép hóa thân không?

S: Không. Họ là những gì mà một số người phải biết - khi nói về sự chiếm hữu, thường là họ đang nói về một sự chiếm hữu của một tinh linh.

D: Họ có thể hóa thân thành một linh hồn giống như anh không?

S: Họ có thể tiến hóa thành một dạng cao hơn, nhưng sẽ không bao giờ được phép hóa thân.

D: Khi người Mỹ da đỏ nói về cây cối và động vật có linh hồn, có phải họ giống như vậy không?

S: Có. Có những linh hồn hộ mệnh giống như họ hỏi trước, chăm sóc cho họ. Họ thiên về cảm giác, tinh thần nhạy bén hơn là suy nghĩ.

D: Vậy thì làm sao để đối phó với những linh hồn này nếu họ gây ra vấn đề? Ta có thể lý luận với họ không?

S: Bà có thể lý luận với họ trên thực tế là để họ biết rằng bà sẽ đối mặt với họ và bảo họ hãy rời đi. Và nói chuyện với họ theo cách thích hợp, họ sẽ phải rời đi.

D: Vậy thì ta không thể lý luận với họ như kiểu với một người khác. Đây là những người chỉ gây ra rắc rối!

S: Không phải lúc nào cũng vậy. Có những ví dụ tốt về các tinh linh này. Và đã có những thử nghiệm thô bạo với các tinh linh, để tăng kiến thức.

D: Vậy nếu họ không phải là một linh hồn có lý luận, họ không thể hiểu việc họ làm là "đúng" hay "sai."

S: Đúng. Các tinh linh sống dựa trên các năng lượng cảm xúc. Ta sẽ tìm thấy một số họ sống trong nhà thờ. Họ cảm nhận được sự thăng hoa của lời cầu nguyện và niềm hạnh phúc khi sống ở nơi đó, và họ nuôi dưỡng những cảm xúc này. Và rồi, có những người nuôi dưỡng sự căm ghét và ham muốn và những thứ tương tự như vậy, và chúng tụ tập xung quanh những nơi tạo ra những cảm xúc đó.

D: Có cách nào con người có thể tự bảo vệ mình khỏi ảnh hưởng của những tinh linh tinh quái này không!

S: Ta luôn luôn có thể dùng cầu nguyện để bảo vệ bản thân và những người xung quanh.

D: Có trường hợp cụ thể nào khi ta phải làm điều đó không?

S: À, nó phụ thuộc vào cách ta nhìn nhận Sự Tồn Tại Vĩnh Hằng, và vũ trụ. Ta chỉ có thể gọi ra sức mạnh tối thượng của những gì tốt đẹp và yêu cầu nó bảo vệ ta.

D: Nghĩa là không có một câu thần chú nào đó để cầu nguyện vào lúc cần thiết?

S: Không. Cầu nguyện phải đến trực tiếp từ bên trong bà và được nói với ý nghĩa cụ thể. Những người được cho là bị "ma ám" thực sự là ví dụ của những linh hồn có một lượng năng lượng tiêu cực đặc biệt tồi tệ mà họ đã thu hút. Chúng trở nên đủ mạnh để bắt đầu ảnh hưởng đến họ trên cõi trần gian. Những linh hồn này khi thoát xác sẽ phải dành khá nhiều thời gian ở nơi an dưỡng để quên đi.

D: Tôi đang cố gắng hiểu những linh hồn tiêu cực mà họ thu hút.

S: Không phải linh hồn; mà là năng lượng.

D: Các năng lượng tiêu cực. Tôi nghĩ mọi người luôn nghĩ về những năng lượng tiêu cực này giống với Quỷ dữ và ma quỷ.

Một phiên bản khác

D: Khi ai đó bị quỷ ám (hay ma nhập/vong nhập), liệu sinh mệnh đang chiếm hữu có phải là linh hồn thực sự không?

S: Đó là một linh hồn bị biến dạng. Nó giống hơn ở cấp độ mà người ta gọi là "quỷ". Chúng ở cấp độ thấp hơn linh hồn của con người và chúng đã bị biến dạng

khi chạm vào hoặc tiếp xúc với một số thực thể nhất định hoặc thậm chí con người, vì thế nên chúng bị méo mó và trở nên “ma quỷ”.

D: Nhưng nếu họ chưa thực sự sống các kiếp sống, thì họ đến từ đâu?

S: Chúng đã xuất hiện vào thời điểm Kiến tạo. Các trường hợp được gọi là "sự chiếm hữu" nói chung là do ai đó đã để cho nghiệp của họ mất cân bằng nghiêm trọng, để lại một phần chân không trong các năng lượng nghiệp của họ, và các năng lượng khác có thể xâm nhập. Đây thường là những năng lượng vô tổ chức, vì năng lượng đó cấu thành nên linh hồn của bạn và cơ thể bạn không phải là nguồn năng lượng duy nhất ở đó. Một số thuật ngữ mê tín đã từng phổ biến trong ngôn ngữ của bạn: yêu tinh Trái Đất, yêu tinh nước, các tinh linh và những thứ khác như vậy dùng để chỉ các tập hợp năng lượng được tổ chức lỏng lẻo và thường được kết nối với một số đặc điểm vật lý nhất định trên Trái Đất. Do dạng năng lượng của chúng, chúng bị thu hút bởi một số tình huống vật lý nhất định.

D: Vậy thì đó không phải là trường hợp nhập xác thông thường bởi một linh hồn con người đã chết?

S: Không. Thường thì đó là một dạng nguyên tố của linh hồn luôn có mặt trên Trái Đất vì nó chỉ đơn giản là một phần của Trái Đất.

D: Họ có thực sự cố ý hại gì không khi họ làm những việc như thế này?

S: Không. Lý do tại sao họ đi vào là vì có sự mất cân bằng nghiêm trọng và ở đó có chân không, và chân không cần được lấp đầy. Nó giống như một nam châm đối với họ và họ bị thu hút mà không thực sự muốn bị lôi kéo. Họ không cố ý làm điều đó; nó chỉ là một tai nạn. Và những chuyện bạo lực xảy ra sau đó là bởi vì họ không được tổ chức như linh hồn con người, về thuật ngữ năng lượng. Chúng được hình thành lỏng lẻo hơn và vì vậy chúng không thể có hành động có tổ chức mà có thể đưa đến những hành vi bạo lực.

D: Tôi nghĩ họ giống những dạng linh hồn tinh quái hơn.

S: Không. Có những việc họ làm do nghịch ngợm, nhưng những thứ như thế này thường xảy ra do sự mất cân bằng trong năng lượng. Lại là luật nhân quả. Những năng lượng này bị thu hút vì sự mất cân bằng là do sự tương tác của năng lượng đó với năng lượng của chúng. Nó chỉ là vấn đề của năng lượng tiêu hao hơn là tích tụ. Chiếm hữu là một thực tế; tuy nhiên, các nguyên tố bị thu hút và không phải là những kẻ xâm lược như vậy.

D: Nếu những thứ này đã đi vào thì có điều gì ta có thể làm để loại bỏ, trục xuất họ ra hay không?

S: Rất khó để nói. Về cơ bản cần nhận ra rằng chính sự mất cân bằng trong bạn đã tạo ra điều này. Điều duy nhất mà tôi có thể thấy ở mức kiến thức hiện tại của bà là thiền và lấy lại cân bằng mọi thứ. Khi mọi thứ trở lại trạng thái cân bằng, các tinh linh sẽ phải rời đi như một diễn biến tự nhiên. Bởi vì các cực của năng lượng liên quan sẽ thay đổi và chúng sẽ không thể ở lại được nữa vì năng lượng không còn tương tác theo cách như cũ.

D: Chúng tôi nghe nói về các lễ trừ tà do nhà thờ thực hiện.

S: Đó chủ yếu là trợ giúp cho tâm trí của đối tượng liên quan; để giúp họ nhận ra rằng có điều gì đó đang mất cân bằng và giúp họ cố gắng đưa điều gì đó trở lại cân bằng. Nhưng thông thường nó giống như đặt băng cá nhân vào một vết cắt sâu. Nó không thực sự giúp ích cho vết cắt và bạn vẫn tiếp tục chảy máu xung quanh cái băng cá nhân đó? Đương sự phải làm việc tích cực với chính họ để có thể cân bằng sự mất cân bằng. Và việc bạn được rải một chút nước (thánh) cùng với lắng nghe một vài lời nói sẽ không khắc phục được tình hình.

D: Tôi nghe nói rằng ánh sáng trắng rất hiệu quả xua đuổi những nguyên tố này.

S: Vâng. Nó có hiệu quả để bảo vệ, đặc biệt là chống lại; hoặc không phải "chống lại", đó là một từ xấu. Nó có thể được sử dụng để bảo hộ khi đối phó với những người mà hào quang của họ dường như xung đột với hào quang của bạn.

D. Tôi đã nghe nói về thứ mà họ gọi là "ma cà rồng tâm linh", là một người khác hấp thụ năng lượng của bạn và khiến bạn cảm thấy rất yếu hoặc kiệt sức. Đó không phải là một thuật ngữ hay lắm, nhưng anh có hiểu ý tôi là gì không?

S: Vâng. Đó là một mô tả phù hợp với ngôn ngữ của bà. Những ma cà rồng tâm linh này tự mất cân bằng và họ cần phải giải quyết vấn đề đó.

D: Đôi khi nó không có ý khi những điều này xảy ra.

S: Đúng rồi. Đôi khi nó xảy ra một cách tự phát. Điều này không phổ biến lắm nhưng ta cũng cần biết để bảo vệ bản thân.

D: Không phải anh đã nói rằng một người không thể bị chiếm hữu nếu không có sự hợp tác của họ? Hay tôi không hiểu đúng ý anh?

S: Phương pháp xâm nhập duy nhất của quý là lén vào. Vì vậy nếu muốn chiếm chỗ người khác thì chúng phải rất là lén lút.

D: Họ có thể tự gắn mình bằng cách tìm ra những điểm yếu trong hào quang không? Chẳng phải các thực thể khác cũng đã nói về việc tìm những điểm yếu trong sự mất cân bằng - chân không, hoặc khoảng trống, rồi lấp đầy?

S: Họ sẽ tự gắn kết theo bất kỳ cách nào. Sẽ có một cách.

D: Liệu có khả năng có những người có thể đọc hào quang để phát hiện ra điều này ở những người khác không?

S: Vâng. Nếu một người nhận thức được việc bị ma nhập, tất cả những gì anh ta phải nói là, "Tôi yêu cầu bạn ra đi nhân danh Thượng Đế," và nó phải đi. Nó phải tuân theo cái tên này; không có sự lựa chọn.

D: Ai phải thực hiện mệnh lệnh đó? Người mà con quý đang ở trong, hay người nào khác có thể làm điều này?

S: Nếu có ai khác thực hiện điều này, thì đó là cái mà bà gọi là một lễ trừ tà. Nhưng nếu người bị ám biết được điều này, họ cũng có thể ra lệnh cho con quý rời đi. Nhưng phải có sức mạnh trong mệnh lệnh.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu họ không nghĩ rằng họ bị quý ám? Có cần ai đó phải nói cho họ biết họ cần nói gì hay làm gì không?

S: Nếu họ không tin rằng họ bị quý ám, người khác có thể làm lễ trừ tà cho họ bằng cách ra lệnh cho nó rời đi. Tôi hỏi bà, nếu ra lệnh nhân danh Thượng Đế thì sẽ gây hại gì? Nếu không có gì ở đó thì nó không hại gì cả. Nhưng nếu có điều gì đó ở đó, thì sẽ là rất tốt khi giúp cho người này.

D: Anh có thể cho tôi biết liệu có ai từng rời khỏi cơ thể vật lý của họ và một linh hồn khác nhập vào cơ thể đó và sử dụng nó không?

S: Ồ, có. Có lẽ linh hồn đó đã không hài lòng với hoàn cảnh và quyết định rằng nó không thể thực hiện những gì nó nghĩ nó mong muốn. Nhưng cơ thể phải tiếp tục vì những lý do khác bởi vì người này, như những người khác biết, cần phải tồn tại. Vì vậy, người khác sẽ chọn nhập vào cơ thể này và sống cuộc sống đó.

Đây là một mô tả điển hình của một trường hợp "trao đổi", không phải là một trường hợp chiếm hữu. Bước vào được thảo luận trong Chương 15.

D: Có bao giờ có trường hợp một linh hồn bị buộc phải ra khỏi cơ thể không?

S: Không, đó là họ tự quyết.

D: Có rất nhiều lời bàn tán về những điều này khiến mọi người sợ hãi. Họ nói rằng một linh hồn xấu xa có thể đến và cưỡng chế bạn ra khỏi cơ thể và chiếm hữu cơ thể. Có thể có chuyện như vậy không?

S: Có lẽ có nếu linh hồn đó đã không có mong muốn ở lại; một người mà dường như có trí tuệ cao có thể ... tiếp quản. Nhưng tôi chưa bao giờ biết trường hợp nào từng xảy ra. Tôi nghĩ những gì bà đang nói đến là những người được cho là cùng cư trú trong cơ thể tại cùng một thời điểm, chứ không phải khi thực thể khác rời đi.

D: Hai linh hồn cùng một lúc! Tại sao điều đó được cho phép chứ?

S: Đây là những linh hồn không ngơi nghỉ hơn là một loại tinh linh.

D: Tôi nghĩ anh đã nói với tôi rằng tinh linh là một thứ mà nó không thể hiểu được dù ít hay nhiều. Nó chỉ là một thứ rất đơn giản ...

S: (Ngắt lời) Đó là một năng lượng rất cơ bản. Nó hoạt động theo sự khao khát nhiều hơn là hiểu biết về lý do tại sao.

D: Ô, làm thế nào mà người đó có thể cho phép một thứ như vậy vào được?

S: Bằng cách không bảo vệ chính mình. Những thứ khác nữa. Nhưng nó luôn có thể bị vút bỏ bất cứ lúc nào mà chủ nhân của cơ thể muốn điều đó xảy ra.

D: Vậy thì họ không mạnh hơn chủ nhân của cơ thể. Nếu một người uống rượu mạnh hoặc ma túy, liệu cơ thể họ có mở ra cho một tinh linh đi vào không?

S: Có những người, do những yếu tố này, trở nên rất lỏng lẻo. Và có những tinh linh tập hợp xung quanh những loại người này, nhưng điều này rất hiếm. Đây không phải là điều sẽ xảy ra hàng ngày, như nó đã từng.

D: Vậy thì rượu mạnh hay các loại thuốc khác không làm giảm khả năng để ...

S: Để bảo vệ chính mình? Không.

D: Được rồi. Tôi nghĩ điều đó khiến họ lỏng lẻo hơn với những linh hồn khác.

S: Chỉ khi họ cho phép mình như vậy.

D: Vậy thì miễn là họ tự bảo vệ mình thì họ không phải lo lắng về điều đó.

S: Đơn giản là cầu xin sự che chở của Thượng Đế, nhân danh Thượng Đế hoặc danh Chúa Jesus. Chỉ cần phát âm là bảo vệ ngay lập tức.

D: Ánh sáng trắng có thể được sử dụng theo cách này không?

S: Đúng vậy - ánh sáng của sự bảo vệ. Việc xưng hô tên của Chúa Jesus hoặc Đức Chúa Trời và yêu cầu sự bảo vệ của họ là như nhau, vì ngay lập tức ánh sáng bao quanh.

Dường như không quan trọng niềm tin tôn giáo cụ thể của bạn là gì. Mọi thực thể đều đồng ý rằng việc kêu gọi một sức mạnh cao hơn sẽ đủ để bảo vệ bạn khỏi các tinh linh. Họ cũng đồng ý về thông tin sức mạnh của ánh sáng trắng. Đây là hiện thân của sự bảo vệ. Sẽ rất hiệu quả khi bạn hình dung ánh sáng tuyệt đẹp này bao quanh bạn, xe của bạn, nhà của bạn hoặc bất cứ thứ gì.

Sau đây là một hình dung rất hiệu quả để bảo vệ mà tôi đã được một đối tượng trong trạng thái thôi miên ban cho.

S: Xương âm có hiệu quả cao, nhưng bạn nên kết hợp với nhiều sự hình dung hơn. Thấy đây đủ hơn và không quá phụ thuộc vào những từ đơn giản. Bởi vì, mặc dù trên thực tế, lời nói là tạo ra năng lượng, nhưng nó sẽ hiệu quả hơn nhiều nếu ta thực sự hình dung và nhìn thấy trong tâm trí mình chính xác điều mình ước muốn. Vì thực tế chính là sự sáng tạo. Tưởng tượng bạn được bao bọc hoàn toàn trong một kim tự tháp năng lượng trắng, hoặc bao bọc cả toàn nhà mà bạn đang ở, hoặc bất cứ thứ gì mà bạn cảm thấy thoải mái. Theo cách này thì mọi không gian mà bạn đang ở trong nó có thể được bao bọc trong năng lượng trắng này. Kêu gọi tất cả những người tham gia cùng hình dung và làm như vậy, năng lượng sẽ trở nên mạnh mẽ hơn. Sẽ rất đơn giản để mô tả một kim tự tháp bao quanh những người đang có mặt, và yêu cầu mỗi người chỉ đơn giản hình dung một kim tự tháp chứa năng lượng lung linh màu trắng để không có năng lượng tùy ý nào có thể xâm nhập từ bên ngoài. Đề nghị tất cả các năng lượng tùy nghi bên trong được biến đổi và liên kết thành năng lượng sáng tạo của vũ trụ. Vào thời điểm đó, cũng sẽ thích hợp để yêu cầu bất kỳ sự chữa lành nào mà những người trong nhóm muốn. Yêu cầu rằng các năng lượng tùy nghi ở bên trong hội đồng, mà đã gây ra những biểu hiện thể chất của bệnh tật, được chuyển sang ánh sáng trắng, được căn chỉnh và quay trở lại vũ trụ theo cách thức sáng tạo. Bằng cách này, những người có mặt sẽ hỗ trợ chữa bệnh cho bất cứ ai mong muốn. Năng lượng không thể bị phá hủy, nhưng nó có thể được chuyển đổi từ tiêu cực sang tích cực. Bất kỳ ai cũng có thể tạo ra kim tự tháp ánh sáng trắng này và phủ lên chính mình. Nếu được tạo ra theo cách này, bất kỳ năng lượng tùy nghi nào đến gần kim tự tháp sẽ được quay trở lại vũ trụ để chuyển hóa thành năng lượng sáng tạo và kiến tạo. Mọi năng lượng tùy nghi bên

trong kim tự tháp sẽ được tắm trong ánh sáng trắng này và sẽ tự động được chuyển đổi thành năng lượng hài hòa, mang tính kiến tạo và sáng tạo. Hình dung toàn bộ kim tự tháp được bao phủ hoàn toàn và tràn ngập ánh sáng trắng này. Và tất cả các năng lượng khác nhau bên trong có thể được hình dung như bóng tối trong ánh sáng. Đơn giản chỉ cần thấy ánh sáng thay đổi bóng tối, nâng bóng tối lên thành ánh sáng hoặc biến bóng tối thành ánh sáng. Đổi lại thì bóng tối trở thành ánh sáng và không còn phân biệt nữa, mà là năng lượng mang tính kiến tạo được trả lại cho vũ trụ cho các mục đích kiến tạo và sáng tạo. Tất cả đều có khả năng tạo ra năng lượng ánh sáng trắng này xung quanh mình. Họ chỉ cần khẳng định với bản thân là họ mong muốn làm điều này. Họ phải thực sự muốn để tin vào điều đó. Vì nếu cá nhân không vững tin về những gì họ mong muốn, thì sẽ có ít thành công.

D: Tôi đã nghe người ta nói rằng nên nhân danh Chúa Jesus để cầu xin sự bảo vệ. Điều này có hiệu quả không?

S: Chính xác là như vậy. Trên thực tế, nó hoàn toàn giống về nguyên tắc hoạt động ở đây; chỉ đơn giản là những cách khác nhau của nguyên tắc này. Do đó, năng lượng này có thể được định hướng theo nhiều cách thức, tùy theo niềm tin tôn giáo của cá nhân. Tuy nhiên, nhiều cách thức được căn chỉnh theo một phương pháp cụ thể hơn so với cách thức khác. Nó chỉ đơn giản là như thế nào thì phù hợp và sở thích cá nhân là gì. Nó hoàn toàn phụ thuộc vào cá nhân để nói về hiệu quả của bất kỳ phương pháp nào.

S: We would say again that you, yourselves, are the creators. You find around you that which has been created by you. Therefore that which you find is indeed real, even those things which you say are imagined. For the imagination is in all reality the pallet of your creations; therefore, that which you can imagine is indeed real. Be it physical or mental in nature, it is indeed real. These evil creatures, as you call them, are indeed real to those who would create them in their mind. There are those who do not believe in such and therefore they do not exist. However, it would be wrong to say that they are not real to the individuals who believe in them, for indeed they are real. It is that ability of yours to create what you wish that is even more important now than it was previously. It is essential that you be aware of this power, this ability to create what you will. For in so doing you have the very real choice of creating that which would be good or that which would be evil. It is entirely up to the individual as to the reality they create. We enjoy these times when we can commune. This was the way it was at one time before on your planet when all could converse as freely as we do now. However, there was that time of the Fall. None were spared the Fall. We are victims as yourselves of the Fall. (A somber seriousness) And we feel you know of what we speak.

We in the Christian religion have always associated the term the "Fall" with the angel, Lucifer, being cast out of Heaven by God. This supposedly gave him dominion over Earth and created the belief in Satan and evil.

S: Chúng tôi muốn nói lại rằng, bạn, chính bạn, là những người sáng tạo. Bạn thấy đấy, xung quanh là những thứ do bạn tạo ra. Vì vậy, những gì bạn tìm thấy thực sự là thật, ngay cả những điều bạn nói rằng là tưởng tượng. Vì trí tưởng tượng tồn tại trong tất cả các mảnh sáng tạo thực tế của bạn; do đó, điều mà bạn có thể tưởng tượng thực sự là có thật. Dù là vật chất hay tinh thần về bản chất, nó thực sự là có thật. Những sinh vật xấu xa, như cách bạn gọi chúng, thực sự là có thật đối với những người sẽ tạo ra chúng trong tâm trí họ. Có những người không tin vào điều đó và do đó chúng không tồn tại. Tuy nhiên, sẽ là sai lầm nếu nói rằng chúng không có thật đối với những người tin vào chúng, vì quả thực chúng có thật. Bạn có khả năng tạo ra những gì bạn muốn bây giờ thậm chí còn quan trọng hơn so với trước đây. Điều cần thiết là bạn phải nhận thức được sức mạnh này, khả năng sáng tạo và tạo ra những gì bạn muốn. Và bạn có sự lựa chọn thực sự là tạo ra cái tốt hay cái xấu. Nó hoàn toàn phụ thuộc vào cá nhân đối với thực tế mà họ tạo ra. Có một thời gian chúng ta đã tận hưởng điều này bằng thần giao cách cảm. Cách thức này đã diễn ra vào một thời điểm trước đây trên hành tinh của bạn khi tất cả đều có thể chuyện trò tự do như chúng tôi bây giờ. Tuy nhiên, đó cũng là thời điểm của "Sự sụp đổ". Không ai được tha thứ cho sự sụp đổ. Chúng ta là những nạn nhân của sự sụp đổ. (Nét mặt nghiêm túc âm ỉm) Và chúng tôi cảm thấy bạn biết những gì chúng tôi nói.

Chúng ta những người Thiên chúa giáo luôn kết nối thuật ngữ "Sự sụp đổ" với thiên thần, Lucifer, bị Chúa đui khỏi Thiên đường. Điều này được cho là vì chúng ta đã cho anh ta quyền thống trị Trái Đất và tạo ra niềm tin vào Satan và ác quỷ.

S: Lúc này là thời điểm kiến thức bị mất, ý thức bị suy giảm, vì vậy có thể nói, Trái Đất và cõi năng lượng cao hơn này bị coi thường và chối bỏ. Vì vậy, bạn có thể thấy từ một quan điểm loại suy hoàn toàn, là đã có một sự thất lạc ý thức nhất định từ một cõi cao hơn xuống cõi Trái Đất cơ bản. Như đã từng cảm nhận trước đây, không hề có sự gia tăng của cái ác khi Sự sụp đổ này xảy ra. Có thể nói, chỉ đơn giản là sự chú ý của những cư dân đó đã được chuyển từ các cõi cao hơn xuống các cõi thấp hơn. Đây là những gì đã xảy ra bởi Sự sụp đổ. Không phải là một nhận định đúng hay sai. Chỉ đơn giản là một thực tế nằm trong cõi chân lý. Vì vậy, bạn có thể thấy rằng khi bạn không còn biết mình là ai và bạn là gì, thì bạn sẽ có xu hướng vô định, như loài người đã thể hiện trên hành tinh này trong nhiều thiên niên kỷ. Đó đơn thuần là vì quên đi danh tính thực sự. Có thể nói là ý thức bị hạ thấp và người ta quên rằng tất cả đều là một phần chân thật của tổng thể.

D: Tôi nghĩ vấn đề là làm sao để ý tưởng về Thiên đường và Địa Ngục được soi tỏ với mọi người.

S: Đó sẽ là nhiệm vụ khó khăn nhất. Mọi người đã bị tẩy não quá nhiều.

D: Liệu những khái niệm này có nằm trong nguyên bản của Kinh thánh không?

S: Không. Một ví dụ được sử dụng đó là sự mô tả mà Chúa Jesus đã đưa ra về Gehenna (tên Do Thái dùng cho Địa Ngục) và hồ lửa. Ngài cố gắng mô tả tình trạng của bạn khi bạn chuyển sang phần linh hồn và xung quanh bạn là những ảnh hưởng tiêu cực. Nhưng những người nghe Ngài ấy nói theo đúng nghĩa đen và nghĩ rằng ngài ấy đang nói về một địa điểm nào đó thực sự. Một lần khác, Chúa Jesus nói: "Ngày này, người sẽ gặp ta trong địa đàng," khi ngài bị hành hình. Ngài đang đề cập đến thực tế là sau khi họ chết, họ sẽ chuyển sang phần linh hồn của sự sống, và nó sẽ ở một cõi được gọi là "vườn địa đàng."

D: Tôi đang cố gắng để nghĩ về một phần khác trong Kinh thánh, nói về một người nào đó đang ở Địa Ngục hoặc nơi nào đó. Và họ đang yêu cầu ai đó đưa họ ra ngoài. (Tôi đã rất khó nhớ đoạn văn này ngay lúc này.) Linh hồn nói, "Nếu bạn chỉ chạm vào môi tôi một giọt nước ... "

S: Vâng, linh hồn đó đang bị dày vò tinh thần, điều mà gây ra tình trạng có thể được ví như cơn sốt trên cõi vật lý. Nó cũng có nghĩa là những năng lượng tiêu cực cụ thể đã ở xung quanh linh hồn này. Khi người này nói rằng hãy chạm vào môi với chỉ một giọt nước, anh ta thực sự đang cầu xin một chút trí tuệ để giúp tiêu tan những năng lượng tiêu cực. Và sự khôn ngoan sẽ hoạt động như một loại dầu dưỡng làm dịu bớt đi.

D: So he could understand and escape from that condition. I know the churches have brought up that part of the Bible several times and say this is a permanent condition that he couldn't get out of. They use it as an example of burning in Hell.

S: Yes, but it was not a permanent condition. He was at that time going around in a mental circle and could not break out of that chain of events so he could dissipate the negative energies. So he was asking for a bit of wisdom to help him see how he could work his way out of it.

D: Để anh ta có thể hiểu và thoát khỏi tình trạng đó. Tôi biết Nhà thờ đã đưa ra phần đó của Kinh thánh vài lần và nói rằng đây là tình trạng lâu dài mà người ta không thể thoát ra. Họ sử dụng nó như một ví dụ về việc bị hoả thiêu trong Địa Ngục.

S: Vâng, nhưng nó không phải là một tình trạng vĩnh cửu. Lúc đó người ta cứ quần quanh trong vòng xoáy tâm trí và không thể thoát ra khỏi chuỗi sự kiện đó để có thể tiêu tan những năng lượng tiêu cực. Vì vậy, họ đã yêu cầu một chút trí tuệ để giúp xem làm thế nào có thể giải quyết vấn đề đó.

D: Tôi đang cố nhớ xem Chúa Jesus có nói về Thiên đường ở bất kỳ đâu trong Kinh thánh không. Tôi biết có một phần nói về "Thiên đường và Đất sẽ diệt vong, nhưng lời của tôi sẽ không biến mất." Đó là điều duy nhất tôi nghĩ đến lúc này.

S: Ngài chỉ đang nói về vũ trụ vật chất. Ngài đang nói rằng việc giảng dạy những lời của ngài phải liên quan đến những cấp độ cao hơn mà vẫn sẽ tồn tại bất kể sự hủy diệt của vũ trụ cụ thể này bởi vì cũng có những vũ trụ khác, và những cấp độ cao hơn sẽ luôn tồn tại.

D: Tôi nghĩ rất quan trọng là mọi người phải hiểu rằng đây không phải là những địa điểm thực tế mà họ phải đến. Khái niệm đó dường như rất hạn chế; thật là chán nản.

S: Vâng, đó là sự thật. Họ cần phải hiểu rằng luân hồi không phải là một cực đối lập với tôn giáo Cơ đốc của họ, như họ vẫn tin.

D: Tôi cố gắng nói với họ rằng nó thực sự chỉ là một lý thuyết. Đó là những gì tôi đã được kể. Đó là một cách suy nghĩ và không phải là một tôn giáo.

S: Vâng. Những người giáo điều về triết học hoặc tôn giáo của họ sẽ không hiểu mọi thứ thực sự như thế nào.

Chương 11

Những hồn ma và “ma quậy (phá)”

D: Chúng ta nghe rất nhiều về những hồn ma và “ma quậy” (danh từ riêng chỉ các hồn ma thích di chuyển và ném đồ đạc). Anh có một lời giải thích nào cho những điều đó không?

S: Chắc chắn rồi, vì chúng tôi có thể khiến đồ đạc dịch chuyển hay bật tắt công tắc. Thuật ngữ này chỉ đơn giản được áp dụng cho những linh hồn có ý thức mà sự chú ý của họ tập trung ở một mức độ nhất định có thể gây ra hoạt động vật lý. Điều này có thể được thực hiện bởi nhiều người tập trung vào mức độ đó.

Những cảm xúc mãnh liệt như tức giận, thịnh nộ hoặc ghen tuông có xu hướng tập trung toàn bộ ý thức đến mức điều này sẽ xảy ra.

D: Họ đang cố gắng truyền tải một thông điệp hay điều gì đó khi họ làm những điều này phải không?

S: Không nhất thiết. Đôi khi chỉ đơn giản là tận hưởng niềm vui và giải trí cho bản thân cũng như những đối tượng đang là mục tiêu của trò nghịch ngợm của họ. Điều này không phải lúc nào cũng đúng khi bà nhận thức rõ về những linh hồn kém giác ngộ.

D: Tôi đã nghĩ sẽ không phải là một linh hồn tiến hoá rất cao muốn chơi đùa như vậy.

S: Luôn luôn có người đang chơi đùa, kể cả thế giới của tôi hay của bà. Đây chỉ đơn giản là một dạng khác của nó.

D: Ngay cả những linh hồn đã tiến hoá cũng có thể quậy phá như vậy à?

S: Đúng. Sự thức tỉnh của nhận thức đôi khi đạt được thông qua sự chơi đùa quậy phá này. Thuật ngữ "ma quậy" được gán cho bất kỳ linh hồn nào thao túng các vật thể vật lý. Việc phân định không được làm rõ, tuy nhiên, tùy mục đích. Thường mục đích là tích cực, hữu ích và tốt, bởi vì nó soi sáng cho những người tiếp nhận nhận ra thực tế rằng có những thứ không thể nhìn thấy nhưng có thật, như là một hiện tượng vật lý.

D: Nhưng đôi khi những thứ đó làm người ta sợ hãi.

S: Đôi khi những thứ đó cũng sợ con người đấy. (Cười lớn) Vì chúng ta không bao giờ biết con người sẽ làm gì.

D: Còn hồn ma thì sao?

S: Sự xuất hiện của nhiều hồn ma không gì khác hơn là sự phóng chiếu năng lượng của cá nhân đang nhìn thấy những bóng ma này. Bản thân các cá nhân đang phóng chiếu những năng lượng có thể là phản ánh của cuộc sống hoặc nhận thức tiền kiếp của chính họ từ các cõi linh hồn khác, và họ đang phóng chiếu những nhận thức này xuống mức vật chất. Chúng tôi không muốn truyền đạt rằng tất cả các hồn ma đều là những sự phóng chiếu. Tuy nhiên, hãy nhận thức rằng đây là những khả năng. Không phải tất cả đều là linh hồn thực sự mà đôi khi chỉ là những phóng chiếu đơn thuần của cá nhân đang nhận thức thực tại.

D: Đây có phải giống như cách mà chúng ta nhận thức về tiên, nữ thần và những thứ tương tự vậy không?

S: Thực sự có những năng lượng được coi là tiên hay nữ thần; tuy nhiên, chúng không giống với năng lượng mà chúng ta nói. Đây là những năng lượng riêng biệt được nhận thức bởi một cá nhân chứ không được phóng chiếu từ cá nhân đó. Những năng lượng được phóng chiếu này là một phần nội tại không tách rời của cá nhân nhận thức được chúng. Có nhiều khả năng của sự phóng chiếu và nhận thức khác. Tuy nhiên, ở đây chúng ta chỉ nói đến một dạng biểu hiện cụ thể này, đó là một dạng nhận thức - phóng chiếu của trải nghiệm.

D: Một số người đã nhìn thấy những gì họ nghĩ là ma hiện ra ở những nơi khác nhau. Chúng dường như bị mắc kẹt tại một thời khắc của thời gian.

S: Đó là một ví dụ xuất sắc. Chúng bị mắc kẹt trong một khoảnh khắc của thời gian. Chúng là những sinh mệnh bị ràng buộc với Trái Đất – (linh hồn không siêu thoát), bị mắc kẹt trong những hành động của chính mình, và có thể nói, không thể tìm thấy sự giải thoát. Vì chúng bị định hướng trong nguồn năng lượng của mình đến nỗi không thể nhận thức được gì xung quanh ngoại trừ những gì chúng đã tập trung vào. Và do đó, chúng thấy mình trong một vòng luẩn quẩn, có thể nói, định mệnh sẽ lặp lại cùng một tập hợp hoàn cảnh đã đặt chúng ở nơi đầu tiên, cho đến khi có sự thức tỉnh. Con người ở dạng vật chất có thể giúp đỡ và hỗ trợ những cá nhân này hơn nhiều so với chúng tôi - những linh hồn. Mặc dù những hồn ma này cũng là linh hồn, nhưng ý thức và nhận thức của họ bị khóa chặt vào thể chất và đây là tất cả những gì chúng có thể nhận thức được. Vì vậy, họ không thể nhìn thấy những linh hồn xung quanh đang cố gắng hướng dẫn họ biết được sự thật, để soi sáng và giải thoát họ khỏi sự khốn khổ. Đây là một ví dụ mà cõi dương trần có khả năng giúp đỡ cõi âm nhiều nhất.

(Người dịch: Ví dụ phổ biến ở Việt Nam là linh hồn các liệt sĩ trong chiến tranh. Mặc dù họ đã chết rất lâu nhưng họ không siêu thoát được vì họ chỉ tập trung vào nhiệm vụ hay một cái gì khác. Họ tập trung nhiều đến mức họ không thể nhận ra họ đã chết, hay nhiệm vụ không còn nữa. Do đó, những người còn sống phải tổ chức lễ cầu siêu để giúp họ vượt qua cõi thấp để tiến lên các cõi cao hơn của Cõi Tinh Thần.)

D: Đôi khi họ dường như không nhận thức được những người đang quan sát họ?

S: Đúng vậy, vì đôi khi họ bị khóa chặt vào năng lượng của họ, họ không nhìn thấy gì xung quanh, kể cả vật chất, ngoại trừ năng lượng của họ.

D: Các trường hợp ma quây có khả năng là dạng năng lượng này không?

S: Không. Không đúng. Vì những ma quây dịch chuyển vật thể nhận thức được hậu quả của họ. Họ nhận thức được môi trường vật chất xung quanh. Một ma quây có thể bị nhốt vào năng lượng Trái Đất. Tuy nhiên, sẽ không đúng khi nói rằng những ai bị nhốt trong năng lượng Trái Đất luôn là những ma quây.

D: Tôi nghĩ có lẽ họ đang cố gắng thu hút sự chú ý của những người xung quanh bằng cách tạo ra những xáo trộn theo cách này.

S: Đúng rồi. Thường là như vậy. Nó chỉ đơn giản là để thu hút sự chú ý của những người xung quanh, cho dù đó là để tiêu khiển hay để thỏa mãn bản ngã.

D: Nhưng đôi khi một ma quây có thể làm hại mọi người bằng những hành động của nó. Tôi đã nghe nói về chuyện họ có thể tạo ra lửa.

S: Đúng vậy. Chúng tôi không muốn ám chỉ rằng tất cả những ma quây đều có ý định tốt, nhất là đối với trường hợp này. Tuy nhiên, đó có thể không chỉ là sự chú ý mà họ đang muốn thu hút. Nó có thể là sự trả thù.

D: Thường thì trong nhà có hiện tượng ma quây sẽ có thanh thiếu niên tuổi teen hoặc dậy thì, và giả thuyết được nêu ra là ma quây sử dụng các năng lượng có liên quan đến độ tuổi này của con người. Đây không phải là một lập luận đầy đủ, mà chỉ là giả thuyết thôi.

S- Chúng ta có thể nói những ma quây này hành xử giống như các em tuổi teen. Vì họ sử dụng các loại năng lượng mà họ không ý thức được hết về các năng lượng đó. Và thế là họ đã tạo ra các tình huống, không phải lúc nào cũng thế nhưng thường là vậy.

D: Nhưng họ không nhận thức một cách có ý thức rằng họ đang làm điều đó?

S: Đúng vậy. Đó chỉ đơn giản là một biểu hiện của tài năng và khả năng tâm linh của chính họ được mang lại bởi sự phân ly của trải nghiệm qua tuổi dậy thì, được biểu hiện bằng hành động của ma quây này. Vì nhiều năng lượng được định hướng khi một người trải qua trải nghiệm dậy thì này. Có nhiều thay đổi xảy ra trong cơ thể, sau đó chuyển sang các mặt tinh thần và cảm xúc cũng như tâm linh.

D: Vậy thì không phải do họ muốn trả đũa gia đình đó hay điều gì tương tự?

S: Đúng vậy. Nó chỉ đơn giản là một cách giải phóng năng lượng. Cảm xúc dồn nén được định hướng và năng lượng sau đó được giải phóng nhờ hoạt động này của ma quây.

D: Sẽ rất tốt nếu anh cố gắng giải thích điều này vì nhiều người sợ điều này.

S: Có thể hiểu được vì sao họ sợ. Vì có thể có những linh hồn mong muốn gây hại. Như chúng tôi đã nói trước đây, trường hợp này đôi khi xảy ra. Tuy nhiên, nó không phải luôn luôn như vậy.

D: Nếu ai đó đang đối mặt với sự gây rối của ma quây, điều đó thật tai hại, làm thế nào họ có thể khiến nó dừng lại?

S: Như đã đề cập trước đó, nhân danh Thượng Đế, những sinh mệnh này dường như đang gây ra điều đó. Và như trong trường hợp chiếm hữu, hãy đuổi họ đi nhân danh Thượng Đế hoặc Chúa Jesus.

Nếu các sinh mệnh gây hại, thì nhân danh Chúa Jesus để có sự bảo vệ. Nếu họ chỉ muốn tiến hoá, thì hãy chấp nhận điều này như vậy và cố gắng duy trì hoặc tiến tới sự tiến hoá.

D: Có thứ gì giống như linh hồn ở Trái Đất không?

S: Có lẽ theo một nghĩa nào đó sâu hơn những gì thường được hiểu. Một linh hồn Trái Đất là người đã gặp phải nhiều vấn đề và không muốn thừa nhận rằng họ có thể được giải thoát.

D: Do you mean they love life so much they don't want to leave the Earth!

S: It is either that case, or someone here on Earth is tying them so hard that they can't leave. Every time you grieve for some - one who is gone, you tie that person a little closer to being earthbound. Grief has its place, but excessive grieving is bad for both the person who is doing the grieving, and the one they are grieving about.

There is no reason to grieve for that person. Most of them are very happy in what they have seen on this side.

D: Then by grieving and **hanging on to them**, you hold them to the Earth and this is not good. Most people would not realize that.

D: Ý anh là họ thích cuộc sống quá mức đến nỗi không muốn rời khỏi Trái Đất ư?

S: Đó là một trong những trường hợp có thể xảy ra, hoặc ai đó trên Trái Đất này đang trói buộc họ rất chặt khiến họ không thể rời đi. Mỗi khi ta đau buồn vì một người nào đó - một người đã ra đi, ta khiến người đó tiến gần hơn đến trạng thái bị ràng buộc ở Trái Đất. Đau buồn là đương nhiên phải có, nhưng đau buồn quá mức sẽ có hại cho cả người đang đau buồn và người mà họ đang tiếc thương. Không có lý do gì để đau buồn cho người đó. Hầu hết họ đều rất hạnh phúc với những gì họ đã trải nghiệm ở thế giới bên kia.

D: Vậy đau buồn và níu kéo họ, ta giữ họ lại Trái Đất và điều này là không hay chút nào. Hầu hết mọi người sẽ không nhận ra điều đó.

Một phiên bản khác:

D: Tôi nghe nói rằng có những chuyện như là linh hồn không siêu thoát ở Trái Đất. Điều gì xảy ra với một trường hợp như thế?

S: Đó là một vấn đề khó hiểu. Thường thì những gì đã xảy ra là do họ bị mộng du về mặt tâm linh. Họ vẫn còn ý thức về cõi trần và họ nhận thấy có điều gì đó khác lạ, nhưng họ không thể hoàn toàn nhận ra được là mình đã chết. Ở cõi tinh thần, dường như họ đang mộng du. Họ có thể mộng du vì những gì cũng đã xảy ra rất lâu rồi, dưới dạng linh hồn không siêu thoát hoặc những con ma hoặc những gì mà bà đặt tên cho nó. Nhưng sau một thời gian, họ sẽ tỉnh ra và nhận ra rằng họ đang ở trên cõi tinh thần và họ có những việc khác phải tiếp tục.

D: Tại sao họ lại không nhận ra chứ? Là do một cái chết đột ngột hoặc một điều gì đó tương tự à?

S: Thông thường đó là do tiềm thức đã đánh giá sai khoảng thời gian còn lại để tìm ra một khía cạnh cụ thể của nghiệp. Tiềm thức có thể đã mong đợi một khoảng thời gian dài hơn, và khi nó bị cắt ngắn, thì tâm trí sẽ mất nhiều thời gian hơn để định hướng lại chính nó.

D: Những linh hồn không siêu thoát này có quanh quẩn nơi họ từng sống hay họ chủ yếu di chuyển trên cõi trần?

S: Họ có xu hướng ở lại những khu vực mà họ đã quen thuộc. Có lẽ vì họ đang cố gắng tìm hiểu xem chuyện gì đang xảy ra. Vì họ bị mộng du, chủ yếu là tiềm thức tâm linh của họ cố gắng làm rõ mọi thứ để ý thức tâm linh có thể quay trở lại, có thể nói như vậy.

D: Họ có bao giờ cố gắng trở lại nhập vào một cơ thể sống khi ở trong trạng thái đó không?

S: Không thường xuyên. Đôi khi họ sẽ cố gắng nhưng linh hồn ở cơ thể đó sẽ cản trở họ và họ sẽ nhận ra rằng không thể làm được chuyện này. Nó giống như va vào ai đó trên vỉa hè. Sau khi xảy ra một vài lần, họ bắt đầu thức dậy và thoát khỏi mộng du.

D: Họ không thể được giúp đỡ để nhận ra điều gì đang xảy ra khi họ ở trong trạng thái đó à?

S: Khi họ chìm sâu vào trạng thái “mộng du tâm linh” này thì rất khó để tiếp cận họ. Đôi khi họ chỉ cần có thời gian cho đến khi có thể được liên lạc và giúp đỡ để thức tỉnh nhanh hơn.

D: Tôi đã nghe những câu chuyện về những linh hồn quanh quẩn trong quán rượu, xung quanh những người đang uống rượu hoặc sử dụng ma túy hoặc những thứ tương tự. Tôi cho rằng đó là bởi vì họ muốn những cảm giác từ nó. Anh đã nghe đến những trường hợp như thế chưa?

S: Tôi đã đề cập trước đó về giai đoạn của sự chuyển tiếp. Một số linh hồn, đặc biệt là những người đã thu hút nhiều ảnh hưởng tiêu cực đến bản thân, thường có một giai đoạn chuyển đổi khó khăn vì họ không muốn từ bỏ trải nghiệm vật lý của mọi thứ. Đó thường là những trải nghiệm mạnh, kỳ lạ chẳng hạn như từ những thứ gây nghiện khác nhau đang được sử dụng trong xã hội của bà như: rượu, nicotin, heroin... Vì vậy, những linh hồn đang trong quá trình chuyển đổi này ở xung quanh những người uống rượu hay sử dụng ma túy thường xuyên để cố gắng hấp thụ cảm giác, cảm giác thể chất. Họ cố gắng hưởng ké.

"Hưởng ké" là một từ thú vị và đặc biệt phù hợp khi dùng trong trường hợp này. Từ điển định nghĩa nó là: "Thay thế cho người khác. Chịu đựng hoặc được thực hiện bởi người này thay cho người khác. Cảm thấy thích thú khi tưởng tượng tham gia vào trải nghiệm của người khác: như một cảm giác hồi hộp gián tiếp." Anh ấy

không thể chọn một từ thích hợp hơn để mô tả ý nghĩa mà anh đang cố gắng truyền đạt.

D: Anh có nghĩ rằng những linh hồn này nhận ra họ đã chết?

S: Lúc có lúc không. Vâng, nhiều lần họ nhận ra mình đã chết, nhưng họ hy vọng rằng họ sẽ có thể trở lại cõi trần gian ngay lập tức. Họ vẫn đang trong giai đoạn chuyển giao và họ không nhận ra rằng mọi thứ phải được cân bằng như thế nào. Những người khác có thể thực sự không biết rằng họ đã chết và họ đang cố gắng tham gia vào các hoạt động thể chất như khi họ còn sống. Họ không nhận ra rằng con người bình thường không thể nhìn thấy và cảm nhận được họ. Cuối cùng, họ hiểu rằng họ đã chết. Khi họ nhận ra điều này, họ nhận thức được cõi tinh thần và họ kết thúc giai đoạn chuyển tiếp.

D: Họ có thể nghĩ rằng trên đời chỉ có một cõi duy nhất là cõi trần gian.

S: Vâng. Những linh hồn đó thoát đầu nghĩ vậy, nhưng càng chết lâu, họ càng nhận thức rõ hơn về cõi tinh thần, đơn giản chỉ vì vấn đề hấp dẫn rung động. Trong giai đoạn chuyển tiếp đôi khi những linh hồn dạng này không thể nhận thức ngay được người trợ giúp đã đến. Họ không thể nhìn thấy hoặc cảm nhận được ngay lập tức bởi vì họ vẫn còn quá hòa hợp với cõi trần.

D: Điều gì sẽ xảy ra với những linh hồn dường như muốn ở lại Trái Đất?

S: Trong những trường hợp đó, các linh hồn dường như được kéo trở lại Trái Đất. Họ mất nhiều thời gian hơn để thích nghi với cõi tinh thần mà họ vừa mới đến. Trong tâm thức họ có sẵn các cấu trúc của những cảnh tượng mà họ quen thuộc. Họ không phát triển lên khỏi mức đó được và họ dùng nó như một sự níu kéo. Vì vậy, họ có xu hướng ở gần cõi trần gian. Những linh hồn này đôi khi cần được giúp đỡ. Nhiều khi họ vô tình làm điều gì đó tiêu cực ảnh hưởng đến nghiệp của mình và họ không muốn đối mặt với sự thật đó. Họ sợ những gì họ có thể nhìn thấy khi họ vứt bỏ cái nặng tinh thần ra khỏi những cấu trúc đó.

D: Họ muốn ở lại với những gì quen thuộc với họ?

S: Đúng. Vì sợ hãi. Nếu họ tiếp tục ở gần cõi trần thì rung động của họ vẫn đủ giao cảm với cõi trần để đôi khi họ có thể có tiếng vọng của chính họ. Một tiếng vọng là để phát ra âm thanh, nhưng nó sẽ là một tiếng vọng của năng lượng. Điều này sẽ giải thích một số lần xuất hiện ngoại chất đã được ghi nhận trên cõi của bà; cái mà bà gọi là "ma" và những hiện tượng giống như vậy.

D: Họ không thực sự là linh hồn! Họ chỉ là một tiếng vọng của linh hồn mà sẽ còn quẩn quanh ngôi nhà hoặc bất cứ điều gì!

S: Đúng, có lẽ linh hồn ở phía bên kia đang sử dụng cấu trúc tinh thần của một ngôi nhà. Khi anh ta vượt qua lần đầu tiên, chẳng hạn, linh hồn sẽ hình dung ra "mái ấm", để giúp anh ấy thích nghi với cuộc sống mới. Bất cứ khi nào họ hình dung ra một ngôi nhà cụ thể thì đó là nhà của họ, họ chỉ nhìn thấy nó và chính họ đang ở trong ngôi nhà đó. Nhưng nhận ra; hoặc có thể không nhận ra - linh hồn đó sợ hãi để đi tiếp, và vì vậy anh ta cứ bám víu vào hình ảnh của ngôi nhà như phải phụ thuộc vào một chiếc nạng bởi vì nó quen thuộc. Anh ta sợ phải rời đi và vì vậy anh ta ở lại trong ngôi nhà này. Đó là lý do tại sao những tiếng vọng tâm linh mà bà gọi là ma, thường được nhìn thấy trong một khu vực hạn chế như vậy. Bởi vì họ đang sử dụng một hình ảnh tinh thần này để bám vào, giống như một đứa trẻ sơ sinh đang ngậm núm vú giả. Vì vượt qua là một trải nghiệm cá nhân, họ đã khép chặt tâm trí của mình vào môi trường xung quanh vì họ đang sử dụng cấu trúc tinh thần này như một chiếc nạng. Theo một nghĩa nào đó, họ cô đơn với chính mình bởi vì họ đã khép mình trong ảo tưởng về "ngôi nhà" này. Họ không thấy rằng có những linh hồn khác đang đợi ở đó để giúp họ hoàn thành việc điều chỉnh. Cứ như thể họ nhắm chặt mắt và ngừng lắng nghe, chỉ nghĩ về căn nhà thôi. Vì vậy, trên thực tế, họ chỉ có một mình và do đó tiếng vang phản ánh điều này bằng cách không nhận biết những người khác ở xung quanh. Những người trú ngụ trong ngôi nhà trần gian có thể nhìn thấy hồn ma, nhưng dường như họ không nhận thức được đó là ma.

D: Điều đó có nghĩa là họ tiếp tục hồi tưởng điều này trong tâm trí của họ hay sao?

S: Đúng. Họ đang ghi nhớ một hình ảnh trong tâm trí vì lý do nào đó có ý nghĩa rất lớn đối với họ. Họ chỉ đang tập trung vào một hình ảnh này. Thông thường điều đó xảy ra trong trường hợp linh hồn quá sợ hãi và chưa thể xoay sở để vượt qua được. Vì vậy, họ khóa chặt vào ký ức này, khoảnh khắc này trong cuộc sống gần đây nhất của họ. Tâm trí của họ bị khóa chặt vào nó và đang hình dung về nó, và do đó, dư âm tâm linh trải qua những hành động giống nhau lặp đi lặp lại, kết quả của việc lặp lại là những gì họ đang nghĩ về. Điều đó sẽ giống như, khi đang ở trên máy bay, có ai đó đang sợ hãi một điều vô cơ và họ có những câu từ được xem như là bùa chú đem lại may mắn để trấn an chính họ. Họ lặp đi lặp lại điều đó để giúp xoa dịu nỗi sợ hãi này. Đó chính là kiểu tình huống mà họ ta đang nói đến.

D: Đôi khi cảnh tượng đó là một vụ giết người hoặc một điều gì đó bạo lực đã xảy ra, và người khác coi đó là những bóng ma diễn đi diễn lại một cảnh.

S: Đúng vậy. Linh hồn có thể hình dung một tòa nhà cụ thể như một công trình tinh thần của anh ta và sẽ bám víu vào nó. Và anh ta có thể đang hình dung một hành động cụ thể đã diễn ra trong cuộc sống gần đây nhất của anh ta. Đôi khi hành động có thể liên quan đến người khác và anh ấy cũng đang hình dung người này. Điều đó giải thích tại sao những người ở cõi của bà đôi khi nhìn thấy hai con ma tương tác với nhau trong cùng một cảnh nhiều lần. Đó là một phân ký ức mà linh hồn này đang sử dụng như một chiếc nạng.

D: Nếu là tiêu cực thì điều đó có làm cho nó mạnh hơn không?

S: Thông thường điều này xảy ra khi linh hồn phản ứng không tốt với quá trình chuyển đổi và coi đó là một trải nghiệm tiêu cực. Đó là sức mạnh của nỗi sợ hãi đã khiến họ làm điều này. Thông thường, khi linh hồn vượt qua và nhận ra rằng mức độ nghiệp mà họ đạt được lần này theo chiều hướng tiêu cực, họ không muốn hoàn thành quá trình chuyển đổi bởi vì họ sợ hãi về những gì họ sẽ thấy. Trong khi đó, tâm trí của họ sẽ khóa chặt nguồn gốc của nỗi sợ hãi này, và có thể chính cảnh tượng trong cuộc sống đã khiến nghiệp của họ phát triển theo hướng tiêu cực. Đó là tất cả những gì họ có thể tập trung vào. Họ không nhận ra rằng mọi thứ được cân bằng trên cõi tinh thần. Mặc dù họ có thể đi tới một cõi thấp hơn cõi trước họ trú ngụ nhưng cõi đó không được thiết kế để gây đau đớn hoặc tra tấn. Chỉ là có nơi chốn tương thích với họ để họ phát triển hơn nữa.

D: Nhưng người ta có trải nghiệm với "ma" hoặc "linh hồn" của một người đã qua đời. Họ đến và nói chuyện rồi cho người ta những thông điệp. Điều này có phải là điều tương tự không?

S: Không. Thông thường bất cứ khi nào con người tương tác với một linh hồn đã quay trở lại để đưa ra thông điệp cho họ, thì thường đây là người hướng dẫn đang cố gắng liên lạc với họ. Nếu người còn sống có đủ khả năng để có thể xử lý khía cạnh này của cuộc sống, người hướng dẫn của họ sẽ liên hệ theo cách thức này để giúp đỡ và cho họ lời khuyên một cách trực tiếp hơn.

D: Anh cho rằng đó không thực sự là linh hồn của người thân yêu của họ hay của bất cứ ai à?

S: Đôi khi đúng như vậy, nếu người thân có mặt để giúp đỡ. Và họ thường muốn giúp đỡ vì mọi người vẫn có liên kết nghiệp báo trong nhiều kiếp sống. Dù người thân đã qua thế giới bên kia được ít lâu, nhưng họ vẫn có duyên với người này vì chắc chắn sẽ tương thông trong kiếp sau, nên họ sẵn lòng giúp đỡ. Nhiều lần người hướng dẫn của họ sẽ liên lạc với một số người thân yêu ở thế giới bên kia.

Họ cùng nhau làm việc để giúp người thân yêu này tạo tiếng vang của chính họ với người này để truyền đi thông điệp.

D: Vậy thì họ không thực sự quay trở về; họ chỉ gửi lại một tiếng vọng ư?

S: Đúng. Nó là một quá trình tương tự như khi những linh hồn khác sử dụng những người đã vượt qua lần đầu tiên, nhưng quá trình này được kiểm soát và thực hiện có chủ ý. Họ trấn tĩnh tâm trí để đưa mình vào trạng thái tinh thần phù hợp, nhưng đó là một trải nghiệm tích cực và họ truyền một tiếng vang tinh thần của bản thân xuống cõi trần. Đôi khi họ phải làm điều đó nhiều lần trước khi con người ở trần gian bắt đầu nhận thức được điều này. Đó là lý do tại sao đôi khi, trước khi một người nhận thức được thứ mà họ gọi là "ma" hay "linh hồn", thì những sự kiện kỳ quái khác đã xảy ra rồi. Họ đã dự kiến rồi; họ chỉ đang cố gắng thu hút sự chú ý của người đó về các khía cạnh của sự vật để họ có khả năng nhận thức được tiếng vang tâm linh hơn.

D: Đôi khi người ta nói các linh hồn của người thân trở lại và cho họ một số lời khuyên mà họ cần, hoặc họ sẽ bảo họ đừng đau buồn vì họ; những thứ khác nhau tương tự như vậy.

S: Vâng, bởi vì đau buồn quá mức có thể kìm hãm bạn trong việc phát triển nghiệp của mình. Bạn cần nhận ra rằng bạn sẽ lại tình cờ gặp người mà bạn nhớ rất nhiều và đau buồn rất nhiều. Bạn không chia tay mãi mãi. Đó chỉ là một sự ngăn cách tạm thời và bạn cần vượt qua điều đó và tiếp tục với sự phát triển của bản thân để sẵn sàng cho cuộc sống tiếp theo.

D: Nhưng nếu người đó muốn cho họ một số lời khuyên, họ có thể tự nói những điều này?

S: Đúng vậy. Những người hướng dẫn và những người này làm việc cùng nhau để cho họ lời khuyên mà họ có thể cần vào một thời điểm cụ thể trong cuộc sống của họ.

D: Ý anh là người hướng dẫn cũng có thể xuất hiện với người đó giống như người thân?

S: Không. Anh ta sẽ nhờ một người thân yêu tạo nên tiếng vang của họ. Có ít nhất một người ở thế giới bên kia, thông thường là nhiều hơn.

D: Người hướng dẫn không bao giờ sử dụng hình thức này để truyền tải thông điệp ư?

S: Không. Đôi khi người hướng dẫn sẽ tự mình đưa ra một thông điệp và người đó sẽ báo rằng đã nhìn thấy một thiên thần hoặc một vị tiên nào đấy.

Chương 12

Lập kế hoạch và Chuẩn bị

Một đối tượng hồi quy đang trải qua trạng thái linh hồn ở giữa các kiếp sống đã đưa ra mô tả sau đây về một hoạt động tại một trong các trường học.

S: Ví dụ sát nhất là tôi đang tham dự một bài giảng. Đó là một tình huống học tập, một người trong chúng tôi đã trải qua điều gì đó đang nói với những người khác để tất cả chúng tôi có thể học hỏi từ nó. Tôi cho rằng bà có thể nói rằng tôi đang tham dự một lớp học.

D: Họ đang giảng về điều gì vậy?

S: Tôi không chắc mình có thể nói với bà vì bài giảng được trình bày dưới dạng khái niệm và hình ảnh tinh thần hơn là bằng lời nói. Một số từ ghép không có ý nghĩa gì khi diễn tả bằng ngôn từ. Nó khá lạ. Tôi nghĩ cách tốt nhất để nói điều đó là ông ấy đang giảng cho chúng tôi về tính linh hoạt của các giác quan và cách chúng có thể bị đánh lừa. Để cho chúng tôi thấy rằng không thể phụ thuộc vào những gì giác quan của ta nói với ta. Bà phải đi theo trực giác của mình bởi vì bản năng của bà hòa nhịp với nhịp đập cơ bản của vũ trụ và chúng sẽ hướng dẫn bà vượt qua. Ngay bây giờ ở phần này của bài giảng, bằng chứng mà ông ấy trình bày là để chứng minh cách các giác quan có thể bị đánh lừa. Ví dụ, ông ấy đang cho chúng tôi xem các vật thể tự nhiên khác nhau nhưng chúng sẽ có màu sắc và kết cấu sai để cho thấy mắt có thể bị đánh lừa như thế nào. Chẳng hạn như đậu bắp xanh, lấp lánh. (Cười) Bà biết đấy, những thứ rất kỳ lạ. Nhưng ông ta trình bày những hình ảnh trực quan này ngay bên cạnh những hình ảnh khác để cho thấy mũi và tai có thể bị đánh lừa như thế nào, và vì vậy đó là một bài giảng rất thú vị. Họ khuyến khích chúng tôi sử dụng sức mạnh trực giác và tâm linh của mình vì việc phát triển mặt này dễ dàng hơn nhiều. Và bà càng phát triển ở đây, càng dễ dàng đột phá khi bà ở trên cõi trần gian, để bà có thể sử dụng chúng ở đó. Bởi vì cõi trần thiết lập một loại rào cản đối với chúng và khiến việc liên lạc với chúng trở nên khó khăn hơn. Nhưng nếu bà phát triển ở mức cao trước khi trở lại, bà có thể vượt qua điều đó.

D: Anh có làm những việc theo những gì mà anh cảm thấy cần ở thế giới bên kia không?

S: Về cơ bản thì tùy vào cấp độ hiện tại của bà. Đối với tôi, dường như những gì bà cần là những gì bà tự vạch ra cho bà, và đó là cách nó hoạt động. Nó được

vạch ra cho bà để bà học những gì bà cần học hoặc trải nghiệm những gì bà cần trải nghiệm và đáp ứng nhu cầu đó để phát triển.

D: Vậy những người muốn tìm hiểu những thứ phức tạp hơn sẽ chỉ việc tự nhiên đi tìm chúng ư?

S: Đúng. Những người tìm kiếm thứ để học, kiến thức sẽ sẵn có ở đó cho họ. Nó đến với họ theo thứ tự mà họ cần để họ có thể sử dụng nó một cách tốt nhất. Có những thứ mà ... mặc dù họ có thể nghĩ rằng họ muốn học, nhưng về cơ bản thì họ không muốn và tự hỏi tại sao họ không tiến bộ. Họ luôn đưa ra nhiều lý do khác nhau để giải thích điều đó.

D: Tất nhiên, nhiều người chỉ muốn quay trở lại cuộc sống một lần nữa và không muốn học bất cứ điều gì.

S: Đó là sự thật. Có một số linh hồn bất hạnh nhất quyết giữ mình bị xích vào bánh xe của nghiệp. Nhưng càng trải qua quá trình phát triển khi bà ở thế giới này, nó càng có thể giải phóng bà khỏi những nguyên nhân trong quá khứ. Sau đó, bà có thể tiếp tục những điều lớn hơn và tốt hơn cho đến khi nghiệp của bà được đánh giá. Bà hiểu chứ?

D: Đối với những người khác thì có lẽ sẽ không, nhưng, đúng, nó có ý nghĩa với tôi. Tôi luôn cố gắng học hỏi mọi thứ.

S: Vâng, bà cũng giống như chúng tôi. Bà cũng là một người ham học hỏi.

MỘT KỊCH BẢN mô tả các sự kiện chuẩn bị trước khi quay trở lại Trái Đất.

D: Anh đang làm gì vậy?

S: Tôi ở với các linh hồn khác. Chúng tôi có một nhóm tập hợp lại với nhau. Bà có thể gọi đó là một loại nhóm thảo luận và lập kế hoạch. Phần lớn chúng tôi ở đây đã có duyên với nhau trong tiền kiếp. Có một người ở đây là người hướng dẫn chính của chúng tôi cho nhóm nói chung, và những người hướng dẫn cá nhân của chúng tôi ở gần đó. Chúng tôi đang thảo luận và lên kế hoạch về những vấn đề nghiệp mà chúng tôi sẽ giải quyết trong kiếp sống sắp tới này, vấn đề mà đối tượng này hiện đang sống. Và chúng tôi đang thảo luận và lập kế hoạch cuộc sống của chúng tôi và các nghiệp của chúng tôi sẽ đan xen và tương tác với nhau như thế nào và những gì chúng tôi hy vọng sẽ thực hiện theo nghiệp ra sao.

D: Đây là những linh hồn mà anh sẽ liên kết bất cứ khi nào anh quay trở lại Trái Đất à?

S: Đúng. Đó là một điều liên quan đến những người mà bà có liên kết nghiệp. Một điều khác đôi khi ảnh hưởng đến nó, là nếu người ta thấy rằng khi hai người cụ thể ở cùng nhau, họ tiến bộ về mặt hình học thay vì số học. Khi họ ở xa nhau, họ tiến bộ với một mức bình thường, nhưng khi họ ở cùng nhau, nó nhân lên bội phần đơn giản là do cách họ tương tác với nhau. Đương nhiên, họ tiếp tục vượt qua những chặng đường trong những kiếp sống tương lai để có thể tiếp tục cùng nhau tiến bộ, điều đó được khuyến khích một cách tự nhiên. Người hướng dẫn linh hồn của tôi sẽ ở bên tôi trong suốt quá trình hóa thân tiếp theo để hướng dẫn và bảo vệ tôi. Như để đảm bảo thêm, tôi cho rằng bà có thể gọi người đó như một người bạn để giúp kết nối với mặt tinh thần của mọi thứ khi tôi đang ở cõi trần gian.

D: Có cách nào để anh biết khi nào ông ấy ở đó không!

S: Người hướng dẫn ư? Có một cách - ít nhất là đối với chủ thể này khi tôi hóa thân - là nhận thức trực quan của tôi về mọi thứ sẽ thay đổi, đến nơi mọi thứ dường như sẽ tỏa sáng. Ngay cả những thứ có màu đồng nhất cũng sẽ có vẻ lấp lánh với những tia chớp sáng của màu đó, như thể màu sắc của nó trên cõi tinh thần đang chiếu xuyên qua. Vào những lúc đó, người dẫn dắt linh hồn của tôi sẽ đặc biệt gần gũi với tôi và chúng tôi sẽ hòa hợp chặt chẽ, đến nơi mắt tôi bắt đầu nhìn thấy mọi thứ qua đôi mắt của ông ấy. Và cũng sẽ có một cảm giác đặc biệt yên bình.

D: Ông ấy có tên gọi chứ?

S: Tôi không chắc. Ông ấy đã được nhiều người biết đến. Tôi có thể liên lạc với ông ấy bằng cách gửi một thỉnh cầu tinh thần cho ông ấy, kêu gọi người bạn tâm linh của tôi. Ông ấy nói như vậy là đủ. Ông ấy có một cái tên nhưng ông ấy nói rằng điều đó không cần thiết. Khả năng tôi khó có thể ghi nhớ cái tên đó.

D: Vậy thì, bất cứ khi nào anh cần giúp đỡ trong suốt cuộc đời này, anh chỉ cần nhờ cậy người bạn tâm linh của mình và ông ấy sẽ có thể cho anh lời khuyên ư?

S: Đúng. Ông ấy có thể cho tôi lời khuyên thông qua việc trực tiếp nói ra suy nghĩ của tôi hoặc bằng cách gửi đến cho tôi những tâm tư và cảm xúc, trực giác để hướng dẫn tôi. Ông ấy cũng có thể giúp mọi thứ qua đi chỉ bằng cú huých tay theo những hướng nhất định.

D: Một số người tự hỏi làm thế nào anh có thể biết được liệu rằng đó thực sự là người hướng dẫn đang nói với anh chứ không phải là người muốn gây hại chứ. Anh có biết cách diễn đạt không?

S: Thật khó để mô tả bằng ngôn ngữ này. Nếu là người hướng dẫn cho bà, bà sẽ có một cảm giác âm áp, râm ran đặc biệt trong tim, trong lồng ngực, và bà dường như cũng thấy vẻ đẹp lung linh này ảnh hưởng đến mọi thứ. Đó là sự kết hợp đặc biệt không thể trùng lặp. Và những cảm giác bà có liên quan đến điều này, nói chung là cảm giác thoải mái, tự tin và an toàn. Trong khi nếu đó là một linh hồn đang cố gắng làm hại bà, cảm giác mà bà có sẽ là bất an, sợ hãi và có thể là tức giận. Nếu bà nghĩ đến việc làm điều gì đó bà cảm thấy đúng đắn, hãy làm nó. Và nếu bà đang nghĩ đến việc làm một điều gì đó mà bà không chắc liệu nó có đúng hay không hoặc khi bắt đầu làm nó bà bắt đầu run hoặc cảm thấy sợ hãi, thì hãy đợi một chút và xem liệu có cảm giác nào khác đến với bà không. Nếu bà chờ đợi, thường thì một cảm giác khác sẽ đến và bà sẽ nói, "Đúng rồi, đó là điều tôi phải làm." Đôi khi nó sẽ khác một chút so với những gì bà đang cố gắng thực hiện, và đôi khi nó gần như không khác biệt. Nhưng đó sẽ là hướng đi tốt hơn.

D: Tôi cũng nghe nói rằng, ông ấy sẽ không bao giờ cố gắng bắt anh làm bất cứ điều gì khi đó là người hướng dẫn tâm linh thực sự của anh.

S: Không, không bao giờ. Họ sẽ chỉ nói, "Bạn đã xin lời khuyên của tôi và đây là cách hành động tốt nhất của bạn. Nhưng lựa chọn là của bạn. Nếu bạn thích làm điều gì đó khác, thì chúng tôi sẽ thực hiện với lựa chọn hành động đó."

D: Người ta nói nếu có bất kỳ thế lực nào liên quan hoặc nếu ai đó cố gắng bắt anh làm điều gì đó, thì đó không phải là vì lợi ích của anh.

S: Đó là sự thật. Những khái niệm này là một trong những cấu trúc cơ bản của vũ trụ.

D: Anh có người hướng dẫn nào khác giúp đỡ cho anh không?

S: Có. Ông ấy là người chính sẽ tiếp xúc đặc biệt gần gũi với tôi. Có những người khác quan tâm đến sự tiến bộ của tôi, cũng như họ quan tâm đến sự tiến bộ của người khác. Và có một nhóm người hướng dẫn quan tâm đến sự tiến bộ cụ thể của chúng tôi với tư cách là một nhóm. Chúng tôi đã có duyên với nhau trong quá khứ nhiều lần và có thể nói rằng chúng tôi đang tiến bộ cùng nhau như một nhóm trong khi mỗi người chúng tôi đều quen thuộc với những thứ mà chúng tôi cần phát triển.

D: Hiện anh đang ở đâu, có phải là một nơi nào đó cụ thể không?

S: Không, không có địa điểm cụ thể. Chúng tôi chỉ ... ở đây, tụ tập gần nhau. Vì tất cả chúng tôi đều là linh hồn, bà có thể nói rằng chúng tôi đang trôi nổi ở đây. Nó thuộc về một cõi khác nhưng tôi không thực sự chắc chắn đó là cõi nào. Mọi

thứ ở đây rất yên bình và có lợi cho việc suy nghĩ và hoạch định. Người có vai trò làm mẹ của tôi trên cõi trần gian là ở đây. Những buổi lập kế hoạch này rất hiếm và khi có cơ hội, chúng tôi sẽ thực hiện. Vì thường thì người này hay người kia trong nhóm sẽ phải ở trên cõi trần thế. Nhưng đôi khi nó trùng lặp với nơi mà tất cả chúng tôi đang ở trên cõi tinh thần cùng một lúc, và chúng tôi kết hợp với nhau để hoạch định mọi thứ, có thể nói như vậy.

D: Vâng, tôi nghĩ rằng việc này sẽ khó hơn khi ai đó đã tái sinh.

S: Đúng vậy. Mặc dù chúng tôi có thể giao tiếp với tiềm thức của họ nếu cần, nhưng đó không phải là một sự giao tiếp rõ ràng.

D: Liệu có ai đó quan trọng đối với cuộc sống của anh khi anh trở lại Trái Đất không?

S: Có. Có một người mà tôi đã kết nối nghiệp để trở thành bạn tâm giao. Ông ấy đang ở đây. Ông ấy sẽ trở lại Trái Đất một thời gian ngắn trước khi tôi trở lại. Và có một người ở đây đang chữa lành để nhanh chóng quay lại. Ông ấy sẽ là ông nội của tôi và ông ấy phải tái sinh trước khi mẹ tôi tái sinh. Thời gian ông ấy và tôi cùng sống trên trần gian là cực ngắn nhưng cũng đủ để tạo ấn tượng sâu sắc trong cuộc đời tôi. Và ấn tượng này sẽ ảnh hưởng đến tôi trong khoảng thời gian còn lại của tôi ở cõi trần. Ông ấy là một linh hồn rất tiên bộ. Khi chúng tôi nhìn về phía trước thì khá mù mờ nhưng nếu mọi thứ diễn ra theo cách chúng tôi đang giải quyết ở đây và bây giờ, thì đó là cách nó sẽ xảy ra. Tôi sẽ cần ghi nhớ rằng hãy kiên nhẫn và đi theo cảm xúc bên trong chứ không phải những gì tôi sẽ được dạy khi còn nhỏ. Tôi có thể nhận thấy rất rõ ràng rằng những gì tôi sẽ được dạy khi còn nhỏ sẽ không áp dụng được khi tôi trưởng thành.

D: Đó là khi tự do ý chí của anh xuất hiện. Anh phải suy nghĩ cho chính mình.

S: Đúng, tôi sẽ cần phải trải qua một số quá trình chuyển đổi khó khăn nữa. Người hướng dẫn sẽ giúp tôi.

D: Vậy ngay cả những việc nhỏ nhất đều được giải quyết trước khi anh tái sinh à?

S: Chúng tôi cố gắng giải quyết chúng. Chúng tôi thảo luận về cách chúng tôi sẽ tương tác với nhau. Chúng tôi có tự do ý chí về những điều như vậy từ quan điểm trần gian khi chúng tôi đến đó. Nhưng nếu chúng tôi giải quyết những điều này trước thời hạn, chúng tôi sẽ có xu hướng cởi mở hơn với những người hướng dẫn tâm linh khi họ cố gắng hướng dẫn. Cách này không quá phức tạp để giải quyết nghiệp quả.

D: Nếu không thì nó chỉ là được chằng hay chớ, có thể nói như vậy.

S: Đúng vậy. Tuy nhiên, cuối cùng tất cả đều cân bằng.

Một cảnh khác:

S: Tôi đang nói chuyện với người bạn tâm linh của mình. Người hướng dẫn tâm linh của tôi khi tôi hóa thân lần nữa.

D: Cô có thể nhìn thấy ông ấy?

S: Đúng rồi. Về ngoài của ông ấy là một người đàn ông trưởng thành ở độ tuổi gần năm mươi. Những dấu hiệu của tuổi tác không phải do tình trạng của ông ấy mà là do sự lựa chọn cá nhân đối với những phản ứng tinh thần mà ông ấy muốn từ người khác. Ông ấy có mái tóc đen bạc ở thái dương và bộ râu quai nón duyên dáng. Ông ấy trông giống như một bác sĩ người Anh từ đầu thế kỷ. Và ông ấy mặc một bộ đồ ba lỗ kiểu cũ, trông rất nổi bật với đôi giày đen bóng. Đó là hình ảnh mà ông ấy đang duy trì ngày hôm nay. Chúng tôi đang ở một nơi giống như phòng làm việc của một người đàn ông. Có sàn gỗ cứng với thảm phương Đông và bàn làm việc bọc da. Ghế bọc da và kệ sách cao đến trần nhà cùng với một cái lò sưởi. Ông ấy đeo kính gọng. Và ông ấy rất thông tuệ.

D: Tôi đoán là tôi đã luôn nghĩ những người hướng dẫn sẽ mặc áo choàng trắng.

S: Không, không phải lúc nào cũng vậy. Đó là chọn lựa của cá nhân họ. Và ông ấy đang muốn phản chiếu một hình ảnh cho tôi. Cảm giác giống như một người cha bảo vệ hoặc một người chú hoặc một người nào đó luôn quan tâm đến quyền lợi của tôi và muốn giúp đỡ, bảo vệ tôi. Ông ấy biết rằng tôi cảm thấy thoải mái hơn khi ở bên một người trông giống như một con người bình thường hơn là một người được quấn áo choàng trắng. Tôi sẽ cảm thấy thân thuộc với ông ấy hơn. Ông có đôi mắt nâu ấm áp và rất tốt bụng.

D: Nhưng đây là cách duy nhất cô nhìn mọi thứ hay là cách người khác nhìn nhận?

S: Chỉ có ông ấy và tôi trong việc học tập này thôi. Đây không phải là một phần của ngôi nhà. Nó chỉ là một hình ảnh bao quanh chúng tôi để thiết lập một bầu không khí nhất định. Và vì vậy, nếu người ta nhìn thấy nó từ bên ngoài, họ sẽ chỉ thấy một mảnh lớn của “ngoại chất” (ectoplasm). Nó trông giống như một đóm

sương mù. Nhưng họ sẽ biết từ cảm giác tâm linh phát ra từ nó rằng đó là một cấu trúc “ngoại chất” đang được sử dụng cho một mục đích cụ thể. Và họ cũng có thể nhận ra rằng chúng tôi đang ở trong cấu trúc này của “ngoại chất”.

D: Cô đang nói gì với người hướng dẫn của cô vậy?

S: Trong suốt cuộc thảo luận này với bà, ông ấy đã giúp tôi sắp xếp thông tin theo cách mà bà có thể hiểu được bằng ngôn ngữ này. Nhưng trước đó, chúng tôi đang nói chuyện - đang giao tiếp, nên nói như vậy thì đúng hơn - về cách tôi có thể giúp mình giải quyết nghiệp quả trên cõi hóa thân.

D: Khi cô đầu thai lại lần tới ư?

S: Vâng. Thật khó để diễn tả bằng ngôn ngữ của bà những gì ông ấy đang nói để bà biết ông ấy muốn nói gì. Nhưng tôi hiểu những gì ông ấy đang nói.

D: Nhưng vào một thời điểm khác, khi cô gặp ông ấy, có thể cô đang ở trong hình hài khác hoặc ông ấy có thể xuất hiện một cách rất khác biệt phải không?

S: Không. Hầu hết khi chúng tôi gặp nhau, ông ấy đều xuất hiện như thế này, hay đúng hơn là khuôn mặt ông ấy, sẽ như thế này. Đôi khi ông ấy ăn mặc rất khác biệt. Đôi khi ông ấy có ít hay nhiều hơn màu xám trên mái tóc. Nhưng tôi thường nhận diện ông ấy bằng một cảm giác tâm linh nào đó hơn là bằng một hình dáng cụ thể.

D: Đôi khi nó giúp cho cô có một hình ảnh trong đầu về việc ông ấy trông như thế nào.

S: Vâng, điều đó sẽ giúp ích cho tôi khi tôi xuống cõi hóa thân. Nhưng làm quen với cảm giác ngoại cảm cũng tốt để tôi có thể biết rằng ông ấy đang ở gần đó giúp tôi, mặc dù tôi chưa hình dung cụ thể về ông ấy vào thời điểm đó.

Khi đối tượng này thức tỉnh và tôi kể cho cô ấy nghe về buổi học, cô ấy nói rằng mô tả về căn phòng và người đàn ông nghe như những giấc mơ lặp đi lặp lại mà cô ấy đã có trong suốt cuộc đời. Tôi gợi ý rằng sẽ rất hữu ích nếu cô ấy có thể hình dung người đàn ông và căn phòng khi cô ấy muốn nói chuyện với người hướng dẫn của mình và xin anh ta lời khuyên.

NGHIỆP

S: Tôi đang nghĩ về các mối liên hệ nghiệp.

D: Anh có thể giải thích ý anh là gì được không?

S: Qua chu kỳ của các cuộc sống, những mối liên hệ nhất định giữa những nhóm người nhất định xuất hiện lặp đi lặp lại trong những hoàn vị khác nhau. Ví dụ, trong kiếp này, một người có thể là bạn đời của bạn, trong kiếp khác lại là cha mẹ của bạn, và trong kiếp khác nào đó, là một đứa trẻ hoặc một người bạn tốt. Những mối liên hệ này xuất hiện trở lại trong nhiều kiếp sống khác nhau và đôi khi được củng cố và đôi khi yếu đi, nhưng chúng luôn phát triển. Sau đó, cuối cùng, khi tất cả chúng ta đạt đến điểm cuối cùng (cội nguồn), các kết nối đã phát triển đến mức mà, nếu có mong muốn ở đó, chúng ta có thể tạo thành một thực thể vĩ đại hơn chính mình với tất cả chúng ta là một phần của nó.

D: Tôi đã nghe rất nhiều về nghiệp. Anh có thể đưa ra định nghĩa về nó theo quan điểm của anh không?

S: Nó quá bao trùm và phức tạp, tôi sẽ không thể định nghĩa nó một cách công bằng. Tôi không tin lắm vào việc tôi có thể chia sẻ với bà một định nghĩa tốt với ngôn ngữ của bà hoặc thậm chí của tôi. Nghiệp-- Tôi đã từng nói trước đó về các vũ trụ khác nhau và cách chúng đan xen và phản ứng với nhau. Năng lượng từ mỗi cuộc sống riêng lẻ giống như một vũ trụ trong chính nó, và cách nó đan xen và phản ứng với tất cả các năng lượng khác trong vũ trụ của bà, đặc biệt là năng lượng do các dạng sống khác tạo ra, dẹt nên tâm thâm phức tạp mà chúng ta gọi là nghiệp.

D: Tôi có thể nói cho anh về một số định nghĩa tôi đã nghe kể và anh có thể cho tôi biết chúng có phù hợp hay không. Tôi nghe nói nghiệp là luật cân bằng, luật nhân quả. Nếu anh đã làm điều gì đó tồi tệ hoặc nếu anh làm tổn thương ai đó trong cuộc sống khác, anh phải trả giá cho điều đó vào một thời điểm nào đó. Nhưng tôi cũng nghe nói nó có thể giải quyết những điều tốt đẹp.

S: Đúng rồi, chính là như vậy. Luật nhân quả là một trong những luật cơ bản có hiệu lực ở mọi nơi, bất kể bạn đang ở trong vũ trụ nào. Luật này là một trong những nguyên tắc cơ bản của nghiệp hỗ trợ cấu trúc tổng thể. Và nghiệp áp dụng cho cách các năng lượng khác nhau tương tác với nhau, đôi khi là nguyên nhân và đôi khi là kết quả, trong một sự kết hợp phức tạp của các động thái. Đây là những gì hình thành nên nghiệp. Và bất cứ điều gì, bất cứ hành động nào được thực hiện đều có thể được gắn nhãn là "nguyên nhân" và điều gì xảy ra do kết quả của hành động đó đều có thể là "kết quả". Hành động tạo ra kết quả cũng có thể được gọi là nguyên nhân cho các kết quả khác. Tất cả đều liên kết chặt chẽ với nhau. Nó giống như việc có một khối cầu được tạo ra từ các liên kết chuỗi và tất cả chúng đều liên kết với nhau. Mỗi liên kết chuỗi đều được liên kết với các liên kết chuỗi khác trong

quả cầu đó. Bà có thể sử dụng phép loại suy này để hình dung nguyên nhân và kết quả và cách chúng được kết nối với nhau. Đó là cách mà nghiệp liên kết với tất cả các năng lượng sống.

D: Tôi nghe nói nó được gọi là một trong những quy luật vũ trụ bởi vì không có cách nào bạn có thể thoát khỏi nghiệp - bạn phải trả hết nghiệp.

S: Nó đang được thực hiện mọi lúc. Chỉ là thờ thôi nhưng đó cũng là nghiệp. Bất kể bạn làm gì, bạn luôn tạo ra nghiệp quá khứ và nghiệp trong tương lai. Đây là chu kỳ của cuộc sống.

D: Không có cách nào để thoát khỏi việc tạo nghiệp trong tương lai à?

S: Việc tạo ra nghiệp trong tương lai là nguyên nhân khiến vũ trụ tiếp tục. Nghiệp trong tương lai của bà không phải là nghiệp xấu. Khi bà đang giải quyết nghiệp quá khứ và làm hết sức mình có thể trong cuộc sống hiện tại, nghiệp tương lai mà bà đang tạo sẽ là nghiệp tốt và nó sẽ có ảnh hưởng tích cực đến cuộc sống tương lai của bà. Và bà sẽ có thể tiếp tục và cải thiện cuộc sống trong tương lai của mình cho đến khi bà đạt đến mức tối thượng.

D: Có nhiều người nói rằng họ chỉ muốn làm cho xong chuyện. Họ muốn trả hết nợ và không tạo thêm nữa.

S: Khi bà đạt đến các cấp độ nghiệp cao hơn, bà không còn phải trải qua các kiếp sống vật chất để giải quyết nó. Bà có thể làm điều đó ở cõi tinh thần và vẫn đang hướng tới điều tối thượng. Và ngay cả khi bà đạt đến mức tối thượng, nghiệp của bà vẫn sẽ bị ảnh hưởng và bao gồm các vũ trụ khác và hoạt động trong tám thảm phức tạp của các vũ trụ. Nó không được coi là một nhà tù. Nó chỉ là một chu kỳ tự nhiên mà bà có thể trưởng thành và phát triển để trở thành tối thượng.

D: Nhiều người nói rằng họ chỉ không muốn phải luân hồi trở lại và tham gia thêm một lần nào nữa.

S: Họ vẫn chưa trưởng thành. Họ còn nhiều việc phải thực hiện trong chu kỳ tiến hoá lớn của mình.

D: Tôi nghĩ hầu hết mọi người thường nghĩ về nghiệp như là: Nếu họ đã làm tổn thương ai đó trong quá khứ, thì bây giờ họ phải trả giá cho điều đó.

S: Đó là một cái nhìn chưa trưởng thành. Đó chỉ là một khía cạnh của vấn đề. Ví điều đó như vòng đời của bà: khi bà còn là một đứa trẻ, bà nghĩ hình phạt luôn luôn là điều tồi tệ vì bà đã làm một việc mà bà không nên làm. Sau đó, bà nhận ra

nó đã giúp dạy cho bà những gì bà nên làm để có thể tồn tại và sống tốt. Sau này khi mọi việc tốt hay xấu xảy đến với bà, bà mới nhận ra đó là do lỗi lầm mà bà đã mắc phải trong quá khứ và hiện tại bà đang sống với những hậu quả của lỗi lầm của mình; hoặc vì đó là sai lầm của người khác. Sau đó, khi bà sống lâu hơn và bà mắc ít lỗi hơn, cuộc sống của bà sẽ ổn định theo một cách thoải mái. Những người này nói về nghiệp liên quan đến điều gì đó tồi tệ mà họ đã làm trong quá khứ, đang ở giai đoạn mà họ xem nó như một hình phạt. Họ nên xem nó như một công cụ giảng dạy, để giúp họ học hỏi để phát triển và trở nên tốt hơn. Họ vẫn còn non trẻ trong vòng đời của những kiếp sống của họ.

D: Có lúc nó thật phức tạp. Ví dụ, nếu ai đó đã sống một cuộc sống tốt đẹp và sau đó họ chết một cách rất tức tưởi. Không ai có thể hiểu tại sao một người tốt như vậy lại phải chết theo cách đó. Mọi chuyện như thế có vẻ oan uổng quá.

S: Đôi khi trước khi ai đó bước vào một chu kỳ khác của cuộc sống, họ sẽ tình nguyện trải qua một điều gì đó dường như không phù hợp với cuộc sống mà họ sẽ hướng tới. Bởi vì họ tự nguyện vượt qua điều đó sẽ giúp giải quyết một phần chính của nghiệp mà phải mất nhiều kiếp mới giải quyết được. Đó không phải là bởi vì họ đang bị trừng phạt cho bất kỳ điều cụ thể nào đó họ đã làm. Chỉ là họ cảm thấy rằng họ đã sẵn sàng để thực hiện một phần lớn theo cách rút ngắn hơn.

D: Nhưng nó có ảnh hưởng đến cuộc sống của những người khác mà họ được kết hợp với khi một chuyện như vậy xảy ra.

S: Đó là sự thật, nhưng những người khác có thể sử dụng nó như một kinh nghiệm phát triển và đạt được sự thông tuệ.

D: Đó là những gì tôi đã được nghe. Nếu anh học được bất cứ điều gì từ một kinh nghiệm, thì đó là điều đáng giá.

S: Đúng là như vậy.

D: Anh nói rằng anh đang nhìn nhận các chu kỳ của nghiệp. Điều này có liên quan đến cuộc sống của chính anh hay sao?

S: Đúng, tôi đã xem xét các mối liên hệ dường như nhất quán trong các chu kỳ sống của tôi. Và có vẻ như chúng sẽ nhất quán trong các chu kỳ sống trong tương lai, cho đến những gì bà gọi là thời điểm hiện tại và trong tương lai.

D: Ý anh là những người anh đã từng kết hợp và anh sẽ tiếp tục được kết hợp với họ trong tương lai?

S: Vâng. Họ sẽ được kết hợp với nhau trong kiếp sống hiện tại của cô ấy để làm một số việc liên quan đến nghiệp. Họ yêu cầu được ở bên nhau một lần nữa trong cuộc đời này và điều đó đã được chấp nhận.

D: Sau đó anh chỉ nhìn vào các khuôn mẫu để quan sát chúng. Anh thực sự không thể làm gì để ảnh hưởng đến họ, phải không!

S: Ý bà là theo hướng tích cực ư?

D: Chà, hy vọng là theo hướng tích cực. Chúng ta không muốn có một hướng tiêu cực nếu chúng ta có thể giúp nó.

S: Tôi không thể ảnh hưởng đến nghiệp trong những kiếp trước bởi vì điều đó đã xảy ra. Trong cuộc sống hiện tại, có lẽ tôi có thể cho nó một cú huých ở chỗ này và chỗ khác. Tôi không biết liệu nó có ảnh hưởng gì không nhưng nó sẽ không gây hại gì. Có lẽ tôi có thể gieo một số suy nghĩ trong tiềm thức của cô ấy để ảnh hưởng đến cuộc sống tương lai của cô ấy và chúng sẽ nở hoa trong tương lai. Mỗi một đời sống đều ảnh hưởng đến tất cả những đời sống khác.

Chương 13

Hội Đồng

Tôi đã hỏi quy một nhân vật trong khoảng thời gian giữa các kiếp sống và thấy cô ấy đang ngồi trong một cuộc họp hội đồng. Môi trường xung quanh rất thanh khiết, đẹp đẽ, hùng vĩ và rõ ràng thuộc về một cõi cao hơn.

S: Nếu bà nhìn nó bằng con mắt vật lý, sẽ có vẻ như nơi chúng tôi tập trung được treo lơ lửng giữa không trung, nhưng thực sự không phải vậy. Nó được hỗ trợ bởi một trường năng lượng mà bà không thể cảm nhận được bằng mắt thường ở cấp độ của bà. Trường năng lượng có màu tím đậm đẹp mắt và nó bao quanh tất cả chúng tôi. Không thực sự có bất kỳ bức tường hoặc trần nhà nào cả; mọi thứ chỉ là màu tím và vàng đậm. Và lơ lửng ở trung tâm của trường năng lượng là một phòng hội đồng, tôi cho rằng bà sẽ gọi nó như vậy. Xung quanh các bên đều có các cột có rãnh bằng vàng. Chúng thực sự không phục vụ bất kỳ mục đích nào ngoại trừ là những điểm nhấn làm đẹp, mặc dù chúng cũng có thể được sử dụng để tập trung nguồn lực. Theo cái cách chúng được sắp xếp, chúng có khoảng cách đều nhau đến nơi mà toàn bộ cấu trúc có thể được sử dụng như một máy phát điện, nhưng chúng không cần thiết cho việc này. Có những tấm màn làm bằng vàng đằng sau những cái này. Và nó rất đẹp, màu vàng đối lập với màu tím. Bàn ghế chúng tôi đang ngồi được làm bằng vàng nhưng có vân gỗ. Như thể một cái cây lớn lên tạo ra vàng ròng và đồ đạc được làm từ đó. Nó thật sự rất đẹp.

D: Cô đang ở xung quanh một cái bàn hay một cái gì đó?

S: Không, chúng tôi đang ở xung quanh các cạnh của phòng hội đồng này. Có khoảng bốn năm hàng ghế so le nhau đi lên, để người ngồi sau có thể nhìn qua đầu người ngồi trước. Chúng không thực sự là những chiếc ghế. Đó là các bậc - cầu thang êm ái sắp đặt xung quanh như một nhà hát được kiến trúc theo hình tròn. Và chúng bao quanh không gian trống này ở trung tâm. Nếu ai đó muốn đến để lên tiếng hoặc trình bày điều gì đó, họ có thể đứng ở đó, nơi tất cả đều có thể nhìn thấy. Nó giống như một phòng xử án hình bầu dục được bao quanh bởi các cột và màn che làm bằng vàng, với các bậc thêm bao quanh, ở giữa không gian mở là một cái bục. Nhưng nó đẹp hơn một chiếc bục thông thường. Nó giống như một thứ gì đó được trang trí công phu bằng gỗ, ngoại trừ việc nó thực sự được làm từ vàng. Nó có ở đó trong trường hợp một người cần trình bày một điều gì đó. Ví dụ: từ cái bục này có thể được chiếu cái mà bà có thể gọi là "ảnh ba chiều".

D: Mục đích của việc đó là gì?

S: Nó phụ thuộc vào những gì đang được thảo luận và những gì cần được trình bày. Chúng tôi thường đến đây để thảo luận về ảnh hưởng mà chúng tôi đã có trên Trái Đất và ảnh hưởng mà chúng tôi sẽ có trong tương lai, và nó phù hợp như thế nào với kế hoạch tổng thể. Những thứ được trình bày ở đó trong không gian sáng rõ là những thứ thể hiện mô hình tổng thể trong vũ trụ cụ thể này. Và cách các nghiệp của chúng tôi đã tương tác với mô thức này như thế nào và chúng tôi cần tiếp tục đi theo con đường nào để cuối cùng đạt được giác ngộ. Hình hài mà chúng tôi đang ở bên trong, chúng tôi có thể thả nổi nếu chúng tôi muốn. Chúng tôi không cần phải ngồi xuống, nhưng hầu hết chúng tôi đều như vậy, chỉ vì nó tạo ra một bầu không khí thoải mái hơn.

D: Cô đang ở trong dạng hình hài nào?

S: Tôi thấy các linh hồn trông giống như ánh sáng trắng. Nó giống như những mặt trời thu nhỏ với nhiều hình dạng và màu sắc khác nhau, phát sáng từ trung tâm. Nó giống như có một quả cầu năng lượng đang phát ra các tia sáng. Và khi ánh sáng đi ra khỏi trung tâm, nó có các dấu hiệu của các màu khác trong màu trắng. Nó giống như cực quang hoặc đá mắt mèo, ngoại trừ việc khi bà nhìn thấy đá mắt mèo thì về cơ bản nó chỉ có một màu. Với những sinh mệnh này, bà nhìn thấy những tia có màu sắc khác biểu thị cảm giác của họ, tâm trạng của họ, những gì họ đang nghĩ và họ đã phát triển như thế nào.

D: Tôi đã nghĩ rằng ánh sáng có hình dạng một con người, nhưng nó giống như một quả cầu?

S: Nó giống như nhìn vào mặt trời. Bà không thực sự nhìn thấy một đường viền rõ ràng vì nó quá sáng. Nhưng bà biết rằng có một trung tâm năng lượng ở đó và bà thấy tất cả năng lượng này đi ra ngoài thành những tia sáng.

D: Rung động?

S: Nó là một dòng chảy ổn định.

D: Phóng xạ!

S: Đó là một từ diễn đạt tốt - phóng xạ từ một trung tâm chung. Và mỗi tia được treo ở một vị trí cụ thể trên các tầng này. Mọi người đều nhận thức về bản thân hoặc tự nhận thức, theo cách bà và tôi tự nhận thức. Nó chỉ là họ nhận thức ở một mức độ cao hơn bà có thể nhận thức. Và vị trí của chúng trên các tầng này được xác định bởi một số loại năng lượng. Chúng lơ lửng giữa không trung, và nó phụ thuộc vào cách năng lượng của chúng tương tác với năng lượng của môi trường xung quanh. Các tầng này tỏa ra năng lượng theo một số kiểu, và nó tương đương

với việc bà ngồi xuống ghế. Họ đang hỗ trợ bản thân trên lớp năng lượng này khi họ tương tác với các tầng. D: Cô nói đây là trên một cõi cao hơn ư?

S: Đúng. Tất cả chúng tôi hiện đang ở giữa những kiếp sống và chúng tôi đang cố gắng nâng cao nghiệp của mình, có thể nói như vậy (xem Chương 12). Chúng tôi đã đạt đến cấp độ này, khi chúng tôi không trực tiếp tham gia vào một cuộc sống thực sự, chúng tôi có thể lên đến cõi cao hơn này để hoạch định con đường tương lai của mình. Và lập kế hoạch để giúp đỡ những người chưa tiến xa như chúng tôi - cũng như việc có những người tiên bộ hơn đang giúp đỡ chúng tôi vậy. Và tất cả chúng tôi đều giúp đỡ lẫn nhau. Mọi thứ đều liên quan với nhau vậy đấy.

D: Ý cô đây là một cõi tiến bộ hơn những nơi người khác đã đạt tới, nhưng vẫn còn những cõi khác cao hơn ư?

S: Đúng vậy. Cõi cao nhất của tất cả là khi bà đạt được giác ngộ hoàn toàn. Chúng tôi vẫn chưa đạt được điều đó. Nhưng chúng tôi đang cố gắng và chúng tôi được đảm bảo rằng chúng tôi đang tiến bộ tốt. Đó là lý do tại sao chúng tôi được tin tưởng giúp đỡ những người khác kém tiến bộ hơn chúng tôi.

D: Nó có giống như một người hướng dẫn không?

S: Chà, khi chúng tôi ở giữa những kiếp sống như thế này, thời gian không áp dụng ở đây giống như trên cõi trần gian. Và những người liên quan trực tiếp đến cuộc sống trên cõi trần đôi khi cần được giúp đỡ. Chúng tôi có thể giúp họ từ cõi này mà không tốn nhiều năng lượng vì chúng tôi đang ở trên cõi cao hơn. Tôi cho rằng bà có thể nói đó giống như những người hướng dẫn. Nó giống như việc thỉnh thoảng có một người anh trai hoặc chị gái giúp đỡ bà. Ngoài ra, những người khác đang ở giữa các kiếp sống ngay bây giờ, nhưng không tiến bộ như chúng tôi, thường sẽ cần được giúp đỡ lập kế hoạch cho các kiếp sau để tiếp tục phát triển nghiệp của họ. Chúng tôi cung cấp cho họ lời khuyên và đề xuất từ kinh nghiệm của chúng tôi, và sau đó họ có thể đưa ra quyết định của riêng mình - cũng giống như những người có kế hoạch cao hơn giúp cho chúng tôi vậy. Họ cho chúng tôi biết họ đã làm gì để đạt được mức độ nghiệp của họ và liệu những điều này có áp dụng cho nghiệp của chúng tôi trong khi cố gắng đạt được những mục tiêu cao hơn hay không.

D: Vậy, nếu cô có những câu hỏi mà không thể trả lời, cô sẽ hỏi những người ở cấp độ khác. Cô có thể nhìn thấy những người khác ở các cấp độ khác không?

S: Không phải bây giờ. Chúng tôi đang ở trong một hội đồng ở cấp độ này và chúng tôi đang xử lý mọi việc cho đến nay. Nhưng nếu đến một thời điểm nào đó mà chúng tôi cảm thấy bối rối, thì có thể nói, chúng tôi có thể liên hệ với những

người ở cấp cao hơn từ “cái bực” với những trụ cột quyền năng và họ có thể đến và giao tiếp với chúng tôi.

D: Cô không thể đến cấp độ của họ để liên hệ với họ sao? Họ sẽ phải đến cấp độ của cô sao?

S: Chúng tôi có thể liên lạc với họ thông qua một phương thức liên lạc từ xa, như radio ở cấp độ của bà. Nhưng họ sẽ phải xuống đến cấp độ của chúng tôi để có thể liên lạc trực tiếp với chúng tôi, bởi vì chúng tôi chỉ đạt được một mức độ giác ngộ nhất định. Chúng tôi không thể lên các cấp độ cao hơn vì mức năng lượng của chúng tôi chưa tương thích với chúng. Nhưng chúng tôi có thể viếng thăm các cấp độ thấp hơn vì chúng tôi đã trải qua các cấp độ đó và chúng tôi biết cách điều chỉnh năng lượng của mình để tương thích với họ. Vì vậy, chúng tôi có thể đến đó và giúp đỡ những người ở đó. Khi bà cải thiện nghiệp của mình thông qua các kiếp sống của bà trên Trái Đất và bà trở lại, những người ở mức độ cao hơn sẽ cho bà lời khuyên về những gì bà đã đạt được. Và bà thấy rằng năng lượng của bà tương thích với mức độ mà bà mới đạt được. Bà nhớ nó như thế nào ở các cấp độ khác nên bà vẫn có thể đến những cấp độ đó để giúp đỡ những người ở đó.

D: Cô đã nói rằng cô có thể giúp đỡ mọi người từ cấp độ của cô mà không cần tốn nhiều năng lượng. Nó có tốn nhiều năng lượng hơn ở các cấp độ khác hay không?

S: Nó phụ thuộc vào hoàn cảnh. Để có thể giúp đỡ mọi người trên cõi trần gian mà không tốn nhiều năng lượng, chúng tôi luôn tiếp xúc nhiều lần với cõi đó. Khi chúng tôi ở cõi này, chúng tôi có thể thấy cấu trúc cơ bản của năng lượng hoặc giác ngộ liên kết tất cả mọi thứ với nhau. Vì vậy, có thể nói, chúng tôi có thể thúc đẩy nó ở cõi này đây và cõi khác để giúp ai đó theo một hướng cụ thể. Không cần phải là bất cứ điều gì chủ chốt, nhưng nó khiến các sự kiện rơi vào một hướng khác thay vì hướng mà chúng đã phát triển ban đầu.

D: Nơi nào mất nhiều năng lượng nhất?

S: Cần nhiều năng lượng hơn để liên lạc với các mức độ cao hơn bởi vì năng lượng của chúng tôi không tương thích với những mức độ đó. Đó là vấn đề tập trung năng lượng của chúng tôi và tinh chỉnh nó để có thể nhận được một rung động đồng cảm ở cấp độ cao hơn. Một việc khác cũng tốn rất nhiều tâm sức là bất cứ khi nào bà cần thăm hỏi và giúp đỡ những người đã làm nhiều điều tiêu cực cho nghiệp của họ. Nghiệp của một người càng tiêu cực thì càng có nhiều sự không tương thích và điều này khiến việc giao tiếp với họ và cố gắng giúp đỡ họ trở nên khó khăn hơn. Nó giống như cố gắng đẩy các cực giống nhau của hai nam châm

khác nhau lại với nhau. Bà biết chúng đẩy nhau như thế nào. Nó giống như cố gắng thực hiện trong tình huống đó. Chúng tôi tin rằng họ dựng lên những rào cản năng lượng mà không có ý nghĩa để làm điều đó. Họ không nhận ra họ đang làm gì với nghiệp của họ. Họ dường như vướng vào một vòng tròn không bao giờ kết thúc khi làm điều này vì nghiệp của họ. Chúng tôi thường phải quan sát chúng rất cẩn thận và cố gắng nắm bắt họ ở một điểm yếu để có thể đột phá và cho họ một tia hy vọng. Chỉ là một tin nhắn thoáng qua giúp họ thoát ra khỏi vòng luẩn quẩn của mình và bắt đầu đạt được tiến bộ tích cực đối với nghiệp của họ.

D: Giúp đỡ những người cởi mở với cô hơn thì sẽ không khó như vậy?

S: Đúng vậy. Những người đang sống với nghiệp tiêu cực, nó sẽ giống như có một cái bánh “donut” rỗng. Họ đang chạy lòng vòng bên trong chiếc bánh rán này, và họ chỉ ở trong cùng một lõi mòn. Hoặc nếu đó là một trường hợp thực sự tồi tệ, nó giống như đi xuống theo hình xoắn ốc, và ai đó cố gắng cứu vớt họ và giúp họ đi lên lại. Trong khi đó, đối với trường hợp của những người đang sống với nghiệp theo hướng tích cực, chẳng khác gì leo cầu thang. Đó là một tình huống cởi mở hơn nhiều và việc liên hệ với họ cũng dễ dàng hơn nhiều. Những người có nghiệp tiêu cực - đó thường là một tình huống khép kín và khó vượt qua hơn.

D: Họ có thể thậm chí không nhận ra cô đang ở đó.

S: Chính xác. Họ đã xây dựng bức tường tinh thần và bức tường năng lượng để ngăn chặn tất cả những gì họ không muốn đối mặt.

D: Có ai trong số các cô được chỉ định cụ thể cho bất kỳ người nào không hay cô chỉ giúp bất cứ ai cô thấy?

S: Không phải là chúng tôi được chỉ định cho những người cụ thể. Chúng tôi giống như những người giám sát. Chúng tôi được yêu cầu phải theo dõi một phần cụ thể của bức tranh tổng thể và bất cứ khi nào chúng tôi thấy một phần nào đó cần một chút động viên hoặc một chút trợ giúp, chúng tôi sẽ liên tục hành động theo sáng kiến của riêng mình. Có thể không phải là cùng một người mỗi khi chúng tôi giúp đỡ. Bất cứ khi nào chúng tôi thúc đẩy họ trên con đường của họ để giúp bức tranh tổng thể về nghiệp tích cực, đôi khi một người cụ thể có thể được hưởng lợi từ nó. Nhưng thường thì đó thường là một hành động có lợi cho nhiều người.

D: Những người này có những người hướng dẫn được chỉ định sẵn cho họ không?

S: Có. Nơi mà chúng tôi đang cư ngụ, chúng tôi đang làm việc với những sự kiện chung chung chứ không phải với những người cụ thể.

D: Liệu có đúng không khi nói rằng mức độ của cô cao hơn những người hướng dẫn thông thường! Hay là có một hệ thống phân cấp như vậy?

S: Tôi không thực sự nghĩ vậy. Tôi nghĩ vấn đề là bà đang ở đâu trong nghiệp của mình và họ giao cho bà loại “nhiệm vụ” nào. “Nhiệm vụ” là thuật ngữ sai. Khi bà ở trên cõi trần gian, bà đang thực hiện nghiệp của mình, nhưng đó không phải là nơi duy nhất bà đang thực hiện nó. Khi bà ở giữa kiếp sống và ở trên những cõi khác như cõi này, bà cũng đang làm việc với nghiệp của mình, nhưng theo một cách khác. Thật khó để nói - Các ngôn ngữ ở Trái Đất không có nhiều sắc thái. Những người hướng dẫn những người cụ thể ở một vị trí khác trong nghiệp phát triển của họ. Họ có lẽ cần phát triển theo một cách cụ thể để nhìn mọi thứ theo một khía cạnh mở rộng bao gồm cả việc cần hướng dẫn từng người. Họ có thể đã làm những gì tôi đang làm bây giờ; không có thứ tự cụ thể. Nó chỉ phụ thuộc vào cách bà phát triển cá nhân. Trong trường hợp của tôi, tôi đã thực hiện một chút hướng dẫn cá nhân trong quá khứ. Và những người ở trên tôi cảm thấy rằng nghiệp của tôi sẽ được lợi nhiều nhất khi có mặt trong hội đồng này. Họ cũng muốn mọi người có cơ hội được tham gia vào hội đồng để có thể nắm bắt được sự hiểu biết về quan điểm tổng quan của mọi việc. Bằng cách đó, họ có thể biết được cách họ đang tiến bộ và do đó tiếp tục tiến bộ đúng hướng. Thông thường, sau khi mọi người tham gia hội đồng này, họ tiến bộ khá tốt với nghiệp của mình vì họ có cái nhìn tổng quan hơn về mọi thứ.

D: Cô nói rằng cô chủ yếu tham gia vào các sự kiện, nhưng cô cũng đang làm việc với một số người nhất định đang nỗ lực đạt điều gì đó cho chính họ. Cô có thể liên hệ với người hướng dẫn của họ và đưa ra gợi ý cho họ không?

S: Có. Chúng tôi làm việc rất chặt chẽ với những linh hồn đang hoạt động như những người hướng dẫn cá nhân. Chúng tôi hợp tác làm việc với nhau. Vì họ quan tâm đến việc giúp đỡ một cá nhân và họ cũng làm việc với chúng tôi. Họ muốn chắc chắn rằng họ hoàn toàn nhận thức được các sự kiện để họ có thể giúp những cá nhân này tận dụng chúng vì lợi ích nghiệp của họ. Đôi khi họ sẽ nói với chúng tôi rằng một người nào đó bị ràng buộc và bị định trước để làm một việc cụ thể. Họ hỏi chúng tôi rằng điều đó sẽ ảnh hưởng đến các sự kiện chung như thế nào và chúng tôi có cần thay đổi nó hay không để có tác động tích cực nhất đến hầu hết mọi người. Vì vậy, chúng tôi làm việc rất chặt chẽ với nhau, tất cả đều có liên quan với nhau.

D: Vậy từ nơi cô đang ở, cô có thể thấy những tác động có thể có của những gì họ đang làm không? Nói cách khác, cô có thể nhìn thấy tương lai?

S: Chà, chúng tôi có thể thấy các mô hình chung về những gì có thể xảy ra và chúng thường xảy ra. Thông thường các chi tiết của chúng khác nhau do các quyết định cá nhân khác được thực hiện trên đường đi. Đôi khi tại một thời điểm quan trọng, một cá nhân có thể đưa ra một quyết định hoàn toàn khác với những gì người hướng dẫn của họ đang thúc giục họ làm và nó thay đổi bức tranh một chút tại thời điểm đó. Và xa hơn nữa, chúng tôi sẽ phải tạo bước đột phá cho các sự kiện khác. Nhưng đó là cách mà nó luôn luôn như vậy, và đây là điều giữ cho vũ trụ tồn tại và biến động.

D: Có cho họ một động lực để quay lại con đường ban đầu!

S: Không nhất thiết là bản thân họ, một cách cá nhân, nhưng nếu họ đưa ra quyết định ảnh hưởng đến một sự kiện, thì sau này, chúng tôi có thể cần phải thúc đẩy sự kiện khác để giảm thiểu bất kỳ tác động tiêu cực nào có thể xảy ra.

D: Bằng cách đó họ vẫn có tự do ý chí để làm những gì họ muốn.

S: Ồ, đúng rồi.

D: Có cố gắng giữ cho nó không ảnh hưởng đến kết quả chung, đó có thật sự là bản chất của nó?

S: Đúng vậy. Mọi người đều có tự do ý chí của riêng mình để làm những gì họ muốn. Nhưng nếu họ đưa ra một quyết định sẽ ảnh hưởng tiêu cực đến nhiều người khác, thì những người khác đã không chọn bị ảnh hưởng theo cách đó. Và điều đó, trên thực tế, lấy đi một chút tự do ý chí của họ. Ví dụ, nếu một cá nhân đưa ra quyết định có ảnh hưởng rất tiêu cực đến người khác, chúng tôi cố gắng giữ kín các sự kiện để chúng sẽ ít ảnh hưởng hơn đến các linh hồn khác.

D: Điều này nghe có vẻ khó thực hiện.

S: Nó phức tạp, nhưng nó là một phần của sự phát triển của chúng tôi và chúng tôi thích làm điều đó.

D: Nó sẽ rất sâu rộng nếu nó ảnh hưởng đến nhiều người.

S: Nó chỉ là một vấn đề của việc giữ mọi thứ trong khuôn mẫu. Thật khó để mô tả cho bà về cõi của bà, nhưng ở đây bà có thể thấy rất rõ ràng. Chúng tôi không nhất thiết phải nhìn mọi thứ trong tầm nhìn của từng người và từng sự kiện riêng lẻ, ít nhất là trên đại hội đồng này. Những gì chúng tôi thấy là mô hình tổng thể, giống như những mạng năng lượng lấp lánh. Và nếu có một luồng năng lượng tồn tại trong mạng lưới năng lượng, chúng tôi sẽ làm việc với nó bằng năng lượng

khác và điều này sẽ chữa lành nó vì mạng lưới năng lượng đã hoạt động trở lại. Theo cách này, nó ảnh hưởng đến các sự kiện trên Trái Đất bởi vì nó là mô hình năng lượng tổng thể tạo ra bất cứ thứ gì và mọi thứ đang tồn tại và diễn ra.

D: Nhưng cô không có quyền năng tuyệt đối, phải không? Cô cũng mắc sai lầm đúng không?

S: Chúng tôi không có quyền năng tuyệt đối, không, nhưng nhìn chung chúng tôi cũng không mắc sai lầm vì đáng bẽ trên đảm bảo rằng chúng tôi không được giao nhiều hơn mức chúng tôi có thể xử lý.

D: Có vẻ như tất cả đều mang tính tương tác và phức tạp đến mức cô có thể thỉnh thoảng cảm thấy khó chịu, có thể nói như vậy.

S: Chà, nếu có vẻ như chúng tôi đang làm không tốt. ai đó từ cấp cao hơn sẽ cho chúng tôi lời khuyên, giống như chúng tôi khuyên những người ở cấp thấp hơn

D: Đã có những sự kiện tiêu cực lớn trong lịch sử dường như đã vượt quá tầm kiểm soát. Tôi đang nghĩ về chiến tranh và những điều tương tự.

S: Đúng. Và những người trong hội đồng này đã cố gắng hết sức để kiềm chế những quyết định cực kỳ tiêu cực này. Nhiều khi những điều này có thể bắt nguồn từ một số ít cá nhân, những người mắc kẹt trong ác nghiệp của họ đến nỗi không gì có thể vượt qua được. Vấn đề là cố gắng kiềm chế hệ quả của quyết định của họ, theo cách để giúp kiểm soát thiệt hại.

D: Nhưng cô nói rằng cô đang quan sát tất cả những điều này. Cô có thể nhìn thấy mọi thứ đang diễn ra trên Trái Đất từ nơi mình đang ở không?

Tôi đã hy vọng nhận được một số thông tin về các sự kiện trong tương lai của chúng tôi.

S: Không phải bây giờ. Chúng tôi đang họp hội đồng thảo luận về một điều khác ảnh hưởng đến cõi khác chứ không phải cõi trần. Thông thường, khi chúng tôi giải quyết mọi thứ trên Trái Đất, chúng tôi quan tâm đến khuôn mẫu chung của mọi thứ. Chúng tôi có xu hướng tập trung vào sự xuất hiện của năng lượng nghiệp hơn là sự xuất hiện riêng lẻ của con người và sự vật. Chúng tôi làm việc chặt chẽ với những người hướng dẫn cá nhân. Những người hướng dẫn này là những người nhìn mọi thứ theo cách họ xuất hiện trên cõi vật chất, vì vậy họ có thể giúp các cá nhân.

D: Người hướng dẫn cá nhân có thể thấy điều gì sẽ xảy ra nếu một người nhất định thực hiện một kiểu hành động nhất định không?

S: Vâng. Chúng tôi chuyển đổi qua lại giữa các kiếp sống, chúng tôi sẽ làm việc trong một đại hội đồng như thế này hoặc là một người hướng dẫn. Chúng tôi làm cả hai cách vài lần, bởi vì không có gì gọi là có quá nhiều kinh nghiệm trong việc này. Và những người hướng dẫn thường đã từng phục vụ trong đại hội đồng trước đó hoặc họ đã làm việc đủ chặt chẽ với hội đồng để họ nhận thức được cách thức hoạt động của nó. Bất cứ khi nào chúng tôi làm việc cùng nhau về một điều gì đó, họ sẽ có cơ hội nhìn thấy khuôn mẫu tổng thể của mọi thứ rất rõ ràng, cũng như chúng tôi sẽ có cơ hội tập trung vào từng cá nhân và xem công việc của chúng tôi với khuôn mẫu chung đang ảnh hưởng đến cá nhân họ như thế nào. Vì vậy, có nhiều sự trao đổi thông tin. Nó chỉ là một vấn đề của các quan điểm khác nhau.

D: Nhưng cô đã nói những gì các cô đang thảo luận bây giờ tại hội đồng để xử lý việc ở một cõi khác?

S: Vâng. Có một số linh hồn gần đây đã chuyển qua cõi tinh thần. Gần đây họ đã rời khỏi Trái Đất và hiện họ đang trong quá trình điều chỉnh. Mọi linh hồn đều cần một khoảng thời gian điều chỉnh khi họ đi từ cõi vật chất sang cõi tinh thần hoặc ngược lại. Để làm quen với những tình huống mới trước khi họ có thể bắt đầu làm lại nghiệp của mình. Vì vậy, trong khi những linh hồn này đang trải qua giai đoạn điều chỉnh, hội đồng họp và chúng tôi thảo luận về tình hình của họ và những gì họ cần. Và làm thế nào chúng tôi có thể phục vụ họ tốt nhất để giúp họ phát triển nghiệp của họ trong giai đoạn mới này. Có một số linh hồn đã trải qua giai đoạn điều chỉnh này trên một cõi tinh thần cụ thể. Chúng tôi đang cùng nhau thu thập những thông tin chi tiết cuối cùng để khi họ sẵn sàng, chúng tôi có thể liên hệ với họ để hướng dẫn và giúp đỡ họ, để họ có thể sử dụng một cách xây dựng khoảng thời gian này giữa các kiếp sống, trước khi đến lúc họ quay trở lại cõi vật chất.

D: Khi họ lần đầu tiên vào cõi tinh thần, họ được cung cấp một loại môi trường xung quanh nhất định giúp họ điều chỉnh dễ dàng hơn?

S: Vâng, tùy thuộc vào sự phát triển tâm linh của họ. Các hướng dẫn viên cá nhân của họ làm việc với chúng tôi và chúng tôi có thể biết bằng cách nhìn vào các rung động năng lượng và sự phát triển nghiệp của họ, và biết họ đang ở mức độ phát triển tâm linh nào. Khi họ đi qua thế giới bên này, trước tiên họ nhận thức được rằng họ có khả năng xử lý. Và thông thường, khi có thể, nếu một số sinh mệnh khác đã từng kết nối với họ trong kiếp sống gần đây nhất và vẫn còn đang trên cõi tâm linh, chúng tôi có thể sẽ gọi những sinh mệnh này đến đó để giúp họ vượt qua, có thể nói như vậy. Để giúp họ thực hiện điều chỉnh lần đầu tiên, vì

điều chỉnh sơ cấp luôn là khó khăn nhất. Nhưng sau khi họ đã chấp nhận sự thật rằng họ đã chết và họ đang ở trong một không gian tồn tại mới, thì vấn đề là cho họ thời gian để thích nghi với hoàn cảnh mới này. Vào thời điểm đó, những trải nghiệm trên cõi vật chất không còn mới mẻ trong trí nhớ nên họ có thể bắt đầu nghĩ về các sự việc từ khía cạnh tâm linh. Sau đó, chúng tôi có thể giúp họ tiếp tục phát triển cho đến khi họ sẵn sàng trở lại với quan điểm vật chất.

D: Đó không phải là một cú sốc quá lớn đối với họ. Ý cô có phải như vậy không?

S: Đúng vậy. Quá trình chuyển đổi dù sao cũng là một cú sốc, nhưng chúng tôi cố gắng giảm bớt mức độ càng nhiều càng tốt, để không khiến cho linh hồn mới chết đó có một bước lùi lớn.

D: Vậy thì những thứ xung quanh này có thể là bất cứ thứ gì. Tôi luôn tự hỏi về điều đó. Mọi người có những trải nghiệm cận tử và đôi khi họ mô tả những cảnh tượng tương tự.

S: Đúng. Những gì họ mô tả là những gì họ nhìn thấy về cách tiếp cận “rào cản” giữa thể chất và tinh thần. Cách tiếp cận tới “rào cản” này thường rất giống nhau vì bà phải trải qua các loại trường năng lượng giống nhau để chuyển sang phần tâm linh. Nhưng một khi họ vượt qua những gì thường được mô tả là ánh sáng rực rỡ ở cuối đường hầm - ánh sáng rực rỡ này chính là rào cản - thì những gì họ nhìn thấy sẽ khác nhau tùy theo sự phát triển của cá nhân họ.

D: Họ đã mô tả việc nhìn thấy cảnh và người, và đôi khi nó giống như đi qua một đường hầm. Nhưng tất cả những điều này đang dẫn đến rào cản?

S: Đúng vậy. Nó là để giúp họ chuẩn bị trong khoảng thời gian nhanh nhất cho cú sốc mà họ phải trải qua. Hành động rời khỏi thân xác là một hành động rất tự nhiên; nó giống như hơi thở. Nhưng hành động chuyển từ thế giới vật chất sang thế giới tâm linh có thể là một cú sốc đối với hệ thống. Và những cảnh tượng mà họ thấy là để giúp gây ấn tượng với họ rằng họ đã sẵn sàng vượt qua, và giúp họ gồng mình lên, có thể nói như vậy.

D: Một khi họ đi qua ánh sáng đó, họ không thể quay trở lại thân xác tại thời điểm đó ư?

S: Đúng rồi. Khi họ vượt qua ánh sáng đó lần nữa, nó sẽ đi vào một cơ thể khác.

D: Tôi đã được kể rằng có một sợi dây được cho là kết nối linh hồn với cơ thể.

S: Đúng, và khi bà đi qua ánh sáng đó, nó sẽ cắt đứt dây vì bà đang trải qua một trường năng lượng mạnh. Sợi dây kết nối thể vía với thân xác là một loại năng lượng. Và khi bà đi qua hàng rào năng lượng, nó sẽ bị tiêu tan.

D: Vậy thì những người mô tả trải nghiệm cận tử chỉ đi xa được đến đó. Họ nói rằng họ cảm thấy như bị kéo về phía ánh sáng và sau đó họ quay trở lại. Rõ ràng là họ chưa đi đủ xa.

S: Đó vẫn chưa phải là thời điểm của họ để vượt qua. Bây giờ khi họ chết, họ vẫn sẽ cảm thấy cảm giác bị lôi kéo như cũ, nhưng lần này họ sẽ hoàn thành quá trình chuyển đổi. Và đó là một trải nghiệm rất thú vị. Nó chỉ là một thay đổi lớn và vì vậy nó là một cú sốc về phương diện đó.

D: Vậy thì những người đã trải qua những trải nghiệm này thực sự đang hấp hối, có thể nói như vậy?

S: Đúng, họ đã không hoàn thành quá trình chết.

D: Vậy, bằng cách quay đầu và trở về, họ có thể tái nhập về với thân xác. Họ nói rằng đôi khi cuộc sống của họ bị thay đổi sau một trải nghiệm như thế.

S: Vâng, đúng như vậy. Khi những điều như vậy xảy ra thường là do người hướng dẫn của họ đã quyết định rằng họ đang đi đến ngõ cụt trong nghiệp của họ. Họ không thực sự muốn thoát ra khỏi khuôn mẫu của họ. Điều gì đó xảy ra thực sự làm rung chuyển suy nghĩ của họ, vì vậy họ bắt đầu theo những mô hình mới và có thể bắt đầu hướng nghiệp của họ sang những hướng mới, hy vọng là những khuôn mẫu tích cực hơn.

D: Vậy thì đây là ý của họ trong cụm từ "vượt qua" - họ vượt qua hàng rào năng lượng đó.

S: Vâng. Có rất nhiều ẩn dụ cho điều đó trong các ngôn ngữ trần gian. "vượt qua dòng sông thể xác Jordan", "đi qua bức màn" hoặc "băng qua" - bất kỳ phép ẩn dụ nào trong số này đều đề cập đến phần này của trải nghiệm. Tôi đang cố gắng sử dụng các thuật ngữ mà tôi nghĩ bà sẽ quen thuộc. Phép ẩn dụ "trút bỏ quần áo cũ để lấy những bộ quần áo mới" là ám chỉ sợi dây năng lượng của bà bị hàng rào làm tan biến và bước vào một cấp độ tồn tại mới.

D: Sau đó họ có nhìn thấy xung quanh hoặc cảnh vật tại thời điểm đó không?

S: Khi họ đi qua "hàng rào", tất cả những gì họ thấy là năng lượng sáng. Và họ cảm thấy như được tẩy rửa bởi vì năng lượng đang điều chỉnh những rung động

tâm linh của chính họ đề tương thích với bất kỳ mức độ nào họ đã đạt được. Điều này tương ứng với phép ẩn dụ "được sông Jordan rửa sạch" khi bà băng qua sông. Khi đến được bờ bên kia, lúc đầu trong giai đoạn điều chỉnh, họ có thể nhìn thấy những cảnh tượng giống như những thứ họ nhớ hoặc tưởng tượng trên cõi trần gian, nhưng chúng hoàn hảo và đẹp hơn nhiều so với những gì họ có thể tưởng tượng. Sau đó, khi họ đã được điều chỉnh, họ nhận ra rằng đây thực sự là những cấu trúc trong tâm trí của họ và họ bắt đầu nhìn thấy mức độ của họ như thực tế. Nhưng đó là một quá trình chuyển đổi rất suôn sẻ vì nó chỉ được hướng dẫn bởi những gì mà tâm trí của họ đã sẵn sàng cho việc đó. Tâm trí của họ xây dựng những tầm nhìn mà họ nhìn thấy cho đến khi họ sẵn sàng nhìn mọi thứ như thực tế.

D: Thực sự thì họ thế nào?

S: Nó phụ thuộc vào cấp độ của bà. Thật khó để mô tả mọi thứ thực sự như thế nào vì các định luật vật lý không áp dụng ở đây giống như trên cõi vật lý. Ví dụ, thông thường khi một người hình dung mình đang ở đâu đó, họ sẽ hình dung mình đang đứng trên một hành tinh với một bối cảnh xung quanh cụ thể. Nhưng trên cõi tâm linh, điều này không nhất thiết phải đúng. Bạn có thể ở trong một loại trường năng lượng cụ thể với nhiều đặc tính khác nhau. Và các sự kiện khác nhau diễn ra do bạn tương tác với trường năng lượng này và với những người khác cũng ở trong trường năng lượng này. Vì vậy, nó phụ thuộc vào cõi đó là gì và do đó rất khó để mô tả. Đôi khi bạn sẽ nhìn thấy những hình ảnh tương tự để giúp bạn kết nối với những gì bạn đang thấy so với những gì bạn đã trải qua.

D: Cô có phải trở lại hội đồng không? Tôi không làm phiên cô, đúng không?

S: Không, không hề. Bởi vì bất cứ khi nào những người trong số chúng tôi tại hội đồng và trên cõi này được liên lạc với các linh hồn thấu hiểu trên cõi của bà, đó là một phần nghiệp của chúng tôi để giúp đỡ bằng cách đưa ra câu trả lời rõ ràng nhất có thể. Và nó là một phần của nghiệp của bà và đây, nghiệp của đối tượng thôi miên của bà, giúp mang thêm kiến thức về các cõi cao hơn đến cõi của bà để giúp các linh hồn khác nói chung tiến triển trong nghiệp của họ. Nó là một phần của khuôn mẫu.

D: Đó là lý do tại sao tôi phải cố gắng diễn đạt điều này thành ngôn từ mà mọi người có thể hiểu được, bởi vì nó rất phức tạp. Điều rất quan trọng là tôi phải trình bày nó theo cách mà họ có thể nắm bắt được, và điều đó rất khó.

S: Đó là một lý do tại sao tôi được giao công việc này để sử dụng các phép ẩn dụ. Các linh hồn cao hơn nói với tôi rằng tôi giỏi đưa ra các phép ẩn dụ mà mọi

người trên cõi trần gian có thể hiểu được, để giúp họ hình dung ra những thứ không thể hình dung bằng hình ảnh.

D: Vâng, tôi cần phép ẩn dụ và phép loại suy. Chúng giúp tôi nắm bắt điều này dễ dàng hơn. Nếu không nó sẽ chỉ đi qua đầu tôi mà không đọng lại gì. Tôi luôn hoan nghênh bất kỳ thông tin nào mà cô có thể cung cấp cho tôi bởi vì tôi không bao giờ biết chúng ta đang đi theo con đường nào. Tất cả thông tin đều quan trọng.

S: Những câu hỏi mà bà nghĩ rằng bà tự nghĩ ra thực ra là gợi ý từ người hướng dẫn của bà về những điều cần hỏi. Tiếp tục giữ liên lạc với phần sáng tạo của bà và luôn cởi mở với những câu hỏi xuất hiện trong đầu bà mà bà dường như không biết nó đến từ đâu, và theo dõi những câu hỏi khác nhau này. Và từ thế giới bên này, tôi và những người khác sẽ tiếp tục cố gắng trình bày thông tin cho bà theo cách mà bà và những người khác trên cõi trần có thể hiểu được.

D: Chúng tôi nghĩ rằng đã đến lúc mọi người nên biết những điều này.

S: Đúng vậy. Người hướng dẫn của bà đã cho bà suy nghĩ đó. Bởi vì chúng tôi là những người nói khi mọi người sẵn sàng tìm hiểu thêm về những điều này.

Tôi được biết rằng ngoài các hội đồng, còn có nhiều hội đồng cấp trên chúng. Tôi không biết liệu có giới hạn nào không, vì tôi đã được kể về các hội đồng phổ quát trên toàn bộ vũ trụ và cả các hội đồng ở cấp độ Đấng Sáng Tạo. Những người ở cấp độ đó được coi là người đồng sáng tạo với Thượng Đế và làm việc để tạo ra vũ trụ mới hoặc bất cứ thứ gì cần thiết, liên tục, liên tục.

Tôi nghĩ rằng sẽ không thể mong đợi tâm trí người phàm của chúng ta có thể nắm bắt hoặc hiểu được thậm chí một phần của nó thực sự là gì. Nhưng thật thú vị khi nhận ra rằng có nhiều thứ hơn chúng ta từng mơ có thể.

Chương 14

In dấu ấn

Ý tưởng căn bản về “sự in dấu” được nảy ra khi tôi tình cờ hỏi một đối tượng nam giới một câu hỏi ngẫu nhiên.

D: Anh có nhiều kiếp sống trên hành tinh Trái Đất này đúng không?

S: Đây là kiếp sống vật chất đầu tiên của tôi trên Trái Đất, sự hóa kiếp chính thức của tôi trên hành tinh này. Tôi đã có dấu ấn từ nhiều người khác và là người trợ giúp cho những người khác. Tuy nhiên, đây là sự hóa kiếp thực sự đầu tiên của tôi trên Trái Đất.

Ý anh ta là gì? Điều này thật khó hiểu vì khi chúng tôi bắt đầu làm việc cùng nhau lần đầu tiên, chúng tôi đã “gặp” khoảng bốn kiếp sống khác chắc chắn đã diễn ra trên hành tinh này. Điều gì đã xảy ra trong những phiên trước đó?

D: Vậy những kiếp sống khác mà chúng ta đã thảo luận là không có thật hay sao?

S: Chúng là dấu ấn và sự trợ giúp, chúng không phải là những hóa thân thực sự.

Tôi đã có nhiều điều tiết lộ đáng kinh ngạc trong quá trình theo đuổi kiến thức không chính thống của mình, nhưng điều này thực sự khiến tôi bối rối. Tôi chưa bao giờ nghe nói về một dấu ấn. Trong những lần thôi miên trở về quá khứ, hoặc người ta đã từng sống hoặc là không. Chỉ có một trường hợp duy nhất khác là đối tượng đang mơ mộng hoặc tưởng tượng ra toàn bộ sự việc. Tôi luôn tự hào về việc có thể nhận ra sự khác biệt đó. Trong tất cả những gì tôi đã đọc về những lời giải thích khả dĩ cho ký ức của những kiếp sống khác, tôi chưa bao giờ nghe nói về bất cứ thứ gì gọi là "dấu ấn". Tôi đã cảm thấy bối rối. Nếu một sinh mệnh không được coi là một hóa kiếp thực sự, thì làm sao tôi biết được mình đang phải đối mặt với điều gì?

D: Ý anh là khi một số linh hồn đến với sự sống, họ không phải đã trải nghiệm một kiếp sống thực sự trong quá khứ, mà là họ lấy ...

S: Họ có thể rút thông tin từ những bản ghi từ thư viện Akashic và ghi dấu ấn thông tin này vào linh hồn của họ, và sau đó nó sẽ trở thành trải nghiệm của họ.

Các nhà nghiên cứu cho rằng những bản ghi nhớ Akashic không đề cập đến thời gian, chỉ ghi lại các sự kiện, cảm xúc và bài học kinh nghiệm.

D: Chà. .. Anh có thể cho tôi biết làm thế nào để tôi có thể nhận ra sự khác biệt không?

S: Không, bởi vì ngay cả tôi cũng không thể phân biệt được. Nếu tôi là một dấu ấn, thì dấu ấn đó cũng rất thật như thể tôi đã thực sự trải nghiệm nó. Tất cả những cảm xúc, những kỷ niệm, tình cảm, hầu như mọi thứ về kiếp sống đó đều nằm trong dấu ấn. Vì vậy, từ quan điểm của tôi, tôi sẽ không thể nói vì tôi sẽ hoàn toàn bị cuốn vào kinh nghiệm. Đây là toàn bộ về dấu ấn. Đây là khả năng sống hàng nghìn, hàng trăm nghìn năm trên một hành tinh mà thực tế chưa bao giờ thực sự hiện diện.

D: Lý do là gì?

S: Nếu một người chưa từng trải qua một cuộc sống trước đây trên Trái Đất, hoặc nếu có, có lẽ đã lâu rồi kể từ lần tái sinh cuối cùng, thì sẽ không có quan điểm nào để tham khảo, không có gì để quay lại hoặc liên quan đến. Nếu một người đến hành tinh này mà không có sự hỗ trợ của các dấu ấn, người đó sẽ hoàn toàn bị mất tiềm thức. Người ta sẽ không hiểu phong tục, tôn giáo, chính trị, hoặc cách sống trong môi trường xã hội ở Trái Đất. Đây là sự cần thiết của dấu ấn, nếu người đó không có kinh nghiệm trần gian trước đây về sự tồn tại của con người trong tiềm thức của họ. Để người này cảm thấy thoải mái và dễ chịu, cần phải có điều gì đó để tận dụng và so sánh những trải nghiệm hàng ngày mà họ đang đối diện. Vì nếu không có điều này, cảm giác hoàn toàn không hòa hợp sẽ hiện diện hầu như mỗi ngày, cho đến khi nảy sinh vào thời điểm đó khi mà người ta có thể nhìn lại và thấy một số dấu vết của lịch sử. Đó là, trong phần sau của cuộc đời. Tuy nhiên, sự bối rối và bất hòa khi phải trải nghiệm điều này sẽ phủ nhận bất kỳ việc học hỏi nào, vì luôn có sự bất hòa mà tất cả việc học sẽ phải chọn lọc. Tất cả việc học sẽ được tô màu bởi sự bất hòa này và thực tế là không học được gì cả. Vì vậy, phải có dấu ấn để cho phép những người mang dấu ấn cảm thấy thoải mái trong môi trường mới và trong những trải nghiệm hoàn toàn xa lạ. Đối với ngay cả những điều đơn giản như một cuộc tranh cãi cũng sẽ trở nên đáng sợ đối với người mang dấu ấn và khiến anh ta trở nên hoàn toàn bất lực. Những người ngây thơ này không có kinh nghiệm về sự tức giận hoặc sợ hãi như bà. Điều đó sẽ làm mất khả năng của họ. Nó sẽ khiến họ tê liệt. Họ sẽ hoàn toàn bị tổn thương.

Nhiều người tin rằng tất cả những điều này là do môi trường chi phối. Rằng tâm trí của một đứa trẻ là hoàn toàn tươi mới và tất cả thông tin sẽ được tiếp thu trong quá trình nó lớn lên và trải nghiệm cuộc sống. Rõ ràng chúng ta dựa vào ký ức

tiềm thức nhiều hơn chúng ta nghĩ. Nó giống như một ngân hàng máy tính mà từ đó chúng ta liên tục sử dụng những sự so sánh trong cuộc sống hàng ngày của mình. Theo ý tưởng mới này, một linh hồn lần đầu tiên hóa kiếp vào một cơ thể hữu hình trên Trái Đất và đối mặt với một nền văn hóa mới lạ phải có một cái gì đó trong ký ức quá khứ của họ để định hướng bản thân và cho họ một cái gì đó để kết nối. Toàn bộ ý tưởng này đã khiến tôi sững sốt và nó mở ra một lối suy nghĩ hoàn toàn mới. Nó có thể thay đổi toàn bộ quan điểm của tôi về luân hồi.

D: Nhưng, khi thôi miên con người, có cách nào để tôi có thể biết được họ đang nhớ và hồi tưởng lại một kiếp sống thực sự hay đó là một dấu ấn không?

S: Tại sao bà lại muốn biết?

D: À, có lẽ để giúp chứng minh tất cả những gì tôi đang cố gắng chứng minh.

Tôi cười thâm, bởi vì: Dù sao thì tôi cũng không biết tôi đang cố chứng minh điều gì? Anh ấy dường như đọc được suy nghĩ của tôi.

S: Và bà đang cố gắng chứng minh điều gì?

Tôi lắc đầu cười gượng gạo. "Đó là một câu hỏi hay."

S: Chúng ta sẽ sớm có được câu trả lời mà bà muốn biết.

D: À, tôi đang cố chứng minh luân hồi là có thật, bởi vì nhiều người không tin vào khái niệm này. Bằng cách nhờ ai đó trở về một kiếp sống và có thể chứng minh rằng người đó đã tồn tại trong khoảng thời gian đó, tôi đang cố gắng xác minh những điều này. Nhưng nếu ai đó đang nhớ lại một dấu ấn, liệu chúng ta cũng có thể xác minh nó không?

S: Có thể, vì trải nghiệm đến từ kiếp sống thực sự, mặc dù nó không phải là do người mang dấu ấn mà bà đang trò chuyện tự mình trải nghiệm. Tuy nhiên, tất cả các thông tin sẽ giống nhau, như thể bà đã thực sự trò chuyện với chính linh hồn đang ở trong người mang dấu ấn vào thời điểm đó. Dấu ấn trở thành một phần của linh hồn đó và được gắn liền với linh hồn đó.

D: Đây có phải là lời giải thích cho giả thuyết rằng đôi khi có nhiều người dường như đã sống cùng một kiếp trước! Ví dụ như nữ hoàng Cleopatra, Napoleon. Có phải điều này liên quan đến dấu ấn không?

Tôi chưa bao giờ gặp trường hợp này, nhưng đó là một trong những lập luận được trình bày bởi những người hoài nghi.

S: Hoàn toàn đúng. Vì không có ... (anh ấy gặp khó khăn trong việc tìm từ thích hợp) quyền sở hữu đối với những dấu ấn này. Ai cũng có thể sử dụng. Và vì vậy việc cố gắng xác định ai thực sự là người đó trở nên vô ích, vì điều đó là vô nghĩa.

D: Đây là một trong những lý lẽ mà người ta dùng để chống lại thuyết luân hồi. Họ nói nếu chúng ta tìm thấy nhiều người có cùng cuộc sống, thì điều đó không thể là sự thật.

S: Họ đang được thử thách để mở rộng phạm vi tri thức của mình. Họ được cung cấp những sự thật mâu thuẫn với niềm tin thiên cận và được thử thách để mở rộng nhận thức của họ.

D: Vậy thì, không quan trọng nếu ai đó có thực sự là Cleopatra hay không. Chúng ta vẫn có quyền tiếp cận thông tin về cuộc sống của họ?

S: Nó có thể được xác nhận một cách dễ dàng với linh hồn thực sự hoặc với một trong số hàng trăm người khác có cùng trải nghiệm của một dấu ấn. Không có gì thay đổi cả.

D: Nhưng những người khác nhau có lẽ sẽ nhìn nhận dấu ấn theo những cách khác nhau? Nếu hai người có cùng một kiếp sống là nữ hoàng Cleopatra, liệu quan niệm của họ có thể khác nhau không?

S: Một câu hỏi rất hay. Có thể nói rằng trải nghiệm của con người giống như một cái máy lọc và nó thêm sắc màu cho những nhận thức đi qua nó. Vì vậy, nếu một trải nghiệm của hóa kiếp Cleopatra đó không tương thích với ý thức của người liên quan đến điều đó, nó sẽ bị xóa hoặc thay đổi để thể hiện nó theo cách không gây ra sự gián đoạn cho thực thể

Điều đó nghe giống như sự tự điều chỉnh. Liệu điều này có thể giải thích các lỗi đôi khi xuất hiện không? Điều này sẽ không giống với cách con người hiểu và sử dụng nghiên cứu cho các mục đích riêng của họ và để chứng minh các luận điểm khác nhau của họ đúng không?

D: Tuy nhiên nó sẽ là sự thật, có những cách nhìn nhận khác nhau về một sự việc.

S: Đúng vậy. Nó sẽ được thể hiện trong một bức chân dung chính xác nhất có thể, nhưng cũng phải ở một bức chân dung dễ chịu nhất.

D: Điều này cũng giải thích cho câu hỏi về các cuộc sống song song, hai cuộc sống dường như xảy ra cùng một lúc hoặc chồng chéo lên nhau đúng không?

S: Đúng, đây là cách mà nghịch lý hay mâu thuẫn nảy sinh về những cuộc sống song song. Nó chỉ đơn giản là một vấn đề tiếp thu kinh nghiệm xã hội, luật pháp, quy định, phong tục, để thực hiện hiệu quả trong quá trình hóa thân của một người.

D: Vậy việc xác minh điều đó là không quan trọng đúng không?

S: Chính xác. Mục đích của việc xác minh là để làm gì? Có thể mất hàng thiên niên kỷ để truy tìm "tiền kiếp" của một người, và về mặt này, điều đó hoàn toàn vô nghĩa. Tuy nhiên, có thể học được nhiều điều từ những buổi hồi quy này. Không chỉ là từ quan điểm cá nhân đối với người thôi miên hồi quy mà đối với những người đã đọc và nghe về điều này. Nhiều kiến thức có thể được chia sẻ để giúp ích cho mọi người.

D: Bằng cách hồi tưởng lại tiền kiếp, một số người nhận được nhiều lợi ích cho cuộc sống cá nhân của họ, chẳng hạn như hiểu được mối quan hệ cá nhân của họ với những người khác.

S: Đúng vậy.

D: Những dấu ấn mà anh sẽ có hoặc người khác sẽ có được chọn như thế nào? Có dấu ấn cụ thể nào đó được chọn riêng cho những cá nhân nhất định không?

S: Dấu ấn được xác định bởi mục tiêu của hóa thân. Ví dụ, nếu một người trở thành một nhà lãnh đạo, một tổng thống, một người có thể có dấu ấn từ nhiều cấp lãnh đạo khác nhau, từ các thủ lĩnh bộ lạc trở lên cho đến các lãnh đạo tổng thống trong quá khứ, có thể là thị trưởng, có thể là thủ lĩnh của những tên trộm. Nếu điểm nhấn là khả năng lãnh đạo, nhiều dấu ấn có tính chất dẫn đầu có thể được sử dụng để sinh mệnh đó quen thuộc với khía cạnh hoặc ý tưởng về công việc lãnh đạo là gì. Ngoài ra còn có lợi thế thứ hai và thậm chí là thứ ba là học được sự khiêm tốn, kiên nhẫn, vui vẻ và giải trí. Tất cả vô số trải nghiệm đều nằm trong những dấu ấn này. Phương pháp ghi dấu ấn nằm ngoài khả năng của tôi. Kết quả là trải nghiệm nhiều kiếp sống, có thể đồng thời, có thể nối tiếp. Nhưng kết quả là rút ra bài học từ kinh nghiệm của người khác. Các bài học được chia sẻ. Những kinh nghiệm mà mỗi chúng ta đang có trong cuộc đời này bây giờ sẽ có sẵn vào cuối những kiếp sống này để được in dấu để sử dụng cho bất kỳ ai muốn sử dụng chúng. Nó chỉ đơn giản là mượn sách từ thư viện nếu bạn coi mỗi cuộc đời là một cuốn sách chỉ cần đọc là hiểu nó ngay lập tức.

D: Có phải anh đang nói rằng năng lượng của đời sống giống như được lưu trữ trong một cuốn sách và được đặt trong thư viện và có thể in dấu vào những kiếp sống của người khác nếu họ muốn sử dụng thông tin đó?

S: Chính xác. Không có giới hạn về số lượng có thể sử dụng một kiếp sống cụ thể. Hàng nghìn người có thể in dấu cùng một trải nghiệm đồng thời.

D: Vì vậy, tôi có thể hỏi quy nhiều hơn một người về một cuộc sống cụ thể nếu điều đó xảy ra mà dấu ấn đó có sẵn cho cả hai người?

S: Đúng rồi. Các dấu ấn được chọn trước khi đầu thai. Phương pháp in dấu quá phức tạp để hiểu. Nhưng có thể nói rằng có một máy tính, một máy chủ có quyền truy cập vào tất cả các kiếp sống, mọi kiếp sống trước đó. Và vì vậy, thông tin về mục đích của kiếp sống sẽ được đưa vào, và những dấu ấn thích hợp sau đó được chọn lọc và áp dụng. Có một hệ thống phân cấp của các linh hồn có nhiệm vụ làm điều này. Có một hội đồng giám sát việc này. Họ trợ giúp các linh hồn. Máy tính chủ hoặc hội đồng này được cung cấp tất cả thông tin liên quan đến sứ mệnh và những kinh nghiệm trong quá khứ của các linh hồn mang dấu ấn. Và do đó, có sự lựa chọn giữa kiếp sống trước đó đã được lưu vào hồ sơ, và sự phù hợp giữa trải nghiệm có được và trải nghiệm sắp bắt đầu. Tất cả ký ức, mọi suy nghĩ, mọi giác quan, mọi thứ mà một cuộc sống hiện tại thực sự sẽ có ở đó vẫn nguyên vẹn. Đó là một hình ảnh ba chiều kiếp sống đó. Mọi trải nghiệm, hồi ức, cảm xúc đều in sâu trở thành một phần của linh hồn đó. Thông tin này sau đó được mang theo sau khi quá trình đầu thai kết thúc và là một món quà từ việc sống trong cõi thực tại này và sau đó trở thành một phần của hồ sơ vĩnh viễn của linh hồn đó.

D: Có thích hợp không khi gọi dấu ấn là một mô hình? Có từ nào khác không? Anh chọn những mô hình này và sử dụng chúng để cố gắng mô hình hóa kiếp sống của anh sau này à?

S: Có thể xem là như vậy.

D: Tôi vừa có một ý tưởng thú vị. Nó giống như nghiên cứu trong một thư viện, phải không?

S: Đúng. Người ta được cung cấp sách về nhiều chủ đề và họ sẽ tiếp thu những kiến thức được cung cấp đó.

D: Nhưng khi một người thực sự trải nghiệm một kiếp sống thì họ sẽ có được nhiều điều từ kinh nghiệm sống hàng ngày của kiếp sống đó. Liệu họ có đạt được giá trị tương tự, từ dấu ấn không?

S: Bà nói theo quan điểm nghiệp và có thể nói rằng điều này là không chính xác. Vì dấu ấn chỉ cung cấp các tham chiếu. Nó không giúp giảm trừ bất kỳ nghiệp nào cả. Nó chỉ đơn giản là một công cụ bổ sung để giúp giải trừ nghiệp chướng. Nếu tất cả mọi người đều nhận được dấu ấn thì sẽ có một sự bế tắc đó là không ai được trải nghiệm cuộc sống thực sự. Và cuối cùng sẽ không có gì cả, kể cả hồ sơ dấu ấn. Vì vậy, phải có những kiếp sống thực sự để bổ sung vào thư viện hồ sơ này.

D: Vâng, sau này, linh hồn sẽ thích các lối tắt hơn so với trải nghiệm thực tế.

S: Đối với một số linh hồn, các con đường tắt là thích hợp; đối với những linh hồn khác thì không. Vì người mang dấu ấn hiện đang trải nghiệm kiếp sống thích hợp với họ. Có thể nói rằng người đó có thể chỉ đơn giản là chờ đợi ai đó trải qua một lần hóa kiếp vào thời điểm này và sau đó nhận được dấu ấn đó, có thể không? Tuy nhiên, sẽ không có bài học từ kinh nghiệm thực tế. Ý chí tự do của linh hồn là ở đây, ở chỗ dấu ấn được tạo nên bởi ý chí tự do của linh hồn chứ không phải ý chí tự do của ai khác. Tất cả thông tin tương đối được đưa vào máy tính và những hóa kiếp thích hợp đó sau đó được đưa ra để ghi dấu ấn. Các dấu ấn có sẵn từ nguồn này nhưng cá nhân đưa ra quyết định cuối cùng. Linh hồn có quyền từ chối nếu anh ta tìm thấy một dấu ấn mà anh ta không thể chấp nhận được, vì bất cứ lý do gì. Nếu anh ta chỉ đơn giản quyết định sử dụng quyền hạn của mình để nói, "Tôi không muốn có cái đó", thì anh ta sẽ được toại nguyện.

D: Điều này khiến tôi hơi bối rối. Có phải anh đang nói rằng không có cái gọi là sự đầu thai như chúng tôi biết?

S: Để xem nào, có sự tiến triển từ cơ thể này sang cơ thể khác. Cũng có những dấu ấn. Ai đó có thể đã sống thực sự năm kiếp, nhưng vẫn có kinh nghiệm của năm trăm kiếp. Đó là sự kết hợp của các hiệu ứng.

D: Nói cách khác, đó là thông tin anh có khi sinh ra và nó được anh sử dụng trong suốt cuộc đời của anh?

S: Các dấu ấn đã có sẵn vào thời điểm sinh ra. Nhưng dấu ấn thay thế cũng có sẵn bất cứ khi nào cần thiết. Điều này sẽ tương tự như việc đóng gói hành lý cho một chuyến đi và phát hiện trong chuyến đi rằng một người đã quên thứ gì đó. Và vì vậy, có những cửa hàng dọc đường đi. Bà có quen với lớp phủ bản đồ không? Ví dụ: bà có thể có ranh giới địa lý của Hoa Kỳ nhưng không có ranh giới chính trị như tiểu bang hoặc quận. Nhưng những thứ này sẽ được vẽ trên giấy trong suốt. Mỗi tờ giấy trong suốt sau đó được đặt lên tiếp và một bức tranh hoàn chỉnh được đưa ra. Điều này có thể được sử dụng như một phép loại suy đối với các dấu ấn.

Dấu ấn có thể được ghi đè lên theo nhiều cách khác nhau, một là trong một giấc mơ hoặc một trải nghiệm vật lý nào đó. Đó có thể là một trải nghiệm đau buồn chẳng hạn như gia đình có người chết, hoặc một người bị mất việc làm hoặc bất kỳ lúc nào mà một người cởi mở từ bên trong bởi một số kinh nghiệm. Dù là vui mừng hay đau buồn hoặc bất cứ trạng thái nào, trong trường hợp này mức độ cởi mở của bản thân là chìa khóa. Và dấu ấn cần thiết đó sẽ được trang bị gợn gàng mà không cần thông báo bởi sinh mệnh nào. Nhưng thực tế là bà cũng có thể thực sự sống nhiều kiếp sống mà không bao giờ có dấu ấn. Dấu ấn chỉ đơn giản là sự trợ giúp. Chúng không cần thiết cho tất cả mọi người.

D: Tôi vừa nảy ra ý này, liệu cuộc đời của Chúa Jesus có được ghi dấu ấn bởi một người bình thường không?

S: Cuộc sống có sẵn và đã được sử dụng trong suốt lịch sử. Đây là một cuộc sống cực kỳ xuất chúng đã được tạo ra. Kiếp sống này là hiện thân của tất cả những lý tưởng mà nhân loại đang phấn đấu.

D: Đây sẽ là những nguyên tắc trong cuộc sống của Chúa Jesus, Ý anh có phải như vậy không?

S: Đúng vậy.

D: Vậy thì sẽ rất đáng ngưỡng mộ nếu được ghi dấu ấn bằng cuộc đời của Jesus.

S: Nó sẽ rất hữu ích. Nó sẽ tương quan như một người bạn với một người bạn trong các bình diện bên trong ở kiếp này. Trải nghiệm cũng có thể được phủ lên một người. Nhiều người đang hóa thân có dấu ấn này bây giờ. Chúa Jesus đã đến như là nền tảng cho sự tiến hóa hiện tại, để ghi dấu ấn cuộc sống đặc biệt này cho việc chữa lành hành tinh này. Đó là cái được gọi là "Sự tỉnh thức Chúa Kitô." Và mỗi người đi trên con đường này với tư cách là bạn hoặc là người chữa lành, như Chúa Jesus, là người có dấu ấn này. Và họ có thể ghi dấu ấn này khi họ đã đạt đến một trạng thái tỉnh thức nhất định trong quá trình phát triển của chính họ.

D: Tôi đã tự hỏi, liệu trải nghiệm này có đi cùng với những gì mà những người Cơ đốc giáo gọi là "được sinh ra một lần nữa" và toàn bộ sự thay đổi trong cuộc đời của người đó không? Điều gì sẽ xảy ra nếu họ mang dấu ấn Chúa Jesus?

S: Đó là một sự thức tỉnh đối với dấu ấn này, và được xem là "được sinh ra một lần nữa." Nhiều người mô tả đó là Chúa Jesus đang bước vào cuộc đời họ, trong khi thực tế thì hoặc Ngài đã ở đó mọi lúc. Nó sẽ giống như tìm thấy một viên ngọc quý trong tủ quần áo.

D: Theo cách này nó sẽ thay đổi cuộc sống của họ khi họ thức tỉnh?

S: Hoàn toàn đúng.

D: Khi có một sự thay đổi thực sự mang lại, có hay không việc ý thức của họ được thế chỗ bởi sự tỉnh thức của chúa Jesus và họ thực sự thức tỉnh?

S: Sâu thẳm bên trong, họ có được sự thức tỉnh của chúa Jesus. Sau đó, linh hồn của chúa Jesus được đưa vào ngọn lửa vĩnh cửu trong trái tim và bùng cháy như tình yêu vô điều kiện.

D: Vậy thì đây là một trải nghiệm thực tế; trải nghiệm của nhiều người theo tôn giáo!

S: Đúng vậy. Đó là một trải nghiệm sâu sắc nhất, chắc chắn như một ngọn đèn được thắp sáng trong bóng tối.

D: Tôi luôn nghĩ rằng sẽ có cách nào đó để tôi có thể tìm được điểm tương đồng của công việc tôi đang làm với những kinh nghiệm của những người Cơ đốc giáo, và cho thấy rằng thực sự không có xung đột nào cả.

S: Đơn giản chỉ là các thuật ngữ liên quan. Nhiều xung đột được tạo ra từ những tranh cãi về cái gọi là những trải nghiệm này. Nó chỉ đơn thuần là vấn đề ngữ nghĩa hoặc gán ý nghĩa, và cách mọi người bị thu hút bởi xu hướng tôn giáo của họ. Mỗi người sẽ trải nghiệm và gọi nó là cái gì đó khác và từ đó nảy sinh tranh luận. Mỗi người được gắn liền với khái niệm của mình hoặc nói đúng hơn là nhận thức. Phải tốn nhiều công sức để đảm bảo với những người này rằng niềm tin của họ là giá trị, ngay cả khi không có “nhãn mác” của họ. Vì nhãn mác trở thành chiếc nạng, cho nên họ có thể bám víu vào thứ không thể nhìn thấy. Việc gán nhãn mác vì thế trở nên quan trọng hơn việc được dán nhãn.

D: Có phải chỉ những người theo đạo Thiên Chúa mới có trải nghiệm này không?

S: Có những trải nghiệm tương tự trong toàn thể nhân loại ngay từ thuở sơ khai, và những trải nghiệm sẽ đi theo loài người mãi mãi. Đó là tất cả các khía cạnh tôn giáo và sự tiến hóa xuyên suốt mọi nền văn hóa. Như tôi đã nói, hàng nghìn người có thể ghi lại cùng một trải nghiệm đồng thời. Cơ thể nhập thể của Chúa Jesus không phải là hoá thân duy nhất trên hành tinh này của sự tỉnh thức Jesus. Hành tinh này đã có rất nhiều người trong số những người đã hiện thân cho những khái niệm này, chẳng hạn như Gautama (Đức Phật), Mohammed, Moses, Elijah, v.v...

D: Tôi nghĩ tóm gọn lại "sự thật là sự thật" bất kể người ta gọi nó là gì.

S: Đúng vậy.

D: Điều này sẽ giúp giải thích rằng thực sự không có nhiều sự khác biệt như người ta nghĩ.

S: Chỉ có sự gán nhãn và tranh cãi đi kèm với những nhãn mác đó. nỗ lực phải được hướng vào việc cho phép những người này nhìn thấy những gì bên dưới nhãn mác và chấp nhận nhãn mác cho những gì họ đang có.

Chương 15

Nhập thể

Trải nghiệm một cuộc bộ hành đã xảy ra một cách hoàn toàn bất ngờ không tính trước. Dù sao thì những chuyện như thế này cũng không thể đoán trước được. Khi trải qua trải nghiệm sinh ra, phần lớn các đối tượng của tôi sẽ sống trong cuộc sống này theo cách thông thường. Vì vậy tôi đã không hề chuẩn bị cho cách xâm nhập vào cơ thể vật lý một cách hoàn toàn khác biệt này.

Cô gái trẻ, đối tượng nghiên cứu của tôi đã kể cho tôi nghe câu chuyện về sự ra đời của cô ấy trong cuộc đời hiện tại này. Cô ấy nói rằng cô ấy đã bị chết khi được sinh ra trong một ca sinh nở tại nhà. Bác sĩ đã cố gắng nhưng không thể làm gì được, vì vậy ông đã đặt cơ thể mềm nhũn của cô sang một bên để cứu chữa cho mẹ cô. May nhờ sự can thiệp của dì cô gái mà cô ấy còn sống. Mặc dù bác sĩ nói có cố gắng cũng không hữu ích gì, nhưng dì của cô ấy đã chiến đấu với cơ thể chỉ còn chút sự sống trong vài phút cho đến khi một tiếng khóc yếu ớt cuối cùng đã phát ra. Người phụ nữ trẻ này đã kể câu chuyện của cô ấy trong suốt phần đời cô đã trải qua. Gia đình hoàn toàn tin tưởng rằng nếu không có sự kiên trì của người dì thì có lẽ cô đã không có ngày hôm nay.

Tôi muốn đưa cô ấy trải qua trải nghiệm sinh nở để xem điều gì đã thực sự xảy ra. Các đối tượng đã được hưởng lợi rất nhiều từ các quá trình hồi quy như thế này. Họ đặc biệt đã nhận được sự thấu hiểu về cảm xúc và thái độ của các thành viên thân thiết trong gia đình, bởi vì nó đã được chứng minh rằng sinh mệnh nhận thức được đầy đủ về mọi thứ xảy ra trong thời kỳ mang thai và trước khi sinh. Tôi đã xem xét đủ đối tượng qua trải nghiệm sinh nở để chắc chắn rằng người phụ nữ trẻ này thậm chí không có ở trong cơ thể đứa bé vào thời điểm đó, nhưng vì một lý do nào đó đã bị trì hoãn. Có lẽ cô ấy vẫn còn đang phải trò chuyện với các giáo viên và các bậc thầy ở trường học trên cõi khác, và đã gần như là không đến kịp. Có lẽ cô ấy đã có những suy nghĩ khác về việc có nên bước vào cuộc đời này hay không và các giáo viên đã phải thuyết phục mạnh mẽ hơn. Thường thì các sinh mệnh cố gắng gánh chịu nhiều nghiệp quả khó giải quyết khi họ lên kế hoạch cho chương trình học tập của họ trong lớp học dưới cõi trần. Họ bắt đầu tự hỏi liệu họ có đang gánh vác quá nặng hay không. Việc này rất giống với quá trình đăng ký vào đại học. Thường thì có những khóa học yêu cầu khó hơn là những khóa học ngoại khóa dễ dàng. Thường thì một sinh viên nhận ra là mình đang phải gánh vác nhiều hơn những gì mình có thể xử lý một cách dễ dàng. Cũng tương tự như khi bước

vào một cuộc đời. Mọi thứ luôn trông có vẻ dễ dàng trong giai đoạn lập kế hoạch hơn. Thường thì việc lập kế hoạch đã trở nên rất lâu với các mối duyên đã được sắp đặt, v.v... và sau đó đã quá muộn để sinh mệnh có thể rút lui.

Với công việc của mình, tôi đã khám phá ra ít nhất hai cách chính để sinh mệnh được sinh ra. Họ có thể đi vào cơ thể em bé khi còn trong bụng mẹ và trải qua quá trình sinh nở thực sự nếu họ muốn trải nghiệm điều này. Họ cũng có thể ở bên ngoài, nhưng ở gần người mẹ, và quan sát. Họ có quyền tự do trong thời gian này để vẫn đi qua đi lại các cõi tinh thần vì họ chưa hoàn toàn bị ràng buộc với đứa bé. Yêu cầu chủ yếu là họ phải nhập vào đứa trẻ từ hơi thở đầu tiên. Nếu không làm như vậy có thể dẫn đến thai chết lưu.

Bởi vì hoàn cảnh ra đời của cô ấy, thay vì đề nghị cô ấy đi đến thời điểm được sinh ra, tôi đề nghị cô ấy đi đến thời điểm đầu tiên cô ấy bước vào cơ thể vật lý mà tôi đang nói chuyện cùng. Có thể chính cách nói này đã châm ngòi cho sự việc. Tôi đếm và hỏi cô ấy đang làm gì.

S: Tôi đang quan sát.

Tôi không ngạc nhiên vì tôi biết cô ấy đang không ở trong cơ thể của đứa bé.

D: *Cô đang ở đâu?*

S: Ở dưới chân giường. (Một hơi thở sâu). Tôi đang chuẩn bị nhập vào cơ thể lần cuối cùng. Đến lúc này, nó chỉ mới diễn ra trong... một khoảng thời gian ngắn.

D: *Ý cô là cơ thể của đứa bé?*

S: Không. Không phải là cơ thể của một đứa trẻ. Đó là một cơ thể trưởng thành. Đó là một cú sốc và tôi hoàn toàn không chuẩn bị cho điều này.

Ý cô ấy là gì?

D: *Ý cô là cô không nhập vào cơ thể của đứa trẻ sẽ được sinh ra?*

S: Không.

D: *Đây không phải là một điều bình thường đúng không?*

S: Không, nhưng nó đang trở nên bình thường hơn những gì mà nhiều người tin.

D: Cô nói rằng cô đã nhập vào cơ thể này chỉ một thời gian ngắn cho đến thời điểm này. Ý cô là gì?

S: Có một cuộc trao đổi linh hồn. Một giai đoạn thử thách để quyết định việc từ bỏ có được thực hiện hay không. Cô ấy có chấp nhận những gì cô ấy yêu cầu hay không.

D: Cô ấy yêu cầu điều này sao?

S: Vâng. Đó là thứ cô ấy đã mong ước và sinh mệnh khác đã cảm thấy thời gian của cô ấy đã hết.

Tôi đã khá khó chấp nhận điều này. Nó nghe rất giống cái được gọi là “nhập thể”. Đây là một thuật ngữ có nguồn gốc từ các tác phẩm của Ruth Montgomery và đã được sử dụng phổ biến. Nó có nghĩa là một linh hồn “nhập thể” một cơ thể sống thay vì được sinh ra như một đứa trẻ. Tôi đã gặp hiện tượng này chỉ một lần trước đây trong trạng thái thôi miên hồi quy. Trải nghiệm đó liên quan đến một sinh mệnh đã nhập vào cơ thể của một đứa trẻ đang bị bệnh nặng. Một cuộc trao đổi linh hồn đã được thực hiện khi linh hồn đang ở trong đứa trẻ muốn ra ngoài. Trải nghiệm đó xảy ra trong một phiên thôi miên được thực hiện vào những năm 1960, rất lâu trước khi thuật ngữ “nhập thể” được đặt ra. (Điều này đã được thuật lại trong cuốn sách Hồi ức Của Năm Tiên Kiếp của tôi).

D: Tại sao? Chuyện gì đã xảy ra? Có lý do gì cho chuyện này không?

S: Các quyết định mà có ảnh hưởng đến cuộc đời. Cô ấy nghĩ rằng cô ấy sẽ có thể giải quyết các vấn đề mà cô ấy đã đặt ra và khi phát hiện ra chúng quá khó, cô ấy đã đề nghị được trở về nhà.

D: Cô có thể giải thích ý cô là gì không?

S: (Một hơi thở sâu) Cô ấy không có sức mạnh mà cô ấy nghĩ là cô ấy có; vì vậy cô ấy đang yêu cầu được giải thoát khỏi thực trạng.

D: Chuyện này không phải xảy ra khi cô ấy chết?

S: Có, nhưng tại sao lại khiến cơ thể phải chết đi khi một linh hồn khác có thể thay thế và làm được nhiều thứ tốt hơn. Chính linh hồn đã quyết định là cô ấy không thể đối mặt với nghiệp mà cô ấy đã chọn để đối mặt, và quyết định rời bỏ cơ thể. Cơ thể này...chưa đến lúc nó phải chết. Nó phải được tiếp tục sống. Trong những trường hợp này cơ thể được để tiếp tục hoạt động với một linh hồn khác nhập vào.

D: Và làm một cái gì đó giống như là không đồng ý?

S: Sẽ rất khó chịu nếu cô ấy lấy đi mạng sống của cơ thể vật lý này.

D: Ý cô là giống như tự sát?

S: Vâng. Nhưng chỉ cần giao nó cho một linh hồn khác sẽ làm điều tốt, không gây hại gì, và không có gì xấu cho sinh mệnh này. Đây là một cuộc trao đổi được thực hiện với sự đồng ý của cả hai bên.

Tôi nghĩ một điều khiến tôi bối rối là điều này nghe giống như sự ma nhập. Gần đây chúng ta đã có nhiều bộ phim như Exorcist, với ý tưởng thật đáng sợ.

S: Không có bất kỳ sự tương đồng nào. Một ca ma nhập là khi một linh hồn bị biến dạng điều khiển một linh hồn khác. Trong khi đó tình huống bước vào thì không có sự kiểm soát nào. Chỉ có một sinh mệnh trong cơ thể đó. Cách duy nhất để sinh mệnh đó có thể bước vào cơ thể là khi sinh mệnh kia đã sẵn sàng từ bỏ. Ở đây có sự chấp thuận hoàn toàn. Với một trường hợp ma nhập, thì nó chính xác là không có quyền kháng cự.

D: Tất cả những điều này được quyết định ở đâu? Nó được giải quyết ở đâu?

S: Trên cõi tinh thần. Chúng tôi thảo luận điều này với các bậc thầy và các quyết định sẽ được đưa ra.

Tôi tự hỏi liệu nhân cách vật lý có ảnh hưởng gì không. Cô gái này chắc chắn đã không nhận thức một cách tinh tế về một quyết định tầm cỡ như vậy.

D: Cô ấy đi đâu vào những thời điểm khác nhau để thảo luận về chuyện này?

S: Vâng, khi cô ấy đang ở trong trạng thái như đang ngủ giống như những người khác, cô ấy tham gia vào hành trình.

Đây là một suy nghĩ đáng ngại với tôi. Để nghĩ rằng với tư cách là những con người nhận thức đầy đủ, chúng ta có quá ít thông tin để nói về những gì đang diễn ra trong cuộc đời của chúng ta. Cứ như thể ý thức của chúng ta chỉ là một lớp váng mỏng bao phủ bên trong một thứ cực kỳ phức tạp.

D: Cuộc thảo luận đã diễn ra khá là lâu rồi đúng không?

S: Trong khoảng hai tháng.

D: Cơ thể vật lý mà cô chuẩn bị nhập vào này bao nhiêu tuổi rồi?

S: Hai mươi mốt.

Hai mươi mốt? Một cú sốc khác. Tôi đã gặp cô gái này ngay sau sinh nhật lần thứ hai mươi hai của cô ấy. Điều này có nghĩa là cuộc trao đổi này xảy ra ngay trước khi tôi gặp cô ấy. Tuy nhiên cô ấy dường như không khác bất kỳ ai khác mà tôi tiếp xúc hàng ngày.

D: Cô ấy đã ở với cơ thể đó một thời gian dài.

S: Vâng. Có rất nhiều thứ đã được làm sáng tỏ. Chỉ là có quá nhiều nghiệp quả đã được chấp nhận mà không thể thực hiện được.

Đây có phải là lý do khiến cô ấy đã chậm trễ trong việc nhập vào cơ thể lúc mới sinh? Có phải cô ấy đã có suy nghĩ khác về khả năng thực hiện tất cả các công việc mà cô ấy đã đặt ra cho mình? Cô ấy đã gặp rất nhiều vấn đề trong cuộc đời tuổi trẻ của mình và bằng tất cả những gì thể hiện bên ngoài thì cô ấy đã đổi mặt và giải quyết chúng một cách đáng ngưỡng mộ. Phải chăng cô ấy đã thực sự sống một cuộc sống với sự miễn cưỡng và đạt đến hai mươi mốt tuổi nhờ sự kiên trì?

Điều này có nghĩa là chúng ta không bao giờ có thể thực sự biết rõ về một người? Nó có nghĩa là chúng ta cũng không bao giờ có thể thực sự biết rõ về chính mình? Tình huống này lần đầu tiên gây ấn tượng mạnh với tôi về sự tách biệt giữa các bộ phận khác nhau của con người và chúng ta thật sự có rất ít khả năng kiểm soát đối với những bộ phận này.

D: Ai là người đưa ra quyết định về việc ai sẽ nhập vào cơ thể?

S: Các bậc thầy đã quyết định rằng có đủ những sự giống nhau của các bản thể để sự thay đổi này không gây ra sự chú ý.

D: Cô có biết về sinh mệnh khác không?

S: Cao hơn? Có. Chúng tôi cũng chia sẻ những cuộc đời khác.

D: Cô nói điều này xảy ra ngày càng thường xuyên? Tại sao? Vì những áp lực của cuộc sống trên Trái Đất đang trở nên quá lớn?

S: Vâng. Thêm vào đó là thực tế là những người đang “nhập thể” thì không trải qua những tổn thương thời thơ ấu hoặc khi sinh ra, và họ cởi mở hơn với những ảnh hưởng từ phía bên này. Hiện tại và tương lai thì sự cởi mở này là rất cần thiết. Đây là những người sẽ hướng dẫn người khác vào thời đại sắp tới. Một trong những nguyên nhân để người ta “nhập thể” là thiếu thời gian và thiếu “phương tiện” (cơ thể). Cần phải có những người đang cởi mở lắng nghe, như đã từng, với

phía bên kia. Và còn gì tuyệt vời hơn nếu họ không phải trải qua quá trình sinh nở và thời thơ ấu và quên đi tất cả những ký ức trước đây? Do đó nhiều điều tốt có thể được thực hiện thông qua họ. Năng lượng mà chúng ta mang theo khi bước vào cũng ảnh hưởng đến những người xung quanh - theo nhiều cách mà bề ngoài không phải lúc nào cũng nhận thấy được. Nhiều công việc quan trọng đang được thực hiện.

Từ công việc tôi đã làm với các quá trình hồi quy, tôi đã phát triển một lý thuyết về trẻ em và ký ức về tiền kiếp. Khi linh hồn nhập vào thể xác, ký ức vẫn ở rất gần. Hẳn là rất bức bối khi đột nhiên bị đưa vào một cơ thể của một đứa trẻ không thể giao tiếp. Thảo nào mà họ gào khóc nhiều như vậy. Họ đang cố gắng để mọi người nghĩ rằng họ thực sự là một linh hồn già, thông minh, biết nhiều hơn những gì chúng ta có thể tưởng tượng. Trong hai năm đầu, linh hồn trở nên tập trung vào việc học để cho cơ thể mới này hoạt động và học cách giao tiếp trở lại đến mức ký ức của họ bị mài mòn và đẩy về phía sau. Một số trẻ em vẫn nhớ và vẫn cố gắng nói với mọi người thì thường bị chỉ trích hoặc chế giễu cho đến khi chúng không cố gắng nữa và từ bỏ và trở thành “bình thường”. Tôi tin rằng nếu những đứa trẻ như vậy được khuyến khích, thay vì được tạo ra để cảm thấy khác biệt, chúng có thể học cách sử dụng những khả năng này làm lợi thế của chúng. Mặt khác, “nhập thể” vào cơ thể mới mẻ mà không bị tổn thương khi sinh ra và không mất nhiều năm cố gắng để học cách cho cơ thể hoạt động. Do đó họ rất tâm lý vì những ký ức và khả năng được chuyển từ cõi bên kia còn rất tiến bộ, mới mẻ, và hữu ích.

D: Liệu cơ thể vật lý có nhận ra sự khác biệt khi sự trao đổi được thực hiện không?

S: Không, nhịp tim và thở sẽ được tiếp tục. Trong nhiều trường hợp, sự trao đổi được thực hiện tại thời điểm chết - khi một người tưởng bị chết và sau đó sống lại. Nhưng không phải lúc nào cũng như vậy. Nhiều khi chỉ qua một giấc ngủ. Và khi họ thức dậy, họ...ta là người này còn người kia đã ra đi. Nhưng mọi ký ức đã được lưu trữ nên ta là người đó.

D: Còn nghiệp của sinh mệnh khác thì sao? Cô có phải tiếp tục cho họ không?

S: Có. Trong thỏa thuận giữa hai bên, tôi phải hoàn thành những thứ nhất định mà người kia buộc phải hoàn thành.

D: Cô giải quyết nghiệp cho người khác sao?

S: Không có quá nhiều nghiệp như vậy, có một số thứ nhất định mà linh hồn gốc này phải chịu khi cơ thể bắt đầu hoạt động. Có nhiều tương tác với những linh

hồn khác đến nỗi nếu một số nhiệm vụ nhất định không được hoàn thành thì nó sẽ ảnh hưởng đến quá nhiều cuộc đời. Do đó phải có quá trình thương lượng để đáp ứng các nhiệm vụ này.

D: Ý cô là linh hồn đi vào sẽ biết tất cả các nhiệm vụ mà linh hồn sở hữu thể xác trước đó phải giải quyết? Và hoàn toàn nhận thức được trước khi họ biết được họ có gì...

S: (Gián đoạn) Vâng, về những gì họ phải làm.

D: Vậy cô có những ký ức của riêng cô và cô cũng đang tiếp thu những ký ức của cô ấy nữa?

S: Tôi có ký ức của cô ấy trong cuộc đời này chứ không phải quá khứ.

D: Và cô không mang theo những hồ sơ về những lần hóa thân trước của cô ấy?

S: Không. Chỉ của tôi thôi.

Điều này đã mở ra một ý tưởng hấp dẫn khác. Điều này có nghĩa là nếu tôi làm cho cô ấy lùi lại vài năm trước thì tôi sẽ có được ký ức của cô ấy về cuộc đời hoàn toàn khác với những gì cô ấy cung cấp cho tôi trong năm tôi làm việc cùng. Điều này đã xảy ra với các nhà nghiên cứu khác và đây là điểm mà các bác sĩ tâm thần và những người hoài nghi thường sử dụng để phủ nhận luân hồi.

D: Tại sao một người, sinh mệnh vật lý này, không biết rằng có những việc như vậy đã diễn ra?

S: Đôi khi quá đau lòng để biết tại thời điểm đó. Một số trường hợp “nhập thể” phần còn lại của cuộc đời họ không bao giờ biết. Nhưng họ sống tốt hơn và hạnh phúc hơn trước đó, làm nhiều điều tốt cho người khác. Sự hồi tưởng không phải lúc nào cũng quan trọng bằng những việc tốt mà họ làm.

D: Tôi đang nghĩ, đôi khi nếu cơ thể vật chất thậm chí không biết rằng có chuyện gì đó đã xảy ra, liệu nó có nghĩa là cơ thể vật lý là một thực thể riêng biệt?

S: Nó không phải vậy sao? Nếu ta được sinh ra trong một cơ thể, cơ thể sẽ tiếp tục tồn tại trong một thời gian mà thậm chí không có linh hồn trong đó. Do đó nó có sự khác biệt.

D: Ý cô là khi linh hồn bước ra, hay kiểu như vậy, bất kể miễn là cơ thể còn là một đứa trẻ?

S: Đúng.

Đây là một điểm đã được đưa ra trong nhiều quá trình hồi quy, rằng linh hồn rời khỏi cơ thể của đứa trẻ liên tục trong một thời gian dài khi đứa trẻ còn nhỏ. Điều này thường xảy ra nhất khi đứa trẻ đang ngủ, và mọi người đều biết rằng trẻ em thường ngủ rất nhiều. Cứ như vậy cho đến khi đứa trẻ được khoảng hai tuổi. Linh hồn thường trò chuyện với các bậc thầy ở trường học trong thời gian này và đưa ra quyết định cuối cùng. Đây cũng là lời giải thích khả dĩ cho những trường hợp tử vong trong nôi. Linh hồn đã rời đi quá lâu hoặc quyết định gia hạn cam kết của mình. Vì vậy, theo cách này, cơ thể có thể tách rời và tiếp tục tồn tại trong một thời gian mà không cần sinh lực bên trong. Tôi tin rằng đây cũng là điều xảy ra với những người trong tình trạng hôn mê. Cơ thể tiếp tục sống nhưng linh hồn đã đi nơi khác. Đây là lý do tại sao tôi nghĩ rằng việc giữ một xác chết còn sống lâu sàng là sai lầm. Khi cơ thể đã bị bỏ trống quá lâu, rất hiếm khi linh hồn sẽ chọn quay trở lại. Cơ thể cũng có thể bị hư hại đến mức không thể tái nhập với linh hồn đã cư ngụ ban đầu hoặc bất cứ linh hồn nào khác. Trong những trường hợp như vậy, cơ thể có thể mất khả năng hoạt động trở lại.

Khi nói chuyện, giọng cô ấy có vẻ mệt mỏi và phản ứng của cô ấy bắt đầu trở nên chậm chạp. Cô ấy không còn hứng thú với việc trả lời hoặc không thể nhớ câu trả lời cho các câu hỏi. Tôi đã chứng kiến điều này trước đây khi một sinh mệnh đi vào một cơ thể đứa trẻ. Khi họ bị cắt đứt với phía bên kia, kiến thức cũng bị cắt đứt. Họ không còn nghĩ về những thuật ngữ linh hồn nữa mà bắt đầu tham gia vào cơ thể vật lý.

D: Tôi biết cô đang mệt vì khi đi vào cơ thể thì cô đang bắt đầu hấp thụ. Cô đã đi vào cơ thể chưa?

S: Rồi.

D: Và cơ thể vật lý đang buồn ngủ vào ban đêm khi chuyện này xảy ra?

S: Vâng.

D: Và sinh mệnh khác đã rời đi?

S: Vâng

Phản ứng của cô ấy ngày càng chậm lại, như thể cô đang chìm vào giấc ngủ.

S: (Nhẹ nhàng) Thật là lạ khi cảm nhận được trái tim lần nữa. Cảm nhận cơ thể.

D: Cô định quay trở lại bên này sớm hay sẽ ở luôn bên đó?

S: Sẽ sớm thôi. Tôi thích cách này hơn. Tôi không có quá nhiều vấn đề để giải quyết khi lớn lên. Có nhiều thứ phải làm bây giờ. Cách này dễ hơn nhiều.

D: *Chà, tôi sẽ để cho cô nghỉ ngơi, bởi vì hẳn phải là một thử thách lớn để phải làm như vậy.*

Chưa kể đến thử thách mà cô ấy vừa kể cho tôi.

Khi người phụ nữ trẻ này được kể cho lúc tỉnh dậy về những gì cô ấy đã nói trong trạng thái thôi miên, cô đã giật mình, ít nhất là nói. Cô nói, Không! Cô không thể tin được điều đó. Cô không cảm nhận được điều gì khác biệt; cô biết mình vẫn là người như vậy. Tâm trí tỉnh táo của cô ấy nổi dậy trước ý tưởng và cô ấy cũng gặp khó khăn giống như tôi khi tiếp thu một số thứ có tầm cỡ lớn như vậy. Tôi nói với cô ấy nếu cô ấy không muốn chấp nhận việc đó, cô ấy không cần phải làm vậy. Cô ấy chỉ cần coi những thông tin này như một sự tò mò thú vị. Cô ấy nói rằng bố mẹ cô ấy nhận xét rằng cô ấy có vẻ khác, rằng cô ấy đã thay đổi trong khoảng thời gian năm ngoái. Nhưng đó có thể chỉ là một phần của quá trình trưởng thành tự nhiên. Không ai trong chúng ta cứ mãi như vậy; chúng ta không ngừng phát triển.

Câu chuyện về sự ra đời của cô ấy được biết đến rộng rãi và đã được kể đi kể lại nhiều lần trong gia đình cô, nên rõ ràng thông tin về việc cô ấy chỉ là một kẻ “nhập thể” không bao giờ là thứ mà cô ấy mong đợi được nghe từ quá trình hồi quy.

Sau đó tôi đã nhận được nhiều thông tin tương tự về chủ đề này từ các đối tượng nghiên cứu khác của tôi.

D: *Anh đã bao giờ nghe đến thuật ngữ “nhập thể” chưa?*

S: Rồi.

D: *Anh có thể giải thích điều đó cho tôi được không?*

S: Như chúng tôi đã đề cập trước đó, có nhiều linh hồn đang chờ đợi để được hóa thân hơn số lượng các cơ thể. Đôi khi, có một số thời điểm trong cuộc đời của một cá nhân, khi anh ta nhận thấy rằng anh ta không thực sự còn muốn ở với cơ thể này nữa. Anh ta đã đạt đến điểm mà sức nặng vật chất và sự quan tâm đã kéo linh hồn đến một mức độ mà nó không thể tự duy trì được nữa. Và vì vậy cá nhân đó được đưa ra lựa chọn để chuyển sang phía bên kia. Sau đó tạo cơ hội cho một cá thể linh hồn khác từ cõi tinh thần đến và trú ngụ trong cơ thể đó. Vì vậy sẽ có sự trao đổi lẫn nhau giữa các điểm, có thể nói như vậy. Điều này rất có lợi cho cả hai.

Vì bà thấy đầy linh hồn ban đầu sẽ được trả về lại ngôi nhà thực sự của mình và cá nhân đó về mặt linh hồn thì được có một phương tiện để giải quyết nghiệp.

D: Nếu linh hồn muốn quay trở lại thì tại sao cơ thể không cứ thế chết đi?

S: Vậy thì sẽ có sự mất mát về phương tiện, cơ thể vật lý. Và thường có một khung thời gian cần được tính đến. Ví dụ, giả sử thực thể hoặc linh hồn vật chủ ban đầu có mối quan hệ cần phải thực hiện thông qua vợ của anh ta. Thực trạng này đã phát triển đến mức người chồng thấy mình không thể tiếp tục trong tình trạng đó nữa nên đã được giải thoát về cõi tinh thần. Sinh mệnh nhập vào cơ thể sau đó sẽ phải chịu trách nhiệm làm việc thông qua nghiệp đó với vợ anh ta. Vậy sau khi hoàn thành các nhiệm vụ khác nhau đã được thỏa thuận, sinh mệnh nhập vào sau đó được phép bắt đầu giải quyết các nghiệp và nhiệm vụ của riêng mình.

D: Vậy nó phải đồng ý hoàn thành bất cứ cái gì mà phương tiện (cơ thể) này đã bắt đầu?

S: Đúng rồi. Không có sự đồng ý thì không có sự trao đổi giữa hai bên. Nghĩa là, một người từ bỏ nghiệp và người kia gánh lấy nghiệp.

D: Làm thế nào để quyết định ai sẽ nhập vào cơ thể và vẫn phải giữ được sự sống này?

S: Nó được quyết định theo cách tương tự như quyết định được đưa ra về việc ai sẽ đi vào ngay từ đầu. Tùy vào ai có nghiệp để giải quyết với những người này. Cho dù họ có cảm nhận được rằng họ có thể giải quyết nghiệp hay không. Và cho dù cá nhân đó có tiến bộ đủ để không cần những bài học về thời thơ ấu để phải sinh ra và đi vào một sinh mệnh với đầy đủ ký ức hay không.

D: Việc không mất đi mọi ký ức từ lúc sinh ra khiến cho mọi thứ khó khăn hơn đúng không?

S: (Nói dứt khoát) Khi sinh ra ta không bị mất ký ức. Trẻ em vẫn có đầy đủ ký ức. Có thể thấy được điều đó trong nhiều trò chơi mà chúng chơi, các bậc phụ huynh và người lớn gọi là “tạo niềm tin”. Chúng ta, là những người lớn, khiến chúng im lặng bằng nhiều cách cho dù có chủ đích hay không. Nhưng những ký ức đó trở nên mờ nhạt hơn khi người ta lớn lên vì những tác động này nhiều hơn những gì thực sự xảy ra bên trong sinh mệnh đó.

D: Tôi nghĩ có lẽ sự tôn thương khi sinh ra và lớn lên, học cách sử dụng cơ thể, có thể đẩy ký ức ra phía sau.

S: Vâng, một số thôi, không phải tất cả.

D: Vậy tôi cho rằng khi chúng lớn lên nếu ký ức này không được luyện tập, thì chúng sẽ quên hết. Tôi bắt đầu hiểu điều này hơn, nhưng tôi nghĩ lý do tại sao nó luôn khiến tôi bận tâm là vì nó nghe rất giống với hiện tượng ma nhập của một linh hồn.

S: Như chúng tôi đã nói, không có sự trao đổi nào mà không có sự đồng ý rõ ràng giữa hai linh hồn. Điều này đã được thỏa thuận từ trước và đôi khi có một lịch trình được sắp xếp rõ ràng giữa hai bên. Một lịch trình có trật tự, với các nhiệm vụ phải được hoàn thành. Và vì vậy đó không phải là một hành động không mong muốn và không được biết trước. Đó là một thỏa thuận hợp tác.

D: Nhưng phương tiện có ý thức thì sao? Người ta có biết gì về việc thay đổi đã diễn ra không?

S: Thông thường, phương tiện (cơ thể) sẽ không biết rằng quyền sở hữu đã được trao tay, có thể nói vậy. Vì có sự xâm nhập của linh hồn mới, sở hữu tất cả những ký ức trong quá khứ về cuộc đời của phương tiện này. Và như vậy từ quan điểm vật lý, không có sự thay đổi rõ ràng về quyền sở hữu hoặc quyền giám hộ.

D: Vậy phương tiện có ý thức không biết gì về điều này. Nói cách khác, nó không được hỏi ý kiến.

S: Ý thức không bao giờ bị gián đoạn. Tiềm thức đã đổi chủ, có thể nói như vậy. Không có sự khó chịu và không có sự can thiệp. Đôi khi cần thiết hoặc mong muốn, quá trình chuyển giao này sẽ có sự nhận ra và ghi nhớ của việc chuyển giao thực tế. Và đôi khi, theo thời gian, người ta sẽ dần nhận ra và có thể nhớ lại thời điểm chuyển giao chính xác.

D: Tôi nghĩ đó là điều làm tôi bận lòng. Có vẻ như anh có quá ít thông tin để nói về nó.

S: Không phải là chúng tôi không có gì để nói. Chúng tôi chỉ đơn giản là có nhiều điều để nói hơn những gì có thể nhận được.

Rõ ràng là anh ấy không hiểu nhận xét của tôi. Tôi đang đề cập đến cơ thể vật lý này không có gì để nói. Anh ấy lại nghĩ tôi đang nói về anh ta, với tư cách là người giao tiếp, đã không cung cấp đủ thông tin. Điều này chứng tỏ cách mà tiềm thức diễn giải theo nghĩa đen như thế nào và các luận điểm được thực hiện khi ở trạng thái thôi miên.

S: Chúng tôi chỉ đơn giản là không biết câu hỏi của bà là gì cho đến khi bà hỏi chúng.

D: Đúng vậy. Anh nói trước đó rằng các câu hỏi cũng quan trọng như câu trả lời.

S: Đúng vậy. Cần có khoảng trống trước khi nó được lấp đầy.

D: Vậy điều này không gây khó chịu, bất cứ khi nào một linh hồn muốn thoát ra ngoài, có thể nói như vậy, hay họ muốn từ bỏ thỏa thuận?

S: Đây không phải là một sự đổi mới; chỉ đơn giản là một tình huống mà một linh hồn nhận ra chính mình. Vì nó được quan sát và hiểu rõ từ phía bên này rằng mọi thứ không diễn ra như kế hoạch. Và nó chỉ đơn giản là một tình huống có một giải pháp lý tưởng. Chúng tôi nhận thấy sự ưu ái trong vụ chuyển giao này là điều đáng khâm phục và cao quý. Nó hữu ích và hiệu quả hơn nhiều so với việc để cho phương tiện chết đi, cơ thể này không được sử dụng cho việc tốt hay các nhiệm vụ khác nữa.

D: Tôi đang cố gắng tìm ra sự khác biệt giữa việc “nhập thể” và tự tử. Có phải vì tự tử là hủy cơ thể?

S: Đúng rồi.

D: Vậy những chuyện khó chịu là vậy?

S: Đúng rồi. Không đơn giản là vì cơ thể đã hết hạn mà không có ai nhập vào. Có một sự gián đoạn của sự hòa hợp tâm linh vì việc này. Đó là một hành động không thể bào chữa.

D: Vậy cơ thể đó có những thứ cần phải hoàn thành và nó cũng làm gián đoạn thứ tự của một số thứ?

S: Đúng vậy.

D: Trong những trường hợp bình thường, anh có thể nói cho tôi biết, vào thời điểm nào hoặc thời gian nào trong quá trình phát triển vật lý của con người, linh hồn hoặc tinh thần cư ngụ trong cơ thể?

S: Đó là thời điểm mà linh hồn chọn để cư trú. Đó có thể là vào thời điểm chính xác của quá trình thụ tinh, hoặc thụ thai, hoặc có thể là một thời điểm nào đó không nằm trong tiến trình sinh nở, để không phải trải qua tổn thương khi sinh ra.

Đó hoàn toàn tùy vào sự lựa chọn của cá nhân linh hồn đó. Nó còn được quyết định bởi bài học mà linh hồn đó cần học.

D: Vậy những gì anh đang nói là một cơ thể người có thể sống trong một khoảng thời gian mà không có linh hồn?

S: Không phải vậy, vì cần có một sinh lực. Tuy nhiên, sự cư trú không phải là điều kiện tiên quyết của khái niệm sinh lực, vì sinh lực có thể được phát ra từ người mẹ. Tuy nhiên, sự cư trú của linh hồn trong hình thức đó sẽ là tùy chọn, hoặc tùy vào cá nhân linh hồn khi linh hồn đó giả sử đảm nhận quyền giám hộ của dạng sống đó và từ đó tích hợp nó vào thực tại của chính nó, và bắt đầu nuôi dưỡng bằng sinh lực của chính nó.

D: Vậy những gì anh đang nói là chúng tôi sẽ không thể xác định được thời điểm mà cuộc sống thực sự bắt đầu?

S: Chính xác. Và vì vậy không nên chỉ trích việc phá thai theo nghĩa giết chết một linh hồn vì không thể đánh giá được rằng dạng sống vật lý đó đã thực sự có một linh hồn ở thời điểm nào.

D: Nếu tôi hiểu những gì anh đang nói, thì trong tất cả các khả năng, phá thai sẽ không thực sự lấy đi một mạng người. Có đúng như vậy không?

S: Có lẽ nên hiểu rõ nhất là khi quyết định có phá thai hay không, trách nhiệm này được chia sẻ bởi, không chỉ người mẹ, mà cả sinh lực sống trên phương tiện bị phá. Nó được thực hiện ở một mức độ nhận thức có phần sâu sắc hơn tiềm thức nhưng không hoàn toàn ở cõi bên trong. Có một số giao tiếp có ý thức trong quá trình ra quyết định này. Là một mức độ theo kiểu có cả phần bên trong và phần bên ngoài cùng lúc hoặc đồng thời.

D: Một câu hỏi khác cùng kiểu đó. Ở phía bên kia của cuộc đời, chúng ta có được biện minh khi cố gắng duy trì một cơ thể khi đã không còn khả năng hoạt động không?

S: Một lần nữa, quyết định này sẽ được chia sẻ. Những người đang trong quá trình ra quyết định nên đi vào bên trong, vào ý thức bên trong của chính họ, làm như vậy để phục hồi chính họ, không chỉ cho bản thân họ mà còn cho cá nhân sẽ đưa ra lựa chọn này cho họ. Quá trình ra quyết định này, là bước ngoặt bên trong, là sự bù đắp cho năng lượng sống có liên quan đến quyết định này.

D: Quay trở lại với linh hồn tiếp quản dạng sống đó: Có thể tưởng tượng được rằng có một linh hồn vì một lý do nào đó có thể từ chối một dạng sống cụ thể?

S: Có chứ.

D: Điều gì sẽ xảy ra với phương tiện đó hoặc cơ thể đó?

S: Điều đó, theo thuật ngữ của bà, có thể được mô tả là một cái chết trong nôi. Nghĩa là, sinh lực chỉ đơn giản là rời khỏi phương tiện và mang theo năng lượng sống.

D: Đó có phải là lý do chính dẫn đến cái chết trong nôi không?

S: Đúng rồi. Đã có một quyết định ngược hoặc sự cần thiết phải rút đi. Có lẽ một số sự cố đã xảy ra từ cấp độ vật lý hoặc trên cõi tinh thần nào đó đòi hỏi phải có sự rút năng lượng đó đi. Có lẽ là một kết nối nghiệp cho đứa trẻ sơ sinh đó đã biến mất. Có lẽ người mà đứa trẻ sơ sinh đó đã thương lượng và cam kết cùng vào thời điểm nào đó trong cuộc đời tương lai, đã gặp gì đó, hay là đã bị giết, có lẽ là vì tai nạn hoặc bệnh tật, hoặc đã quyết định không tái sinh nữa. Rồi có lẽ sinh lực sẽ chọn không tái sinh nữa vì cam kết không thể được hoàn thành.

D: Cũng có các trường hợp linh hồn thay đổi ý định?

S: Có.

D: Nếu linh hồn đã có kế hoạch tái sinh nhưng không tiếp quản phương tiện đó...

S: (gián đoạn) Vâng, phương tiện sẽ dành cho một linh hồn khác cư ngụ. Có thể là một linh hồn khác để đổi chỗ cho nhau. Trong những trường hợp đó đứa trẻ sẽ hồi sinh bằng những cách có vẻ kỳ diệu. Nó hoàn toàn tùy vào các cá nhân liên quan. Thường có thể bao gồm những nghiệp rất phức tạp nằm ngoài khả năng hiểu biết hiện tại của bà.

Rõ ràng chúng ta, với tư cách là những con người có ý thức, là những người tham gia ít được thông tin nhất trong toàn bộ viễn cảnh trần thế.

Chương 16

Hành trình trở về

Trước khi bắt đầu hành trình trở về cuộc sống vật lý, linh hồn không chỉ trải qua các buổi lập kế hoạch với các bậc thầy và các giáo viên và tham khảo ý kiến những người mà họ sẽ tương tác nghiệp cùng, mà còn nghiên cứu gia đình mà họ quyết định sinh ra ở đó. Tôi đã từng nói với một người phụ nữ về suy nghĩ này và cô nói rằng ý nghĩ này rất kỳ lạ. “Ý bà là em bé của tôi đang quan sát tôi trong suốt thời gian tôi mang thai sao?”, cô ấy hỏi, tròn mắt ngạc nhiên. Ý tưởng hơi rùng rợn nhưng rõ ràng đó là một phần của kế hoạch, và cho thấy rằng linh hồn hoàn toàn kiểm soát hoàn cảnh ra đời của chính mình. Sau đây là một vài ví dụ về một linh hồn đã nghiên cứu mọi thứ trước khi được sinh ra trong một gia đình.

D: Cô đang làm gì đó?

S: Tôi đang quan sát gia đình mà tôi sẽ sinh ra.

D: Cô chưa trở lại Trái Đất sao?

S: Chưa. Tôi vẫn đang học tập và nghiên cứu về họ để tôi sẽ biết cách chung sống với họ.

D: Cô đang quan sát họ từ đâu?

S: Ở đây.

Cô ấy đã mô tả nơi mà gia đình đó sống. Cô ấy sắp được sinh ra trong một gia đình nông dân ở Trung Quốc.

D: Cô có biết tại sao cô lại chọn gia đình này không?

S: Chúng tôi có biết nhau từ trước và tôi có những điều mà tôi phải hoàn thành. Họ là những người mà tôi phải làm những việc đó cùng, và theo cách đó, họ sẽ giúp tôi hoàn thành nhiều việc.

D: Cô sẽ làm gì? Chỉ đợi ở đây cho đến khi được sinh ra?

S: Không. Chúng tôi đang quan sát và học và đôi khi đến gặp các bậc thầy và họ dạy chúng tôi nhiều thứ.

D: Vậy cô không phải đến với gia đình ngay. Chà, khi nào cô sẽ nhập vào cơ thể mới?

S: Đôi khi trước lúc sinh ra, đôi khi ngay lúc sinh ra, đôi khi sau đó một chút.

D: Vậy cô không cần phải ở trong cơ thể của đứa trẻ trước khi nó sinh ra?

S: Không. Nhiều người không vào cơ thể đứa bé cho đến hôm sau khi đứa trẻ được sinh ra. Tùy vào bài học phải được học. Lần này có lẽ tôi sẽ chọn nhập vào trước khi sinh ra.

D: Ý cô là linh hồn chỉ quần quanh đứa bé vậy thôi?

S: Vâng. Hoặc một số người đã nhập vào sẽ rời đi một thời gian ngắn. Có lẽ họ không muốn ở, họ đang tranh luận. Trong phần lớn các trường hợp, luôn có sự lựa chọn về việc ở lại hay không, hoặc liệu người đó quyết định rằng, vì một số lý do, không phù hợp với việc ở lại và quyết định rời đi.

D: Có lý do gì khiến họ thay đổi quyết định?

S: Có. Có một số thứ nhất định đã thay đổi kể từ khi họ quyết định nhập vào cơ thể đó. Có lẽ họ đã quyết định rằng cha mẹ đứa bé không sẵn sàng cho họ, hoặc chưa sẵn sàng cho những gì mà họ cần. Hoặc chính họ chưa sẵn sàng.

D: Vậy đó không hẳn là một hệ thống dễ hiểu. Có nhiều cách để rút lui. Cô nói đôi khi người ta rời đi một thời gian và rồi trở lại. Điều này có an toàn cho cơ thể đó không?

S: Thường thì việc này chỉ xảy ra khi cơ thể đó ngủ và không có gây hại gì, cho đến khi người ta đi quá lâu. Điều này có thể gây hại, cơ thể đó có thể chết.

D: Nhưng phần lớn thời gian họ rời đi và quay lại?

S: Đó là một trải nghiệm mới. Không phải mới về bản chất mà là họ chưa từng làm vậy trước đây, nhưng có lẽ đã bị lãng quên từ lâu. Đặc biệt là nếu họ đã tồn tại trong cõi tinh thần một quãng thời gian lâu. Bây giờ họ cảm thấy mắc kẹt.

D: Tôi có thể hiểu tại sao họ làm như vậy. Vậy họ được phép rời đi một thời gian khi đứa bé vẫn còn nhỏ và không có gây hại gì. Có độ tuổi nhất định nào mà ta không được phép làm điều này và phải ở lại với đứa bé không? Có quy định nào về điều này không?

S: Thường là phải ưu tiên chấm dứt việc này vào tầm một tuổi. Nhưng cũng có những trường hợp người ta làm điều đó tới tận ba tuổi và có khi tận năm tuổi. Có những người nhớ lâu hơn người khác về những gì từ phía bên cõi tinh thần.

D: Nhưng cơ thể sẽ không biết về những chuyện đang xảy ra này đúng không?

S: Không. Cơ thể vẫn tồn tại với sự tồn tại của riêng nó trong khoảng thời gian đó.

D: Cô có biết cô phải học những gì trong cuộc đời mà cô sắp bước vào không?

S: Tôi sẽ phải học ý nghĩa của việc...tôi không muốn nhiều như vậy. Học về cách đối xử với mọi người trên cơ sở của một đôi một và không được quá tham lam, như đã nhắc đến trong một cuốn sách.

D: Một cuốn sách? Ý cô là gì?

S: Một trong số những cách mà chúng ta có thể học, là hướng dẫn. Hy vọng là tôi sẽ thành thạo những thứ này.

D: Trong quá khứ cô đã ham muốn quá mức?

S: Có, đôi khi. Đó là một trong những điều mà có lẽ hơi khó học hỏi hơn những thứ khác. Bởi vì nếu ta không có gì cả và ta thấy những người xung quanh có những thứ đó, ta sẽ khao khát. Bởi vì ta nói là, “Tại sao người này giỏi hơn tôi và họ có nhiều thứ hơn tôi.” Đó là thứ mà tôi phải học và đối mặt với nó.

D: Điều đó rất là con người. Cô không cần nhưng vẫn muốn.

S: Ta phải học sự khác biệt giữa nhu cầu và ham muốn, và đạt đến sự hạnh phúc ở giữa những thứ đó.

D: Đó là một trong những điều mà cô sẽ hy vọng học được trong cuộc đời này?

S: Tôi sẽ cố gắng.

D: Và cô nghĩ gia đình này sẽ giúp được cô?

S: Tôi có thể hy vọng vậy.

D: Okay, nhưng ngay lúc này cô chỉ quan sát họ, chuẩn bị sẵn sàng cho thời gian khi cô quay lại. Cô ít nhiều đã được giao đầu thai vào gia đình đó?

S: Vâng, đó đã là sự lựa chọn.

D: Sẽ mất một thời gian để kết hợp tất cả những thứ này lại với nhau và những yếu tố khác nhau này hoạt động bình thường?

S: Vâng, và thời điểm sinh ra cũng phải đúng.

D: Có vẻ phức tạp. Với tôi, tất nhiên. Tôi đoán nó sẽ không phức tạp với những người phụ trách việc này.

S: Ít nhất thì nó có vẻ ổn.

Thật trớ trêu khi cuộc sống này không diễn ra theo cách mà sinh mệnh đã lập kế hoạch trước khi hóa thân vào cơ thể. Bài học chính của anh ta đáng ra là không nên thèm muốn nhưng khi sống trong cuộc đời, sức hút xác thịt quá lớn và tất nhiên anh ấy không có chút ký ức gì về hình mẫu được sắp xếp cẩn thận mà linh hồn đã chuẩn bị phía bên kia. Anh ấy đã trở thành một thương nhân Trung Quốc rất khôn ngoan. Tôi xem anh ta là một tên trộm thì đúng hơn, hoặc ít nhất là một kẻ “lừa đảo” với tài ăn nói. Anh ta chỉ nghĩ mình là một thương nhân thông minh. Sự sụp đổ đến với anh ta khi anh ta thèm muốn một viên ngọc trai đen và đã lấy được nó thành công. Nhưng nó khiến anh ta bị bắt và chết chìm. Như một thực thể khác đã nói, mọi thứ trông rất đơn giản trên cõi tinh thần, nhưng khi ta ở trong cơ thể vật lý thì mọi thứ trở nên phức tạp hơn, vì ta mất dấu mục tiêu của mình.

Một ví dụ khác về trước khi sinh:

S: Tôi quan sát người phụ nữ sẽ là mẹ tôi. Theo cách này, tôi sẽ biết điều gì sẽ xảy ra.

Cô ấy tả về gia đình và về ngôi nhà.

D: Cô nghĩ gì về gia đình đó?

S: Tôi khá là không chắc chắn. Họ rất khắt khe. Họ có những ý tưởng chắc chắn về việc gì họ muốn làm. Quyết định cuối cùng vẫn chưa được đưa ra.

D: Khi nào mới quyết định?

S: Sớm thôi. Tôi có một sự lựa chọn. Tôi phải quyết định về các bài học. Tôi cảm thấy điều tôi cần học phải được dạy trong trường hợp cụ thể này.

D: Cô đã quan sát họ bao lâu trước khi đưa ra quyết định?

S: Đôi khi một vài ngày, đôi khi lâu hơn.

D: Nếu cô đã quyết định không muốn sinh ra ở đó thì có một linh hồn khác sẽ đến không?

S: Có. Nhưng cần có tôi trong hoàn cảnh này. Tôi có thể học được nhiều từ đây.

D: Cô hy vọng sẽ học được gì trong cuộc đời này?

S: Sự khiêm tốn. Và đối phó với những mối quan hệ ở mức độ hàng ngày, học sự khoan dung với người khác. Tôi phải học cách cho đi một cách tự do. Để không kìm hãm, làm việc và có mối quan hệ tốt với những người khác thay vì quá tự cao.

D: Đó có phải là những gì cô đã từng làm trong quá khứ?

S: Vâng, và tôi phải học để sửa lỗi.

D: Có những người nào trong cuộc sống này mà cô sẽ tạo nghiệp cùng không?

S: Có. Có những vấn đề trong mối quan hệ của tôi với linh hồn là mẹ tôi. Chúng tôi phải học cách giải quyết và học cách yêu thương bất chấp lỗi lầm.

D: Có những người nào khác trong cuộc đời này mà cô đã sắp xếp cùng?

S: Có, có những người sẽ ở đó cùng với tôi. Tôi thấy ai đó sẽ tìm đến tôi để được hướng dẫn, và tôi phải cố gắng cho đi. Có những lỗi lầm và cần phải đền đáp.

D: Cô có biết cô sẽ trở thành ai trong cõi đời này không?

S: Tôi sẽ trở thành linh mục. Điều này là cần thiết cho tôi để đi theo con đường đó và trả những món nợ mà tôi phải trả.

D: Tôi cho rằng đó là những món nợ mà cô đã gánh chịu trong tiền kiếp. Cuộc đời đã được lên kế hoạch?

S: Ở mức độ rằng mọi thứ được lên kế hoạch và đã được phong chức. Vẫn còn tự do ý chí phải được đưa vào.

D: Tôi đã nghe rằng có một số việc phải được xảy ra. Rằng không có cách nào có thể thay đổi được điều đó.

S: Nếu ta cần điều đó cho sự tiến bộ của ta, điều đó sẽ xảy ra bất kể ta mong muốn gì.

D: Nhưng họ nói rằng kế hoạch được sắp đặt tốt nhất thường trở nên tồi tệ. Có đúng vậy không? Cô có hiểu ý tôi không?

S: Cuốn “Của Chuột và Người?” Một số người sẽ nói rằng...Nhưng mà, đó không phải là một kế hoạch do con người tạo ra; vì vậy không phải mọi thứ đã được lên kế hoạch đều có thể thay đổi được. Nếu nó đã được chứng minh là cần thiết thì nó sẽ xảy ra.

D: Cô không thể khiến mọi thứ trở nên ngu ngốc đến mức không có cách thoát ra đúng không. Điều đó không cho cô được sử dụng tự do ý chí chút nào. Vậy ngay cả khi cô lên kế hoạch cho mọi việc rất cẩn thận, không phải mọi lúc nó đều xảy ra theo cách cô muốn, đúng không?

S: Đôi khi thì không.

D: Nhưng cô có thể hy vọng, tôi cho là vậy.

S: Ta không được hy vọng, ta phải tin. Hy vọng không có chút sức mạnh hay năng lượng gì. Nhưng niềm tin thì có. Với niềm tin, ta có thể hành động hướng tới số phận tối thượng của mình.

Một lần nữa, thật trớ trêu khi các kế hoạch cho cuộc sống này trở nên phức tạp trong thực tế hơn là trên lý thuyết. Anh ấy thực ra đã trở thành một linh mục, nhưng đó không phải là lựa chọn của anh ấy. Trong khoảng thời gian anh ấy sống, nếu một gia đình có nhiều con, một người con trai thường sẽ được đưa đến tu viện để trở thành một linh mục thay vì đi làm ăn. Đó là số phận của nhiều người trong giáo hội vào thời điểm đó, và vì họ không gia nhập tôn giáo với mong muốn giúp đỡ loài người, các bề trên thường trở nên thất vọng và sử dụng quyền lực đối với các tu sĩ đến mức tàn nhẫn. Do vậy sinh mệnh đó đã trở thành một linh mục, nhưng không phải để trợ giúp. Anh ấy sống một cuộc đời cơ cực, cô đơn và bất hạnh cho đến khi thoát khỏi nó vì một cơn đau tim. Một lần nữa, kế hoạch tốt nhất của “Của Chuột Và Người” đã trở nên tồi tệ.

Tôi đã thực hiện nhiều đối tượng hồi quy thông qua trải nghiệm sinh ra. Nó xác định những gì đã được giải thích, rằng linh hồn đôi khi sẽ chọn quan sát sự ra đời và nhập vào cơ thể đứa trẻ sau khi đó được sinh ra. Hoặc họ có thể quyết định nhập vào đứa bé khi nó đang ở trong cơ thể người mẹ và trải qua quá trình sinh nở. Họ không thích phải ở trong bào thai đang phát triển; đó là một cảm giác chật chội, khó chịu. Họ có cảm giác ám áp nhưng lại ở trong bóng tối. Họ cũng có thể mô tả tất cả các cảm giác mà người mẹ trải nghiệm. Tôi đã có một số trải nghiệm hồi quy đáng buồn khi người mẹ không muốn có con và linh hồn rất ý thức được về điều này. Nhưng họ cảm thấy không có gì phải thôi lui và họ có thể sẽ khắc phục tình

trạng này sau khi sinh ra. Họ vẫn cảm thấy được sự cần thiết của việc sinh ra trong gia đình đó vì một lý do nào đó, có lẽ đó là nghiệp.

Rất là lạ khi xem ai đó trải qua quá trình sinh nở thực sự. Họ thường gặp áp lực mạnh về đầu và vai. Đôi khi họ thở hổn hển như cảm thấy khó thở. Chính những lúc này tôi phải cố giảm thiểu mọi khó chịu về thể chất cho họ. Họ không nhìn thấy gì cho đến khi bước ra ánh sáng. Rồi họ thấy rất lạnh và hoàn toàn bối rối. Một đối tượng nhìn thấy những người mặc đồ trắng nhưng nói rằng họ ăn mặc rất khác với những người ở “nhà” cũng mặc đồ trắng. Họ ý thức được suy nghĩ của mọi người và họ không thích bị tách ra khỏi người mẹ.

Những tiếng khóc đầu tiên của họ là sự thất vọng vì không thể giao tiếp với những sinh vật kỳ lạ trong môi trường mới mẻ này. Rồi một làn sóng lãng quên nhẹ nhàng dường như quét qua khiến phản ứng của họ trở nên buồn tẻ và ký ức về những cõi khác và sự tồn tại khác dần biến mất.

Nhiều người đã thắc mắc về cái gọi là “câu hỏi dân số”. Họ nói hiện nay có nhiều người trên Trái Đất hơn tổng dân số tích lũy đã từng sống trên Trái Đất, và nó vẫn không ngừng tăng lên. Nếu đây chỉ là những linh hồn giống nhau quay đi quay lại nhiều lần, ta sẽ giải thích như thế nào về sự tăng dân số? Những người hỏi câu hỏi này rõ ràng là bị giới hạn về tầm nhìn hẹp. Họ nghĩ rằng các linh hồn đã nhập thể từ thời lịch sử, như ta biết, là tất cả những linh hồn tồn tại.

S: Chúng tôi hiểu câu hỏi của bà. Những linh hồn mới này đến từ đâu? Chúng tôi muốn bà hiểu rằng có nhiều linh hồn hơn những cơ thể có sẵn. Nếu đảo ngược lại, bà có thể tưởng tượng những cơ thể bước đi mà không có linh hồn? Hẳn đó sẽ là một tình huống thú vị. Tuy nhiên, như chúng tôi đã nói, có nhiều linh hồn hơn những cơ thể để hóa thân. Và do đó có một quá trình chờ đợi những cơ thể chính xác xuất hiện.

D: Tôi nghĩ lập luận của họ là hiện nay dân số nhiều hơn chúng ta từng có. Và nếu đây là tất cả những người đã từng sống...

S: Điều đó không chính xác. Vì tất cả mọi người đều hóa thân thì sẽ không còn ai ở lại trong thế giới linh hồn, có thể nói vậy. Phải luôn có những người ở bên này hỗ trợ và hướng dẫn, chỉ đạo. Vì nhiều việc cần phải được thực hiện ở đây, hiểu theo nghĩa chính phủ hay nghĩa bộ máy quản lý, chắc chắn giống như trên hành tinh của bà.

D: Đó là những gì tôi đã cố nói với họ. Rằng tất cả các linh hồn đã được tạo ra chưa nhập thể.

S: Chính xác. Chưa bao giờ có chuyện tất cả các linh hồn tràn vào hành tinh này. Nếu có việc đó, chắc chắn bà sẽ đứng cách người khác chỉ vài bước chân, vai kề vai với cả toàn bộ Trái Đất.

D: Chúng tôi không muốn điều đó.

S: Chúng tôi cũng vậy. Vì vậy chúng tôi chỉ đơn thuần nói rằng các linh hồn đang được hóa thân với tốc độ tương ứng với số lượng cơ thể hiện có.

Có rất nhiều bài học cần được học trên Trái Đất. Nếu một số bài học được học, sẽ giúp các bài học khác dễ hơn.

S: Bây giờ chúng tôi sẽ nói với bà về tình yêu vô điều kiện. Chúng tôi muốn nói rằng để trải nghiệm khái niệm này người ta nhất thiết phải trải qua sự thiếu hụt năng lượng tương tự mà chúng tôi gọi là tình yêu vô điều kiện. Vậy, trong kế hoạch của mọi vật, trong kiến tạo vĩ đại, người ta thấy mình trở lại từ bóng tối và thiếu tình yêu và sự thấu hiểu. Và từ đó trở lại ánh sáng một lần nữa phía bên này, và được bao bọc bởi những người cho đi tình yêu vô điều kiện này. Và rồi người ta có thể dễ dàng nhớ lại sự thiếu hụt đó với sự thừa thãi hiện tại một cách hài hòa nhất. Đây là bài học mà cả hành tinh này nói chung đều đang học hỏi. Sự nhầm lẫn và bất hòa hiện nay trên hành tinh này đã làm vẩn đục và bóp méo tình yêu đến mức gần như không thể nhận ra. Sự chuyển dịch từ tình yêu có điều kiện sang vô điều kiện hiện đang ở giai đoạn tiếp theo.

D: Cô có thể định nghĩa tình yêu vô điều kiện cho tôi không?

S: Điều này sẽ hơi khó xác định chính xác trong hệ thống các khái niệm và từ ngữ của bà, không có sẵn khái niệm nào để diễn tả. Có thể mô tả nó nhưng không thể được xác định.

D: Vậy cô có thể mô tả nó hoặc cho tôi một ví dụ được không?

S: Chúng tôi muốn nói rằng sự mô tả hoặc ví dụ chính xác nhất về điều này trên hành tinh của bà sẽ là tình yêu của một người mẹ dành cho con mình, bà ấy yêu đứa trẻ bất kể có hòa nhập và tuân thủ xã hội hay không. Khi người ta phát hiện con mình đã vi phạm luật lệ của xã hội và phải đền tội, thì thậm chí tình yêu được cho đi nhiều hơn, sự thấu hiểu lại được tuôn trào. Và điều này xảy ra đúng như những gì nó nên như vậy, vì từ quan điểm của đứa trẻ, nhu cầu về tình yêu và sự thấu hiểu này lớn hơn nhiều. Vì vậy, tình yêu được trao đi vô điều kiện bất kể hoàn cảnh vi phạm như thế nào. Tình yêu này được cho đi đơn giản là vì bản chất gắn kết giữa hai người. Đây là một ví dụ về tình yêu vô điều kiện.

D: Đó là những gì chúng ta phải học hỏi lẫn nhau?

S: Đúng rồi.

S: Nhưng cô biết mọi người thế nào rồi đây. Yêu đã là khó với nhiều người, huống hồ là yêu vô điều kiện. Đó là một khái niệm rất khó hiểu với một số người.

S: Chính xác. Đó là những sự khôn ngoan được thể hiện khi sử dụng nó như một bài học bởi vì đó là một bài học rất khó học.

D: Đó chẳng phải là điều mà Jesus đã cố gắng dạy mọi người khi Ngài đến Trái Đất sao?

S: Đó là một sự thật không thể bàn cãi! Ngài ấy hóa thân là hiện thân của tình yêu vô điều kiện. Nhiều người hiện đang thích nghi với thực tế này và nhận thức được sự tinh tế trong những lời dạy của Đấng Christ. Có nhiều hơn bao giờ hết những bài học trên một cõi tinh tế có thể được hy vọng theo nghĩa đen.

D: Có bài học nào khác mà cô muốn thể hiện không?

S: Chúng tôi muốn nói rằng lòng khoan dung và sự kiên nhẫn giống như anh em sinh đôi, mỗi thứ là một sự cố vũ cho cái kia. Không có cái này thì không thể có cái kia.

D: Đây có phải là một số bài học mà chúng ta nên cố gắng học khi đến Trái Đất?

S: Chính xác. Một nhân cách toàn diện và lành mạnh sẽ không thể thiếu những phẩm chất này.

S: Chúng tôi sẽ nói chuyện với những người cảm thấy rằng có lẽ cuộc sống còn nhiều điều hơn những gì họ đã trải qua. Ta mong muốn nhiều hơn nhưng dường như ta không tìm thấy cánh cửa, có lẽ, phải đi qua để trải nghiệm nó. Cánh cửa của ta, nếu ta chọn sử dụng ví dụ này, là tâm trí của chính ta, và đơn giản là không có gì khác hơn. Mục tiêu tối thượng trên cõi vật chất này là để hiểu chính ta. Ta sẽ được cung cấp nhiều bài học để thách thức ta hiểu về chính mình. Và đôi khi những điều này sẽ gây đau đớn. Chúng tôi muốn bạn chiêm nghiệm bông hồng để thấy rằng trong vẻ đẹp như vậy luôn có sự tổn thương. Để thực sự thưởng thức được vẻ đẹp của hoa hồng, phải được nhổ từ cuống. Và sẽ có nguy cơ bị đứt tay vì gai hoa hồng. Ví dụ này thường được sử dụng để minh họa cho cuộc sống trên cõi vật chất. Tuy nhiên, trong những lúc khó khăn và nguy cấp đó, chúng tôi muốn bạn luôn nhớ rằng những trải nghiệm này là được chính bạn lựa chọn. Bạn, chính bạn,

chọn điều gì để trải nghiệm, để bạn được học những bài học mà bạn cần. Vì vậy, qua những kinh nghiệm đau đớn này, chúng sẽ không vô ích. Bạn thực sự là người làm chủ số phận và định mệnh của chính mình. Bạn, chính bạn, hoàn toàn kiểm soát những gì bạn gọi là cuộc đời của bạn. Bạn là người đưa ra những quyết định khi nào, ở đâu và như thế nào cho những việc xảy ra. Chúng tôi, từ quan điểm của chúng tôi, có thể thấy tất cả những lựa chọn trải ra trước mắt bạn. Nhưng bạn, chính bạn mới là người phải đưa ra những quyết định cuối cùng. Bạn cũng không thể không ảnh hưởng đến những cá nhân khác khi bạn đang sống trên cõi này. Bạn liên tục ảnh hưởng đến các cá nhân khác.

D: Tôi nghĩ rằng chúng tôi không nên ảnh hưởng đến một cá nhân khác.

S: Đó là một thứ chi phối, nhưng có những thứ gì đó khác để ảnh hưởng. Liệu có thể dạy dỗ mà không gây ảnh hưởng? Ảnh hưởng không có gì xấu. Với mỗi người có khả năng phân biệt giữa cái nào tốt và cái nào không tốt. Bà chỉ đơn giản đặt mảnh của mình lên bàn và cho phép người khác quyết định chọn cái nào.

Dường như luôn có quá nhiều xáo trộn trên Trái Đất. Điều này là hoàn toàn tự nhiên trong tính chất chu kỳ của các sự kiện đã được định sẵn để xảy ra trên hành tinh này. Tuy nhiên, từ quan điểm của bạn, điều này khá là không tự nhiên, vì ta có vẻ thích thời gian mà mọi thứ đều diễn ra bình thường. Tuy nhiên, tất cả vẫn như bình thường, không có gì thay đổi. Mọi thứ sẽ như vậy mãi mãi. Đó không phải là mục đích của Trái Đất. Vì Trái Đất là một khu thử nghiệm, một chiến trường, một sân chơi, và nhiều khái niệm khác nữa. Nên để phù hợp với nhiều biểu hiện trải nghiệm đa dạng này - vì chưa có một khái niệm nào tốt hơn - điều cần thiết là đôi khi thay đổi các thực tại sao cho ít chú trọng hơn vào cái này và nhiều hơn cho cái khác. Có lẽ sẽ ít sân chơi hơn mà nhiều chiến trường hơn, v.v... Các ưu tiên chỉ được thay đổi khi cần thiết. Và điều mà bạn cho là biến động thực chất chỉ là biểu hiện vật chất của việc thay đổi các ưu tiên mà thôi. Chúng tôi muốn nói rằng bạn nên làm theo những hướng dẫn trực quan của riêng mình khi ở trên Trái Đất. Đó sẽ là cách thích hợp nhất. Vì điều mà người này rất không mong muốn trên thực tế có thể lại là rất mong muốn với một người khác. Không thể sắp đặt hoặc một thực tại chắc chắn. Không có sự thật thực sự, vì tất cả trong thực tế là tương đối. Vì vậy, người ta phải cẩn thận trong việc phân định sự thật và thực tế, để thấy rằng những thực tế và sự thật đó không ảnh hưởng đến người khác. Khi tạo ra các thực tại, điều quan trọng là phải luôn nhớ bao gồm Tuyên bố giảm trừ trách nhiệm, rằng chỉ những gì phù hợp nhất mới được hiển thị. Chúng tôi sẽ nói rằng, cần thiết để cho điều đó được hiển thị.

D: Thật khó cho chúng tôi ở trên Trái Đất này nhìn thấy nổi thống khổ, nỗi đau, và tổn thương của người khác, và nhận ra đó là sự tiến hóa.

S: Điều đó đúng với quan điểm của trải nghiệm ở cõi trần. Chúng tôi cảm thấy đây có lẽ là một lĩnh vực mà nhiều người hiện đang ở trên cõi của bà chưa thực sự hiểu rõ. Việc mô tả về thời điểm mà bà đang ở trên Trái Đất lúc này không có lợi cho quá trình tiến hóa. Vì chúng tôi phải nói rằng đó mới chỉ là sự khởi đầu, rồi sẽ là rất mệt mỏi, dù đó là điều không nên có. Và chúng tôi đã nói rằng vào giai đoạn cuối cùng, chúng tôi dự đoán kết quả nhiều khi vẫn không phù hợp. Nên tốt nhất chỉ cần chấp nhận rằng chúng ta đang ở trong sự biến động và hỗn loạn ở bất kỳ thời điểm nào mà ta đang ở. Và cứ làm việc trong giai đoạn mà chúng ta đang tồn tại và để cho chu kỳ được tiếp tục. Giai đoạn quan trọng nhất để làm việc là hiện tại. Và cũng không cần quan tâm chu kỳ của bạn đang ở chu kỳ giặt hay vắt khô. Chỉ cần chắc chắn việc giặt giũ sẽ được thực hiện.

D: (Cười lớn) Nhưng chúng tôi không biết mình đang ở chu kỳ nào.

S: Những linh hồn quyết định đi xuống và có một vòng đời khác trong thời đại của bà, thì hoặc là ngu ngốc hoặc là dửng dưng, tùy vào quan điểm của họ. Một số người trong số đó thì làm điều này chỉ là vì nghĩa vụ vì họ biết rằng họ cần trải qua một số kiếp nhất định để có thể tiến bộ đến một mức độ nhất định. Hầu hết những người này có cuộc sống khá buồn tẻ và tầm thường trong thế giới của bà. Những linh hồn khác tiến bộ hơn thì làm điều đó với đôi mắt mở to, biết rõ điều đó sẽ rất khó khăn. Nhưng họ biết rằng điều này sẽ thúc đẩy nghiệp của họ từ lúc họ bước vào cuộc đời đó đã rất tiến bộ rồi và họ biết họ sẽ có thể thăng tiến được hai đến ba kiếp trong một cuộc đời. Điều này có thể xảy ra bằng cách đi xuống Trái Đất vào thời điểm cụ thể này, khi mà rất khó để tiến bộ về mặt tâm linh theo chủ nghĩa duy vật ở thế giới của bà. Những tâm hồn tiến bộ hơn này có thể giữ liên lạc và hòa hợp, và họ tiến bộ nhiều về mặt tâm linh nhờ những việc mà họ phải làm. Với sự khó khăn của thế giới chung này, lại khiến họ trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, tương đương với mức trưởng thành của hai hoặc ba kiếp sống. Khi họ quay trở lại phía bên cõi tinh thần, họ sẽ cực kỳ tiến bộ, và họ thường được yêu cầu ở lại phía bên này một thời gian để giúp đỡ chuẩn bị cho những người trong số chúng tôi muốn xuống Trái Đất. Sau một thời gian, họ nói, “Chà, bạn biết đấy, tôi cũng muốn quay trở lại đó và tiến bộ thêm một số bậc nữa”, và họ lại làm như vậy. Chúng tôi muốn nói với các bạn đang tập trung trong căn phòng lúc này rằng, với mỗi người trong các bạn, theo cách cụ thể của riêng mình, bây giờ có thể nhìn thấy bằng một hình thức nào đó, một hành trình phía trước của các bạn. Chúng tôi muốn nói rằng, thực ra, nói một cách đơn giản, tất cả mọi người trên hành tinh này đều có hành trình giống nhau. Tuy nhiên, nhiều người nhận thức được điều đó hơn những người khác.

D: Chúng ta đều đi trên cùng một con đường, chỉ đi theo những hướng khác nhau.

S: Đúng rồi. Tuy nhiên, mọi con đường đến cuối cùng sẽ đều hội tụ và gặp nhau ở một nơi duy nhất.

D: Chỉ là tạo nhiều vòng xoắn hơn trên đường đi.

S: Chính xác.

Đáng ngạc nhiên là tất cả thông tin trong cuốn sách này được thu thập từ nhiều người khác nhau và họ không quen biết nhau. Họ thuộc nhiều tôn giáo và nghề nghiệp cũng khác nhau. Tuy nhiên, bất chấp sự khác biệt này, thông tin họ đưa ra trong lúc thôi miên không hề mâu thuẫn mà ngược lại còn cô vũ cho nhau. Nhiều lúc thông tin còn phù hợp đến mức giống như nghe từ một người chứ không phải nhiều người. Đây là một hiện tượng kinh ngạc, khi kết hợp lại với nhau, nó tạo ra một cuốn sách có thông tin gắn kết vững chắc. Với tôi, đây là bằng chứng cho thấy họ đã cùng thấy và cùng cung cấp những cảnh tượng tự khi được đưa trở lại trạng thái gọi là “chết”. Nếu tất cả bọn họ đều nhìn thấy những điều giống nhau thì tôi tin rằng thế giới bên kia phải là một nơi rất thực, có thể nhận dạng được với các quy định nhất định và một hệ thống phân cấp giữ cho mọi thứ đều theo trật tự.

Tôi không khẳng định là đã có tất cả câu trả lời - những câu hỏi về chủ đề như sự sống sau cái chết quá phức tạp và sâu. Người đọc có thể sẽ nghĩ ra nhiều câu hỏi mà họ muốn, và tôi thậm chí còn không nghĩ ra. Nhưng đó là cách mà mọi thứ diễn ra khi ta mở rộng cánh cửa để tìm kiếm kiến thức, và tìm kiếm câu trả lời cho những câu hỏi mà hầu hết mọi người từ chối thừa nhận là chúng có tồn tại. Thông tin mà tôi nhận được trong công việc của mình có lẽ chỉ là cuời ngựa xem hoa. Nó chỉ cho chúng ta một cái nhìn thoáng qua về những gì nằm trong thế giới khác mà một ngày nào đó tất cả chúng ta đều phải ghé thăm. Không thể có chuyện tình cờ mà những thông tin giống nhau lại đến từ nhiều đối tượng trong lúc thôi miên. Họ phải thực sự nhìn thấy những địa điểm và hoàn cảnh giống nhau thì mô tả của họ mới giống nhau như vậy. Không phải lúc nào cũng dễ dàng để chấp nhận một lối suy nghĩ khác phá vỡ một phần hoặc hoàn toàn khuôn mẫu đã đặt ra cho chúng ta từ thời thơ ấu. Nhưng nếu nó chứa đựng những chân lý thì rất đáng để xem xét và khám phá. Một lần nữa, thông tin này chỉ là tin đồn và chúng ta sẽ không bao giờ biết được cho đến khi chúng ta tự mình thực hiện một cuộc hành trình. Nhưng nếu chúng ta có thể tìm hiểu nhiều kiến thức này từ những người đã thực hiện những trải nghiệm này và mang theo những trải nghiệm trong ký ức tâm linh của họ, thì ít nhất chúng ta đã tiến gần hơn một bước để hiểu được những điều chưa biết đáng sợ. Tôi tin rằng tất cả chúng ta đều mang trong mình những ký ức này và có thể chúng sẽ được đánh thức vào lúc chúng ta cần chúng nhất.

Tôi nghĩ nghiên cứu của tôi giống như đọc một cuốn sách địa lý về một đất nước kỳ lạ nằm xa ngoài đại dương kia. Đó là một nơi thực sự mà chúng ta đều biết là có tồn tại bởi vì cuốn sách mô tả nó và cho chúng ta thấy những hình ảnh về nó cũng như kể về những hoạt động của những cư dân đang sống trên đó. Nhưng cho đến khi ta thực sự đến đó và tận mắt chứng kiến, thông tin vẫn chỉ là lời nói và hình ảnh trong một cuốn sách. Có thể tác giả phóng đại lên, có thể giảm bớt, có thể chỉ tường thuật theo quan điểm của mình, trong khi một cuốn sách địa lý khác sẽ kể về sự việc theo một cách khác. Bất cứ khi nào chúng ta đi đến một đất nước xa lạ, chúng ta nhìn nó bằng ánh mắt của chính chúng ta, và chúng ta có thể thấy một cái gì đó khác hoàn toàn không nằm trong sự chú ý của những người khác. Mọi thứ xảy ra với chúng ta đều được tô màu bởi những suy nghĩ và trải nghiệm của chính chúng ta.

Vậy nên chúng ta sẽ không bao giờ thực sự biết được cho đến khi chúng ta rời khỏi cơ thể và bước vào hành trình đi về phía ánh sáng rực rỡ đánh dấu cánh cửa giữa thế giới này và thế giới tiếp theo. Ngay cả với những kiến thức tôi có được thông qua công việc của mình, tôi không quá lo lắng để tham gia vào hành trình đó. Ít nhất là chưa. Tôi cảm thấy mình còn nhiều điều phải hoàn thành ở đây trên cõi vật chất này. Trong nghiên cứu về cái hết, tôi đã tìm thấy sự tán dương dành cho cuộc sống.

Nhưng tôi nghĩ khi đến lúc, cuộc hành trình sẽ không còn nhiều sợ hãi như trước đây nữa. Bởi vì tôi biết tôi không đi đến một nơi xa lạ, tối tăm, đầy những điều chưa biết đáng sợ. Tôi chỉ đơn thuần là trở về nhà và sẽ có nhiều người và cảnh tượng quen thuộc trên những cõi tinh thần đó cũng như ở cõi vật chất này. Có thể thông tin mà tôi tìm thấy cho phép chúng ta vén tấm màn lên một chút và nhìn ra xa hơn, cho phép chúng ta nhìn qua quá khứ vào trong bóng tối và khiến chúng không còn tối như trước nữa. Đó là sự thức tỉnh những ký ức đã bị chôn vùi từ lâu. Và những ký ức thực sự tuyệt vời, bởi vì những gì chúng ta thấy là một cảnh đẹp để chiêm ngưỡng.

Tôi biết ơn vì đã được phép trò chuyện với những linh hồn. Những gì họ đã nói với tôi đã khuyến khích tôi và đánh bay nỗi sợ và nghi ngờ và mang đến nhận thức rằng những gì nằm bên kia cánh cửa chỉ là một niềm vui được “trở về nhà”.

Thông tin về tác giả

Dolores Cannon sinh năm 1931 tại St. Louis, Missouri. Cô sống và học tập ở Missouri cho đến khi kết hôn vào năm 1951 với một lính Hải quân. Cô đã dành 20 năm tiếp theo để đi khắp nơi trên thế giới với tư cách là một người vợ Hải quân điển hình và chăm sóc gia đình.

Năm 1968, cô lần đầu tiên tiếp xúc với luân hồi thông qua thôi miên hồi quy khi chồng cô, một nhà thôi miên nghiệp dư, tình cờ gặp lại tiền kiếp khi làm việc với một phụ nữ (được ghi chép trong cuốn sách Hồi ức Của Năm Tiền Kiếp được ghi nhớ). Vào thời điểm đó, chủ đề "tiền kiếp" là không chính thống và rất ít người thử nghiệm trong lĩnh vực này. Nó khiến cô rất thích thú, nhưng phải gạt sang một bên vì nhu cầu của cuộc sống gia đình được ưu tiên hơn.

Năm 1970, chồng cô giải ngũ vì trở thành một cựu binh tàn tật, họ nghỉ hưu ở vùng đồi Arkansas. Sau đó, cô bắt đầu sự nghiệp viết văn của mình và bắt đầu bán các bài báo của mình cho các tạp chí và tờ báo khác nhau. Khi các con của cô bắt đầu cuộc sống riêng, niềm quan tâm của cô đối với thôi miên hồi quy và luân hồi đã được đánh thức. Cô ấy đã nghiên cứu các phương pháp thôi miên khác nhau và do đó đã phát triển kỹ thuật độc đáo của riêng mình để giúp cô ấy thu thập thông tin hiệu quả nhất từ các đối tượng nghiên cứu. Kể từ năm 1979, cô đã thực hiện hồi quy và lập danh mục thông tin thu được từ hàng trăm tình nguyện viên. Cô ấy tự gọi mình là một người theo thuyết hồi quy và một nhà nghiên cứu tâm linh, người ghi lại những kiến thức "đã mất". Cô cũng đã làm việc với Mạng lưới UFO tương hỗ (MUFON) trong nhiều năm.

Các cuốn sách đã xuất bản của cô bao gồm: Trò chuyện với Nhà tiên tri Nostradamus (3 tập), Những Người Trông Nom Trái Đất, và Jesus và Những Người Essenses (do Gateway Books xuất bản ở Anh). Cô ấy đã viết một số cuốn sách khác (đã được xuất bản) về những trường hợp thú vị nhất mà cô làm việc cùng.

Dolores có bốn người con và mười hai đứa cháu, giúp bà cân bằng vững chắc giữa thế giới "thực" của gia đình và thế giới "vô hình" trong công việc của bà. Nếu bạn muốn trao đổi với Dolores về công việc của cô ấy, bạn có thể viết thư cho cô ấy theo địa chỉ sau.

(Vui lòng gửi kèm một phong bì có dán tem địa chỉ riêng để cô ấy trả lời.)

Dolores Cannon, P.O. Hộp 754

Huntsville, AR 72740-0754